



ക്രിസ്തുക്കാഴചി

36

സി.എസ്.എസ്
സി.എസ്.എസ്

പുസ്തകി നന്ദമംഗലി

କେବୁଲ୍‌କୁମ୍ଭରୀ

21-C0

**Malayalam
KERALA KOUMUDI
Grammar**

By
T. M. KOVUNNI NEDUMGATI

First Edition : 1878

Fourth (First Poorna) Edition : June 1990

Price : Rs. 21-00

Rights Reserved

Cover : Sankaranarayanan

Printed at :

Sadguru Printing House, Calicut-6.

Publishers :

POORNA PUBLICATIONS

TBS BUILDING,

G. H. Road, CALICUT.



925 (6-90) 52. I. A. P. ISBN 81-7180-115-3

കേരളക്കൂട്ടാടി

മലയാളവ്യാകരണം

ദത്താടക്കാട്ടിൽ മേഖലതിൽ
കോവുള്ളാറി നന്ദഗുണ്ണാടി

സംഘംഡയകൾ !

പ്രോഫ : കെ. ശോപാലകൃഷ്ണൻ

പ്രസാധകർ :

പുസ്തക പബ്ലികേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്.



விழாக்

தொடக்காட்டில் மேலேதித் தோவுணினெட்டுப்பாடி.

പ്രസ്താവന

തിരുവനന്തപുരത്ത് രാജകീയമഹാപാംഗാലയിൽ മലയാളം മൻഷിയായിരിക്കേണ്ടാണ് കോപ്പള്ളി നെടഞ്ഞാടികൾ ഒരു പതിയ വ്യാകരണാഗ്രഹം മന്ത്രിക്കൻറെ ആവശ്യം വന്നതും ‘കേരള കൗൺസിൽ’യുടെ രഹനയിൽ എൻ്റെപ്പട്ടതും.

അന്താവസാനത്തിലുള്ള,

വർണ്ണം, പേര്, ഫൊറു, സന്ധി, ശബ്ദപദവിം

നാമം ക്രിയാചാവ്യയം

വർണ്ണം വാക്യസമാസപ്പത്തവുമല—

കാരം തമാ ധാത്രവും

നിർണ്ണീതിശ്വകലാക്രമാഭ്യർച്ചിത്വാ—

ലോകേകരിയം പ്രപ്രശ്നിഃ

പൂർണ്ണാ കേരളകൗമുഖിയക്കാര്യത്വാ—

കല്പാണസാഖ്യവ്യാദയം

എന്ന ഫ്രാക്റ്റന്തിലെ ‘കല്പാണ സാഖ്യവ്യാദയം’ എന്ന കല്പിതന സൂചനയന്നസരിച്ച് പുസ്തകം എഴുതിത്തീർന്നത് 1050 മീനം 16-ാംതീയുടെ (1875 ഏപ്രിൽ ആഡ്യം) യാണ്ടാനും മനസ്സിലാക്കണം. ആ മേഠത്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം ആലുവം ജില്ലാക്കോട്ടത്തിയിൽ സർക്കാർ വകീലായി നിയമിതനായി. ജാലി എറിട്ട് ക്കന്നതിനും തിരുവനന്തപുരത്തെ അധ്യാപനപുത്രത്തി ഉപേക്ഷിച്ചും പൊറുകയും ചെയ്തു.

മുന്നു കൊല്ലത്തിനുശേഷം 1878ൽ ആണാം കൂനനുമാ വിത്തനിനും ‘കേരളകൗമുഖി’ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയത് (മുത്താം : വംശാദ്ധ്യച മെത്രാപ്പൊലീതി). 550 കോപ്പിയേ അച്ചടിച്ചുള്ളി. അതിൽ മനോറക്കാപ്പി തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ 300ക വില്ലേജ് വാങ്ങാൻ. ബാക്കി കോപ്പികൾ ആ മേഠമാണ്ടാണിൽ അതായുടെ മുന്നാംലു മംസത്തിന്ത്തിൽ പിററാശിയുകയും ചെയ്തു.

കോട്ടയത്രനിന്ന് മലയാളമനോരു കേരളക്ഷമമില്ലടെ റണ്ടാം പതിപ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിം. എത്ത് കൊല്ലപ്പത്തിലാണോ എന്നീ കരിഞ്ഞുള്ളടാ. ഒരുപക്ഷേ കോവല്ലി നെട്ടങ്ങാടി ജീവിച്ചിരീ കമ്പോൾ തന്നെയാവാം. എന്നാൽ മുന്നാംപതിപ്പ് അദ്ദേഹ തതിൻറെ മരണശേഷം വളരെ കൊല്ലപ്പത്താ കഴിഞ്ഞാണ് പുന്തു വന്നതു. ഇത് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയത് ഗ്രന്ഥകാരൻറെ മരമകനായ ടി. എം. കോവല്ലി നെട്ടങ്ങാടി (ജീനിയർ എന്ന വിളിക്കാം) ആയിരുന്നു. 1930ൽ കോഴിക്കോട് രാമകൃഷ്ണാംപ്രകൃതത്തിൽ മുറിഞ്ഞു. ചെള്ള ആ പുസ്തകത്തിനു 1ക 4ഞ്ച് (1.25ക)യായിരുന്നു വിലയിട്ടിരുന്നതു. അതും അല്ലകാലത്തിനുള്ളിൽ വിറുതിന്തിരിക്കാം.

എതായാലും അരനുറിഡിപ്പേരെക്കാലമായി, ഈ അഫുല്യ ഗ്രന്ഥം എണ്ണം കിട്ടാനില്ലാതായിട്ടും. മലയാളികളായ നമ്മുംബന്ധിച്ചിട്ടേണ്ടാണും ലജ്ജാവഹമായ ഒരു സംഗതിയാണിതും. മലയാളഭാഷയും സാഹിത്യവും ഏഴുപ്പികമായെടുത്തും ബിരുദ പിരിഞ്ഞാന്തര പരീക്ഷകരക്കും തയ്യാറെടുക്കുന്ന വിദ്യാത്മികക്ക്ലീസ്സുംബന്ധിച്ചാണകുണ്ടിൽ, അത്യാവഗ്രമായ ഈ റഫറൻസും ഗ്രന്ഥം കാണാനോ തുടിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തെക്കരിച്ചും സാമാന്യംതോന്ന മെക്കിലും നേടാനോ കഴിയാത്ത ഗതിക്കേടാണും വന്നപെട്ടിരിക്കുന്നതും. യധാത്മതത്തിൽ സ്വർക്കലാശാലകളിടുന്നേയാണ് സാംസ്കാരിക സ്ഥാപനങ്ങളിടുന്നേയാണുപരന്തു പതിയേണ്ട ഒരു കാര്യമാണിതും. പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഫലം? സാമ്പത്തികമായി മിക്കവാറും ചേതത്തിൽ കലാശിക്കമെന്നറിഞ്ഞിട്ടും ഒരു സ്വകാര്യസ്ഥംപന്നം ഈ ചുമതല എറെറുടക്കാൻ മനോച്ചവന്നതും തീർച്ചയായും അഭിന്നനാർഹം തന്നെ.

കേരളക്ഷമമില്ലയെക്കരിച്ചും എന്തെങ്കിലും പറയാനോരുന്നുപെട്ടു പണ്ഡിതന്മാരിൽ എറെപ്പുതും ‘സാംസ്കാരികഗവീമഗാരിഗളിൽ ദ്രാവിഡവാസീകളിലെജാമിളിതം’ എന്ന മംഗലദ്രോകപാദങ്ങളെ ആസ്ഥാനമാക്കി കോവല്ലി നെട്ടങ്ങാടിക്കും ഭാഷാനിഷ്ഠപത്തിയെ കരിച്ചണായിരുന്ന ധാരണ നേരു അവബലമാണോ ചെട്ടുനും തീരുമാനിച്ചും പിൻവാങ്ങുന്നതായ ട്രാണാം അനുഭവം.. ഉള്ളട്ടിനെ പുറാലെ അല്ലോ ചിലർ മാത്രമേ തുടിൽ വ്യത്യസ്ത ഘലർത്തി കാണുന്നതും. ‘ഒഷ്യല്ലു’ അഫുല്യമായ ഒരു നീഡിയുണ്ടും കേരള

കൂട്ടാണി. അതിനെന്നക്കാരാണ് ഗ്രംപുഷ്ടാലമായ ഒരു വ്യംകരണം എം. ആർ. റാജറാജവർമ്മ കോയിത്തന്പുരാൻറെ കേരളപാണിനീയം മാത്രമേ ഉള്ളിട്ടും, എന്നും ‘എത്ര പ്രാകരണം ആത്ര പുത്രനായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചാലും ബാലമാൻ ശരീക്കു മലയാളം അഡ്യസിക്കൻ മെക്കിൽ കേരളക്കാമ്പാണി നിഷ്ടകൾഷിച്ച പഠികക്കു തന്നെ വേണ്ടി മെന്നും ഉറപ്പിച്ചുപറയാൻ ഉള്ളിട്ടും മടിച്ചില്ല.

വ്യംകരണകാര്യങ്ങളും വിവരിക്കുന്ന പതിനൊലും ആലോക സ്വരംക്കു പുറമേ, അവസാനത്തിൽ, പ്രധാന പുത്രങ്ങളും അലക്കാര സ്വരം ലക്ഷ്യപ്രക്ഷണം ചെയ്തു വിവരിക്കുന്ന രണ്ടും ആലോകങ്ങൾ തുടി കേരളക്കാമ്പാണിയിലുണ്ടോ. മലയാളപുത്രങ്ങൾക്കും തമിഴ് റീതി യോടുള്ള ആധിക്യം കോവുള്ളി നെട്ടങ്ങാടിക്കും അസ്ഥലായിട്ടോ യാമായിരുന്നുവെന്നും പുത്രാലോകത്തിലെ പ്രസ്താവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. തമിഴിലും സംസ്കൃതത്തിലും തനിക്കണാഡായിരുന്ന പാണ്ഡിത്യം അഭ്യന്തരം ഇരു ഗ്രന്ഥരചനാവേദ്യത്തിൽ ശരീക്കും പ്രയോജനപ്പെട്ടതെന്നിലുണ്ടോ എന്നതിനും ഇതിലെ മീക്ക ആലോകങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥകാരൻറെ ജീവചരിത്രസംക്ഷേപം ഇരു പതിപ്പിൽ ഉം കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടോ. മന്മകൻ കോവുള്ളി നെട്ടങ്ങാടി മുന്നാം പതിപ്പിൽ ചേത്തിരുന്നതാണും ആ ലേവനും.. ഇരു പതിപ്പും അച്ചടിക്കുന്നതിനും യോഗ്യാഗ്രഹിച്ച അടിസ്ഥാനപുസ്തകം ആ മുന്നാം പതിപ്പംാണും. ലാപിവിന്യാസത്തിൻറെ കാര്യത്തിൽ പഴയ പതിപ്പിൽനിന്നും കാലസ്ഥിതിയും സാകര്യവും മുൻനിന്ത്തി ചീല മാറിങ്ങൾ കൈകൊണ്ടിട്ടുണ്ടോ. ഉദാഹരണത്തിനും ‘ഈ’ എന്ന വർണ്ണത്തിനും മിസ്പയേറഗ്രിച്ചിരുന്ന റം എന്ന ലാപി തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ. മലയാള അക്കങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു് ഇപ്പോൾ നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന അറിവും അക്കങ്ങൾ ആക്കാണി. ഒക്കാര എക്കാരങ്ങൾക്കും ഗ്രസ്പരോഗം ദേഹമീല്പാതെ ഗ്രസ്പാക്ഷര ലാപി മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന പഴയ സംഗ്രഹായം കഴിയുന്നതു് ഉപേക്ഷിച്ചു് പുതിയ റീതി കൈകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഭീരൂലസ്പരം വേണ്ടിങ്ങളിൽ ചീലേട്ടതു് ഗ്രസ്പത്തിൻറെ ലാപിതനെ മാറാതെ കീടക്കുന്നശൈക്കിൽ അതു് അനവധാനത കൊണ്ടുവന്നതാണും. തിരുത്തി വായിക്കാൻ പ്രയാസമില്ലാത്തതിനാൽ അവയ്ക്കും അതുപോലെ വേറെ ചീലുറ സുവാ

ലിത്യൂൺക്കും മുദ്ദിപ്പാറും കൊടുത്തിട്ടില്ല. പല കാരണങ്ങളിൽ
തിരക്കിട്ടായിരുന്ന പ്രസാധനമെന്നതുകൊണ്ട് വിചാരിച്ചപോലെ
വെട്ടിപ്പു വരുത്താനായില്ല. അട്ടത പതിപ്പാവുന്നേഡാ ആ വക
നൃന്തകൾ പരിഹരിക്കാമെന്നും വിദ്യാത്മിക്കർക്കും ഉപകരിപ്പി
മായ ചീല പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ വരുത്താമെന്നും വിചാരിക്കുന്നു.

സംഗ്രഹാധികാർ



റൂമകത്താവിശ്വൻ

ജീവവരിയും സംക്ഷിപ്തം

“കേരളക്കണ്ണദാഡി” കത്താവായ വിഭോൻ കൊവുള്ളി നെട്ടങ്ങാടിയെപ്പറ്റി കേരളകാത്തവർ കേരളീയരിൽ അധികമാണെന്നുമെന്ന തോന്തനില്ല. എക്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻറെ ജീവിതചരിത്രത്തെ പ്പറ്റി അറിയുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കമായിരിക്കും. എത്രാദ്ധരമാണു ഒരു വിഭോമാരുടെ ജീവിതചരിത്രം. പ്രായം എവ്വെങ്കിലും രസാവ മഹായിത്തനീയാണും കാണാറുള്ളതും. ഇദ്ദേഹത്തിൻറെ ചരിത്രം കേരളീയക്കല്ലൂം അചിക്കമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. മഹായാത്രത്തെ ജീവിതചരിത്രത്തിൽ നിന്നും നമ്മക്ക് പലതും പഠിപ്പാനുണ്ടാക്കാം ഇതു പോലെ ഇതിൽനിന്നും പല സാരാംശങ്ങളും ഗ്രാഹ്യമായിട്ടുണ്ടുണ്ടും എവനും ഒരിക്കൽ വായിച്ചും അറിയാവുന്നതാണും. മാത്രമേഖലാം—മുത്രക്കറി—നിഷ്പള്ളക്കര—സപ്രദയത്രപ—സൗഗ്രാമ്യം—സഹനശക്തി—സ്ഥിരാത്മാം—ബൈം—കട്ടംവാതസല്പ്പ—ഇംഗ്രേസ് പിശാസം മതലായ ദിവ്യഗ്രാന്തം ഇദ്ദേഹത്തിൽ എന്തിനെന്ന വിളയാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഇദ്ദേഹത്തിൻറെ ചരിത്രത്തിൽ കാണാം.. ഇദ്ദേഹത്തിൻറെ ദയാലൃത്പരതയെ പ്പറ്റി പല കമകളും നാട്ടിൽ പഴയ ആളുകൾ പറയുന്നതു ഇഷ്ടജീവൻ തന്റെ കേട്ടിട്ടുണ്ടും. “ആത്മകമാകമനം” എന്ന സന്ധ്യായും നമ്മുടെ ഇടയിൽ അതു സാധാരണമല്ലോ. എന്നാൽ “ആത്മകമാകമനം” തതിനും ഇദ്ദേഹം ഒരു മാർഗ്ഗദാരിയെ എന്നാക്കി സാംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അനന്നനു നടന്ന സംഭവങ്ങൾ തിരുത്തിക്കുമ്പോൾ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടും. പ്രക്ഷേ അവായിൽ കരെ കടലാസ്സുകൾ ഇടക്കെടുക്കുന്ന പോയി “പോയതിനുശേഷമാണും അവ എന്നിക്കു കിട്ടിയതും. കുട്ടിയും കടപാസ്സുകളും ആറുദിവസമാക്കിയാണും എന്നുമാത്രം മാത്രലുന്നായ ഇദ്ദേഹത്തിൻറെ ജീവിതചരിത്രം. ഞാൻ ചുരുക്കി വിവരിക്കുന്നതും.

എന്നിക്കു ഇദ്ദേഹത്തെ കാണാവാനുള്ള ബാഗ്യമണ്ണായിട്ടില്ലെങ്കിലും ഒരു കട്ടിക്കാലം മുതല്ലിതനും ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കേരളപുസ്തകിനിട വന്നിട്ടുണ്ടും. ഇദ്ദേഹം മരിച്ചതിനുശേഷം ആ തന്നെ കിട്ടിയിട്ടും ആഡ്യും ജനിച്ചതു തന്നൊക്കയാൽ ഇദ്ദേഹത്തിൻറെ പോരാണും എന്നു കിട്ടുന്നതും. ഞാൻ വല്ല വിശ്വിതപരവും പ്രവർത്തിച്ചും എന്നുമാണുമെന്നും

മുതലായവർ എന്നപ്പറ്റി, “കഷ്ടം, വിഭാഗം കോവുള്ളി അക്കാ മൻസ് മങ്ങകൻ വിശ്വിയാൻ കോവുള്ളിയായല്ലോ” എന്നിങ്ങനെ ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അധികവിവരങ്ങൾ അനേകണിച്ചിട്ടിരുന്നതിനു എന്നിക്കെ ഉത്സുക്യും ഉണ്ടായി. അതിൻറെ ഫലമായിട്ടാണു പഴയ പട്ടികൾ തിരയുവാനും മേൽപ്പറഞ്ഞ കടലാസ്സുകളും മണ്ണിയ തായ ഒരു ചരായയും കിട്ടുവാനും ഇടയായതു്. ഈതു് സുമാർ ഇരു പത്രു് കൊല്പം മുമ്പാണു്. അനു തിരഞ്ഞെടുത്തു് സുക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടാണു യിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇവ നശിച്ചപോകമായിരുന്നു. അനു എന്നിക്കെ ഇവ എടുത്തുകുഴിപ്പാൻ തോന്നിയതു മഹാന്നാഭവനായ ഇദ്ദേഹ തതിൻറെ ദിവ്യമായ അനുഗ്രഹശക്തികൊണ്ടോക്കുന്ന എന്നാണു് തോൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ഇനി പ്രക്തുരത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാം.

ഒന്നാമതായി കവിയുടെ വംശപാരമ്പര്യത്തെപ്പറ്റി ഇദ്ദേഹം ഏഴുതിവെച്ചതിൽ നിന്നു ചില ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു. “മുമ്പ് നെട്ടങ്ങനാടെനും ഇപ്പോൾ വള്ളുവന്നാടെനും പറിയുന്ന താലുക്കിൽ ചേന്ന് നടച്ചു. അംഗത്വത്തിൽ മുമ്പ് തോട്ടകാടു് എന്ന ഒരു ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. കീഴക്കു് —കീഴക്കു എടുപ്പു് പറിബിരുന്നു മലവുംഗവും തെക്കു്, ഏടക്കാടും, പടിഞ്ഞാറു കണ്ണുതോടും വടക്കു് തോട്ടകാടു് എന്ന ഇപ്പോഴുണ്ടായ ഒരു അതിർത്തി. ഈ ദേശമലവുത്തിൽ തോട്ടകാടു് എന്ന ഇപ്പോഴുള്ള പിണ്ഡക്കേരുവു് അതിൻറെ ദക്ഷിണാഭാഗം മേൽപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ പറിബാധ മയ്ക്കിൽ ഒരു കൊട്ടാരവും അതിൽ വാണിജന നമ്പ്യാരായ ഒരു സ്ഥാനിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ദേശവാഴിക്കു് തോട്ടകാടും നമ്പ്യാരെനും സ്ഥാനപ്പേരും പറഞ്ഞുവന്നു. ദേശ വാഴിക്കരക്കു് അസ്പലപ്പട്ടി, ഉരായുമു്, അകും, ചുകും, നഞ്ചും, നായാടു് മുതലായ ചീപ്പങ്ങളുള്ളിട്ടു്. നമ്പ്യാക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നു. തെക്കു നാട്ടിലെ തൊല്ലിരോഗത്തിൽ മുമ്പു് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ നമ്പ്യംതെ വംശം ഏകദേശം അഞ്ചുനൂറു് വസ്ത്രങ്ങൾക്കു മുമ്പു മട്ടിഞ്ഞപോയി (കരി അറി). അനു നാട്ടകോയു് മയാധ സാമൃതി രിപ്പാടു തമ്പരാൻ തന്നെ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന മലയിലെന്ന വേന്തതി ലെ ഒരു നെട്ടങ്ങാടിയെ മുൻപറഞ്ഞ നമ്പ്യാരെ മാന്നങ്ങളും കൊട്ടത്തു് സ്ഥാനിയാക്കിവെച്ചു്. അതിൽ പിന്നെ അദ്ദേഹം വന്ന മേപ്പട്ടി കൊട്ടാരവു് മറ്റും നോക്കിക്കണ്ണെതിൽ ഈ കൊട്ടാരത്തിൽ തന്നെ ഇരുന്ന നായാടു് മുതലായ ദേശമരുബ്രൈ അനുഷ്ഠിച്ചാൻ നായക്കാരുടെ മുട്ടത്തിലായിപ്പോകമെന്ന വിചാരിച്ചു് ആ കൊട്ടാരം പൊളിച്ചു അഭിന തെക്കൊശാഗത്തുള്ള കാനിൻറെ തെക്കു ചെത്ത പിൽ മേലേതിലെന്ന ഒരു വേനും തീരത്തു് തന്റെ കുടംബങ്ങളും കൂടി പാക്കിയും നായാടുണ്ടു്. മറ്റും കന്നകാവിൽ നായക്കരെ കൈക്കാരംനാശി നിന്തുകയും ചെയ്തു്. ഇങ്ങിനെയാണു് മുലതരവാടിൻറെ ഉത്തരവും. അതിനുശേഷം ആ നെട്ടങ്ങാടിയുടെ പാരമ്പര്യത്തിനു തോട്ടകാടും നെട്ടങ്ങാടി എന്ന സംഘത്തും നമ്പ്യാരുടെ സ്ഥാനമാന്നങ്ങളും ഇന്നും ഉണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞുവരുത്തുപോരാ രീക്കൽ

മേപ്പട്ടി മുലതറവാട്ടിൽ ചില പുതശ്ശനാം 50 വയസ്സായ ഒരു അമ്മ മാത്രമും ആയി. ആ അമ്മ വന്നുമുഖായിരുന്നു. ഈ സമയം ഒരു ദേശവും ആവശ്യമെന്നാകണ്ട് നിലയന്നേങ്ങാട്ട് നെട്ടബംഗിമാരുടെ വംശത്തിൽനിന്നും ഒരു കോപിലമ്പയെ ദേശത്തുതു. മുൻ മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു് 50 വയസ്സായ സ്വന്തം താവാട്ടിലെ അമ്മക്കു് ഗർഭം ഉണ്ടായി. 51-ാം വയസ്സിൽ പ്രസവിച്ചു് സ്വന്തതി പെണ്ണ് കൂടിയിരാണായി. പിന്നെ ദേശത്തിലെപ്പേട്ടു ഭർഖപുലമാക്കി. ദേശ വകാശം കിട്ടണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട്. അതു കൊടുത്തു് പിരിച്ചു. പിന്നെ ആ ചെറിയ സ്വന്തതിയിൽനിന്നു് ഈന്നളിൽ വംശം ഉണ്ടായി വല്ലിച്ചതാണു്.

എക്കദേശം 300 കൊല്ലുങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാരണം പരി രാധിരാന്മലയും കൊണ്ടപ്പുരി എന്ന വീട്ടിലെ ചീതയും ഏന്ന ഒരു സുരിംഗാര ഭാരവയാക്കിവെച്ചിരുന്നു. ഏന്നാൽ ആ സുരിക്കു് ആ അമ്മാമൻറു മരക്കളും രൈമയിൽ വളരെ അനുയയ്യോ മരറാം സംഖ്യിച്ചിരുന്നു. മരക്കൾ രാധിരാന്മലയും മല കയറി ശുശ്വത്തിയെ തൊഴുത്തുപോരുപോരാം അമ്മായിയെയും കണ്ണുപോരാം മലയും വിചാരിച്ചു് ആ കൊണ്ടപ്പുരി വീട്ടിൽ കയറി അമ്മായിയെയും കണ്ണുപോരാം. അന്ന വെവക്കുന്നേരം അമ്മാമൻ ചെന്നപ്പോരാം അമ്മായി ചോറുവിളിപ്പി അമ്മാമനെ വിളിച്ചു് ഈമാൻ വരാമെന്ന പറഞ്ഞു. പതിവും മര്യാദയുമല്ലാത്ത വാക്കു കേട്ടപ്പോരാം, “എന്തു്?” എന്ന പ്രോബിച്ചു. “നിങ്ങളുടെ മരക്കൾ ഈന്ന ഇവിടെ ഉണ്ട്. പിന്നെ നിംബാഡാക്കേയു വിരോധാം?” എന്ന ഉത്തരം പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോരാം അമ്മാമൻ വളരെ അപമാനവും, ഭക്ത്യവും കൊണ്ടു മടങ്ങി വെന്ന ത്തിൽ വന്ന “നീ കൊണ്ടപ്പുരി ഉണ്ടില്ലേ” എന്നംപറഞ്ഞു് മരക്കൾ തലമടറിയും ചുറിപ്പുടിച്ചു് മരറാം കൈയിൽ, വാഴം എടുത്തു പോരാചുവന്നുപാരാക്കിയും കൊണ്ടുപോയി വെട്ടിക്കൊലച്ചെങ്കും ചെയ്തു. “അമ്മാമാ! കൊണ്ടപ്പുരി ചീതയുടെ കുളി കേട്ട എന്ന കൊല്ലത്തേ” എന്നം മററും ആ മരക്കളും അമ്മ സകടം പറഞ്ഞതു എന്നം കേരഡകാരെ തന്നെ കൊല്ലുമെന്നാലും സമയം, “ഈനിമേൻ മേലേതിൽ പുതശ്ശനാം, കൊണ്ടപ്പുരിയിൽ സുരികളും നെന്നിനം കൊള്ളുത്താതെയായിപ്പോക്കുടു്” എന്നു. ഒരു ശാപവും കൊടുത്തു മരിച്ചു. അതുമതൽ മേപ്പട്ടി മേലേതിൽ വളരെ കാലത്തോളം പുതശ്ശനാർ തീരന്നവരല്ലോം വളരെ മോശക്കാരായി വന്നു.

എക്കദേശം കൊല്ലും 850-ാമതിനീടെയിൽ അല്ലോ. സംഖ്യാലഭിയും ഒരായ ഒരു കാരണം വരുത്തുന്നതു് പരിഹാരമായി 12 പത്രരകാലം ദിവസംതോളം 1000 കല്ലിപ്പശം തിരുവേഗപ്പുരു ദേവക്കു നീവേദി പ്രിച്ചവനും. കാലം തുടിയ ഉടൻ കടിഞ്ഞിഞ്ഞാമൻ ധതൽ ചില പുതശ്ശനാർ അല്ലോ. ദേമായി ജനിച്ചു. അവരാൽ സപല്ലും ചില മുന്നാറഴിം താവാട്ടിലേക്കു സിഖിച്ചു. 880-മതു് ദിവസം വര്ത്തമാ

നണ്ണരക്ക തെളിവുണ്ട്. 880—885 ഈ കാലങ്ങളിൽ ജനിച്ചവ രായ രണ്ട് അമ്മമാർ (പേരുകളറിഞ്ഞടിപ്പ്) ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ജ്യോതിഷ്ഠരുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ എൻ്റെ വക്കര വാട്ടിൽ ഉള്ളവർ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അനുജത്തി ഏകദേശം 895-ൽ മേലേതിൽ തിവാടിന തൊട്ട് കീഴുക്കലാഗത്ത്⁹ വെനും പണിചെയ്യിച്ച്¹⁰ അതീലേപക്ക പിരിഞ്ഞിരുന്നു. ആ വെന്നതിനും താഴെത്ത പ്ലാറ്റ് എന്ന പേരുണ്ടായി. പിരിഞ്ഞിരുന്നു അനുജത്തിയുടെ പാരമ്പര്യം ശേഷം ഇന്നുള്ള തോട്ടകാട്¹¹ വംശത്തിലുള്ളവരെല്ലാമാകനു.

കൊല്ലും 895 മതൽ 920-ൽ ജ്യോതിഷ്ഠരുടെ രണ്ട് പുത്രിമാരും 8 പുത്രക്കാരുണ്ടായി. അവരിൽ ജ്യോതിഷ്ഠപുത്രൻ മക്കള്ളൂടി അമ്മാമൻ പ്രസിദ്ധനും തലച്ചുനാവർ എന്ന സ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നവരും ആയിരുന്നു.

പിന്നെ 964-ൽ രാജ്യപരാളയിൽ അനുബാധിയിരുന്ന എല്ലാവരും നാട്വിഭോട്ടാരി വേണാട്ടകാരെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. അവിടെ നീനു 966-ലെബാ 967-ലെബാ മട്ടും വന്നവർ കോഡും¹² അമ്മാമൻ മതൽ മുന്ന പുത്രപ്പരമാരും ഇട്ടില്ലിയാതിമുത്തല്ലോ മതൽ മുന്ന സ്രീകൃഷ്ണം മാത്രമായിരുന്നു. മരില്ലുവരും തിരവിതാംകൂരിൽവെച്ച പരലോകം പ്രാപിച്ചു. ഇവരിൽ എൻ്റെ നേരെ മത്തല്ലിയായ ഇട്ടില്ലിയാതിഅമ്മക്ക കടിഞ്ഞി അമ്മാമൻ മതൽ മുന്ന പുത്രക്കാരുണ്ടായി. ഇവരിൽ 985-ൽ, പോകുന്ന ചിങ്ഗത്തിൽ ജനിച്ച കമ്പിക്കോവാലിലമയുടെ പുത്രനാണ്¹³ ഞാൻ. എൻ്റെ അച്ചൻ മിള്ളതു ഉണ്ടിരാറിച്ച വേജ്ഞാടി ആകുന്നു.

കൊല്ലും 1006 പോകുന്ന ചിങ്ഗമാസം 16-ാം-ഒ-ചൊല്ലാച്ച സുരോദയത്തികല്ലായിരുന്ന എൻ്റെ ജനനം. എന്നിക്കെ അഞ്ചു വയസ്സു തികയുന്നവരും ഉണ്ടായ സംഗതികൾ നേരും ഓമ്പയില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. ആറു വയസ്സു മതൽ പത്രു വയസ്സുവരെ വിദ്യാ ഭ്രാസം, കൃഷ്ണി, സമപ്രായമാരായ ചീല കട്ടികളുമായിണ്ടായ കളികൾ, വെന്നത്തിൽ ചീല ജനനം, ചീല മരണം, ചീല അടിയന്തരം ഞാം ഇവകളെപ്പറ്റി ഓമ്പയുണ്ടെങ്കിലും അവരെ നല്കു വിവരമായി എഴുതുവാൻ തക്ക ഉറപ്പില്ല. എന്നാൽ എഴുവയസ്സു മതല്ലു അയ്യം മണ്ണേൻ ചൊല്ലടിക്കും നെല്ലു¹⁴ അളക്കുക, അടച്ചപുട്ടും താങ്കോലും വഹിക്കുക, കന്ന തെളിക്കുക, മോട്ടനിൽ കീഴിയാടുക ഇം പ്രവൃത്തി കളു നടത്തിയിരുന്നതു ഓമ്പയണ്ടും. പത്രു വയസ്സും നാലുമാസവും പ്രായം ചെന്ന 1017 മകരം 3-ാം-ഒ (എന്ന തോന്ത്രം) അനുബന്ധ എറാലുടും തന്പരാൻ കരിന്പുശു നീനു കോഴിക്കോട്ടുക്കു മട്ടും എഴുന്നെള്ളുള്ള വഴിക്കു ചെന്നവന്നാട്ടും ബഹുമുർ കോവാലകത്തും എഴുന്നെള്ളുയിരിക്കുന്നതും, അധികാരിയായിരുന്ന എൻ്റെ

കടിഞ്ഞി അധികാർഡൻ എന്നെന്ന തീരുമാനിൽ കൊണ്ടുപോയി ശക്ര വൈദികത്താൽ ഉത്കൃഷ്ട കാരി അറിയുന്നുണ്ടോ. തീരുമാനക്കൊള്ളു വെപ്പും ചു അപേക്ഷിച്ചപ്രകാരം അതുമതിൽക്കു എന്നെന്ന അവിടുത്തത്തുടെ പാർപ്പിച്ചു. അനു അധികാർഡൻ മട്ടാഡിപ്പോന്നു. അനു റാത്രി എന്നിക്കു അസഹ്യമായ ഒരു കരയുണ്ടായി, പിറോന്ന റാത്രി മുത്തവായുക്ക് എഴുന്നേളുത്തായിരുന്നു. അനുച്ചുക്കം അധികാർഡൻ വന്നു. കരക്കാ ശ്വാസത്തിനു മുത്തവായുംപുരു വഴിവാടിനു ഒരു പണം തന്നു. അധികാർഡൻ രണ്ടുമുന്നു മുട്ടും തന്നു. ധാതും ഉണ്ടത്തിച്ചു മട്ടഡി വൈന്തിലേക്കു പോകയും ചെയ്യു. അനുറാത്രി തോൻ തമ്പരാൻ എഴുന്നേളുത്തു വാഹനമായ ദോഡിയിടു സ്പും. ഓടി പുലതന്മോ ഉക്കു മുത്തവായുംരുത്തി. അവിടെ മുന്നു നാലു ദിവസത്തെ താമസ മുണ്ടായ നീനിടയിൽ ഒരുച്ചുക്കു തോൻ കേപ്പത്തിൽ, കടനു ചില ചീതുങ്ങളും മറ്റും നോക്കിക്കുടു സഞ്ചാരാവിച്ചു മതിലക്കത്തു സഖ്യ രിച്ചു കാരി കുന്നിക്കരു പെറുക്കി കയ്യിലെല്ലാത്ത. കീഴക്കെ ശോപ്പരും കടനു പടക്കോട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ നീനാമതായി ത്രിക്കിലിട്ടു ഒരു പനിയെ കണ്ടു. അതിനു പടക്കു മതിൽക്കരിക്കുതന്നെന്നു ഒരു വലിയ നീലപ്പൻ കരിങ്ങുന്നെന്ന കുട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നതു. കണ്ടു. അടയു ചെന്ന നീനാണു കുന്നിക്കരു നീലപ്പൻറു കൈയ്യിൽ വെച്ചു കൊടുത്ത പ്പോൾ. ആ നീലപ്പൻ എന്നെന്നു കൈപ്പിടിച്ചു നീനു കടിച്ചതു വല്ലാതെ പറി തോൻ നീലപ്പിളിച്ചു. പിന്നുന്നുണ്ണായിരുന്നു രോജു എന്നു പിടിച്ചു പിന്നോടും വലിച്ചിട്ടു. നോക്കിയപ്പോൾ വലിയുള്ള കൈയ്യിൽക്കുണ്ടു ചുണ്ണാണിവിരുലിഞ്ഞു പുറവടിക്കു ഒരു നീനമ്പാണി ആഴത്തിൽ രണ്ടു നീനമ്പാണി നീളത്തിൽ മുറിഞ്ഞു ചോര പനിയുന്നു. വേഗം കുളിച്ചു കാരി ചുന്നു. പൊതു നടന്നു. ഏറ്റവും പിരി കോവിലകയും ചെന്ന വത്തമാനം പറഞ്ഞപ്പോൾ തോടു വാർത്തയാടിയിലെ രാമചുമ്പാമൻ നല്പതായ ഒരു അടിയും തന്നു. പിന്നു ദിവസം എഴുന്നേളുത്തുനോട്ടുടി പുറപ്പെട്ടു കോഴിക്കോട്ടു തിരുവന്നൂരു എത്തി. അപ്പോഴേക്കു വലിയുള്ള കൈ വീണ്ടി, പഴത്തു സ്വാധീനമല്ലാതെയായി. എടക്കുന്നുകൈകൊണ്ടു ഉണ്ണാം വേണ്ടി വന്നു. ആ കുംഭമാസം അവസാനത്തോട്ടുടി മറി ഉണ്ണേണി സുഖമായി. പിന്നെ തമ്പരാൻറു കറിക്കാരൻ കുട്ടിയിടു സ്ഥാനത്തു മുറുപ്പുണ്ടു. ചെയ്യു ആ സ്ഥാനത്തിൽ മീനം മുതൽ കക്കിടക്കം പരെ താമസിച്ചു. കക്കിടക്കത്തിൽ വൈന്തിലു പോയി. കൈ വശമണ്ണായിരുന്നു ഒരുപ്പും അധികാർഡൻ വക്കൽക്കൊടുത്തു. പതി നബ്പു ദിവസം വൈന്തിലു താമസിച്ചു എന്നെന്നു അക്കുന്നോന്നിച്ചു കോഴിക്കോട്ടേക്കു മട്ടഡി. തിരുവേഗപ്പുറു പുണി കടനു വെക്കട കോട്ടക്കാൻ, കോട്ടവായുരു, രാവണനാട്ടകരു ഇള വഴിക്കായിരുന്നു പോയതു. കോഴിക്കോട്ടണി മൻസ്ഥിതിയിൽ തന്നെ പാത്രതു. കുന്നിമാസത്തിൽ എന്നെന്നു പക്കലുണ്ണായിരുന്നു അര ഉറപ്പും അമ്മക്കു അയച്ചു കോട്ടത്തു. 1018 പുശ്ചികം 17-ംനു തമ്പരാൻ

കരിസ്പുക്ക് എഴുന്നെല്ലും. തൊനം തുടെ പോയി 20-ാം കരിസ്പുചേ എത്തി. അന്നറാത്രി ഉണ്ണൻ കഴിഞ്ഞ പുശയിലേക്ക് കൈകഴകവാൻ വേരെ ചിലവരാട്ടുടി നടന്നു. ഇത്രകാകയാലും പരിചയമില്ലായ്യും. ഒരു കണ്ണിൽ വീണു പുശയിലേരാലും ഉത്തണ്ണ പോയി. വലതെത കൈതോലിൽ കീഴിൽ ഒരു പാറകൊണ്ടു ഒരു സ്പീക് വട്ടത്തിൽ തോലുപോയി ചോരവനു.

പബ്ലിക് കാച്ചിത്തിന്റെത്തിൽപ്പെന്ന ശേഷിച്ച കീടൻ വെളിച്ചെല്ലാം പുണ്ണത്തിൽ പുരുതിലെണ്ണും നടന്നു. അന്ന് ദറിമുളമേൽ പുഴകടക്കലും കട്ടുട്ടി എറും പറിച്ചു. ധനവിൽ കോഴിക്കോട് മടങ്ങി എത്തി..... പിന്നെ എടവം മുതല്ലു് പത്തടിക്കുക, മുമ്പും പിന്നും മറിയുക, കട്ടുട്ടി എറികു, പകിട കളിക്കു മുതലായ അഹികാര നേതാടക്കാലും കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി. കക്കിടക്കരതിൽ അർധ്യം ദീനം പിടിച്ചു. ഒരു കരിസ്പുക്കും മണ്ണം വിജ്ഞന്നപി തന്നു. സാധാരണ എനിക്ക് കീടപ്പാൻ പായയിലും. ഗ്രവതികെട്ടിനേരി തന്നപ്പുള്ളി രാത്രി തജി കഴിഞ്ഞാൽ ചെന്നടപ്പിനേരി ഒരു വക്കിൽ കീടങ്ങന്നതു പതിവായിരുന്നു. എന്നാൽ തജിച്ച ചാണകത്തിലെ ചില പുഴകൾ ഉറക്കുന്നതിൽ കടിച്ച വീക്കപ്പാട്ടകൾ ഉണ്ടായോ കാണാം. ചിലപ്പോരും ഒരു മണ്ണഖണ്ഡാവനതു അടപ്പിൽ വീണു വെയ്ക്കുപോയി രിക്കാറുമണ്ട്.... 2019 പുശയിക്കത്തിൽ എഴുന്നെല്ലും കരിസ്പുക്കുകൾ പോയി. കംഡം വരെ കരിസ്പുശയായിരുന്നു. അമ്മാമന്ന് എറാപിരിക്കോവിലക്കംവക തെക്കരു ചേരിക്കൽ കാര്യവും തന്നു രാഞ്ഞ കൊടുത്തു. ഉണ്ണായിരുന്ന ദേശാധികാരം പ്രപൂതി പിടി ട്രാണ് അമ്മാമൻ ചേരിക്കൽ കാര്യവും എററുതു. മീനത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടുത്തി മൺസ്ഥിതിയിൽതന്നു കഴിഞ്ഞു. മിടിനും മുതൽ രണ്ടുനും മാസം ഇഷ്യറവാരിയത്തെ അടക്കുക തൊപ്പിമുള്ളും കുംട് പഠിച്ചു..... 2020 മെടം 4-ാം നു സാമൃതിരിപ്പാട്ടതന്നു രീപ്പുച്ചു. എൻ്റെ തന്നെ അരിയിട്ടു വാഴു കഴിഞ്ഞു. കറിക്കാർ കട്ടിക്കരി നൂച്ചാളായിരുന്നതിനാൽ എനിക്ക് അഹികാരത്തിനു് അധികം സമയവും സൗകര്യവുമണ്ണായി. പ്രതിയു കേരളിലെക്കുതു തന്നുക്കരാൻ, കളിക്കാർ കട്ടിക്കരി വേരെ ചഞ്ചാതിമാർ ഇവരോടു കൂടി കളിച്ചു് അഹികരിച്ചു് കാലക്കേഷപും ചെയ്തു. 2021 കംഡം 3-ാം നു എൻ്റെ തന്നുക്കരാൻ പെറുമ്പു അസ്പാടി കോവിലക്കത്തു വലിയ തന്നും തീപ്പുച്ചു. മീനത്തിൽ അവിടെത്തെ തീരങ്ങസ്ഥി കുംട് കാഗിക്കപ്പോവാൻ എനിക്ക് മന്ദ്രാശിനാ പറഞ്ഞതു അരിഞ്ഞു് അന്നവീം ഉണ്ണായിരുന്ന സ്റ്റേറ്റു അച്ചുന്ന വളരെ സുവിശേഷായി പറകയാൽ ഞാൻ പേരായില്ലതനാം..... തുജ്ജാട്ടത്തിൽ രാലവൻ എന്ന പേരായ ഒരു പൊതുവാരാക്കടിയുമായി വളരെ സ്കൂളുമായിപ്പോയി. 1022 ധനവിൽ കളി അരഞ്ഞേറിയാം കഴിഞ്ഞു് മുതലായും സേവക പറിപ്പുച്ചേപ്പും രാലവപ്പോതുവാളും പിരിയുന്ന ടിബി വളരെയായി. അയാൾ പോയ ടിബിസം വളരെ സുവി

കേട്ട തോന്തി. അന്ന് ഒരു പ്രതീപദ്മായിരുന്നു. ഒരു റംവിലെ അവർ പോയി. അന്ന് അവരെ പിരിഞ്ഞ ദേവംകൊണ്ട് പകൽ കളിച്ചതും ഉണ്ടുമില്ല. വൈക്കേനരം കഷ്ണിച്ച് കളിച്ച് ഉണ്ണാം കഴിഞ്ഞ കിടന്ന. ഉറക്കം വരാതെ മനോരാജ്യങ്ങൾ തുടങ്ങി. ഈ പൊതുവായകളിൽ പിരിഞ്ഞതിൽ ഞാനിതു വ്യസനിപ്പാൻ കാരണമൊന്നുമില്ലെന്നും, വ്യസനിക്കേന്തു നില്ലാഡമന്നും, എൻ്റെ അധികാരിയുമാണ് മുതലായ ഉടമസ്ഥയാൽ രക്ഷയിൽ വളർന്ന ഞാൻ ഇങ്ങിനെ മുറ്റം. അഹക്കാരിയുമായതുകൊണ്ട് ഒരു ഗ്രാമവില്ലെന്നും തോന്തി. എന്നാൽ ജമാന്തരസംസ്ഥാനകൊണ്ടുനേരുന്ന എനിക്ക് സംസ്കൃതം പഠിക്കേണമെന്നും സജ്ജനസംസ്ഥം വരേണ്ടു മെന്നും മോഹം കടന്നു. പിന്നെ ആ രാത്രി ശ്രേഷ്ഠ കരെ സുഖമായി ഉറഞ്ഞി. നാലു നാഴിക പുലരാനള്ളപ്പും എഴുന്നേറ്റും കാലും മുഖവും കഴുകി പരബേതമാരെയും മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണവരും മറും നല്പുബുദ്ധി തേരന്നിപ്പാൻ പ്രാത്മിച്ചിരുന്നു. നേരം പുലർന്ന് ഉടൻ കഷ്ണരം കഴിപ്പിച്ചു്, തേച്ചകളിച്ചു്, അലക്കിയ മണം സേവും ധരിച്ചു്, അപലഭത്തിൽ തൊഴുതു്, ഏകദേശം എടുത്തവതു് മനി സമയത്തു് ചാക്ക്യാരമമംത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന വാഴയുംതച്ചയിൽ മാനിച്ചു് എറാടി എന്നവരെക്കും വനിച്ചു് മുത്തവായി വരിച്ചു് വളരെ വണക്കത്തോടെ എനിക്കു കരെ പഠിപ്പാനാഗ്രഹിതിനു പറഞ്ഞു. നല്പുതെന്നും, നമിരുത വേണമെന്നും, ജാഗ്രതയായി പഠിക്കേണമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു് എനിക്ക് ഒരു സിഖത്രപം ഗ്രന്ഥം തന്നു. പിന്നെ ഞാൻ ആ സ്വാഖ്യായം പരന്തു ദിവസം കൊണ്ടു് സിഖത്രപം, ക്രിയാപദം ബാലപ്രഭോധം ഇവയെല്ലാം പഠിച്ചു്. അതുകണ്ണാറെ മുത്തനാമൻ സന്നോഷിച്ചു്. പിറോറത്തെ പെത്തീയക ശ്രീരാമോദ്ദേശം കാവ്യം തുടങ്ങി. ആ സ്വാഖ്യായം കൊണ്ടു് 38 ഫ്രോക് പഠിച്ചു്. കരെ പഠിക്കും, പിന്നെ പരിചയം കേണ്ടു കരെ പകീടയോ മരീറാ കളിപ്പാൻ തേരന്നിപ്പുംകാം. കളി കഴും ചെയ്യും. പിന്നെ മുത്തനാമൻ രഹ്യവംശം 10-ാം സർപ്പം പഠിപ്പിച്ചതുണ്ടി. മീനത്തിൽ 10-ാം സർപ്പം കഴിഞ്ഞു് 11-ാം സർപ്പം തുടങ്ങി. ആ കക്കിടക്കത്തിൽ എൻ്റെ നഞ്ചുള്ളി മുത്തുള്ളി മരിച്ചു് എന്ന എഴുത്തുക്കൊണ്ടു് ആരം വന്നു. ഞാൻ തന്ത്രരാനെ ഉണ്ടത്തിച്ചു് കല്പനയായ ഉറപ്പിക രണ്ടും കൈയ്ക്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉറപ്പിക രണ്ടുംതട്ടി നാലുറപ്പികയുംകൊണ്ടു് വേന്നത്തിലേക്കു പോയി. പോയതു് മഹിളിപ്പും കടന്ന രാവണനാട്ടകരു, കൊണ്ടു പട്ടി, മഞ്ചേരി, അഞ്ചാടിപ്പും, പുലാമനേരാരാ ഇം വഴിക്കായി തന്നു. വേന്നതിലേത്തു ഉറപ്പിക നാലും അമ്മാമൻ പകൽത്തനെ കൊടുത്തു. പുല കഴിഞ്ഞു് ഞാൻ കോഴിക്കോട്ടേക്കു പോയി. മൻ സ്ഥിതിയിൽത്തനെ കരെ വിഭ്യാദ്യാസവും കരെ കളിയുമായി ചിന്തയും എൻ്റെ 15-ാം വയസ്സും കഴിഞ്ഞു. 1022 കന്നിയിൽ എൻ്റെ സഖ്യവഹചാരിയായ വാസു എന്ന നമ്പീശ്വരക്കുറിയും ഞാനും

കൂടി അയാളുടെ വൈനമീളു ചേവായും പോയി. അവിടെ നാലഞ്ചു ദിവസം അതിസുവമായി പാത്രം. പഴക്കറവും സസ്യാഭികളും സ്ഥലഭിയായ അയാളുടെ വൈനം ഒരു സുഖപ്രഭാഗ്രാഹകത്തിന്റെ വടക്കെ മതില്ലാണ്. തെങ്ങൾ പോതുന്നോരു തിരുവന്നുക്ക് ആയിരത്തിൽ ചിലപാനും നേരുപ്പിച്ചും തുലിക്കാരെക്കാണ്ട് എടു പുംച്ചും കൊണ്ടുപോന്നു. അതു വിറുട്ടിട്ടിയ പണം വാനുവിശ്രാം അംഗാമമനു എല്ലാംചു. ആ നവരാത്രികാലം താൻ സരസ്വതിയെ വഴിപോലെ ജീച്ചു. മുതനാമൻ ഉപദേശവും ചെയ്തിരുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞ ഉടൻ മാലുകാവ്യം പഠിച്ചു തുടങ്ങി. സുഖപ്രഭാരികളും യിട്ടും വാനു, ഒരു ജോത്യസ്ത്രം, നീലക്കണ്ണന്മാരി, രാമവാരിയരും, ഒരു ഏറ്റുപാൻ എന്നിവരും. എന്നാൽ ഓരോ തരം കാവ്യങ്ങളാണും പഠിച്ചിരുന്നതും. ഇങ്ങനെ ഒരു സർബ്ബം മാലും കഴിഞ്ഞു. പഞ്ചാംഗം കാണുക, നവഗ്രഹങ്ങളിൽ. (ബുക്കിലും പരഹരിത തത്തിലും) മഹുംതപദവി ഇം വകയും താനും വാനുവും പഠിച്ചു. ആ കൊല്ലുംകൊണ്ട് മാലും രണ്ടും മൂന്നും സർബ്ബങ്ങളും പഠിച്ചു.

1023 കന്നിയിൽ നവരാത്രികൾ പന്നിയക്കര ശ്രവതിയെ ജീച്ചു. ഉപവസിച്ചു. ഇന്തനു. വിജയദശമി നാലു മുതനാമൻ എന്നും. വാസുവിനെയും നെന്നപ്പയകാവ്യവും, തക്കണ്ണംഗ്രഹവും, പ്രശ്നമാർഗ്ഗവും, ജാതകാദ്ദേശവും പഠിപ്പിച്ചതുടർന്നു. മുതനാമനു സമയം. പള്ളരെ ചുങ്കമൊയ്തിരുന്നു..... എന്നാൽ റാവിലെ എടു മണിക്ക് കളിപ്പാൻ ചാക്കുന്നുമാണരിൽ വന്ന പല്ലു തെള്ളുവാനിൽ നാൽ വാനു പത്രം, അതുകഴിഞ്ഞും അവിടെത്തന്നെയുള്ള കളി തത്തിൽ കളി കഴിയുന്നതിനുകൂടം താൻ പത്രം ദ്രോക്കങ്ങൾ നെന്നപ്പീയം പഠിക്കും. മുതനാമൻ ജീവും ഉണ്ണം. കഴിഞ്ഞു ഉടൻ പുതിയ കോവിലുക്കേരുക്കൾ പഠിപ്പിക്കാൻ പോകും. തെങ്ങൾ ഉണ്ണം കഴിഞ്ഞും പഠിക്കുന്ന ചാക്കുന്നുമാണതിലേക്കു മടങ്ങും. പിന്നെ വൈക്കേരം. അഞ്ചര മണിക്ക് മുതനാമൻ തെച്ചുകളി പ്ലാനോ, കാൽ കഴുകവാനേരു മാംതിൽ വരും. തെങ്ങരക്കും വല്ല സംശയവുമാണെങ്കിൽ അപ്പോരു തീക്കം. മുതനാമൻ അനുഭവം തത്തിൽ തൊഴുതും, ഉണ്ണംകഴിച്ചു പുതിയ കോവിലുക്കേരുക്കുന്ന പോകും. തെങ്ങരു മാംതിൽത്തന്നെ പാക്കും. നെന്നപ്പീയിയും നാലു സർബ്ബം, ഭോജചന്നു അഞ്ചുകാണ്യം, തക്കണ്ണംഗ്രഹം, ചാരുകാ, പ്രത്യുമാർഗ്ഗം പതിനാറിലുഡ്യായും, പഞ്ചവേബാധത്തിൽ ലാട, വൈയുതം, ഹരാധഗണിൽ, സിലിഡാന്തകളും ഇത്രയും പഠിച്ചു കുറ വസ്തു തത്തിയായി. ഇം ഒരു കൊല്ലും അനുവിച്ചാരും തുടാതെയും കോവി ലക്കരുതുള്ള പ്രസ്തതികൾ തന്പരാൻഡി അനവാദനേതാടെ ഉപേക്ഷിച്ചു. പള്ളരെ ജാഗ്രതയായി പഠിച്ചു. ഇഷ്യറിയേയും വളരെ ജീച്ചു.

1024-ൽ സാമൃതിരിപ്പുടും തന്മരാൻ തീപ്പെട്ടു. പിന്നെ സ്ഥാനം കോട്ടക്കലേക്കായിരുന്നു. പഠിപ്പിലുള്ള പ്രതിപത്തി

നിമിത്തം കോട്ടകലേക്ട് പോയില്ല. അതിനാൽ സാമൃതിരി കൊവിലെകം “സത്തിക” വിഭാഗങ്ങളിലുണ്ട്. പിന്നെ തിരുവന്നൂർ കൊവിലെകത്തെ ചില തന്മരാട്ടിമാത്രക്കും, തന്മരാക്കുന്നാത്രക്കും സഹായത്താൽ അവിടെ താമസിച്ചു ജാഗ്രതയോടെ പഠിച്ചു.

മീനമാസം ആദ്യം ഞാൻ വേന്തതിൽ പോയി. ഏൻ്റെ നേരെ മത്തേഴ്സി മരിച്ചു. മരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. പിണ്ഡവും മറ്റും കഴിഞ്ഞുശേഷം 1025 കന്നിയാർ ഞാൻ നാട്ടിൽ നിന്നു് കഞ്ചനായരു റൂണയും തുട്ടി നിലന്നുക്കു് പോയി. ഉച്ചക്കു് അവിടെ എത്താൻ. സ്വത്വവെ തുടക്കായ ആ കാട്ടടിക്കിൽ ദിഗ്ഗുമും തുട്ടി ഉണ്ടായി. വല്ല പ്രസ്താവിയും കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ഏൻ്റെ അപേക്ഷ അവിടെ സ്വീകരിച്ചില്ല. അതിനാൽ ഉച്ചതി രിഞ്ഞു്, അമരസ്വലത്തെക്കു് പുറപ്പെട്ടു. കാട്ടവഴിയും പരിചയക്കു് റവും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു. സന്ധ്യക്കു് അമരസ്വലത്തെത്താൻ. വെള്ളത്തെ ഒരു മുണ്ടുട്ടി ഇല്ലാത്ത ഞാൻ നന്ന ലജ്ജിച്ചു തിരുമ്പിപ്പും കുംഭിലെ കണ്ണം. വലിയ തിരുമ്പിപ്പും ദാരു യായ തലക്കും മംത്തിൽ നഞ്ചുള്ളിക്കുവിലുക്കും. വത്രമെന്ന ഒരു ചോദിച്ചുറിഞ്ഞു. അന്നത്തെ താമസവും കഴിഞ്ഞു. പിറോന്ന വായിപ്പിച്ചു പാക്കുമുക്കും വായിപ്പിക്കുമ്പും കണ്ണം. പാഠിപ്പിക്കുമ്പും മംത്തിൽ ചെന്ന വായിപ്പിക്കുമ്പും മുന്നു ചെറിയ തിരുമ്പിപ്പും കുംഭാടകമാം. വേരെ ചിലക്കുട്ടി പാഠിക്കുമ്പും. കണ്ണം കെട്ടും അന്നത്തെ ദിവസവും കഴിഞ്ഞു. മുന്നാം ദിവസത്തെക്കു് മുന്നാം, നാലും അഞ്ചും. തിരുമ്പിപ്പും കുംഭം. മറ്റും ഞാൻ ഇഷ്ടനായി. അന്ന അവത്തെ അമ്മ ശ്രീഭേവി എന്ന അമ്മക്കോല്പാടിലെ ഭേദാ വായ തന്മരാൻ്റെ ആവശ്യപ്രകാരം അവിടുമെന്ന സ്വത്വകോവിലക്കു മായ ബേപ്പുറിൽ നന്ദിയാലിൽ ഒരു തന്മരാന്ന പാഠിപ്പിക്കുവോൻ എന്ന നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾമെന്നായി. കൊല്ലുത്തിൽ 12-ക്കാലം അമരസ്വലത്തുനിന്നു തങ്ങവാനും നിശ്ചയിച്ചു. കഞ്ചനായരു അമ്മക്കു് എഴുതേതാട്ടുട്ടി മടങ്ങി അയച്ചു. തുലാം 1-ാം മത്തല്ലു് ബേപ്പുറിൽ എഴണി പാഠിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. ഒരു തന്മരാട്ടിയും ഒരു തന്മരാനും. പാഠിപ്പാൻ സുഖവും സുഖക്കേട്ടു ലൂഡിരുന്നു. അവിടെ ഗ്രഹാധനങ്ങളും വീരരാഖ്യവത്തന്മരാൻ്റെ മകളുായ രണ്ടു കട്ടികളും ശ്രീരാമോന്തം. പാഠിപ്പുതുടങ്ങി. മീന തത്തിൽ കോഴിക്കോട്ട് സാമൃതിരി കൊവിലക്കുത്തു് താമസിച്ചുതന്നു അനുജാൻ കേലുവും തുടാട്ടുടി രോന്തതിലേക്കു പോയി. ഏന്തിക്കു് 6-കു. മാസ്തി കിട്ടി. കൈലുറക്കലും നാലോളം ഉറപ്പുകു ഉണ്ടായിരുന്നു. വേന്തിലെപ്പറ്റി 9-കു അമ്മാമന്നു് കൊടുത്തു. അമ്മാമൻ സന്ദേഹിച്ചു. അര ഉറപ്പുകു അമ്മക്കു. കൊടുത്തു. മത്തല്ലും മാസം കഴിഞ്ഞു് ഞാനാം കൈലുവും കോഴിക്കോട്ടുകു് തന്നെ മടങ്ങി പ്പോയി മുൻസമിതിയിൽ പാത്രം. മിച്ചന്തതിൽ അമ്മാമൻ സാമൃതിരിപ്പാടിലെ കാണാവാൻ തളിയിൽ വന്നിരുന്നു. ഓൺ

കഴിഞ്ഞാൽ എത്തെക്കിലും കാര്യം കൊടുക്കാമെന്ന അവിട്ടന അതളി ത്രപ്പിയുണ്ട്. അമ്മാമന്ന് ശരീരസ്വദിണായിരുന്നില്ല. കക്കിടക്കം 3-ാം- മാക്കാവിലേക്ക് പോയി. അന്നരാത്രി പനിയും അതിസാ രവും തുടങ്ങി, പിറീറിവസം എന്നിക്ക് ആരംബന്നു. ഉച്ചതി രിഞ്ഞ് എക്കേശം മുന്ന് മൺകുമ്പ് തോൻ മാക്കാവിലേത്തി അക്കാ മനെ കണ്ടു. എന്നെന്നക്കണ്ണറിഞ്ഞു. ചിലത് പറവാൻ ഭാവിച്ച തിനാ ശക്തിയുണ്ടായില്ല. ദീനം ക്രമേണ വലിച്ച് 8-ാം- പകൽ 11 മൺകുമ്പ് തുയോഗശീ പുരാടം നക്കത്രത്തിൽ പരലേരകം പ്രാപിച്ചു. മേലെത്തൊടിയിൽ ഇട്ടിരാറിച്ചുന്ന നെട്ടങ്ങാടി വളരെ ഉപകാരം ചെയ്തു. അന്നതെന്ന സംസ്ഥാരവും 10-ാം- സഖ്യയനവും കഴിഞ്ഞ് കഹരാ അസ്ഥിയും, കൊണ്ട് പറപ്പെട്ട് പിറീറാ ഉച്ചകുമ്പ് അസ്ഥി തിരുനാവായെ സ്ഥാപിച്ച് വൈക്കേന്നേരം വേന്നത്തിൽ എത്തി. പിറീറാ ഉടക്കുത്തിയയും പട്ടനാട്ടികുത്തിയയും തുടങ്ങി. ശേഷക്രമിയകുമ്പ് ആളുകളായിക്കൂടിണായിരുന്നു. പുശവൈള്ളം കയറി വേനും നില്ക്കുന്ന തിരുത്തിൻ്റെ നാലുപുറവും കടപ്പാൻ നിർവ്വാഹമി ല്ലാരെത്തയിരുന്നു. വേന്നത്തിൽ നെല്ലും പണവും വളരെ കറവായിരുന്നതിനാൽ കടിയാന്നാരോട് പാടത്തിൽ മന്ത്രിയായി കഹരാ വിശ്രാം നെല്ലും വാങ്ങാം. അച്ചുനോട്ടം മറ്റൊക്കുമ്പ് കഹരാ പണവും കടം വാങ്ങാം. പിണ്ണയവും മറ്റൊക്കുമ്പ് കഴിച്ചു. തോൻതെന്ന ദീക്ഷിച്ചു തുടങ്ങാം. ഇങ്ങിനെ 19-ാം-വയസ്സും കഴിഞ്ഞു..... പിന്നെ 1026 കുംഡ, 25-ാം- നാലു താവഴിയായി പിരിഞ്ഞു ഭാഗം കഴിഞ്ഞു. അക്കാ യുടെ ഭാഗം മാത്രം നോക്കി രക്ഷിച്ചുവന്നു. ദീക്ഷ കഴിഞ്ഞു കുക്കി ടക്കം 10-ാം-യോടുള്ളടച്ച കോഴിക്കോട്ട് ചെന്നു. വല്ലു എറിടാട്ടിയുടെ ശിപാർശിപ്രകാരം പന്നാട്ട് ഇല്ലത്തു മാസം ഒരുപ്പും ശവള മായി ഉള്ളിയെ പറിപ്പിപ്പാൻ താമസിച്ചു. ഓണത്തിനു വേന്ന ത്തിലേക്കു പോയി. നസുതിരി ഒരുപ്പും കയറുകയും തന്നു. വേന്നത്തി ലെത്തി. ആ ഓണത്തിനും അലക്കിച്ചിറിറുവാൻ മണ്ണുള്ളടച്ചിയി ല്ലാതെ ഞാൻ ലജ്ജിച്ച് പുറതു പോവാതെ ഉപായത്തിൽ കഴിച്ചു വൈക്കിലും. ഓണ അവിട്ടു. ദിവസം അമ്മയും അച്ചുനും-ളുടി നിശ്ചയിച്ചു പ്രകാം. അച്ചുനേരി മരക്കളായ മിള്ളത്തു കണ്ണാക്കട്ടി എന്ന 11 വയസ്സു പ്രായമുള്ള പെൺകുട്ടിയെ എൻ്റെ ഏഴാമേടമരാവിവെച്ചു.

1027 കനിയിൽ വലിയമക്ക് തെങ്ങരാ ഇരിക്കുന്ന പറമ്പ് ശൈജ്ഞകുട്ടക്കേണ്ണമെന്ന നിർബ്പുസ്യമായി. പുരപൊളിച്ച് വേരെ കയറുവാൻ കൈയ്ക്കിൽ പണമില്ലാതെയും മറ്റൊ ബുദ്ധിമുട്ടി. നവരാത്രികുമ്പ് രാധിരന്തല്ലും മലയ്ക്കിൽ ഗേവതിയെ ജോച്ചുപോന്നു. പുശ്ചിക. 1-ാം- പെത്തമാണോട്ട് വലിയ അഫമൻ നസുതിരി യോട്ട് ഒരു പണമം കടംവാങ്ങാം. ആശാരിയെ കൊണ്ടുവന്നു. നരിപ്പ റിപ്പ് തെണാടിയിൽ 47 കോൽ ചുറിറി നാലുപുരകുമ്പ് കല്പിച്ചു. വസ്തു കളിൽനിന്നും കാണാം എടപ്പിച്ചു. ഒരു നെൽക്കരി പിരിച്ചു. ഒരു സ്ത്രീ ആരംഭിച്ചു. മരം ഒട്ടമില്ലായിരുന്നു. കാണക്കെടിയിരിപ്പുക

ഉത്തരീന പുലാവു മരങ്ങൾ ജന്മിക്കാ കൊണ്ടുപോയവാൻ സമർത്തി ചീണ്ടുകളിലും താൻ കൊണ്ടുപോന്ന. കരെ ബലപ്രമാണമായിട്ടു യിൽന. ധന 30-ാം-ധേണുക്കുടി പണി തിന്റെ. മകരം ആദ്യം കടിയിൽന. കാഞ്ഞതിൽ താൻ കോഴിക്കോടുക്ക പേരി. മാകാ വിൽ ചേന. പ്രപ്രതി നന്നാ വഴിയായില്ല. മാകാവിൽ പതി നെട്ട് ദിവസം താമസിച്ചു. മിനം 15-ാം എൻ്റെ മുത്തനാമൻ മാനിച്ചേന്നുടി അവർക്കാ മരിച്ചപോയെന്ന രാത്രി ഏഴു മണിക്ക് പുതിയപറമ്പരയുംവെച്ചു കേട്ട. ഉടനെ താൻ പോയി കളിച്ചു് നിവാപാജലി മെങ്കു് വളരെ ഭിംബിച്ചു. കളിച്ചു് എന്തും പോ വാതെ പടിഞ്ഞാരെ പടിപ്പുന്നടയുടെ തെക്കെ പടിമേൽ ഇരു നേരുടെ കിടനു. ഉണ്ടുമുണ്ടു. ഈ ഭിംബവും എൻ്റെ അനാമ സ്ഥിതികൊണ്ടുള്ള വ്യസനവും മനസ്സിൽ വ്യാപരിച്ചു് ഉറക്കം വന്നില്ല. ഇന്തിനെ കരെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നന്നാ മയ്യിക്കീ. വേഗം ഉന്നന്ന് പിന്നെയും ഇന്നി എന്തുവേണ്ടമെന്ന വിചാരിച്ചാരെ നാലു ദ്രോകം ഉണ്ടാക്കി ചോറുകിട്ടുവാൻ പ്രാത്മകിക്കെന്നു എന്നുച്ചു് അതു വിചാരിച്ചണ്ടാക്കീ. നേരും പുലർച്ചുക്കു് താൻ തളിയിൽ പോയി ശേഷശാന്തികളെ കേൾപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ഉപദേശ പ്രകാരം 1031-ൽ തീപ്പുട്ട സാമുതിരിപ്പും തന്പരാൻ്റെ വായന സമയം താൻ ദ്രോക്കങ്ങൾ തിരുമ്പുവാകു വെച്ചു. ശാന്തിക്കാ എടുത്തു വായിച്ചുകൈട്ട് ഉടനെ തന്പരാൻ എന്നോട് വര്ത്തമാനങ്ങ ഒളപ്പം ചോദിച്ചതളി. അനാമത്തെ പണ്ടതെന്നപ്പോലെ സാമുതിരി കോവിലക്കത്തു് “സത്തിക്”കാരനായി. ഇതു മീനം 18-ാം യാസം. ഈ സമയം മഞ്ഞേരി എടുത്തേയോട് എളുമത്തിരുത്തുല്ലാടു് തിരുമ്പുവാകു വന്നിൽനു. നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം പോകുന്നുവാൾ എന്നെന്നുടി കട്ടിക്കളെ പഠിപ്പിപ്പാനയച്ചാൽ കൊ മുളാമെന്നും കൊല്ലുത്തിൽ 18-ക. മാസുടി കൊട്ടക്കാമെന്നും ഉണ്ണൻ തിച്ചു. തന്പരാൻ എൻ്റെ സമർത്തം അറിഞ്ഞു് അനുകൂലമായ മറു പടിയും കൊടുത്തു. താൻ വിഷു കഴിഞ്ഞു് മഞ്ഞേരി ചെന്ന കട്ടി കളെ പഠിപ്പിച്ചപാത്രം. ഒരു കട്ടിയെ ശ്രീരാമോദനവും മരിറാത കട്ടിയെ മാലപ്പും പഠിപ്പിച്ചതുണ്ടി. എടവും 28-ാം- വേന്തി ലേക്കു പോകുന്നുവാൾ രണ്ടുപ്പും കുത്താം. അതുകൊണ്ടു് തന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കാവിലുന്നകണ്ടു് ആ വഴിക്കു് അമരപലത്തു് ചെന്ന. അവരുടെ ശ്രദ്ധപ്രദയങ്ങൾ എന്നു വളരെ ആഘരിച്ചു. എഴും എടുക്കാ ദിവസം പാത്രം. എന്നിക്കു എടു പാവുമുണ്ടും എടുപ്പും കയ്യും സമ്മാനം കിട്ടി. വേന്തി പോയി പണം. അമു പക്കൽ കൊ ചുത്തു. അമുക്കു് വേണ്ടനു നെല്ലു് മതലായതിനു കടിയാമാരെയും മററും എല്ലിച്ചു് മിച്ചനു. 10-ാം കോഴിക്കോടുക്കു് പോയി. ഹിൽരിൽ ഫോഡുമുണ്ടിയായിൽനു മലുക്കമുത്തിയുടെ മക്കളെ സംസ്ക്രൂതം പഠിപ്പിച്ചതുണ്ടി. അദ്ദേഹം മാസം 5-ക. തരാമെന്നും നിശ്ചയിച്ചിൽനു. കർണ്ണിടക്കത്തിൽ അമരപലതെക്കു വേഗം

ചെല്ലുവാനായി എഴുത്തുവന്നു. ഞാൻ ഉടനെ പോയി. പോയതും വളരെ നന്നായി. എത്രയോ യോഗ്യനായ ക്രമസ്വാമിശാസ്ത്രികൾ മുന്നാമിലെ മതൽ എല്ലാവരെയും മുക്താവലി പഠിപ്പിച്ചതുടങ്ങിയിരുന്നു. ഞാനും തൃടി പഠിച്ചതുടങ്ങി. ഓൺഡത്തിന് വേന്നത്തിൽ പോയി. കാണം അഴിഞ്ഞു് അമരവലത്രേതക്കുന്നു പോയി. 1028 പ്രശ്നികം 20-ാം വരെ അമരവലത്തു് താമസിച്ചു് അനുമാ നവബന്ധവരെ പഠിച്ചു. ശാസ്ത്രികൾ പോക്കയാൽ പഠിപ്പു് മാറ്റി.... വേന്നത്തിൽ പോയി ചില വസ്തുക്കരാ തീരുവാദി. മീനത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടു് പോയി. എടവം 1-ാം സാമൂതിരി കോവിലക്കം വക ത്രക്കണിയുൾ ഉട്ടകലവറു എററു. പ്രശ്നികം 1-ാം യേജ്ഞക്കൂട്ടി കലവറി അവസാനിച്ചു. കോഴിക്കോട്ടക്കു് പോയി സാമൂതിരി പ്രാഥത്വപരാഞ്ഞിന്റെ ശിപാർശിപ്രകാരം ധനമുതല്ലു കൊള്ളായി രാത്രി ക്രട്ടിനായതുടെ മക്കലെയും മരക്കലെയും കൊല്ലുത്തിൽ 25-ക. ശമ്പളമായി പഠിപ്പിച്ചതുടങ്ങി. ഫേം 25-ാം-ഈയാ മരിറാ രാത്രി ക്രട്ടിനായൻ മരിച്ചു. പിണ്യംവരെ അവിടെ പാതയ്ക്കുപോകേണ്ട കാരംവെള്ളി വലിയ കുറപ്പു്, കൊള്ളായി ഉള്ളിനായു് മുതലായവ തമായി പരിചയവും റൂഫ്റ്റവുമായി. ഒരു കൊല്ലും ദീക്ഷയായ രാമൻനായരെ പഠിപ്പിച്ചപോതു. 1030 കംഭന്തിൽ തീരുന്നെല്ലിക്കു പോയി. പിണ്യം, ദർശനം ഇവ കഴിച്ചു് മടങ്ങി. എടവം മുതൽ മമ്മിളി ഉള്ളിനായതുടെ കാര്യസ്ഥനായി പാതു. 1031 കനായിൽ വളരെ ഗ്രഹപ്പിച്ചയള്ളു സമയമായിരുന്നു. തസ്പരാഞ്ഞിരു ഭാര്യ യായ കണ്ണതിക്ക്രട്ടിഞ്ഞാമു തദ്ദമിച്ചു് തലഭ്രൂരിവരെ പോയതിൽ മഹാജനങ്ങൾക്കു് എന്നെന്ന പേരിൽ വെറുപ്പ് തോന്നി. അതിനാൽ കനാ ടുവു് മതൽ തുലാം തൃടി ആഴുവെടുത്തു് പുഞ്ചുംതു് പാതു. പ്രശ്നിക്കത്തിൽ ബാലിഭ്രൂരിക്കോട്ടയിൽ ജേനം തുടങ്ങി. നാല്പു തന്ത്രാന ദിവസം വളരെ വ്യസനത്തോടെ ജേച്ചു. ടുവിൽ ബ്രാഹ്മണങ്ങളാണവും കഴിപ്പിച്ചു് ജേനം അവസാനിപ്പിച്ചു. ഉടനെ മമ്മിളി വന്നു് ഉള്ളിനായങ്ങാട്ടക്കൂട്ടി കാരംവെള്ളി ചെന്ന പാതു. കൂടു തത്തിൽ കുറപ്പുള്ളുകൾ മിഡാനരു, തസ്പരാഞ്ഞിരു മഷിച്ചിലും തീന്തി. എ കൊല്ലും മുഴവനും കാരംവെള്ളി വായിപ്പിച്ചപോതു. മീറ്റനമഡൈസത്തിൽ സാമൂതിരിപ്പാടു തസ്പരാൻ തീപ്പെട്ടു.

1032 കനായിൽ ഉള്ളിനായതും, കണ്ണതുള്ളിക്കരുപ്പും, മല്ലിലെ ടത്തിൽ നായങ്കുടി മുത്തവായുൾക്കു് പോയപ്പോരാ ഞാനും അവക്കുടെ കാര്യസ്ഥനായി അവരെണ്ടാണിച്ചു് പോയി. മടക്കത്തിൽ വേന്നത്തിൽ പോയി നാലു ദിവസം താമസിച്ചു് കാരംവെള്ളിക്കു് പോയി. അവിടെ എത്തു മിഡിന്മഡൈസത്തിൽ പാതു. പിന്നെ ധനവിൽ വേന്നത്തിൽ പോയി വസ്തുതസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളായി മാസാന്തോളം അവിടെ താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. മീനത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടക്കു് പോയി. അവിടെ മാസരിൽ രണ്ടും

ശിരസ്‌തലാർ സി. കരണാകരനവർകളുടെ മക്കളെ കാവ്യം പഠി പ്ലിച്ച് പാർത്തു. മാസം ഒക്ടോബർ 1033 കനി യിൽ ചൊറി പിടിക്കയാൽ കൃച്ച ദിവസം കഷായം സേവിച്ച് വേന്നതിൽ താമസിച്ചു. പിന്നെയും കോഴിക്കോട്ടേക്ക പോയി മൻസിതിയിൽ താമസിച്ചു. ഈ കാലത്തിനാളിൽ മഹിളി ഉള്ളിനായങ്ങായിട്ടുള്ള അന്തരുക്കുഹം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. 1034 കനി മിതൽ കരണാരനവർകളുടെ മക്കളെ കാവ്യം പറിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അനും പുച്ചഹാരാർത്ഥം തളിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നു അമരപ ലത്ത് മാനവല്ലഭനേന്ന പേരായ നാലുമനും അവർകളുടെ കാര്യ സ്ഥമനായും കരു മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ഉള്ളിനായർ മിതലായ പല മഹാധാതരങ്ങളും സഹായത്താൽ 350ക. യോളം സന്ധാദ്യിക്കണായി. ആയത് വേന്നതിൽ കൊണ്ടപോയി വസ്ത്രക്കളിനേലുണ്ടായി അന കട വീടി.

കർക്കിടകം 2-ാം ശനിയാഴ്ച മാങ്കാവിൽ മലഭ്രൂരീ മാധവി എന പെണ്ണക്കിടാവിനോട്ടുടി സംബന്ധം തുടങ്ങി. ഒരു സ്രീയൈ ഭാര്യയാക്കിയിരിക്കുന്ന മരിന്നനിന്നോടുടി സ്പൈക്കരിപ്പാൻ തക്ക കാരണമാല്ലായും കയ്യില്ല. നന്നാമതായി നാട്ടിൽ എൻ്റെ ഇരിപ്പിനു തുമില്ല. രണ്ടാമതായി സപ്രത നന്നാമതേതതിൽ സ്വാഭാവികമായ രാഗവുമില്ല. ഈ രണ്ടു കാരണങ്ങളിനേലുണ്ടാനെന്ന പിചാരിക്കണം.

1035 മകരത്തിൽ ഉള്ളിനായങ്ങളുടെ അനജന്മാരായ തുള്ളൻ നായരും, ശോഖിപ്പിക്കുന്ന ഇവളുടെ രക്ഷാകർത്താവായും, തളിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന അമരപലത്ത് നാലുമിലെ കാര്യസ്ഥമനായും പാർത്തു. കംഭേറ്റിൽ മുടക്കപ്പുടം ചെയ്തു. ആദ്യം കരി ലാം കീടിയെക്കിലും പിന്നെ വള്ളു നഷ്ടവന്നു. അതിനാൽ കച്ചവടം നിർത്തി.

കർക്കിടകത്തിൽ ഒരു ദിവസം ഞാൻ മഹിളി ഇരിക്കുന്നോടു തെമ്മിച്ചു കോഴിക്കോട്ടു പ്രാവിൻഷ്യത്തിൽ സൂര്യ മാറ്റുരായ തോമ്പസൻ സായ്'വിനെ ചെന്നക്കണ്ണ. അദ്ദേഹം വിവരങ്ങൾ ചോഡിച്ചിരിക്കുന്നു എന്തു വേണമെന്ന ചോഡിച്ചു. സൂര്യിൽ മൻഷി സ്ഥാനം ശീവുണ്ണാരുന്നോരും എന്നെ നീശ്വയിപ്പാനാഗ ഹിച്ചപേക്ഷിച്ചു. അഞ്ചിത്തുനാബാമെന്ന അദ്ദേഹം വാദാനവും ചെയ്തു. പത്ര ദിവസം കഴിഞ്ഞതശേഷം മൻഷിയായ ശോഖിപ്പി പിഷാരോടി തണ്ണീ മകനായ ശോഖിപ്പിപിഷാരോടിയെ ബത്തൽ വെച്ചു മുന്ന മാസത്തെ കല്പനക്കുപേക്ഷിച്ചു. സായ്'വു എന്നു മനസ്സിലോർത്തു കല്പന കേടുത്തില്ല. അമരപലത്ത് നാലുമിലേയും ഉള്ളിനായങ്ങളും ശ്രമത്താലും മറ്റൊരു എന്നിക്കു മൻഷി ഇരുപ്പോൾ കീടി. 1860 സഹ്യപർ 1-ാം പ്രപുത്തിയിൽ പ്രവേ

ശിച്ച. സ്കൂളിൽ പ്രപുത്തി നോക്കിയും ഉള്ളിനായത്തെ അനജനം തടങ്ക രക്ഷാകർത്താവായും തളിയിൽ സുവമധയി താമസിച്ച.

1038-ൽ കൃഷ്ണനിനായതും അനജനം ബിലാത്തികളുടെ പണി ചെയ്ത വീട്ടിൽ താമസമാക്കി. ഞാൻ അവരുടെ തുടക പോയില്ല. പിന്നെ മണ്ണനോഴി തിരുമലപാടം ഞാനംതൃടി കോവിലപക്രൂതനെ താമസിച്ച. അക്കാലത്ത് കരിച്ച് മരക്കച്ചവടം നോക്കി. മുണ്ട എണ്ണയില്ല.

1039 കക്കിടകത്തിൽ എൻ്റെ അക്കുൻ മരിച്ചു. 1041 കുംഭത്തിൽ എന്നെ മദിരാശി പ്രസിദ്ധന്നസി കോളേജിൽ 40ക. ശമ്പള മായി നീഡയിച്ചപ്പുകാരം കയ്യു കിട്ടി. മീനത്തിൽ കോഴി കോട്ടു് വിട്ടു. മദിരാശിയിൽ എന്തി സായ്യ് പിന്നെ കണ്ണു് പ്രപുത്തി നോക്കിയുട്ടുടാണി. താമസം ഏഴുപുരായിരുന്നു. ദി.ശക്തി മിതലായ സവികളോ ശിഖ്യരോ ഒരുമിച്ചിണ്ണായിരുന്നു. പ്രാഹ സർ രക്കനാമ മിതലിയാർ ഒരു പ്രീയ മിത്രമായിരുന്നു. മിറ്റന ത്തിൽ ജീണ് കല്പനക്കു് വേന്നത്തിൽ വന്നു. കോഴിക്കോട്ടു് പോയി. കൊള്ളായി ഉള്ളിനായത്തെ ദീനം കണ്ണു് രണ്ടു ദിവസം പാത്രതു്. താമസിയാതെ മദിരാശിക്കു് മടങ്ങിപ്പോയി. ഉള്ളി നായൻ മരിച്ചപോയ വിവരം ഏഴുത്തുവന്നു് അറിഞ്ഞു വളരു വ്യസ നിച്ചു. 1043 ധനവിൽ ക്രിസ്തമല്ലു് കല്പനക്കു് വേന്നത്തിൽ വന്നു. ഏടവം ടെവു് മിതൽ തുടങ്ങിയ ഒരു കര അസഹ്യമായിരുന്നീൻ. പികിത്സകൾ ഓരോനു ചെയ്തിരുന്നു. മാകാവിൽ നീനു് ഒരു ദിവസം രാത്രി അധികമായി. മരണാന്തരം തൃടി വന്നു. ക്രമേണ അല്ലെന്നു മാറ്റി. കർക്കിടകം 15-ാം-ക്കു് ശേഷം മദിരാശിക്കു് പോയി. പിന്നെ ആ ദീനം ക്രമേണ അധികമായത്തും ആശ്രാ സമാപ്പന്തു് കാണായ്ക്കാൽ 1044 ധന 5-ാം- (ഫിബ്രൂരിയിൽ) പ്രപുത്തി രാജിക്കാട്ടതു് മടങ്ങി വേന്നത്തിൽ വന്നു. കുംഭം ടെ വിൽ ദീനം സുവാസ്ത്രം. മീനം 3-ാം- കോഴിക്കോട്ടുക്കു പോയി....

എടവത്തിൽ ഗാത്തബൈവറി⁹സായ്യ്¹⁰ അവർക്കു കോഴിക്കോട്ടു വന്നു എന്നെ അനേപഷിച്ച കണ്ണു്, തോമ¹¹സണ്ണം സായ്യ്¹² അവർക്കു കൂടും ശ്രീപാർശ്വാഡിയുണ്ടെന്നും ഇഷ്ടമിള്ള സ്ഥലത്തു് ഒരു പ്രപുത്തി തരം മാനസം പറഞ്ഞു. സമീപം പേണമെന്നു ഞാനം പറഞ്ഞു. ഉടനെ പാപാശവായി ചാത്രമംഗലം റോറു് സ്കൂൾ ഫെഡർമാസ്സുരായി 25 ക. ശമ്പളത്തിൽ എന്നെ നീഡയിച്ചു. മിറ്റനത്തിൽ അവിടെ പോയി പണി നോക്കിയുട്ടുടാണി. 1045-ൽ നാലാം ഗ്രേഡ് പരീക്ഷ കൊടുത്തു. ഇയിച്ചു. 1047 പുഞ്ചികം 15-ാം- അമരസപലത്തു് നാലാം മനു് മരിച്ചപോയതായി കെട്ടു് വ്യസനിച്ചു. ജനവരിയിൽ മാറി ശാശിയിൽ പോയി സായ്യ് പിന്നെയും മററും കണ്ടു പോന്നു. കുംഭ ത്താിൽ തിരുവന്തപുരം കോളേജിൽ പ്രിൻസിപ്പാളായ ശേഖാല രായത്തെ കരതു് വന്നു. തിരുവന്നെപ്പുരം കോളേജിൽ മരിച്ചു

യായി 50ക.കു^o പോവാൻ മനസ്സിലോ എന്ന ചേഠിച്ചിരുന്നു. വേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. മനസ്സിലെന്നും ശ്രീപീശിലെ സാപ്തീമസ്യു^o അവിടെ വെച്ചുകൊടുണ്ടെന്നും. മറ്റൊരു അയച്ച. മീനും ഒട്ടവിൽ അനുവദിച്ചു കല്പന വന്നു. മെട. 13-ാം-തിരുവന്നപുരത്ത്^o കോളേജിൽ ചാർജ്ജേറ്റ്. പിന്നെ തുടക്കുടെ രാജാവിനെയും മറ്റും മിഡാക്കാണിച്ചു^o പ്രവൃത്തി ജാഗ്രതയോടെ നടത്തിയും. കഴിഞ്ഞു. ക്രിസ്തുമസ്യു^o കല്പനക്കു വെന്നതിൽ വന്നു. കോഴിക്കോട്ടും പോയി. മകരം ഒട്ടവിൽ മാധവിയേയുംകാണ്ടു^o തിരുവന്നപുരത്തെങ്കുക്കു^o മടങ്ങി. അവിടെ മുൻസമിതിയിൽ സുഖമായികഴിഞ്ഞു.

1049 മകരത്തിൽ ക്രിസ്തുമസ്യു^o കല്പന കഴിഞ്ഞു^o തിരുവന്നപുരത്തെങ്കു^o മടങ്ങുപോരാം അനുജന്ന് കട്ടുനെയും കൊണ്ടപോയി. ചിത്രത്തിൽ കട്ടു^o ആലുവാ കോടതിയിൽ ഒരു പ്രവൃത്തി വാണികെടാത്തതു^o അണ്ണോട്ടയച്ചു. തൊൻ വക്കീൽപ്പരീക്കു ജയിച്ചു. 1050 മീനും 12-ാം-ആലുവാ കോർട്ടിൽ സർക്കാർ വക്കീൽപ്പണിക്കുപോക്കുച്ചു. കല്പനയായി മെട. 13-ാം- ഉത്തരവു^o കിട്ടി. ശിഷ്യമാരക്കെങ്ങും ബേജുമാരക്കെങ്ങും സ്ലൈഡുകൾണ്ണയി. തിരുവന്നപുരത്തുനിന്ന് പറിപ്പെട്ടു^o മെട. 21-ാം- ആലുവായിൽ ഏത്തിപ്പിരേണ്ടെന്നു ചാജ്ജറ്റ്. കേരളക്കു നടത്തിത്തുടങ്ങി. പാസ്പാൻ സ്ഥലം കിട്ടായുംയാൽ വക്കീൽ കൂൾമേനോൺറീപ്പീട്ടിൽ താമസിച്ചു. 29-ാം- കട്ടു പനി തുടങ്ങി. മുന്നാം ദിവസത്തെങ്കു^o വസുരി പറിപ്പെട്ടുകൊട്ടു. വളരെ വ്യസനിച്ചു. വക്കീൽ രാമയും ഒരു സ്ഥലം ഒഴിച്ചുതന്നതിൽ കിടത്തി. രക്ഷക്കു^o രണ്ടു ശ്രൂം മനസ്സിലെയും നാലു ശ്രൂംരെയും ആക്കി. എടവും 5-ാം- ഉച്ചക്കു^o കട്ടു മരിച്ചു. പിന്നെ പേജ്ജാരുടെ ബജാറാവിൽ താമസിച്ചു. മീറ്റുനം ഒട്ടവിൽ കോടതി പറവുക്കായി. 1051 കന്നിയിൽ അയ്യരെയും മാധവിയേയും പറവുക്കു^o കൊണ്ടപോയി. ധനവിൽ തൊൻ തിരുവന്നപുരത്തു പോയി മിഡാക്കാണിച്ചു^o പോന്നു. 1053 ധനവിൽ എന്നു ഉദ്യോഗത്തിൽ സ്ഥാരിപ്പെട്ടതി 60-ക. ശമ്പളത്തിനേൽക്കു തിരുവന്നപുരത്തെങ്കു മാറ്റി. ഉടനെ അണ്ണോട്ട് പോയി. ഇക്കാലത്തു^o ചെന്ന തൊന്തരാക്കീയ “കേരളക്കൂർഡി” (550 കോപ്പി) അച്ചടിപ്പിച്ചു. മെട. 25-ാം-യോാദ്ധടി അതുകഴിഞ്ഞു. അവിടെനിന്ന് പോന്നു^o വെന്നതിലും കോഴിക്കോട്ടും പോയി. എടവത്തിൽ മാധവിയോട്ടുടി തിരുവന്നപുരത്തെങ്കു^o പോയി. 1054 മെടത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ സക്കാർ “കേരളകൂർഡി” 300 കോപ്പിക്കര എടത്തു^o 300-ക. തന്നു. കോടതി പുട്ടിയ കാലത്തു^o വെന്നതിലും കോഴിക്കോട്ടും പോയി. തിരുവന്നപുരവേലി വഴിക്കു^o തിരുവന്നപുരത്തെങ്കു^o പോയി. അവിടെ എത്തി മുൻസമിതിയിൽ പണി നോക്കിവന്നു. 1055 പുഞ്ചിക തിൽ, ഒരു കയറ്റം കിട്ടവാൻ പ്രയാസമെന്നരച്ചു^o, പെൻഷൻ

കിട്ടവാനപേക്ഷിച്ചു. അതിനിടയിൽ കൊല്ലുകൊട്ടിലേക്ക് 70-കെ. അയയി നിശ്ചയിച്ചു കിട്ടിയ ഉത്തരവും നിരസിച്ചും, പെൻഷൻ തന്നെ വേണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. നാർക്കാരിൽ നിന്നു ദയവുചെയ്യു 1055 ഡി 1-ാം- (1879 ഡിസംബർ 15-ാം-) മുതൽമാസം 20-കെ. പെൻഷൻ ചേത്ത് ഉത്തരവും കിട്ടു. അത് കൊച്ചി ബാക്കിൽ നിന്നു തയ്യാറാണ് തൃത്തരവും അയയ്ക്കിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പോന്നും വേന്തതിൽ വന്നു. മകരത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടും പോയി. കുറെ ശരീരസൗഖ്യങ്ങൾക്കായിരുന്നതിനും ചില ചികിത്സയുംചെയ്യു താമസിച്ചു. ഏടവും 1-ാം- ഏൻ്റെ പൊന്നത്തുപരാഞ്ഞ നാട്ടിനീ ഞീയ വർത്തമാനം 21-ാം- കേട്ട വ്യസനിച്ചു. മിച്ചന്തതിൽ മല ബാൻ കലത്തും മെക്കവാട്ടും സായുധവും അവർക്കു എന്നു കവൽ പ്പാറു മെമന്ത്രം സംസ്കൃതം ട്രക്കിരായി ജൂലായി 13-ാം- 20ക. മാസ്പടിയായി നിശ്ചയിച്ചും കല്പന തന്നു. ഉടനെ കവലപ്പാറു പോയി ചാർജ്ജും എറി. 1056 കന്നിയാറിൽ കീളിമംഗലത്തെ തുജ്ജി വാരിയരെ ബത്രവെച്ചും തിരുവനന്തപുരത്ത് പോയി. അവീടെ ഗവല്ലും വരവും ഉത്സവവും കണ്ണും ഇത്തുറ്റ ദിവസത്തോളം പാത്രം മടങ്ങി. കംഡത്തിൽ “ട്രക്കർഷിപ്പ്” രാജിക്കാടത്തു. പല ദിക്കിലും സഞ്ചരിച്ചു. ഓൺത്തിനു ഭേദത്തിൽപ്പോയി അമ്മയുടെ 71-മത്തെ ജനക്ക്ഷത്രം. വേണ്ടുവണ്ടും കഴിച്ചു. 1057-ൽ കോഴി കേരളം, പാലക്കാട് മുതലായി പല ദിക്കിലും സഞ്ചരിച്ചു. മിച്ചനും 15-ാം- ചൊല്ലാഴു പകൽ ഒന്നരമണി സമയത്ത് അമ്മ മരിച്ചു.

ഇതിനശേഷമുള്ള വീവരങ്ങൾ എഴുതിയ കടലാസ്സുകര കാണ്ണാനില്ല. ഏൻ്റെ മുതല്ലിയിൽ അമ്മാമനം. പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ള വീവരങ്ങളാണും താഴെ ചേർക്കുന്നതും. പിറീറിവുസം മുതൽ ഉടക്കുറയാണിക്കു തുടങ്ങി. പിണ്ഡം, വളരെ വെടിപ്പുണ്ടായി കഴിച്ചു. ഒരു ശ്രൂഹമണ്ണനു സ്ഥിരമായി പാർപ്പിച്ചും നിന്ത്യന്ത്രാഖമായി ഒരു കൊല്ലും വേണ്ടതുപോലെ ദിക്ഷിച്ചു. ഇന്ത്രേഹം ഉണ്ണാക്കിയ ചരമ ദ്രോകം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

കൊല്ലും ചിന്തിക്കിലേംരായിരമതില—

പരം നാല്പതും പത്രയമേഴും

ചെല്ലുപോഴുത്തരംശാഖയിൽമിച്ചനമതാം

മാസിപത്രങ്ങുന്നാളിൽ

ചെല്ലുംനേരാരാവാരെസിത്തിമിപുന—

രേകാദശിസദ്വിശാഖവെ

കല്യാരണ്ണോഡ്യംഗ്രഹസമിതമുജനനീ

ചേന്നവെക്കണ്ണലോകം”

ഹ്രദേഹത്തിന്റെ അമ്മയുടെ പിണ്യത്തിന്റെ പിറീററ്റിവസം പത്രവയസ്സുമാതും പ്രായമായ തന്റെ മതകനും നിന്ത്യും ബലികളും എന്നെല്ലാം സാധാരണമായാണ് ദയക്കേണമെന്നതിനും എഴുതിക്കൊടുത്തതു ദ്രോകമാണീതും

എഴുള്ളി, വീണ, പാൽ, തെതർ, ചെറുപ്പള്ളി, ഒഞ്ചാ,
നെന, തേൻ, മണാൽ, ചുദന, മണജനഞ്ച
സാമന്തജാതിക്കിവയൈക്കുക വേണാ.
ശ്രാവംബികൾമുഖത്തിനറിഞ്ഞുകൊണ്ടു.

അമ്മയുടെ ദീക്ഷ കഴിഞ്ഞതശേഷം അധികം താമസം മാങ്ങാ പിൽ ആയിരുന്നു. വേന്തതിൽ ഹടകളും പോവുകയും താമസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കാര്യാദികളും നടത്തുവാൻ അനാജനെ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ശിഷ്യമർത്തദേശും സ്നേഹിതന്മാരദേശും അടക്കാൻ പോവുകയും പതിവായിരുന്നു.

മെമ്പൻ ദിവാനായിരുന്ന ശേഷം അയ്യൻ അവർക്കു ഹ്രദേഹത്തിന്റെ പ്രിയശിഷ്യമാരിൽ ഒരാളംയിരുന്നുവെന്നും. അയ്യൻ അവർക്കുകയും ഹ്രദേഹത്തെ വളരെ സ്നേഹിവും ബഹുമാനവുമായിരുന്നുവെന്നും കേട്ടിട്ടണും. ശേഷം അയ്യൻ അവർക്കു മതലായ ശിഷ്യമാരുടെ സ്നേഹബഹുമാനാദരങ്ങളും പാത്രിപ്പിക്കേണമെങ്കിൽ ഹ്രദേഹത്തിന്റെ അഭ്യംപക്വത്തിയിലെ യോഗ്യതയും പുലിവെവേവും എത്രതൊളുംഡായിരുന്നുവെന്നും ഏകദേശം ഉഷ്മിക്കാമല്ലോ. ശിഷ്യമാരും സ്നേഹിതന്മാരും പലപ്പോഴും ഹ്രദേഹത്തിനു ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്തിട്ടണും.

മാങ്ങാവിൽ കോവിലകത്തിനു തൊട്ടുള്ള ഒരു മംത്തിലായിരുന്നു പെൻഷനായതിനാശേഷം താമസിച്ചിരുന്നതും. ശ്രൂദ്ധപ്പക്കും ഒരു നെട്ടങ്ങാടിയുമണ്ണായിരുന്നു.

1064 മകരമാസം 15-ാം ദിവസം തേച്ചുകളിച്ചു ചില സ്നേഹിതന്മാരാട്ടുട്ടി കേഷഗ്രാമത്തിൽ പോയി തൊഴുതും പ്രഭക്ഷിണം ചെക്കുമ്പോൾ കാഞ്ഞിടന്തന്തും വീഴുവാൻ ഓപിച്ചു. ആയതും അതു സാംഘാക്കിയതുമില്ല. ദ്രാവാൾ ജ്യോതിശ്യമാർ ഒരു വീഴുച്ച സൃഷ്ടിക്കേണമെന്നു അദ്ദേഹത്താട്ട മുൻപുതന്നു പറഞ്ഞിട്ടണോയിരുന്നു. ജ്യോതിശ്യത്തിൽ അസാമാന്യമായ പാണ്യത്തുമണ്ണായിരുന്നു ഹ്രദേഹം. തനിക്കും കുറെ ഗ്രഹപ്പിഥയുള്ള കാലമാണെന്നു മന്ത്രി തന്നെന്നയറിഞ്ഞും കുറെ കുറെ കുത്തുപാടും കാലമാണെന്നു അഭ്യന്തരം പ്രാശകാലവുമായിരുന്നു. ഹ്രദേഹം പതിവുപോലെ മംത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടും കഴിഞ്ഞും ഓന്നിച്ചുള്ളിൽ നെട്ടങ്ങാടിഇലാട്ടുട്ടി ലാറ്റാഗ്രഹമായ ദില്ലപ്പേരിക്കും പോവുകയും ചെയ്തു. കാൽ കുത്തി തെക്കിനിയിൽ ഇരുന്നു മുക്കി അവിടെത്തെ ഒരു കട്ടി ഭാഗവതമോ മറ്റൊരാ വായി

കങ്ങനതു കെട്ടു താൻ അതും പറഞ്ഞുകൊടുത്തും കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് അസംഗതിയായി വല്ലോത്ത ഒരു തളർച്ച തോന്തി. ദേഹമാസകലം വിയപ്പാനും തുടങ്ങി. കനിച്ചുള്ള എന്തണ്ണാടിയും മറ്റും ശുശ്രൂഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഇദ്ദേഹം ഇഹലോകവാസം വെച്ചിരുത്തു.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏകഭാഗിനേയനായ കാഞ്ഞമ്പ്രിനെന്തണ്ണാടിയും അഭിക്ഷിയ ചരമ്പ്രോക്കമാണു് താഴെ ചേക്കുന്നതു്,

കൊല്ലുംചിനിക്കിലോരായിരമതിലുറപ്പതു്നാ—
ലുചെപ്പുംമുഗത്തിൽ
ചെപ്പുംമല്ലുത്തിലുജ്ജമുനഗതബുധവാരാത്ത
മസ്പാതിനാളിൽ
ചൊല്ലാന്നാളോതവിഭാഗത്തിലുംകലമകമണി
എപ്പാധ്യയന്നമാതുലുംതാൻ
സപർഡ്രോക്കത്തുപ്പുമിച്ചും അരന്തിമിഷമിട
ക്കെത്തുചിത്രംനിന്നപ്പാർ.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വകയായി കാവ്യങ്ങളും മറ്റു കൃതികളും നാം ഉള്ളതായി കേട്ടിട്ടില്ല. ഓരോരോ അവസരങ്ങളിൽ ഉണ്ടും കാഡിയ റാഫ്രോക്കങ്ങൾ വളരുന്നുണ്ടു്. അവയെല്ലാം ഒരു പുസ്തക സ്തിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ളായിരുന്നു. റാവുസാഹിബു് സി. കണ്ണതിരാമൻ മേനോൻ അവർക്കു ആ കൈയെഴുത്തുപുസ്തകം കണ്ണി കുണ്ഠനും അതിലെ ഫ്രോക്കങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുള്ളുണ്ടു്, അവ അച്ചടി പ്രിശ്ചനാമന അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട പ്രകാരം ചെയ്യാമെനു് ഇദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചിരുന്നവെനും പകുശ മരണം പെട്ടെന്നാക്കയാൽ ആയ തിനു സാധിച്ചില്ലെന്നു. എന്നോടു പറക്കുണ്ടായി. ആ കൈയെഴുത്തുപുസ്തകം എവിടെയാണെന്നു അറിഞ്ഞതിട്ടില്ല. എൻ്റെ മാതൃ ലന്ധുയ കാഞ്ഞമ്പ്രിനെന്തണ്ണാടിയും മറ്റും ചൊല്ലിക്കേട്ട ചില ഫ്രോക്കങ്ങളാണു് താഴെ ചേക്കുന്നതു്. തന്റെ ഒരു ഒന്നുഹിതത്തിന്റെ ഭാര്യയെ ആദ്യമായി കണ്ണ അവസരത്തിൽ ചൊല്ലിയ ഫ്രോക്കമാണെന്നു്.

പാണേകണ്ണറിവില്ലകണ്ണതിലുക്കന്തനുപാ—
ഭരണക്കശരം
മിണ്ടീട്ടില്ലതിനന്തരബന്ധവുമെന്നിക്കണ്ണാ—
യതിലെപ്പുകിലും
വണ്ണാർപ്പുക്കാളതായവേതികൈകൈരം
പ്രിയംലേശമോ—

നാണ്ഡാമോമധ്യവാണിമാർക്കലമണിഞ്ഞൈ—
ടന്നപുമാല്പികേ!

ശ്രൂംഗാരദ്ദോക്കങ്ങൾ പലതും കേട്ടിട്ടണ്ട്. കവിതയുടെ ഒഴുക്കം സ്വാരസ്യവും കാണിക്കുന്നതിനവേണ്ടി മാത്രം ഒരു ദ്രോക്കം ഇവിടെ ചേക്കുന്നു.

കല്പ്യാണിനിനോടപരാധമൊന്നു
മല്ലേക്കണ്ണേ! ചെള്ളവന്മല്ലേടൊന്താൻ
കല്പ്യാല്പചില്പിലതകാണ്ടുമന്നും
തല്പുനാതെന്തിനിനിഹ കൊല്പവാനോ ?

ഇദ്ദേഹം പല സമസ്യകളിൽ പൂരിപ്പിച്ചതായി കേട്ടിട്ടണ്ട്. ഇദ്ദേഹാന്നമായി നോം ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നു.

ഓമോദരേകരാഘവത
വിഹപലീകൃതചേതനസാ
ദേശംചാണുരമല്ലുന
ശതചന്ദ്രംനഭന്ധലം

ഇദ്ദേഹം പലക്കം ദ്രോക്കത്രപേണ കത്തയക്കന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അമരപലത്തു് നാലാമിലേക്കു് ഒരു ഏഴ്ത്തിനു മറുപടിയായി അയച്ച ദ്രോക്കമാണു്. താഴെ ചേക്കുന്നതു്. മോറിനു തുറികാണിക്കുന്നതേയോ എന്നാണു് നാലാമിലെ ഏഴ്ത്തിനേറ്റി സംരം.

ക്രിരോഹോരതിലേറയിള്ളതുഭവാൻ
മാറിഖരിച്ചിങ്ങിനെ
മാറാതേബാദവിഷാദമേകി വെറുതെ
അതള്ളിക്കുള്ളതീടിലോ
മാറം ഞാൻ മറുമാനിതനനടിമയിൽ
ചേരുംവെൽക്കീത്തിതാൻ
നാറംകുവലമാനതൻമദ്യനീയാരു—
വട്ടംഗോജു് ദയിതം

ഇദ്ദേഹത്തിനേറ്റി ബുദ്ധിശക്തി പ്രസു് താവയേശ്വരമാണു്. “കോവദ്ധനിനെന്തുംഡാറിയുടെ ബുദ്ധിശക്തിയെ എന്നിക്കു് ബഹുമാനമാണു്” എന്ന കൈക്കളുംഡരു രാമവാരിയാരവർക്കരു ഒരവസ്തു ത്തിൽ കണ്ണാണ്ടി നെന്തുംഡാറിയോടു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ഇന്ത്യൻ അസാമാന്യമായ ധാരണാഗത്തിയും സുപ്ര സിഖമാണ്⁹. ഒരീക്കൽ 1031-ൽ തീപ്പട്ടം സാമുതിരിപ്പാട്¹⁰ തന്നെ രാജിയിൽ എഴുന്നെല്ലായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ചന്ദ്രഗഹണ ദിവസം കോവിലക്കുന്നു തുടിയ സദ്ധൃിൽവെച്ചു രാജാ ചൊല്ലിയ ഒരു സംസ്കൃതപ്രോക്തം ചൊല്ലിയ ആരാ പോയശേഷം ആ സദ്ധൃി ലാരങ്കിലും ഗ്രഹിച്ചുവോ എന്ന തന്ത്രാം ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇന്ത്യൻ ത്രിനാ മാത്രമേ നാലു പാദവും ചൊല്ലുവാൻ സാധിച്ചിട്ടും എന്ന കെട്ടിട്ടണും¹¹.

ഇന്ത്യൻ ആദ്യഭരണയായ മഹിളയും¹² കണ്ണതിക്കെട്ടിക്കോവി ഉന്നത്യിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പുത്രിമാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. മാധ്യ വിശമനയിൽ സന്നാമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ ഭാര്യയെ വളരെ നേരുഹ മായിതന്നു. കേരളക്കമ്മിറ്റിയിൽ ആര്യാധ്യത്തത്തിനും ഉദാഹരണ മായി,

“മാക്കാവതിലോരു മില്ലപ്പുകരവണിയും
വിശേഷക്കുമാരു!
മാധ്യവിയാമയികാനെ, മധുവോലും
വാൺകേളാരെ!”

എന്നാണു¹³ കൊച്ചതിട്ടിട്ടുള്ളതും.

ഇന്ത്യൻ രേഖ്യും നെട്ടങ്ങാടി, കേലു നെട്ടങ്ങാടി, കട്ടൻ നെട്ടങ്ങാടി എന്ന മുന്നാജമായം, തന്പുക്കോവിലമ്മ, നഞ്ചുണ്ണി കോവിലമ്മ എന്ന രണ്ടു അമ്മജ്ഞതിമായം ഉണ്ടായിരുന്നു. രാവു ണ്ണിനെട്ടങ്ങാടിയും, കട്ടൻനെട്ടങ്ങാടിയും. ഇന്ത്യൻകമ്മിറ്റിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പരലോകം പ്രാപിച്ചു. മറ്റൊളിപ്പൻ അട്ടത കാലത്താണു¹⁴ മരിച്ചതും. തന്പുക്കോവിലമ്മക്കും¹⁵ ഒരു പുത്രിമാത്രമേ ഉള്ളൂ. നഞ്ചുണ്ണികോവിലമ്മക്കും¹⁶ കണ്ണതിക്കെട്ടിക്കോവിലമ്മ എന്ന ഒരു പുത്രനും ഉണ്ടായി. കണ്ണതിക്കെട്ടി കോവിലമ്മയുടെ പുത്രനാണും ഞാൻ.

ഇന്ത്യൻ അമ്മക്കും കേലുനെട്ടങ്ങാടിയും കവിത എഴുതിയിരുന്നു. പ്രക്ഷേ പഠിപ്പില്ലായിരുന്നു. ഒരീക്കൽ അംഗേഹം കരി ദ്രോക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കൊച്ചങ്ങല്ലും കണ്ണതിക്കെട്ടൻ തന്പരാനെ വായിച്ചു കേരളപ്പിക്കുകയും അവിട്ടുന്ന താഴെ ചേക്കുന്ന ദ്രോക്കം അഭിപ്രായമായി കൊച്ചക്കുകയും ചെയ്തു.

“വിഭാൻ കോവുണ്ണിയെപ്പരാരാരു ജനനിയിലു—
ശായരണാംകിടാവി
വിഭാനാംകേലു വാഷാകവിതകരു പലരു.
തീര്ത്തതെരംതുക്കേട്ടുണ്ണൻ

എദ്യാനന്ദംവത്തു പരമവയിലെഴും
വാസനാശത്തിപക്ഷ
വിദ്യാഭ്യാസത്തിനെല്ലാം കവിതിനീടയിൽ
തോന്നിയില്ലെന്നുകൂടില്ല.

അംഗങ്ങൾ കട്ടിനെന്താടിക്കും കവിതാവാസനയ്ക്കായിരുന്നു. കട്ടിക്കാലത്രംഞാക്കിയ ചില സ്നേഹിതങ്ങളും മറ്റും എൻ്റെ മുത്തൃപ്പി ചൊല്ലി താൻ കെട്ടിട്ടാണ്. പക്ഷെ അവ താൻ എഴുത്തിവെക്കാം തത്തിനാൽ ഇപ്പോൾ ഓർമ്മയില്ല. അദ്ദേഹം അല്ലായ്ക്കുംയിപ്പോയി. കണ്ണത്രസ്സിനെന്താടിക്കും കവിതാവാസനയ്ക്കായിരുന്നു. ഒറ്റ ദ്രോക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടില്ല.

കേരളകൈശ്മരി ഉണ്ടാക്കികഴിഞ്ഞതു “കൊല്ലും 1050-ാമാണ്ടു മീനമാസം 16-ാം ദിവസം അതിലെ ഒരുവിലെ ദ്രോക്കത്തിലെ “കല്യാണസംഖ്യാഭയം” എന്ന പരപ്പരിനാൽ അറിയാവുന്ന താണും.

ഇദ്ദേഹത്തപ്പറ്റി കേരളാശാചരിത്രത്തിൽ ശ്രീമാൻ പി. ഗോവിന്ദപ്പീളിളി അവർക്കു എഴുതീട്ടുള്ളതിൽ നിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾക്കു എടുത്ത് “ചേര്ത്ത്” ഈ ചരിത്രസംക്ഷപത്രത അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. “കോവല്ലൂരിനെന്താടി യാവനാരംഭത്തിൽ ഒരു നല്ല സംസ്കൃതപബ്ലിക്കേഷൻ മലയാളാശയിൽ അതിവിഭിഡമായിത്തീർന്നു. മലയാളാശയിൽ നോക്കേണ്ടില്ലോത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലെന്നതനു പറയാം. ഒരു നല്ല സരസനമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനും അസാമാന്യമായ കവിതാചാത്രരും ഉണ്ട്. “കേരളകൈശ്മരി” മലയാളാശയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വ്യാകരണങ്ങളിൽ ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതിൽ ഒന്നതനേ... , , , , , ”

എന്നു

ടി. എം. കെരിവല്ലീ നെന്താടി,
മാസ്കുർ, സാമൂതിരികോഡേജ്.

അവതാരിക്കപ്പെട്ട

മലയാഴികളിടയാഡ്യാനമലയാളമിതുദകം,
മലർക്കാണ്ടിഹകടികൊണ്ടായരണ്ണിസുരരങ്ങളാം,
മണിസംസ്‌കൃതമണിയുംതളിർത്തമിഴംപരിമിളിതം,,
മലയാളമിതൊട്ടവാണിയുള്ളവായിതുസരസം..

1

കോട്ടാരകരകോട്ടയത്തരചൽ. കോട്ടുതമുള്ളായിയും
കുടകാരവരൈരാത്രുതൊട്ടിലപകപ്പാട്ടാമേഴ്ത്തമുനം.
വാട്ടംവിട്ടോട്ടവഞ്ചിവീരധരണ്ണിപട്ടംധരിച്ചോൻകളം.
കോട്ടംതീരന്നാതകഞ്ഞംകൃതികളിനേട്ടിൽ
പ്രമാണങ്ങളാം..

2

കവികളവരിലാൽ. കണ്ണനുലിട്ടുകാട്ടി
ലവികലമതുകൊണ്ടിനേട്ടിലും. കാട്ടകെട്ടി
കവിയുമഴിനിലപ്പള്ളിനുലുമുലാനത്രപം
കവികളിലുരചെയ്യാം. ബാലബോധാത്മമേവ.

3

മുണ്ടർട്ടുന പ്രഖ്യാതമതിമാനിട്ടുന്നലോട്ടുകൊള്ളാം.
ഗീവർഗ്ഗീസ്സും. പുനരാരാത്രരം. ചേത്തത്രം. നന്നപാത്താൽ
മുണ്ടർട്ടിനുലുപരികലവനംചെള്ളിത്തമ്മാത്രംവെറും.
പുൾമാരാമവരെയന്തുലിപ്പനാവോളമല്ലാം.

4

ഗാധംപാണിനിസുത്രവുംതമിഴ നന്നുലും.ഗ്രഹിച്ചജ്ഞസാ
ഗുഡം. കേരളസസ്യഭായ മവിലഗ്രമപ്രയോഗങ്ങളാം.
വൃഥം.ചേതസിയേന്നേന മുത്തണ്ണവാലോക
നീയനപിഡം.
മുഖ്യമാരിതുകണ്ടപരിഹസിച്ചാലും. നമക്കെന്തെഹോ.

5

മേരു അംബു ദ്രോക്കണ്ണംരും താല്പര്യം
ചുത്തക്കരിൽ പറയാം.

ശ്രീപരമ്പരാമക്ഷൈത്രമെന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഈ മലയാളവണ്ണം കീഴക്കെല്ല - പടിഞ്ഞാറകടക്ക ഇവക്കളുടെ ഇടയായി കമാറിഗോക്കള്ളിപ്പറ്റുന്നമെന്നാകുന്ന പുരാണപ്രസിദ്ധി. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മലയക്കേരളം മംഗലപുരം മുതൽ തെക്കോട്ട് മാതൃമാധ്യമിരിക്കുന്നു. മല + ആം = മലയാളം ഇതിനു കുമ്ഭമീ കേരളം എന്ന പേരു കൂടി സംഗതിവശങ്ങൾ ഉണ്ടായി.

ഈ കേരളത്തെ പരമ്പരാമനോട് നീർക്കൊണ്ട് കടികൊണ്ട് വരായ നന്ദിപ്പിരിമാർ ആര്യാവത്തന്ത്രിലെ ആര്യപ്രാഹമണ്ഡം ശ്രൂരാചികിത്സയിൽ നമീഷം ആകുന്നു.

ആര്യമാരുടെ പുല്ലാഷ സംസ്കൃതവും മറീറ്റുതുടങ്ങുന്ന മരീറ്റുതുടം അനുയായി ആര്യമാരുടുതും ആര്യമാരാലുണ്ടായും തന്നെ. മരീറ്റുതുടു വച്ചുള്ളതു മുതലായതു ഇപ്പോൾ ചീല പെട്ടി പ്രമാണങ്ങളിൽ മാത്രം. ശേഷിച്ചപ്പോയി. മെല്ലിൻ്തെ ഇതക്കൂടുക്കാതെന്നും മരീറ്റുതുടം അനുയായി. എന്നാൽ ആര്യമാർ തങ്ങളുടെ സംസ്കൃതത്തെ മററുള്ളവരിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാതെന്നുമിന്നും. മണിപ്രവാളം മല്യക്കേരളത്തിലെബാശിയെ പ്രഖ്യാപ്തം എറിയ കാലത്തോളം ഇവിടെ (പ്രത്യേകം തെക്കേണ്ണൽജിൽ) നമീഷ തന്നെ നന്ദിപ്പായി കുന്നു എന്നതിനു പല പുരാതന രേഖകളും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിയ രാമചരിതം എന്ന ഗ്രന്ഥവും തന്നെ സാക്ഷികളാകുന്നു. ഏകദേശം കൊല്ലും 600-ാംമാണ്ഡിഞ്ചിൽ മലേജു ഉത്തരവിച്ചവരും ഈ കേരള സന്തതികരക്കും ഇംഗ്ലീഷ്യർക്കുമാറ്റുകൂടാതെ സുകൂർ സന്പാദ്യ നതിനെന്നാൽ പെത്തവഴിഞ്ഞതുറന്നു തന്നവത്തമായ തുംബത്തു മുതക്കരാണില്ലാമായണം. മുതലായ അന്നേകു സംസ്കൃതപ്പുള്ളിക്കും മണിപ്രവാളത്തിൽ പരിഞ്ഞേംപ്പുള്ളിക്കും നടപുരക്കിയുത്തുക്കും, മലയാളികളിൽ സംസ്കൃതത്താനും. നമ്മുടെ ഈ ശേഷയ്യു പരി പ്പാരവും വളർത്തുന്നു. പിന്നെ മണിപ്രവാളകവികളായ പൊന്നു തന്നുരാക്കുന്നാൽ കൊട്ടാരകരു-കോട്ടയത്ത് (അരചനാർ-) കോട്ടുകൾ ദ്വിതീയാം ഉദ്ഘായിവരംിയുടും റാല്പവപ്പിനിഷാരോടും കണ്ണൻ നന്ദിയാർ-ആര്യുടും മുതൽ ചീല നന്ദിപ്പിരിമായം മററും ആട്ടക്കമെ-കീളിപ്പാട്ടകരം-ക്കല്ലാമുത്താബീ ചേരുക്കണ്ണള്ളം മററും. പലത്രം തീരുത്തുന്നപ്പാക്കിയേടതേന്നും മണിപ്രവാളം പ്രകാശിച്ചും-തമിച്ചിഞ്ചിഞ്ചി നടപ്പു മണ്ണിയും. വന്ന-ഇപ്പോൾ ലോഷാരീതിയും. സാധാരണ സംസാരിച്ചവത്തനു വാക്കുകളും. തമിച്ചിവഴിക്കെന്നുറിയുള്ള മലയാളികൾ ചുതക്കുമെന്നത്തി പറയുണ്ടെന്നീരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ മഹാകവികളുടെ പ്രയോഗങ്ങളെത്തന്നെ പ്രമാണിച്ചു ഈ വ്യാകരണം തീർന്നുന്നതാകുന്നു. മുന്നിറ്റെ കവികൾ ആന്റരമാധ്യി സംഗ്രഹിച്ച അവർ പ്രയോഗിച്ച സൗതും പ്രസിദ്ധമാക്കായിരുന്നു അവരുടെ കുതികളിൽത്തന്നെ മുഖ്യമാർ പകത്തു

പക്ത്രം മറു പല തെറ്റുകളം പറിപ്പോവാനിടയായി—എന്നാൽ അ വക അഴിമതി ഇനി വരാതിരിപ്പാൻ തക്കവല്ലിം ബാലമാ ഒട അറിവിന്നവേണ്ടി ഞാൻ സംസ്കൃതം, തമിൽ ഇ മുലഭാഷ കളിട സുത്രങ്ങളെ അനുസരിച്ചുതന്നെ ഇതു ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇ പുസ്തകത്തിൽ ചേക്കുന്ന സകല സുത്രങ്ങളും ദേശാന്തരം മുഴുവൻ മുഴുവൻ ചേരുന്നതിൽ ചുത്തുവരുന്നു. ഒരു പാഠ ചുത്തുവരുന്നു. ഒരു ചുത്തുവരുന്നു.

ഈ ഭിഷയുടെ ഇക്കാലത്തിൽ സകല സാരാനേപഷികളിലെ ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ പുജ്യനായ ഗ്രംഡ്രാൻഡ് പാതിരിസായുവവർകളിൽ മാത്രമാണ് ഗൈവൻഡ്രീസ്റ്റുവർകളിൽ. ഗാർഡനേവെറ്റസായുവവർകളിൽ വ്യാകരണമണഡാക്കിട്ടുണ്ട്—അവ പല വിഷയങ്ങളിലും മുഖ്യമായി കാണുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇവർക്കു പുജ്യമായി മാറ്റുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ചില നൃത്യകളാൽ ഇ മലയാളികൾക്കു ഉണ്ടാകുന്ന പ്രധാനം മുഴുവനും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന മാത്രമല്ല ചില അപകടങ്ങളും വനിട്ടുണ്ട്—എന്നാൽ എൻ്റെ ഇ ഉത്സാഹത്തിന്റെ നിമിത്തം മേലുള്ള പാഠങ്ങളും പ്രധാനിയാക്കാൻ ഞാൻ അവക്ഷേപണക്കം പറയുന്നു. എന്നതനേന്നെല്ലാം ഗ്രംഡ്രാൻഡ് വവർകളിടുന്ന പുസ്തകൾ എനിക്കു ഇതിലേക്കു വരുമ്പോൾ ഉപകരിച്ചിരിക്കുന്നു. കഴിയുന്നോടതോളം ഞാൻ ഇതിൽ അദ്ദേഹത്തെന്നു പിന്തുടക്കയും ചെയ്യും.

പാണിനിസുത്രം—നന്നാൽ

ഇവകളായ—മുലഭാഷകളിട വ്യാകരണങ്ങളേയും മലയാളത്തിൽ മണിപ്രാളുന്നങ്ങളായും മറുമുള്ള അനേക പുസ്തകങ്ങളേയും വായിച്ചു നിലപാല്ലിം ധരിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കുന്നു ഇ വ്യാകരണത്തെ വിലമതിക്കുന്നതോക്കുന്നു.

മുഖ്യമാരായിരിക്കുന്നവർ ഇതുകണ്ടു പരിഹസിച്ചാലും വേണ്ടതില്ലോ. ഇ അവതാരികയിൽ മറുപദ്ധതം പ്രസംഗിപ്പാനുള്ളതു—അവസരമില്ലായ്യാൽ ഞീച്ചു. ഇതുമാത്രം പറഞ്ഞു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ആരാപ്പുർ

അ	തുണ്ണൻ
കോയം	കോട്ടയത്തരചൻ
മു	ഗ്രംഡ്രാൻഡ്
ഗാ	ഗാർഡനേവെറ്റ
മാ	മാത്രൻഗൈപ്പീസ്റ്റു

ഗമപ്പേര്

ഇ	എ	ഇയപത്രനാലുപ്പത്തം
ഈ	എ	ഈരതം
ഓഗ	-	എ	ഓഗവതം
കാല	എ	കാലദീപിക
പാ	എ	പാതാളരാമാധാരം
കഴി	എ	കഴിക്കാട്ട
ക്ലി	എ	ക്ലിനാമൃതം
കുഗാ	എ	കുജ്ഞാഗാമാ
സം	എ	സംസ്കൃതം
മ	എ	മലയാളം
സകം	എ	സകമ്മകം
അ	എ	അകമ്മകം

അടയാളവിവരം

+ ഈ അടയാളം ഇയപുറത്തുമുള്ള വാക്കേക്കെല്ല തമ്മിൽ തുടങ്ങണം തെന്നും.

= ഇതു ഇയപുറത്തുമുള്ളവയും ശരീ എന്നും.

കേരളക്കണ്ണദാ

കനാമതു അക്ഷരംലോകം.

മംഗലഗ്രേഹം

മുലം— സംസ്കൃതഹിമഗിരിഗളിതാ—
[ഭാവിയവർണ്ണീകളിന്തജാമിളിതാ—

കേരളഭാഷാഗംഗാ

വിഹരതുമമഹ്യത്സരസപദാസംഗാ— 1

വ്യാഖ്യാനം— സാക്ഷാത്സംസ്കൃതമാക്കുന്നതു ഹിമവാക്കൻ
നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു ഭാവിയവാണീ (എന്നാൽ തമിഴ്, തലുക്,
കന്ദം, തുളി, മഹാശാഖ്യം, ഈ പഞ്ചാഭാവിയങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ
തമിഴ്) ആകന്ന കാളിനിയേണ്ടം—വാണിയാകന്ന വാണീ എന്നത്
ബിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അന്തർപ്പാഹിനിയായി മറിഞ്ഞ ഭാവിയ
മാകന്ന സാസ്പതി നഡിയേണ്ടു ചേരും. ഇരിക്കുന്ന മലയാള ഭാഷ
യാകുന്നതു ഗംഗാ— (തുലേഖണിമതിൽക്കുന്നകാണ്കാക്കുന്ന)
എൻ്റെ പ്രദയമാക്കുന്ന സഘദ്രോഗിൽ നിരന്തരം പ്രവഹിച്ച വിളയാട്ടേണ
മെന്നർത്ഥമാണ്— ഭാവിയങ്ങളുടെ സ്വന്തത്പരകാണ്ട ഗണ്യകീ മതലായ
മാറ്റ പോഷക നഡികളേയും ഉംഗിക്കേണം. പിന്നെ സംസ്കൃത
തണ്ണെ ഹിമവാനാക്കിയതിന്റെയും ഭാവിയങ്ങളേ നഡികളാക്കി
യതിന്റെയും മലയാളത്തെ ഗംഗയാക്കിയതിന്റെയും മറ്റൊ
താല്പര്യം പ്രമാണാന്തരം യുക്തികരക്കുന്നതുപോലെ ഉംഗി
ക്കേണം. 1

മുത്രവദനം

മു—. എഷ്ടാൻ ഭോഷബന്നനാലും

ഭാഷാവ്യാകരണാണ്വിവം

*ഈഷ്ടാന്തക്രമത്തെ ചാട്ടുന്നു

നീഷ്ടാന്തം കൃപാബലാൽ 2

* ഈ എന്നതിനാം ഒരു എന്നായിരുന്ന പഴയകാലത്ത് എഴു
തിയും അചടിച്ചും വന്നതും. വായിക്കാൻ സ്വാക്കഹൃമെന്ന കര്ത്തി
ംരു എന്ന പഴയ ലിപി ഉപേക്ഷിച്ചും ഈ പതിപ്പിൽ എല്ലായി
കൂട്ടും ഈ എന്ന നടപ്പു സന്തുംഭായം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു,

വധു = ഈ നൊൻ ശബ്ദശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പരിചയം കുറഞ്ഞതു നാണ്യകിലും ഗ്രാജന്റേഴ്സ് കെരാബാണ്ടതുനെ ഈ ഓഷ്യവ്യാകരണമാക്കുന്നതു മഹാ സമ്പ്രദേത ചാടകിടക്കുന്നണ്ട് (ഉണ്ണാക്കുന്നണ്ട്) ഈ ഫ്രോകംകൊണ്ട് പ്രാത്മയിതാക്കാനും ലാഘവം എത്രതുനേയായിരുന്നാലും ഗ്രാജന മാഹാത്മ്യം ഭസ്യം വ്യുദ്ധങ്ങായും ഏഴുപ്പത്തിൽ സാധിപ്പിച്ചതുമെന്നുള്ള പ്രമാണാനുഭവങ്ങളും ഇവിടെ ശിഖ്യ പരമ്പരാബോധത്തിനും യിട്ട് വെളിവാക്കിയിരിക്കുന്ന എന്നും കാണിക്കു. 2

ഓഷ്യഗ്രാമം

മു— ആരൃഗ്രാവിധവാഗ്ജാതാ
കേരളീയോക്തികന്ധകാ—
എത്തസ്തുതവരാരോഹാ
പ്രസ്താം പ്രാശ്യസമ്മദം. 3 *

വധു— ആരൃവ്യാഹാരമെന്ന സംസ്കൃതത്തിനേൻ്തും ഭാവിധ വാക്കുന്ന— തമിഴിനേൻ്തും കലർപ്പിത്തനിന്നുണ്ടായു— ഈ കേരള ഓഷ്യാക്കുന്നതു കന്ധകാ ഈ വ്യാകരണമാക്കുന്നതു നേതാവി നോട്ടേച്ചേൻ പ്രാശ്യായി മേലാൽ വിഭാഗാങ്കതു സന്തോഷ മാക്കുന്നതു സന്തതിയെ പ്രസവിക്കുന്നുമെ എന്ന താല്പര്യം.

ഇതിൽ ആന്താമായി സുചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന— സംസ്കൃത പിത്രഭാവവും ഭൂമിള മാതൃഭാവവും ഈ പ്രസ്തുതക്കത്തിൽ ഒരു പ്രകൃത മായിരിക്കുമെന്നും മറ്റും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു. 3

ഉച്ചാരണം

മു— സംസ്കൃതോച്ചാരണംപ്രായ
സ്ഥിതുതംകേരളോക്തിയിൽ
എക്കിലും താവഴിക്കാത്രു
തകലേ രീതിയോക്കയും. 4

വധു = ഈ മലയാളത്തിൽ ഉച്ചാരണം പ്രായേന്ന സംസ്കൃതത്തെന്നതു അംബാസിച്ചിരിക്കും— ഉ— (സം)ലതാ— ഇളാ—(ത) ലവതെ— ഇരളൈ— (മ) ലത— ഇള— ഇഞ്ചൻ— സംസ്കൃതാജീലെ ആകാരംതു നേരം തമിഴിൽ ചെക്കാരാനന്തരങ്ങളായും. അതു മലയാളത്തിൽ— ആകാരാനന്തരത്താട്ടത്തു— ആകാരാനതമായും ഇവിടെ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ നീജസ്ഥിതിയിൽത്തനെ ഉച്ചാരണങ്ങേം തുടങ്ങെ പുസ്ത

* മലയാളഭാഷ സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതാണെന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്നെണ്ടിപ്പായമില്ലെന്ന ഈ പദ്ധതിക്കാണ്ട കിട്ടുന്നു.

ങ്ങളിൽ ധാരാളമായും ഇരിക്കുന്നതും മറ്റും ആകന്ന-ഉച്ചാരണം കൊണ്ട് സംസ്കൃതത്തോടധികം ചേർപ്പുകൾഡായാലും ഭാഷയുടെ രീതിയും മറ്റും തമിഴുകിയുടെ കാരണമെന്നതിനും ധാരാളം സംഗയവും ഇല്ലതാനും. 4

പ്രക്രിയസ്വാഹാ

മു— മുന്നിൽ സംസ്കൃത സുന്ദരം
സ്വിന്നിൽ നന്നതു ചുതക്കവും
മുന്നലാക്കിപ്പിരിക്കുന്നു
നിന്നുലീക്കേരളോച്ചിതം. 5

വ്യ= സംസ്കൃതത്തോടു സംമിശ്രമെന്നതമുായ— മൺിപ്രവാളമായിരിക്കുന്ന ഈ മലയാളാഖ്യാഷയുടെ ഉണ്ടാകുന്ന വ്യാകരണവും മെൻപ്രകാരം മൺിപ്രവാളമായിരുന്നാലേ തക്കതാവു എന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ താൻ ഈ പുസ്തകത്തിൽ നന്നാമതായി സംസ്കൃത പ്രമാണവും രണ്ടാമതായി തമിഴ് മുകളിലും ചേരുതുനെ ഈ വ്യാകരണത്തെ തീക്ഷ്ണം എന്നശ്രദ്ധം. 5

മു— അവപത്രത്തുനക്ഷരന്താനി
ഞ്ചുപർണ്ണാഖ്യാവലംബിതം
പിന്നെപതാവഴിനാലോട്
മന്പത്തഞ്ചുനസിഡ്യം. 6 *

വ്യ= മലയാള ഭാഷയുടെ മന്പ സന്തുലയായികൾ പഠിപ്പിച്ച വന്ന സംസ്കൃതാക്ഷരങ്ങൾ അവപത്രത്താനുന്നതെന്ന പ്രമാണം. അവയെ താഴെ കാണുക— അ റു ഇ ഇ ഉ ഉ ടു സു സു എ എ ഒ ഒ അം അഃ ക വ ശ റലു ഓ ച ച ജ ത യ ഞ ട ഓ ഡ ഡ യ ന പ പ ബ ബ മ യ ര ല വ ശ ഷ സ ഹ ഹ കഷ— ഈ മെൻപറിന്തവയിൽ— ഏ ഒ റ ഉ= ഇവയുടെ ഭേദമായി— തമിഴവഴിക്കുന്ന ഘട്ടടി വട്ടഭത്തിൽ വേറെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് അവ— ശ്രദ്ധാരണം ചൂരണമുള്ള ഏ— ഒ ഇവയി— റ ഉ ഇവയുടുടി നാലാക്കന്ന— എന്നാൽ— ഏ— ഒ— ഇവയിൽ ദീർഘലോച്ചാരണത്തിനു ഏ— ഒ— (അവ വ്യഞ്ജനങ്ങളിലെക്കുറി) കേ കോ ഇഞ്ചേന്നും എഴുതിയിൽ വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുമാകന്നു— ഇങ്ങനെ മലയാളത്തിനുന്നപത്രങ്ങൾ രണ്ടുജോണ സിഡം സു— നു— കു— കുരാഡ്വാം— റ— റകാരപിതപവും ആകയാൽ അവയെ പുംസിഡമായക്ഷപോലെ കണക്കുടുണ്ടു മല്ല. 6

* നവീനമതപ്രകാരം അക്ഷരങ്ങൾ അവപത്തിമുന്നാ.

എ— ഒ ഓ തദ്ദീർഘവും പിനെ
യനസ്പാരംവിസ്ത്രവും
വർദ്ധമല്ലുത്രി കോഷ്ടാവും
തന്ത്രസംസ്കൃതമാത്രമാം 7

വ്യാ— ഒ ഓ അം അഃ— വ ശ ശ്വ ചര ജ ത്യ റ സ മ
ഡ യ ഹ ബ് ല ശ ഷ സ ഹ—ക്ഷ (തന്ത്ര എന്ന പരഞ്ഞപോരാലും) ഈ¹
ഇത്തന്ത്രാദം സംസ്കൃത വാഹകളിൽ മാത്രമെ നടപ്പുള്ള തമിഴൻ
പാഠന വടക്കൊഴി സംസ്കൃതം തന്നെയാക്കണ— എന്നാൽ ഒ
സംസ്കൃതത്തിൽ തന്നെ ദർശനമോധിരിക്കുന്നതും എ കേവലം
അലേപ്പകിക്കമാക്കുന്നതും— ക്ഷ പക്ഷാന്തരത്തിലുംപൂട്ടതും, അം
കേവലാനന്നാസികമല്ലാതെ മകാരാനന്നരണ്ടാൽ തമിഴിലും
നടപ്പുള്ളതും, അറിഞ്ഞിരിക്കും 7

തമിഴേഴ്ത്തുകരം

എ— പന്തിരണ്ടായിരംപിനെ
പുതിനെന്നടായമെകളും—
കൂടിമുപ്പുത്താനബ്ലോ
കൊട്ടം തമിഴേഴ്ത്തുകരം 8

വ്യാ— ശ്രൂകെ അന്വത്തബിൽ മുൻപിരിത്ത ഇത്തന്ത്രാദം പോകെ
ശേഷം ഇത്തന്ത്രാദം— ഒ എന്നാതീനെ പൂർണ്ണാക്ഷരമായുള്ളതും—
തമിഴിലാകെ മുപ്പുതക്ഷരം മാത്രമാക്കണ— ഇത്തന്നെന്ന അക്ഷരങ്ങൾക്കെല്ലാം
രണ്ടായിരംമാക്കിപ്പുറഞ്ഞതിനാലുള്ള പ്രയോജനം— മേൽ ശബ്ദാലോക
നൽകി വളരെ ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ വക്തിരിവു മനസ്സിൽ
കൈത്തിക്കൊള്ളിക്കയും വേണം” 8

എ— കാരംതകരമാനംവാ
പരമാലിപിതാനെന്നെ
വരാദാനാദിഞ്ഞാവൊറി
ചേരാനൊച്ചാരമാദിയും 9

വ്യാ—കാരം—ത—തപം— കരം—ആനം— വ— ഇവപരമായിനാ
നാൽ ആ— അക്ഷരമെന്നെ അത്മഫലിപ്പു—ഉ—ം— കകാരം— വത— ഗ
തപം—ചകരം— ഓനം— ഞാവ— പിനെ— ഇവിടെ ഓനവും ഒരു
വാക്കിനാഡിയല്ലാതെ ഞാവും ഇരട്ടയായെവത്രു— ഉ—ം— മാദൈ ഞരീ
ഞത്തിൽ— നകാരത്തിനു ഒരു വാക്കിന്നും ആദിയിൽ നോ കംര
ആംബിന്നും ഉച്ചംരണവുമില്ല 9

മു— റമദാശാഖാകാശാ
മൊഴിത്ത്രയുടരായിഹ
ഒക്സ്മല്ലാല്പാപമല്ലുനാൽ
ഡാശാചാന്യത്രംഗംകതേ 10

വ്യാ— ഈ മലയാളപ്പന്നുകത്തിൽ— ഒ മ ഓ ണ ശ കു— ഈ ആറും
ങൈ വാക്കിനാബിധായി കാണന്നതല്ലോ എന്നാൽ— ഒ കു് എന്ന—
സംസ്കൃതവ്യാകരണ സംഘണയും ഹരിനാമകീത്തനത്തിൽ—മ ദ്വ—
എന്നതും ഞൈ വാക്കെല്ലുണം ഡാശാ എന്നതു— മഹിത്രസ്ഥാൻ വക
ധായി വെറും സംസാരത്തിൽ മാത്രം, നടക്കെന്നതെന്നും ശാക്കന്തള
ത്തിൽ സൗകര്യത എന്നതു ഈ ശ്രദ്ധലമലയാളത്തിലേക്കു സംബന്ധം
കിട്ടുന്നതെന്നും മറ്റും കാണംക. 10

മു— ഷേഖാഷാതിവരവർഖ്യാനാം
ദപിത്പം തൽപുർണ്ണ സംഗമാൽ
പോഷിക്കാഡരശാതന്നി
ലീഷലാംവംഗമിദയാ 11

വ്യാ— ഐ ത്യ വ യ ഭ വ ച ഒ മ ഹ ഇവയുടെ ദപിത്പം തന്ത്രന
ക്ഷരം ചേപ്പന്നാകന്ന— ഉ— ക്ര— ക്ഷു രിജഡി— ട രിസ്യൂ തമ ലി (രിപ്പ്‌ഹ
രിബ്ബ്‌ഡ) ഭട്ടവിലേത്തവ റണ്ടിനും പ്ല—ഡേ ഇംഗ്ലീഷും ഇപ്പോൾ
നടപ്പ്. ബകാള അച്ചും സ്വാം പിഡി രണ്ടി ഇംഗ്ലീഷും കാണം. പിന്നെ
ഹി ര ശ ഇവയിലും. തനിദപിത്പമില്ലാ എന്നാൽ ഇതെല്ലും ലീപി
കാരന്മാരെന്ന അക്ഷര ശാസ്ത്രക്കാരുടെ രീതിയും. അവ ദേശം വരു
ത്താവുന്നതുമാണ്. 11

ഇതി പ്രമമകലാത്രപം അക്ഷരാലോകം

സമാപ്തം.

രണ്ടാമത്ര സംജ്ഞത്വാലോകം

മു— അണാദിപാണിനീയങ്ങ—
ഇണിന്റുലാണ്ഡപേർക്കളും
കാണിക്കാം ഹസ്താവീരേണ
പ്രണീതഞ്ചനവംഹിതം 12

വ്യാ— ഇനി ഈ ആലോകനത്തിൽ ഈ പുന്നുകത്തിൽ പലേടത്തും
പ്രയാഗിച്ചിരിക്കുന്ന സംഘണകളും കാണിക്കുന്നു. സംജ്ഞത

ಹ್ಯಾಗಾತೆ ಚ್ಯಾತಕತೆಗಿನಾವೆಂಬಿಗಿಯಹಿಕಣ ಪೆತಕಲ್ಲಾಕಣ-
ಹ್ಯಾಪಿದ ಕಾಣಿಕಣ ಸಂಘತಕಳಿತೆ ಮಿಕತ್ತು ಪಾಣಿಗಿಯ ಸ್ವತ್ತಂ-
ಗಣತ್ತ, ಹ್ಯಾಪಯಿಲೆವವತಗಣಯಾಯಿಗೀಕಣಂ- ಹ್ಯಾಗಾತೆ ಹ್ಯಾಪ್ಯಿಟಯಿತೆ.
ಗಟಪ್ಪಾಯಿರಿಕಣಣತ್ತಂ- ಗ್ರಾಹಕ ಪಾತೊರಿಸಾಯ ವವರ್ಹಕಳ ಸಮಾಪೀ
ಶತ್ತಂ ಅಯ ಚೀಲ ಪತ್ತಿಯ ಸಂಘತಕಳಿತೆ ಶರೀರಾಯವ ಚೀಲತ್ತು.
ಕಾಣಿಕಣಣತೆ ಗಲ್ಪತತೆಗಾ ವರಾಂ- ಹ್ಯಾಗಿಮೆತೆ ಕಾಣಿಕಣ- ಸಂಘತ
ಕಳ ಎಂಟಿಂಂ ಹಂಸಪಾಡಣಾತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿವರಣೆ ಶರೀರಾಗೆ ಕಾಣಿ
ಕಣ=ಅಂತಯಾಳಿಷಾಪ್ತಂ. ಅಂತಯಾಳಿಕಣಮಣಂ. ಅರೋಕ- ಉ-ಂ-
(ಅಣಿ^೨)=ಅ ಹ್ಯಾ ಉ- ಹ್ಯಾಪಯಿದ ದೀರ್ಘಪಣಾತ್ತಂ. 12

ಧ್ಯ- ಅನ್ತಪ್ರಯೈಕಾಳಿಕಾಲೇಚ್ಯಾ
ಮೆಗಾಲ್ಪಾಯಿರಚ್ಯಾಸಪರಾಃ
ಅಣಸಪಾರಂ ವಿಸ್ತಾರಂ
ಶೇಷಂ ವ್ಯಾಜಣಮೆಹಳಃ 13

ವ್ಯಾ- (ಅಕ್ಕೆ^೨)=ಅ ಹ್ಯಾ ಉ ಔ ತೆ- (ಹ್ಯಾಕ್ಕೆ)= ಹ್ಯಾ ಉ ಔ ರೆ-
ಹ್ಯಾಪಯಿತೆ ದೀರ್ಘಪಣಾತ್ತಂ. ಕಾಣಿಕ- (ಎಚ್ಚೆ^೨) - ಎ ವೆ ಟ ರೆ ಟ-
(ಅಯಿರೆ, ಅಂಲ್ಪಕಿತೆ ಅಚ್ಚೆ^೨, ಅಂಲ್ಪಕಿತೆ ಸಪರಂ)- ಅ ಮತತೆ ರೆ
ವರಾಫ್ಯಾಮಣಾರ್ಥಮಂ- (ಅಣಸಪಾರಂ)- ಅಂ- (ವಿಸಿಸ್ತಿಂಂ)= ಅಃ-
(ವ್ಯಾಜಣಂ ಅಂಲ್ಪಕಿತೆ ಮೆ, ಅಂಲ್ಪಕಿತೆ ಹಾಲ್ಪೆ = ಕ ಮತಲಾಯವ
ಎಂಟಿಂಂ-ಅಯಿರೆ.ಜೀವಣ-ಮೆ ಉತತೆ-13

ಮೃ- ಚ್ಯಾತ್ಕಾಳತ ಣ್ಣ ತಾಗೆನೆಯೋ
ತಿಕ್ರಿಚೋಽಪ್ಯಮೆಷ್ಠಾತ್ತರ್ಹಾಕಾರ
ಎಂಂಂಂತಾತ್ತರ್ಹಾಪ್ಯಮಾತ್ತಾತ್ತರ್ಹಾ 14

ವ್ಯಾ-ಗಣತ್ತಲ್ಪಕಾರಂ(ಚ್ಯಾತ್ಕಾಳತ)=ಅಣಿ^೨-(ತಿಕ್ರಿಚ್ಯಾತ್ತರ್ಹಾ)=ಎ-
(ಚೋದ್ಯಾತ್ತರ್ಹಾ)-ಇ-ಪಿಗಣ ಮಾತ್ರ ಗ್ರಾಗ-ರೆ ಗೆಂಡಾಯಿತಿಂಜ್ಞಾ, ಉಚ್
ರೀಚ್ಯಾತ್ತಂ (ಗ್ರಾಸಪಂ, ಅಂಲ್ಪಕಿತೆ ಪಾಲು, ಅಂಲ್ಪಕಿತೆ ಕರೀತೆ)=
ಅ ಕ ಮತಲಾಯವ-ರಣ್ಟ ಗೆಂಡಾಯಿತಿಂಜ್ಞಾ ಉಚ್ಯಾರಿಚ್ಯಾತ್ತಂ (ದೀರ್ಘಲು,
ಅಂಲ್ಪಕಿತೆ ಮ್ರತ, ಅಂಲ್ಪಕಿತೆ ಗೆಂಡಿತೆ)=ಅ ಕಾ-ಮತಲಾಯವ-ಸಪ
ರಿತ, ಇಪ್ಪತಣಾತ್ತಂ ಉಪಯೋಗಂ - ಪಾಟಿಲ್ಲ. - ವೆಭಣತೀಲ್ಲ. ಮಾತ್ರ.
ಗಟ್ಟ. 14

ಮೃ- ಪರಮಾತ್ಮತಿ ರಾಜ್ಯಾಗಾ
ಮೆಂತ ಮೆಯುಣಾಂ ವಿಯೆಗ
ಪೆರಾಂವಾತ್ತಾ ಕಾಗೀಪಾತ್ತಾ
ಮುರಿಕಂ ಕಾತತಿವಾತ್ತಮಾತೆ 15

വ്യാ = ആകാരാദിസ്വരങ്ങൾക്കാകാരാദികളിൽ ആകാരം ചും .അപ്പോഴം ദീർഘാദി ചിലപ്പേരും ഉണ്ട്— ഉ—ം—=ആ (ദീർഘം) —ി—=ഇ—ം— (വള്ളി) പു— ഇ—ഉ— (കനി) എ—=എ— ഏ (പള്ളി) o=അം (മുറകം) i— വിസ്ത്രം (കത്രി) ഇവയും മറ്റും ചേർന്ന വ്യഞ്ജനങ്ങളിൽ കകാരത്തിന്റെ മാത്രം പ്രശ്നാനം താഴെ കാണിക്കു.

കു + അ=ക. കു + എ=കാ. കു + ഇ=കി—കു + ഇം=കി—കു—+ ഇ=ക—കു + ഇം=കു. കു + ഔ=കു. കു + സു=കു. കു + എ=കേ. കു + വൈ=കേ. കു + വൈ=കേക. കു + ഒ=കോ. കു + ഓ=കോ. കു + ഉ=കൗ. കു + അം=കം. കു + അഃ=കഃ— ഇങ്ങനെന്തെന്ന ഏല്പിം ഹല്ലുകളിലും കാണിക്കു— താവഴികളിൽ— റ ട കാരങ്ങളിൽ—എ സു എ അം ഇവ ചോർന്ന കാണകയില്ലെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ണ. 15

മു— കാദിയാമിതപ്പത്തഞ്ചി
ലയ്യെണ്ണാതവസ്ത്രമാം
ക്രാദി സംജനയുടിണ്ണോക
മാദിഭാഷയിലോക്കേടൊ 16

വ്യാ— ക മത്തിൽ മ വരെ ഇങ്ങപത്തഞ്ചും അയ്യുഖ്യായി എടുത്താൽ അതിനു വസ്ത്രമന്നാപേര്— ഇതിനു ക—ചു—മത്തിൽ സംഘന യുമ്മു— ഉ—ം— (ക = കവസ്ത്രം) = ക വ ച മല ഓ— (ച = ച വസ്ത്രം) = ച ചര ജ രഡ ണ— (ം = മവസ്ത്രം) = സ ഓ ഡ ഡണ— (മ = മവസ്ത്രം) = ത മ ഡ യ ന— (പ = പവസ്ത്രം) = പ ഹ ബ മ ഫ 16

മു— ഓരോവസ്ത്രാദ്യവർണ്ണങ്ങൾ
ഇണ്ണുന്നുംവരുസംജനയാം
പിന്നുക്രമേണ്ണാതിവര
മുച്ചേല്പാപ്പാനന്നാസികാഃ 17

(വരം) = കമ്പടത ച— (അതിവരം) = വ ചര ഓ മ ഫ— (മുച്ച) = ഗ ജ ഡ ബ ബ— (ബലാഷ്ടം) = ഗല തഡ ഡ ഡ— (അനന്നാസികം) = ഓ തണ ണ ന മ 17

മു— വരവാന്വയല്ലിനംറാവും
മല്ലിനംനാനന്നാസികം.
യല്ലാമിടയിനംശാവും
പേരില്ലക്കണാസമഹതം 18

വ്യോ— നന്ത്രപ്രകാരം— (വല്ലിനം) = ക ച ട ത പ റ (മെല്ലി നം) = ഓ ണ ന മ റ— (ഇടയിനം) = യ റ ല വ ഉ ശ 18

മു— കണ്ണാദിസ്ത്രീ മകഹാ
സ്ത്രാലോപാരിച്ചയഗാളപ്
ഓഷ്ട്രാദ്രുതരഖാമുല്ല് നോ
ഭന്താൽ എ തുലസാ അപി 19

വ്യോ— മനഷ്യദേഹത്തിൽനിന്ന സരസപതീനാഡിയുടെ വ്യക്ത മായിവതനാ — അകാരാദ്യാകഷരങ്ങൾക്ക് അതാരു ന്യാനസംബന്ധ മായ പേരുമണ്ണ— ഉ— (കണ്ണും) = അ അഃ ക വ ഗ സ്വ ഓ ഹ— (താലവ്യും) = ഇ ച ചര ജ ത യ ശ— (ഓഷ്ട്രും) = ഇ പ ഫ ബ ദ മ— (റുംന്നും) = ഇ ട റ ഡ വ ണ റ ഷ— (ഭന്നും) = എ ത മ സ യ ന ല സ— മുളത്തിൽ അപി ശസ്ത്രംകൊണ്ട് (കണ്ണതാലവ്യും) = ഏരോഫി— കണ്ണാഷ്ട്രും) = ഒ ഒ— (ഭന്നോഷ്ട്രും) = വ— എന്നം കാൺക് 19

മു— കണ്ണാദിയവത്താന്തമ്മിൽ
കണ്ടകൊഡാകസവല്ലുമാം
യണ്ണാംയരലവാന്തസ്ഥ
മുഷ്ടാശപ്രസഹക്ഷവാ 20

വ്യോ— കണ്ണാദിസ്ത്രമാംജങ്ങൾ തക്കിത്തക്കിത്സവല്ലുമെന്നപേര് തക്കിത്തക്കിലെന്നതിനാൽ (പ്രായണ ഇതിൽ) സപരങ്ങൾക്ക് റൂപ രഞ്ജിളം വ്യുംതന്നെങ്ങൾക്ക് വ്യുംതന്നെങ്ങൾക്കും കാൺക്— (യണ്ണിം) A അന്തസ്ഥം യ റ ല വ (ഉഷ്ടാ) = ശ ഷ സ റ— കഷ— 20

മു— അരചപില്ലാദിയാകാരാ
ലബണതംമുക്കരേഹലം
അപേതജീവമെയ്യുല്ലാ
മരചന്തിരചുഡബും 21*

വ്യോ— അ ഓ എം എന്നാൽ — എ — എ — ഇവക്കുടാതെയുള്ള അന്ത നാസിക്കങ്ങളം— രേഫലമെന്നാൽ — റ ല ഇവയും — സപരഹീനങ്ങ ഇവുംപോലെ രഹാകാരങ്ങേംവഹിക്കം— ഉ— സി— സി—അം— സി—ഈ—, A എം നു മു റു ലു ഇ— ഇവയ്ക്കു (അര അര A ചില്ലു)— എന്ന പേര്— മരഘളിയല്ലുകളം സപരഹീനങ്ങളാകിൽ— മീതാൽ കാണിച്ച പദ്ധതി ലാച്ചിപ്പാവും— അരപ്പേരും ധരിക്കും 21

* അപേതജീവമെയ്യിം = സപരമില്ലാത്ത റില്ലും അരചന്തിരച്ചു റം = അഉംചന്തുകളും ചിഹ്നമുള്ളതും.

മു— അന്തസ്ഥയോഗാൽ കൃതാദി
ക്രാന്തംക്രിക്കിഷ്രണ്ടിലാം
ചിൽവരചേപ്പിലിക്കണ്ണ
ഞന്തന്പൻറാദിയും മതം 22

വ്യാ— അന്തസ്ഥമണ്ഡളായ— യ, ര, ല, വ. രേഫ്രാവയായ സ്‌
ഖ്യവ യമാക്രമം കകാരാദികളോട് ചേർന്ന— കൃ, ത്ര, സ്ത, കപ, ക്ര—
എന്നവയും ചില്പകളായ— സി, സി, സി, സി. ഇവ വരങ്ങളിൽ
ചേർന്നണാകന്ന— കു, എ, റൈ, റൈ, റൈ, റൈ എന്നവയും ത്രിക്കിഷ്രണ്ണ
ഇംഗ്ലീഷ്. 22

ഇതി പ്രിതീയ കലാത്രപം സംജനാലോകം
സമംഗ്ലം.

പരിശാശാലോകം

മു— ശബ്ദമത്മംജനിക്കുന്നോ
പക്ഷരംചേത്രത്ര ചൊൽവതാം.
തന്നോഴളിച്ചതാം ത്രിശി
ചേർന്നണാം. യോഗത്രിശിയും. 23

വ്യ— ഇതിനു മുമ്പിലത്തെ ആലോകത്തിൽ പറഞ്ഞ സംജന
കളെ പോലെയുള്ള മറ്റൊരിലെ സംജനകളെ വിവരിച്ചു പറയുന്ന
താവശ്യമാകയാൽ ഇതിനു പരിശാശാലോകമെന്ന പേര്— ശബ്ദ
മെന്നാൽ അതാം. ഉണ്ണാകുവണ്ണം. അക്ഷരങ്ങളെല്ലാം ചേത്രത്ര
തന്നു. ഉ—. റാമൻ, തുജ്ജൻ, മല പുണി— ത്രിശി എന്നാൽ അവയ
വാതം. ത്രിംഗാതയുള്ള ശബ്ദം— ഉ— ലഭം മരം മുതലായവ— യോഗ
ത്രിശി എന്നാൽ ത്രിശികൾ ചേർന്നും മറ്റും അവയവാർത്ഥമുള്ള
ശബ്ദം— ഉ—. ദിവംകരൻ നന്ദാലൻ മുതലായവ— മുലത്തിൽ
പറഞ്ഞതു— ഉ—. എന്നതിനാൽ യെശുക്രിസ്തീകരിക്കുക. 23

മു— ധാതുക്കുലാക്ഷരംവേരാം.
പ്രക്രിയിപ്രാക്രിതാക്രിയി
പ്രത്യയം പ്രക്രിയേരണത
നിത്യം കാണ്ണന്നതോകവേ 24

വ്യാ— ധാതു അല്ലെങ്കിൽ വേരു എന്നാൽ ഒരു ശബ്ദം എത്തു
മുലാക്ഷരത്തിൽനിന്നും ജനിക്കുന്നവോ അ അക്ഷരമോ അക്ഷര
ണ്ണള്ളാ തന്നു— ഉ— ത്ര (സം) അട. (മ) മുതലായവ ധാത്രാലോക

ത്തിൽ കാണിക. പ്രത്യീ എന്നാൽ ധാതുക്കളിൽ ഗ്രന്ഥവുഖികളിം മറ്റും വന്നും വരാതെയും പ്രത്യേങ്ങളെ ചേർപ്പാൻ തക്കതായീ പത്രന ഒരു ആകൃതിതന്നെ— ഉ—. രാമ— പോക— മിതലായവ— പ്രത്യേ. എന്നാൽ പ്രത്യീക്ക മേൽ പത്രന അക്ഷരങ്ങൾതന്നെ ഉ—. അഃ ഉ നു മിതലായവ ത്തിൻ്റെ വിവരം വഴിയേ അറിയാ വുന്നതിനു പുറമേ അവസാനത്തെ ആലോകത്തിൽ വിവരിക്കേണ്ടതും ചെയ്യും. 24

മൃ— സന്ദേശിയക്ഷരസംഗ്രഹം
സമാസംപദ്യോഗവും
ശാരികാശബ്ദംഗിക
വെറുതെ ചേറ്റ് നിൽപ്പതാം 25 *

വ്യാ— സന്ദൈ. എന്നാൽ അക്ഷരങ്ങളുടെ ചേപ്പ് തന്നെ ഉ—. അൻ + അംഗൻ = അനംഗൻ— ആഴി + ത്തൽ = ആഴിയിൽ— സമാസ മെന്നാൽ സന്ദൈമുറ്റു പദങ്ങളെ ചേർക്കുന്നതുതന്നെ— ഉ—. നീല + അഞ്ജനം = നീലാഞ്ജനം— എന്നാൽ സന്ദൈആക്ഷര സംബന്ധിയും സമാസം. അതുമാസംബന്ധിയുമെന്ന ദീപ്ലാലോപനയിലറിയാം മഴ + കാലം = മഴക്കാലം— ത്തിൽ കകാരപ്പിതപം സന്ദൈമുറ്റും, മഴയുടെ കാലമെന്നതും. സമാസമുറ്റും. കണ്ണുകൊരാക. ശാരികാ— എന്നാൽ സന്ദൈകളിലും മറ്റും ഉച്ചാരണ ദ്രശ്യത്തേയും ഭംഗിക്കോ വേണ്ടി വെറുതെ വന്നകൂടുന്ന അക്ഷരങ്ങളാതന്നെ. ത്തിൻ്റെ ഉദാഹരണ ഞങ്ങൾ— സന്ദ്യാലോകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതിനാൽ ത്തവിട്ട പുത ക്കുന്ന— വെറുതെ എന്നാൽ മിക്കതും നീരമ്പകമെന്ന രാഘവ്യം. 25

**മൃ— സന്ദൈപ്പിൽ പോവതാം ലോപ
മൊന്നതിൽ ത്തുടലാഗമം
പകരണേവപ്പതാദേശം
പ്പിതപം താൻ ഹല്ലിരട്ടിയും 26**

വ്യാ— ലോപം എന്നാൽ സന്ദൈയിൽ ഒന്നു പെഡ്രൂക്കുന്നതു തന്നെ— ഉ—. കാണാതെ + ത്തയന്ന = കാണാതിയന്ന (എ ലോപിച്ച) ആഗമം എന്നാൽ— ഒന്നു പുറമേ വന്നു ചേരുന്നതുതന്നെ— അ + ത്തടം = അവിടം— (വ ആഗമിച്ച) ആദേശം എന്നാൽ ഒന്നു ലോപിച്ച അതിനു പകരം മരിറാനു ആഗമിക്കുന്നതുതന്നെ. ഉ—. ഉം + ടി = ത്തണ്ട (ഈ ലോപിച്ച സ്ഥാനാഗമിച്ച) ആദേശിക്കും = കല്പിക്കു. ഈ ലോപാഗമങ്ങളും വ്യവസ്ഥ വേണ്ടുമെന്നതും— പ്പിതപം എന്നാൽ വ്യഞ്ജന ത്തടിപ്പ്— ഉ—. കി സ്ഥാനാഗമിച്ച മിതലായവ— 26

* ശാരിക എന്നതിനു ത്തടനില എന്ന പുതിയ പേര്.

മു— തത്സമംസംസ്കൃതം പ്രായ
സ്കൃതഭവംതമിരാദേശ്യവും
വിഭക്തന്ത്യംപദം തത്ര
സുഖനംചേതനാമവും 27

വ്യോ— തത്സമം എന്നാൽ സംസ്കൃതവാക്ക്—പ്രായഃ എന്നാൽ
പ്രത്യയം മാത്രം ഭാവിഥമായാബും തത്സമമെന്ന കാണിക്കു.
ഉ— രാമഃ രാമൻ. തത്വമെന്നാൽ— സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നും ഭാഷിച്ചു
വന്ന വാക്ക്— ഉ— തേവർ = ദേവൻ— (ശബ്ദാലോകത്തിൽ വിവ
രിക്കം) പദം എന്നാൽ ഒരു വിഭക്തിയിലെപ്പസാനിക്കുന്നതു ഉ—
രാമൻ ചെയ്യുന്ന. ഇതിൽ രാമൻ എന്നതു പ്രമുഖ വിഭക്തിയും,
ചെയ്യുന്ന എന്നതു പ്രമുഖ പുത്രജനം; എന്ന വിശേഷം ധരിക്കു.
സുഖനം A പെത്ത A നാമം— എന്നാൽ നന്നിക്കേരി പേരുതന്നെ—
ഉ— കൃഷ്ണൻ— കൃപാലു ഉഴി— 27

മു— ക്രിയാതിജീവനം വിന്നയ
മവ്യയന്തന്നിപാതവും
ലീംഗമാൺപെൺവിഭാഗതാൻ
അപദേശം വിഭക്തിയും 28

വ്യോ— തി ഓന്തം A വിന A ക്രിയാ— എന്നാൽ ഒന്നു ചെയ്യുന്നതു—
ഉ— വരുന്ന— ഇരുന്ന അവധിയം എന്നാൽ നാമ ക്രിയാപദങ്ങളുടെ
ലക്ഷണം കൈട്ട് ഒരു മട്ടിൽ കൊടുക്കുന്നതു— ഉ— ആക്രൂ—ഉടൻ. ലീംഗം
എന്നാൽ ഒരു വന്നു— ആണോ പെണ്ണോ രണ്ടുമല്ലാത്തതെന്നോ എന്ന
കണ്ണികുന്നതു— ഉ— രാമൻ സീരാ വനം— വിഭക്തി എന്നാൽ നാമ
ഞ്ചിനം. ക്രിയയ്ക്കും സമയംപോലെ അന്നവേത്തിനാനുകൂലവെള്ളിം
വരുന്ന അപദേശതന്നെ. ഉ— രാമൻ— രാമൻറെ വന്നു വരുന്ന. 28

മു— അശഖാല്പകികാരകംകാണിക്ക
വചനം സംഖ്യയും മതം
കത്താചെയ്യുന്നവൻ കമ്മ്
മീക്കുതരേഖമാം പുമാൻ 29

വായ— കാരകം എന്നാൽ— ശിഖി ശിഖേകയുള്ള വിഭക്തികൾ—
വചനം എന്നാൽ— സംഖ്യതന്നെ ഉ— രാമൻ— രാമനാൻ— കത്താവു
എന്നാൽ ഒന്നു ചെയ്യുന്നവൻ— പുത്രജൻ എന്നാൽ— ആ ചെയ്യുണ്ടെന്നോ
നിബന്ധം, മററായുവോ എന്ന കാണികുന്നതു— കമ്മ്
എന്നാൽ— കത്താവിക്കേരി ഇക്കു. 29

മൃ- വിനയെച്ചും കുഡാപൂണ്ടിം
പേരെച്ചുംപേരിവിശേഷണം
വിശേഷപ്പെട്ടപ്രധാനംതാ
നപ്രധാനംവിശേഷണം 30

വ്യാ- വിനയെച്ചും- എന്നാൽ ഒരു വാചകത്തിൽ പലേ കുഡാപദ്ധതിവസ്യമാകന്നോരും പ്രധാന കുഡാപ്പും ഇവെ പുംകാല കുഡാ അല്ലെങ്കിൽ അപൂണ്ടികുഡാ അരയി പ്രധാഗികന്നതു- ഉ-ം രാമൻ കളിച്ചുണ്ടോപായി. ഇതിൽ, കളിച്ചും ഉണ്ട് ഇവ രണ്ടും അപൂർണ്ണമാണെന്നും. തമിഴിൽ മാത്രം പ്രധാന കുഡാപ്പും ലിംഗലക്ഷ്മണം. തുടി ചേറ്റി സ്വഷ്മായിരിക്കും. ഉ-ം രാമൻ കളിച്ചുണ്ടും പോന്നാണ്- പേരെച്ചും എന്നാൽ കുഡാപദ്ധതിൽ അപ്രത്യയം. ചേറ്റിണ്ണാകന്ന നാമ വിശേഷണം- ഉ-ം വന്ന+അ=വന്ന- വിശേഷ്യം. എന്നാൽ ഒരു വാചകത്തിൽ കുഡാപ്പും കത്താവായും. വിശേഷണവസ്ഥാൽ പുകഴ്ചുതപ്പുട്ടതായുള്ള പ്രധാന പദംതന്നെ- ഉ-ം പെരിയ കാട്ടിൽ പേട്ടയാട്ടന് വേവൻ വരും തന്റെമെ- ഇതിൽ വേവൻ എന്നതു വിശേഷ്യം- വിശേഷണം എന്നാൽ- നാമത്തിനും കുഡാപ്പും സഹജമോ, താല്പാലികമോ ആയ ഗ്രന്ഥത്തു കാണിക്കുന്ന പദംതന്നെ- ഉ-ം കൂത്തപ്പഴു, പൂത്ത മരം, കൂത്ത-പൂത്ത- രണ്ടും വിശേഷണം.

30

മൃ- കർത്തുകമ്മകുഡായോഗ
മോത്തുകൊള്ളുകവാചകം
ചേരാകംപുത്രതചത്രത്തില്ലാം
യതിസന്ധിവിരാമവും 31

വ്യാ- വാചകം. അല്ലെങ്കിൽ വാക്കും അല്ലെങ്കിൽ ഗദ്യം- എന്നാൽ തികവായി ഒരത്മം ജനിക്കും (പ്രകാരം കർത്തുപദം, കമ്മപദം, കുഡാപദം ഇവ മുമ്പം തുട്ടന്നതനെ- ഉ-ം ഭേദവും എന്നു കരക്കും- കുഡാ അകമ്മം (കമ്മശക്തിയെകുടി അടക്കന്നോരും) എങ്കിൽ കർത്തുപദവും. കുഡാപദവും മാത്രവും മതിയാവും. ഉ-ം അവൻ പോയി- ചേരാകം. അല്ലെങ്കിൽ പദ്യം. എന്നാൽ നാലു പാദങ്ങളായി കാണുന്ന കാവ്യങ്ങളാതനെ- ഉ-ം സ്വപ്നം. യതി- എന്നാൽ ഗദ്യത്തിലോ, പദ്യത്തിലോ ഇന്നിനേന്നുമുള്ള നിത്യി ഉച്ചരിക്കുന്നുമെന്ന വിരാമം അല്ലെങ്കിൽ വെച്ചതനെ- കല്പ്യാന ശ്ലോഷം, പറയാവത്തല്ലെ- മറ്റൊക്കുംകാണം.

മൃ- പ്രാസമെകാക്ഷരാപ്പത്തി
പ്രധാഗംപലഭിക്കിലും

വാഗത്മാദിച്ചമല്ലോ
മലകാരവുമോക്കേ 32

വ്യൂ— പ്രാസം എന്നാൽ പാദങ്ങളിലോ പദങ്ങളിലോ, തീട് കൂടുന്ന നീതനെ ആവത്തിച്ച് അക്ഷര പ്രയോഗങ്ങൾനെന്നു. ഉ—ജംരോപുകംഭിവരകംഡുഗഡം— അല്പലിലുകിലെല്ലു. അലകാരം—എന്നാൽ ശമ്പുങ്ങളുടെയോ, അത്മങ്ങളുടെയോ, റണ്ടിന്റെയോ വിശ്വേഷം വരുത്തുന്ന ഉപമ— ഉൽപ്പേക്ഷ മിതലാധിവതനെന്നു.

ഇവയെല്ലാം മെൻ വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ചുരുക്കുന്നു.
ഈതി തൃതീയകലംതുപം പരിഞ്ഞാലോകം.
സമാപ്പം.

സന്ധ്യാലോകം

മു— അക്കിനീനാത്തക്കേചേതനോ
ഇളാക്കബെയാതത്താങ്ദീഡ്മാം
അക്കാഗീദ്വപമഗ്രീമാം
നോക്കിലെനോന്നതന്പരാൻ 33

വ്യൂ— അക്കിനു അതാതുതനെന്ന പരമായിച്ചുരുന്നോടു, സമംനേഡിയും ആദ്ദേശമാവും. ഉ—ം അക്കം + അഗാം + ഇഡ + ഉപമ ശ്രീമാൻ = മെൻ ദ്രോകം മുന്നാം പാദം— ഒരു കാരണങ്ങളാലുള്ളവ അപ്രസിഡണ്ടം— പിനെ മലയാളത്തിൽ ധാത്ര + അക്കി = ധാത്രംകീ— (തു ഇ) ഇവ + ആറിനാം = ഇവാറിനാം രാഹ്മം + ഉടം = രംദ്രുട— (കാല) ഉഴി + ഇത്രുന്ന = ഉഴിയുന്ന (ലതി) ഇന്നനെ കാണാനുവദ്ദേശ്യപ്പും ഇം സൗത്തംനെന്നയാകനു— അതി + ഇവ = അതിവ— (ചാ) മററും ഇവവക അബവലംതനെ— എന്നെന്നാൽ സാധന സൗത്തംജ്ഞപ്പും അതുതനെന്ന പ്രമാണിക്കേണ്ടതാകനു. ഇതവാക്കും ശ്രദ്ധ ദ്രാവിഡഭാഷക്കിൽ ഇം മരിയെ പ്രയോഗിക്കുന്നതു വിഭാഗം കാക്കുന്ന പക്ഷമല്ല. ഉ—ം പട + ആരാ = പടാരാ— ഇതു തമിച്ച മാല്ലു പടയാരാ എന്നതനെന്ന സാധു. 33

മു— ഇക്കിനച്ചുപരം വന്നാ
ലോകം+യണ്ണയമാവലെ—
കക്ക്യാദിക്കെനപഹംചെയ്യി
പ്രിക്കമാത്രച്ചുഹോമവും 34

വ്യൂ— ഇക്കിനു എത്തെങ്കിലും രേച്ച പരമായിച്ചുരുന്നോടു കൂടുതലിൽ യ വ ര ല ഇവ ആദ്ദേശമാവും ഉ—ം കക്കി + ആഡി =

കുക്കുടി— അന + അഹാ = അനപഹം മാതു + അച്ച് = മാതുച്ച്— എ കാരത്തിൽ അലെശകികംതനെ. പിനെ ഏന്നി + എ = ഏന്നു വള്ളത്തി + ഉംകെനിവും = വള്ളംകുംകെനിവു (ഭാഗ) മറ്റും തരം പോലെ മലയാളത്തിലും കാണണമെങ്കിലും ഇതുതനെ മന വിവരിച്ച പോലെ സാധ്യ. 34

മു— ഏച്ചിനമയവായാവാ
മച്ചിത്രീവഞ്ചിനായകൻ
കവയെപ്പണ്ടച്ചേരുംപി
രിപവെപ്പാവഡകാപമൻ 35

വ്യാ— ഏച്ചിന അച്ച് പിണ്ണേതനോരു ക്രമേണ അയ അവ അരുയ അരുവ ഇവ അരുദേശമാവും. ഉ—ം കവെ + എ = കവയേ— റി പൊ + എ = റിപവേ— നെന + അകൻ = നായകൻ— പെഴ + അക = പാവക്കഃ— ഈ സുത്രും തന്നേത്തിൽ വരില്ല. 35

മു— അകാരാല്പരമിക്കെന്നാ
ലുംഗമേച്ചകിൽപ്പലുഡിയും
മഹേരുംപമരാജഷ്ഠി
മമഹേഗ്രഹപര്യ മമഹൗഷധ്യിഃ 36

വ്യാ—അകാരത്തിന പിനെ ഇ കു വന്നാൽ ഗ്രാനസംശയി ഉ—ം മഹാ + ഇയു + ഉപമരാജ + ജഷ്ഠി = മഹേരുംപമരാജർഷി— പിനെ മേൽപ്പുകാരം. അകാരത്തിന പിനെ ഏച്ച് വന്നാൽ സുഖിസംശയി ഉ—ം മഹാ + ഷൈശ്വരയ്യും = മഹേഗ്രഹപര്യും—മഹാ + ഷഷ്യിഃ = മഹേ ഷ്യിഃ ഏ ജാ ഇവകരകളും, ഒഎ—ഈ—പോലെ തന്നെയാകയാൽ മുലത്തിലുംദാഹരിക്കാണ്ടതു. ഉ—ം ലതാ + എവ = ല തെവ ജല + ഓൾഡം = ജലേശ്വരം. ഇര.യിൽ ഗ്രാനസന്ദയി ഇവീടു ഇല്ലതനെന്നും വുഖിസന്ദയി ദർശനമോധ്യികൊള്ളിക്കാം. ഉ—ം ഇല്ല + ഷൈക്കും = ഇല്ലപ്പുകും. ചീല + ഇടം, ചീലേടം. ഏനും ചീല + എടം = ചീലേടം ഏനും കൊള്ളാം. 36

മു— ഏതെന്നുപരതുപറാ
ദ്രോജതെദ്രോഷതിപ്രഭുഃ
ഇഞ്ചുമുന്നായുവരാമിനു
മനീഷാദിനിപാതമെ 37

വ്യാ—അകാരത്തിന പിനു വരുന്ന ഏ ഓ ഇവയ്ക്കു സ്വന്ന രൂപം തന്നെ ഉ—ംപ്രാജതെപ്രാജതിപ്രഭുഃ പ്രോജതെ—പ്ര + ഓഷ്ഠിഃ = പ്രോജതി. തമിഴുറിയ്ക്കു വാക്കെകളിടുന്ന അറിത്തിൽ ഉ ചേത്തുചൂരിക്കാത്ത

പക്ഷം ഇം സുതും തത്തവത്തിൽ സമധാരണമായ്‌വരും ഉ—ം വാക്കു്+ എല്ലാം = വാക്കെല്ലാം—നോക്കു്+ ഒക്കു്= നോക്കൊക്കും— മറ്റും കാണിക്കു. ഇന്നുത്തീ എന്നതിനാൽ മെല്ലിറഞ്ഞ അങ്ങുസ്വരൂപം എടു ഗാക്കു. പിന്നെ മനസ്സു്+ഇഷ്ടാം=മനീഷാ—മതലായവ ചീല സുതുലംപികളാക്കുന്നു. 37

മൃ— അംമതാനയിർപ്പിനെന്നാൽ
സമാസേഹലിലോപവും
നാമീശപാദാനുത്തര
നോമയുംകാവിൽവേണമേ 38

വ്യാ—അം എന്നതിനു സ്വരം പരമാക്രമോഡ തത്സമ തത്തവ അളളിലും മകാരംതനെ ആദ്ദേശം. ഉ—ം നാം+ഇഷ്ടാം=നാമീശ— പിന്നെ സമാസത്തിൽ റാല്പു പരമാക്രമോഡ ലോപവും വരും ഉ—ം പാദം+ആനുത്തരം=പാദാനുത്തര— മദയാന— വൈളിച്ചേല്ലു മത ലായവയിലെ പൂർപ്പദം(യു) പറഞ്ഞപോലെ അമനമല്ലു. മദ മുന്നു പ്രക്രതി മേലും, വൈളിച്ചു= വൈഴ്ഞ്ഞ എന്ന പേരച്ചത്തി നേരും സമാസിച്ചതാണ്. 38

മൃ— സുപ്പാംവിസ്ത്രം മവരാ
തിവരംപരമാക്കിലോ
ശഷ്മന്നവയേയാക്കേന്നോ
തത്ത്വരംരോഹലോപവും 39
രാമോഗതിർബ്ബപ്പന്നുരാഹോ
നാശനഃകാമഹൈവനഃ
ഭീമല്ലുരോധനപ്പാണി
ശത്രുഷ്ഠഷഷ്ടികലാവിഭുഃ 40

വ്യാ— അഃ=(സ്) എന്നതിനു വരുതിവരണ്ണളില്ലാത്തവ പരമാക്രമോഡ ഓ ആദ്ദേശം (അകാരാന്ത പുല്ലിംഗസകരാന്ത പ്രമ ഖൈക വചനാന്തരത്തിലെപന്നകാണിക്കു. (ഉ—ം റാമഃ+ഗതിഃ=രാമോ ഗതിഃ— അംഹഃ+നാശനഃ= അംഹോനാശനഃ— ശ്രൂരഃ+ധനഃ= ശ്രൂരാധനഃ—വരാഡിവരം.. പരമാക്രമോഡ ത്രപദേംശ്രൂരാതെയും ചീലപ്പോഡ ശഷ്മദേശവും വരും. ഉ—ം നാശനഃ+കാമഃ=നാശനഃ കാമഃ— പാണിഃ+ചതു= പാണിശയത്രുഃ— ധനഃ+പാണിഃ= ധനപ്പാണിഃ പിന്നെ കഃ+കഃ=കല്ലു എന്നും കാണിക്കു. ശ ഷ തനെന പരമാക്രമോഡ അവയിൽതനെ പരിത്വം ഉ—ം ഭീമഃ+ശ്രൂരഃ= ഭീമല്ലുരഃ— ചതുഃ+ഷഷ്ടിഃ= ചത്രഷ്ഠഷഷ്ടിഃ—(ശഷ്മദേശം താഴെ സുതുത്തിൽ കുപ്പയാണുംനാം) ഇകാരാന്താദിയിൽ റ ആദേശ എ

മാവം ഉം ഗതിഃ + ബന്ധം = ഗതിർബ്രഹ്മം ബന്ധഃ + അംഹഃ = ബന്ധരംഹഃ - സ്വരം പരമാക്രമോഭം മറ്റും ലോപവും വരും. ഉം കാമഃ + എവം = കാമദൈവ-പിന്ന വാമാഃ + ഗതാഃ വാ മാ ഗതാഃ-എന്ന ബഹുവചനാന്തരിലും കാണംക. രകാരം പരമാവു സ്വോരം ദീശ്വരം ദേശമജ്ഞതു ചുത്കമൊക്കയാൽ മുലം ഷിച്ചിട്ടതാണ്. ഉം സ്ഥാണഃ + തദ്രും = സ്ഥാണതദ്രും - ഈ വിസ്ത്രാക്ഷരം തത്വവെ ത്വിൽ ഇല്ലായ്യാൽ ഈ മാജ്ഞമുള്ള സന്ധി ദ്രാവിഡവാക്ഷകളിൽ വരില്ലു. 40

മു- സോഖ്യുഷ്മുതോർല്ലി പ്രമിനാം
പശ്ചാദ്ജയടിദാഹിയാം
കശ്ചിദിഷ്ടംബലാഖന്തി
നിശ്ചലസ്ത്രിചസ്ത്രം ഘടം 41

മു- ശരംഖ്യശയരാനിയ്യി
ഭീപ്രജ്ഞാത്സാത്മാദിവ
മതല്ലുലക്കാലതികോ
ധിധീനമീക്ഷസപഷ്ഠം പദം 42

വ്യ- പദാന്തമായ സ= (സ")ത=(ത"=ഈ) ഇവയ്ക്കുപകരം ചം വഗ്രംബൈക്കിൽ സകാരത്തിനു ശ പശ കാരംദാഥം ത വർത്തതിനു പടവർദ്ധിതാഥം. ക്രമേണ ആദേശമാവും. ഉം കസും + ചിത്രം = ക ശ്വിത്രം-ഇസും + തം = ഇഷ്ടം-പിന്ന തകാരത്തിനു ല-എക്കിലത്രും. മ- ന- പരമേക്കിൽ നകാരവും (ഹടം)= ഹ യ വ ര- ആച്ചു ഇവ പരമേക്കിൽ ഭകാരവും ആദേശം. ഉം ശരത്തി+ശയരാൻ + നി ത്തുൽ + ഭീപ്രയർഥം + ജ്ഞാത്സാത്മാദാം + ഇവ= ശരംഖ്യശയരാനിയ്യി പ്രജ്ഞാത്സാത്മാദിവ, മതത്തി+ലവത്തി+മംലതികംലൽ + ധീനം=മതല്ലുലക്കാലതികോധിധീനം- എന്നാൽ ത" എന്നതിനു ചം ജം ച ന ല ഇവ ആദേശമാവുമെന്ന താല്പര്യം, പിന്നെ ഹകാരത്തിനു ഇ ച ഇവ മുൻ ത്രട്ടി വരുന്നോരു ത്യ യ എന്നു വരും. ഉം അചും + ഹടി=അജയടി- ബലാർഥം + ഹന്തി= ബലാഖന്തി മറ്റും കാണംക. 42

മു- അനന്തസ്ഥമത്രഭ്രഹ്മാഷാച്ചി
യുവിലോആർച്ചവാംവരം
സുബന്താജന്തവാഗ്രംഭേദ
മബുംജസംഭവകല്പിതം 43

വ്യ- അർത്ഥം സ്വാഷ്മം ഉം സുപും + അന്തം= സുബന്തം അചും + അന്തം= അജന്തം. വാകും + ഫേഡം= വാഗ്രുംഫേഡം. ഇങ്ങനെ വരണ്ടം.ഒ മുട്ട ആദേശമായവരെ കണ്ടുകൊാരക. 43

ମୃ— ଅନନ୍ତାସିକମାକବେବା
ଉନନ୍ତାସିକବୁଂମରଂ
ନ୍ତରମମଯମୀଲୋକ
ମହାଶେଷମନସଗୋଚରଂ 44

ବ୍ୟା— ଅତମଂସୁଷ୍ଠଂ ଉ—ଅପୁତ୍ରମଯଂ = ଅନ୍ତର୍ମାଯଂ
ମନସଂ = ବାଦେମନସ—ମରଦୁ ବରଣତାକଳ ଅନନ୍ତାସିକମାକବେବା
ମାଯା ପତନାତୁ କାର୍ତ୍ତନକାଳକ 44

ସଂସ୍କୃତରୂପରୂପାଦି ସମାପ୍ତି ।

ମୃ— ନନ୍ଦଲାଲୀତରଯାଇକଳଜ୍ଞାନୀ
ଦୃକ୍ଷାଂୟବୟିଲେପାନୀହା
ତୋନୀଯାତ୍ମତତତଵାନୀବନ୍ଦୀ
ମନନୀନେନତିରାରେକା 45

ବ୍ୟ— ତମିଲ ନନ୍ଦଲାଲିନ ଅନନ୍ତରିଚ୍ଛାଵିଦେଶୀ ରଣ୍ଟ ସପର
ନେତା ଚେତବେବା ନନ୍ଦଲାଲ ପ୍ରାୟେଣ ଯଥାନବସନ୍ଧୁପୋଲେ
ଯ ବ ହୃଦୟିଲେଖାନ ଅନୁଗମମାଯିରିକଣ୍ଠଂ । ଉ— ତୋନୀ + ଅନ୍ତର୍ମା
ତୋନୀଯାତ୍ମ ତର୍ଫ + ଅନ୍ତର୍ମା = ତର୍ଫବାନୀ— ପିନେନ ପଶୀଯଳ୍ପ— କର
ବାଣ ମୁତର୍କ କାଳିକ । ସଂସ୍କୃତରୂପରୂପର ଅନନ୍ତରିଚ୍ଛା କଣ୍ଠ
ପକଷଂ କେବଳଜ୍ଞାନୀ । ପଶୀଯଳ୍ପ କରାଣୀ— ପୁମା + ଅନ୍ତକାଳୀ ଏକାଯଳ୍ପ
ପୁମାବୁ ଅନ୍ତକାଳୀ ଏକାଯଳ୍ପ । 45

ମୃ— ରଣ୍ଟିଲେପାନୀଲାଯାଇଚ୍ଛିଦଂ
ରଣ୍ଟିକାଣାତ୍ମାତ୍ମାପରାଂ
ମିଳାତିନେନନୀନାଲେବ
କେବାନାଦାତନ୍ତ୍ରପୋଂ ଜନ । 46

ବ୍ୟ— ସପରସନ୍ଧୀଯାତ୍ମିକ ପୁରୁଷପରାତ୍ମା ପରପରାତ୍ମା ହୁଏ ସପର
ନେତ୍ରିକୁ କୌ ସାଯାରାନମାଯୁ । ରଣ୍ଟଂ ପୃତକମାଯୁ । ଲୋପିକଣ୍ଠଂ ।
ଉ— ମିଳାତର + ହୃଦୟନ = ମିଳାତିନେନ— ଅନ୍ତାତର + ଅନ୍ତା =
ଅନ୍ତାତନ୍ତ୍ର— ହୃଦୟିକୁ ରଣ୍ଟାଧିଭାବରାଣାତିକୁ ପରପରାତ୍ମା ଅନ୍ତା ଅନ୍ତା
କାର । ଏକାତନ୍ତ୍ରିକ ଲୋପିଚ୍ଛାଲୁ । ଉଚ୍ଛାରଣାତିକ ଯରାନୀକଣ୍ଠଂ ।
ବା + ଏକା = ବାକା ଅଲ୍ପକାିକ ବା + ଅନ୍ତା = ବାକା— (କଣ୍ଠାଂ)
ଏକା ପରପରାତ୍ମା ଲୋପବବ । କାଳିକ । 46

ମୃ— ତାଟିଚୁଣ୍ଡଯାଇରମେ ତମିକୁ
ପାଦପୋରୀ ମାରୁମାରୁମା ।

എടത്തിലോണ്ട മെമ്പാട്ട്
മേടമേലെജമാനൻ 47

വ്യാ— താടി— എന്നാൽ താലവ്യം— ഈ എ ചെറു യ ഇവയും
ചണ്ട എന്നാൽ രോഷ്യം— ഉ ഒ വ ഇവയും ജാതി ദേശാദി ദേശം
പോലെ ക്രിനപകർം മരിറാനവരം.. ഉ— എടം = ഇടം—
കണ്ട = ഉണ്ട— മെമ്പാട്ട് = മഴിലാട്ടം— ഏജമാനൻ = യജമാനൻ—
പിനെ എമൻ = യമൻ— എശോഡാ = യഗോഡാ— യിവിടെ = ഇവി
ടെ— യൈസൈനെ = എസൈനെ— ഇനിക്കെ = എനിക്കെ— എനി = ഇനി—
എലു = ഇല— ഇവയും, കൊൽ = ഉരൽ— ഒലു = വലു— കെംഗം = കെളം—
കൊടം = കടം— ഇവയും മറ്റും ഇം സുതപ്രകാരം തന്നെ എന്നാൽ
തമിൽ മറിയു യാത്രത്മ്പ്രകാരം രണ്ടാമത്തേവതനെ സാധു.
ഇരു + പത്ര = ഇരിപത്ര. 47

മൃ— അനന്മാററത്തിടാത്രതാ
നെന്നാമാമിന്നകേരളേ
മുന്തിനിലയില്ലാതെ
വനീചനവശാരികാ 48

കരിഞ്ഞയിൽക്കാ പുകാവിൽ
ശ്രീകീചനിതുശാരിയും
കണ്ണത്തിലുണ്ടിവറിയു
കൽക്കണ്ടക്കാതൽത്തക്കത 49

വ്യാ— തമിഴ് നന്തുൽപ്രകാരം ശാരീകയായി വരുന്നവ അധിക
മിള്ളതിൽ ചിലതു ഇവിടെക്കുപകാരമിള്ളവയെ പറയുന്ന.

അം അ സ് അരു— അറം അതെ ഈ സ് അ തു ഉ താൻ ആം ഇവ
പത്താക്കന്ന. ഇവയ്ക്കു ഉച്ചാരണം ഉഡത്തുംയായി കാണുന്ന
സ്വരഭ്യരംക്കു നിലയിലെപ്പന്നാൽ— ദീംപിച്ചും, കുകിയും, മാറിയും
ലോപിച്ചും. വരുമെന്നു. കാണ്ക. ഉ— കത+ (ഇൻ) + കയിൽ =
കരികയിൽ— പു+ (ഉ) + കാവിൽ = പുകാവിൽ— ശ്രീ+ (ഇട) +
ഉന്ന+ (ഇത) = ശ്രീകീചനിതു— കണ്ണ+ (അ) + ഇൽ = കണ്ണത്തിൽ—
ഉം + ട + (ഉ) = ഉണ്ട— ഇവ+ (റ) + ജ്വ = ഇവറിയു— കാതൽ+
(തൽ=താൻ)+ കത = കാതൽത്തക്കത— പിനെ തമിഴ് മറിയു ആം—
അരു— ഇവയ്ക്കു പക്ഷാന്തരമിണ്ടാകയാൽ മുലത്തിൽ ഉഭംഹരിച്ചിട്ടിലു—
ഉ— പൊൻ+ (ആം) + കണ്ണി = പൊന്നാകണ്ണി മിൻ+ (ആം) +
മിന്നതു = മിന്നാമിന്നതു— രൂലാംമാല— മണ്ണാകട— ഇല്ലാമഴ—
പോകാ പോക മതലായവയും കാണ്ക. ആം— ആ ഇവ നിഃഷ്ട
ധപേരെച്ചുമെന്നും, സാധാരണ പേരെച്ചുമെന്നും ഉംഹരിക്കാവുന്നതു
തന്നെ പക്ഷാന്തരമെന്നമറിക. (ഇ) തന ആദ്ദേശമെന്നതും യക്കി
വിശ്വാസ്യലു. 49

**മൃ— അലുക്കിലെന്നിയേലോപ
മനനക്കണ്ണിവേർമതി
കലപിയലമാൻപേട
യൈശ്വര്യദ്രോഖനകാണ്കക്കൊ 50**

വ്യാ— ലോപം തൃടാതെയുള്ള സമാസ സന്ധിയിൽ അല്പാന്ത അവസാന പദങ്ങളിലെഴികെ വിക്ഷേതി പ്രത്യയം ലോപിക്കും. ഉ— കല + പിൻ = കലപിൻ— (കലയുടെ പിന്നാലെ) മല + മാൻ = മലമാൻ— (മലയുടെമാൻ) ഏന്നാൽ പ്രാതിപദിക്ക്കുമ്പോൾ സ മാസമെന്നാൽ. വേർമ— തി ദ്രോനതിനാൽ ഇവിടെ പൂർണ്ണപദം ധാതുതന്നെയും മതി എന്നം കാണിക്കു. ഉ— ഏൻ + എട്ട് = ഏശ്വര്യുട്ട്— ശേഷം സമാസാലോകങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു പറയുന്നതു നോക്കി കൊഞ്ചക. ഏന്നാൽ ദ്രാവിഡ്യങ്ങളിൽ പ്രമാത്രപദത്തിനാമേൽ തന്നെ മിക്കതും സമാസവിധി ഉ— കളം + കര = കളംപര— കാലം + അതു = കാലമതു = അക്കാലം— 50

**മൃ— അരച്ചില്ലായമെയ്യാമേ
പരമാധയിരെക്കിലോ
അരയാലിലഗാനേണ
മിചിയാളുട്ടരംസബെ 51**

വ്യാ— അഖ്യാക്ഷരമായ ചില്ലു = അം അൻ അൻ അൽ അർ അം ഇവയ്ക്കു വഴിയെ സ്വരം വന്നാൽ പൂർണ്ണത വരും. ഉ— ആൽ + ഇല = ആലില— താൻ + എൻ = താനേണ— ആം + ഉം = ആളും— പരിനാ ആം + ഉടൻ = ആട്ടടൻ— ആൻ + ഇവൻ = ആനീവൻ— കാൻ + ഛീ = കാണാളീ— എന്നം മറ്റും കാണിക്കു. 51

**മൃ— കരെറുത്തിനമേലെക്കി
തെതരിനന്തിലിരട്ടിയും
പോറിയാംക്കണ്ണനേന്നുള്ളി
പുറുവാഴണമപ്പോഴും 52**

വ്യാ— മൻപറഞ്ഞ ചില്ലുകരാ ഗ്രസപസ്വരത്തിന മേലെക്കിൽ ഇരട്ടിച്ചിരിക്കും. ഉ— കണ്ണ + ആൻ = കണ്ണൻ— ഏൻ + ഉം + ഇൽ = എന്നുള്ളിൽ മറ്റും കാണിക്കു. ഏന്നാൽ കണ്ണൻ + ഉം = കണ്ണനു— കണ്ണനു—രണ്ടും സാധി. 52

**മൃ— ചില്ലിനമാറാന്തമുഖിത്താ
സപ്പുാദികൊത്തപോലെയും
വപ്പുംതന്നേരുകൊണ്ടാലും
നില്ലാപോൻപുരുത്തിമാനിനി 53**

വ്യാ— മുൻപറഞ്ഞ ചില്ലുകൾക്ക് ആദ്ദേശം വരുന്നതു മിക്കയും തക്കിൽത്തന്നെ എന്നാൽ സവർണ്ണങ്ങളോട് സംബന്ധിച്ചമിരിക്കും. ഉ— നോൽ+റ=നോറു (ശ) കൊഡ+ട= കൊണ്ട—(ശ്ര) പൊൻ+പച്ച= പൊൻപച്ച= (ശ്ര) പിന്ന—പുൻ= (പത്ര)+ചിരി=പ ബൈരി— (ശ്ര) തേൻ+ചോരം= തേയേരാത്രം— ഫു+ഒ= ഫുചേല= ഫുചേല—കണ്ണ+ചാരി= മഞ്ചാരി—വൈരി + ചാമരം= വൈഞ്ചാ മരം— ചേരൽ+ആൻ= ചേണാൻ— മരും കാണ്ക. എൻ+തിശ+എണ്ണിശ— എന്നതിനെ എണ്ണിശ— എണ്ണിശ എന്നും സാധാ വാക്കാം. 53

**മു— വല്ലിനംപരമാക്കപോര
ചില്ലയിച്ചതിരട്ടിയാം
നല്ലപാകണ്ണതി കള്ളന്നാ
തത്തല്ലമെത്തപ്പരാട്ടിമാർ 54**

വ്യാ— വരങ്ങരക്ക് മുഖിൽ ചില്ല ലോപിക്കാം അപ്പോര വരങ്ങളിൽ പ്രിതപ്പും വരും ഉ— പാൽ+കണ്ണതി= പാകണ്ണതി— കര+ട= കട്ട— രാഡ+ടി=രാട്ടി= രാജ്ഞി— ചില്ല ലോപിക്കാതെയും വരത്തിൽ പ്രിതപും ചേത്രം. കാണാം. ഉ— പാൻകണ്ണതി— അതു തെറ്റാക്കന്നു. 54

**മു— ഒട്ടില്ലംപുനരേതോട്ടം
ഷ്ട്രാംപേർഫട്ടിയാം ട റ
ക്രൈറ്റപുകരകാട്ടാറിൽ
പെട്ടനാട്ടിൽപരന്നതെ 55**

വ്യാ— ടട്ടിൽ എന്നാൽ സമാസങ്ങിലെന്നും ഏതൊട്ട് എന്നാൽ പ്രിതയുടെക്കന്നാം അതും മേൽപരാഞ്ഞവയിൽ ട റ കാരാന്തം ഇരട്ടിക്കം ഉ— കട+എറുപു= കടക്കുപു—കാട്ട+ആറു+ഇൽ=കാട്ടം റാഡി— നാട്ട+ഇൽ= നാട്ടിൽ— മരും കാണ്ക— ഇല സുത്രതു ലംഘിച്ച ആട്ടിനെ ആടും ആട്ടിനു ഇഞ്ഞെനു കാണുന്നതു ശരീ അല്ല 55

**മു— ഉയിർപിനൈയുരിട്ടിപ്പി
ഞ്ചപിതംപോലെതന്നയാം
ഉതിരസ്തലിയൈക്കണ്ണാ
ബോഴിയൈപ്പേട്ടിയില്ലമെ 56**

വ്യാ— ത്രവിട സമാസസ്ഥികളിൽ പരത്തിൽ പ്രിത ക്രാംനു നല്ല വ്യാർഗ്ഗം ത്രസ്ത— എന്നർണ്ണ പരിചയംകുണ്ടാ പ്രിതം

பொலை களுகொண்டதோகன் உட்-மேற் பூருக்குத்தின்றி உத்த
ரங்குத்தின் புக ஹவ ஸோகை— ஸில்ளா கிரகஷேஶ் மாக்கார் பா
ங்கா ரெய்யுர் டுதலாயவ காஸ்க். 56.

மு- செட்டுத்துக்களூட்டுப்பால்
கிரியூரேதிரட்டியா.
அக்கரதூங்பாக்கேநா
நிக்கரதேதாளிமுக்கிபோல் 57

வயு— வீரபுரவரண்டல் பறபதோடி வழங்குதைந் ஸுயி
க்கேபோல் ஹுபமாயி மரேதிரட்டிக்கங். உ— ஏ+ கர=அக்கர-
ஹ+கர = ஹகர- ஏ + போல் = ஏபூல்- ஏ + நால்-
ஏநால்- மரடு காஸ்க். 57

மு- பராடிமெயு+லோபிது
பாடித்தபாடிடினார்சிலர்
புளூ+செயூத்தகாவுபோல்
பாப+செயுத்தபொலர 58

வயு— பறபதோடி அதய வழங்குதைக் கில பங்கில்
லெப+ காஸ்கா. உ— செயூது— செய்து= செய்கைத்து+ செய்து
த்துகா— ஏநா உதைபத்திலு+ அந்துபூதுபைகை லோபிது செய்து
தெக்கடு செய்துஞ் ஏநால் மரடு துவையி மஹ கவிக்க புதோ
கிப்பிடிலுயூதயாத் ஹநி மேற் பராய்கா அநாஸு ததைபத்தில்
ஹுவக நின்தித்தைதாயிப்பாயு. 58

மு- வஜ்ஜாநாமாகமாடிக்க
நில்லிய+நாஸ்தித்தைவை
வர்ஜ்ஜிக்க+பியதிக்கலை.
ஜீர்ஜ்ஜுத்தமகேரகை 59

வயு— ஹநிமேற் ததைவமத்துப்பயில் அக்கராமலோபதோ
க்குத்த வயுப்பமகேடினெ காஸ்கங்— ஏநால் கோ ராஞ்
மாஞ்சைய ரக்கங்கமை மாஞ். லோபிது காஸ்கந்தாய துவையி
புதோம்பை ஒஞ்சை ஸேஷ+ ஹபூல் உத்தமமலயாலீக்குத்த
அநாஸுமாயிரிக்கமென தமப்புத். 59

மு- ஗ீர்ப்பாஸ்துவியாபார
ஸர்புக்ஷகங்காயித.
ஷுதெவ்ராபரித+குப+ஞா
நிர்ப்பிக்க யமோபித. 60

വ്യൂ— ഈ മണിപ്രവാള ഭാഷയിൽ സംസ്കൃതം തമിഴ്നൂത്ര അക്കദാ അനുസരിച്ചും അവയെ അറിയാത്തവർ വല്ലപ്രകാരവും പ്രയോഗിച്ചമിരിക്കുന്ന മലയാള സന്ധിക്കു ഒരവിധം ക്രമപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ ഇതിൽ പറഞ്ഞവയും തുഞ്ചാ ദിപ്രയോഗത്താൽ കാലപ്പുംകുംകാണ്ട സർപ്പസാധാരണമായിരിക്കുന്നവയും ഒഴിയെ ശേഷമെല്ലാം കേവലം ആഭാസംതനെ ഏന്ന മാത്രമല്ല ആകാരാബി സ്ഥാപികളിലും മറ്റൊക്കും = അച്ചണ്ണം— എന്നതു— ശ്രദ്ധാംബും— എന്ന പ്രയോഗിച്ചതു തെററുതനെ. 60

ഇതി— പത്രത്മ കലാത്രൂപം സന്ധ്യാലോകം
സമാപ്പം.

ശ്രദ്ധാലോകം

മു— ത്രുംജാത്യപീഡിശ്രദ്ധം
ത്രഡിയുംയോഗത്രഡിയും
ശകയില്ലാശശാകന്താൻ
മകയാരമുവപുകജം. 61

വ്യൂ— ശ്രദ്ധം ഉത്തരവാക്കാണ; രണ്ടു തരമാക്കുന്ന. 1. ത്രഡി ഉ—. ശക മക മുതലായവ. 2. യോഗത്രഡി, ഉ—. ശശാകന്ന പകജം— മതൻ കാണ്സക. പിന്നു യോഗത്രഡിക്കും മേൽ യെറഗി കമെന്നമുണ്ട് ഉ—. മുവപുകജം. 61

മു— അരതുമതേമനനാലോകം
ജാതിസംജ്ഞാഹ്ലാണ്ടക്രിയാ
ഓതിവിപിപ്രസ്തേവദത്ത
നതിനിമ്മലപാചകൻ 62

വ്യൂ— മേൽപ്പറഞ്ഞ ശ്രദ്ധംതനെ അർത്ഥമംക്യാണ്ട് നാലു തര മുണ്ട്. 1. ജാതിപരം. ഉ—. വിപ്രൻ 2. സംഘന്താപരം. ഉ—. വേദദത്തൻ. 3. മൃണപരം. ഉ—. നീക്കലൻ. 4. ക്രിയാപരം. ഉ—. പാചകൻ. എല്ലാ ശ്രദ്ധവും ഈ നാലിലെവരുതന്നമായിരിക്കുന്നവിക. 62

മു— തത്സമം തത്ത്വവംദേശ്യം
തത്സമംമുന്നക്രൈരഭേ
മംഗലംമകലംപിനെ
മദ്ദലംതരമിന്നദൈന 63

വ്യാ— ഈ മലയാളത്തിൽ ശബ്ദങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം മുന്ന തന്മാ കുന്ന്. 1. തത്സമം— ഈ മുല സംസ്കൃതപും അതിൽ ദ്രാവിഡ പ്രത്യയം മാത്രം ചേർന്നതും അടങ്കും. ഉ—0 മംഗലം— പിന്ന സിംഹഃ സിംഹഃ. വുക്ഷഃ വുക്ഷഃ. രാമഃ രാമൻ ജായാ ജായ മാതാ മാതാവു രാജാ രാജാവു വാക്ക് വംശ വേധാഃ വേധാവു കമ്മ കമ്മ. പഥഃ പഥസ്സ ത്രംത്രാഭി. 2. തത്താവം— സംസ്കൃത ശബ്ദങ്ങൾ അക്ഷം മാറിയുള്ളതും ഇപ്പിച്ചും മറ്റും തമിഴിൽ നടപ്പായതു്. ഉ—0 മകലം— പിന്ന ചികം— കെന്നകം— പിട— അഞ്ചുനം— കുന്നുൻ— വഞ്ചി— തേവർ— കട്ടിൽ— ചന്ദനം— പാലൻ— ഹരി— ആയിലിയം— അരതം— കടം— കനം— ചവം മുതലായവ. 3. ദേശ്യം— മരിപറിഞ്ഞ തത്തേവത്തിൽനിന്നും അക്ഷരമാറിയുള്ളതും ഇപ്പിച്ചും മറ്റും ഈ മലയാളത്തിൽ നടപ്പായവ. ഉ—0 മനാലം— ചിഞ്ചം— അഞ്ജനം— പണ്ടി— ചന്നനം— ഇഞ്ചുനു— മരഞ്ഞരം— ഏഞ്ഞം. ഈ വക തത്തേവ സംഭവങ്ങളും എരിവെല്ലാരി ഏതുള്ളി ഓലൻ ചെന്തു. മുതലായ സ്വപ്നഭാജിതാജീവം ആയവ. ഇത്തുടക്കം റാണം— പേരഞ്ഞു— കത്തു— താലുക്ക്— കുപ്പുരി— കോട്ടക് ഫത്വായ പില ശബ്ദങ്ങൾ ഇയ്യിട കുറി സാധാരണാ ജനസംസാരങ്ങളിലും പില കകവികളിലും കാണുന്ന പുരാണ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഇല്ലാജുയാൽ അവയെ ഒരു തന്മാക്കി പറയാതെത്തുമാകുന്ന. 63

**മൃ— തത്രത്തുമമാത്രങ്ങൾ
കിറ്റത്തുവഭാഷയിൽ
ചിത്രമാറിത്തിനൊത്തോട്
സുത്രമോതുവനിന്നിഹ 64**

വ്യാ— തത്ര— എന മുരിപത്താറു തത്സമ മാത്രവർദ്ധിക്കുകൾ ഇവിടെ തത്തേവങ്ങളിൽ എന്തേതെത്തുരുക്കര ആദ്ദേശമാവുമെന്നതിനു ശരീയായി നാൻ ഇവിടെക്കു ഒരു സുത്രം പറയുന്ന എന്നതുമാണ്. 64

**മൃ— സവബ്ല്ലവല്ലിനംവാഴ
മിഞ്ചുമെല്ലിനമാകിലാം
തേവിക്കേച്ചുപ്പിടയന്തേവ
രെഞ്ഞുംതെല്ലാങ്ങൾമാറ്റുമെ 65**

വ്യാ— സംസ്കൃതത്തിൽ കണ്ണുാഭി വർണ്ണങ്ങളിലെ നടവിലെ മുന്നിനം പകരം ഭാഗാമന്നേത്തുരുതബാാ വരും. ഉ—0 കട്ടിൽ—വട്ട്രാ— കാങ്കശം = ഗ്രാഹം— കനം = ഘനം— ചലം = ജലം. മായാ മായ— ചരി= രഥരി— ചരം = ശരം— ഉടക്ക = ധക്ക— പാത്രൻ = പാത്രം നന്തനം = നദനം— പുത്രി = ബുഖി— പലം = മലം— പാരം = ഭാരം മുഖാലായവ ഇവയിൽവച്ചും ഇവിടെ ആ വരണ്ണഃഭക്ത ചീലേട്ടു സവബ്ല്ലത്തിൽ ആനന്ദസികങ്ങളായും വരും. ഉ—0 മരഞ്ഞരം = മര

കം— മാങ്ങ=മാക— ശേഷം (63 നോക്കു) പിനെ മട്ട=മധ്യ—
ചട്ടി=ഷഞ്ചി— വിസ്തി=വിയീ; മുതലായവ ചീല സൗത്രലംഘി
കൾ. 65

മൃ— ഔകാരത്തിനരേഹന്താ
നിവിത്തതനിതാനമാം
ഇരണ്ണംപലതെന്നാലും
നാല്പുണ്ണംപോകവേണമെ 66

വ്യാ— ഒ എന്നതിനു ര— തനെ ഉ—ം ഇരണ്ണം=ഔണ്ണം—
ഇത്തശ്ചി മുതലായതും കാണ്ക. എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ ഔകാരം
നടപ്പായതിനാൽ അതുതനെ മാറ്റം തുടാതിരിക്കും. ഉ—ം നാലു
അല്ലെങ്കിൽ നാലു”+ഔണ്ണം=നാല്പുണ്ണം— എ എന്നതിനു പ— ഉ—ം
കില്ലും = കു് എ ഷം— എ ഭാഷയിൽ മന്ത്രത്തിൽ മാത്രമെ ഉള്ളി. 66

മൃ— രലമുന്നിയെഴുംതാനെ
ഹല്ലിചേൻ്നയിരാകിലും
ഇലപക്കത്തിനിരവി
ക്കലകിന്നരചൻപ്രിയൻ 67

വ്യാ— തദ്ദേശത്തിൽ ര ല ഇവ പദാദിയാകബോധ അവധിടെ
മുമ്പിൽ ഇകാം താനെ എഴുന്ന വരും. ഉ—ം ഇവി=രവി—
ഇലപക്കം=ലപംഗം— പിനെ ഇം രലകളിൽ ചേർന്നിരിക്കാഡുന
ഉയിൽക്കളെ പരിപ്പിച്ചു. മേൽപ്പുകാം മുമ്പിലിടികാം. ഉ—ം ഉലക്ക=
ലോകം— അരചൻ=രാജം— പിനെ അരക്കൻ=രാക്ഷസൻ— മതൽ
കാണ്ക. ഗൈജാ— ജൈനം— ഇദ്ദേഹം എ തുട്ടന്നതും. മറുചീല അക്ഷ
രണ്ടുളിലും. എ ഒ തുട്ടി ഉച്ചരിക്കേണമെന്ന (ഗാ) പറഞ്ഞതും
വേണാം. 67

മൃ— അന്തസ്ഥംവേർപ്പിരിച്ചിട്ട്
മെന്തുമന്തിരികാരിയാം
ചീന്തിക്കിലിവിവയെല്ലാമെ
സന്തോനിന്നന്തിക്കേരളെ 68

വ്യാ— കൃ— ക്ര— മുതലായ തുട്ടക്ഷാണ്ഡളെ വേർപ്പിരിച്ചിട്ട്. ഒരു
വക വരു— ഉ—ം മതിരം=മന്ത്രം— കാഴിയം=കാര്യം— പിനെ
അരിക്കൻ=അംഗൻ— മുതൽ കാണ്ക— ഇവക ഉത്തമമലയാളിക
ളംഗീകരിക്കുന്നിലു. 68

മൃ— ഉംഷ്ടാക്കരെ മാഞ്ഞതാ വല്ലച്ചിൽ
മറിഞ്ഞതാ കാണുമാറിഹ

മല്ലിന്മാരിതംനോക്കു
മായയാമാമുനീസ്രൂപം 69

വ്യാ— ഉഷ്ണ്വാക്കളായ ശ സ ഹ ഇവ തദ്ദേശത്തിൽ
കേവലം വിച്ചകളജ്ഞാ അപ്പെട്ടുകിൽ പകരം വല്ല അച്ചും മറ്റൊ
മാത്രമായി ശേഷപ്പിപ്പിച്ചും കാണം ഉ—. മധ്യി— മെച്ച— മഹി—
ഇതം— ഹിതം— മാമുനി— മഹാമുനി— പിനേന മാമല— മാലോകർ
മാ പാപി ക്രി— ക്രി— അസന്നം— ഹസന്നം— മറ്റൊ കാണ്സക—
എന്നാൽ തന്നോയം— സന്നോഷം എന്നം മറ്റൊ ഏതുയും താൻ
ജാതികൾ മാത്രമെ ഇവിടെ സംസാരിക്കു. 69

മൃ— തദ്ദേശവാദിത ദേശ തതി
തതാവിന്നംതനച്ചാനവും
കാവിന്നംഭാവും റാവിന്ന
നാനവും പ്രത്യയാദിയിൽ 70
ഉറഞ്ഞുവന്നകല്‌പിച്ചി
ടടങ്ങിലെത്തുകോമരം
ഉറഞ്ഞുനിന്നിത്തുരാളു
ആട്ടില്ലാതവരായിതൊ 71

വ്യാ— തദ്ദേശത്തിൽനിന്ന പന്നാദേശ്യ ശബ്ദംഭാവിൽ
പ്രത്യേകം പ്രത്യയങ്ങളിൽ ചില മാറ്റങ്ങളും— ഏതെന്നാൽ
തകാരത്തിനു ഒന്ന് ച ഇവയും കകാരത്തിനു ഒ റകാരത്തിനു ന
ഇവയും ആദേശം വരും. ഉ—. ഉറഞ്ഞു— ഉറയു— വനു— വയു—
കല്പിച്ചി— കല്പിത്തു— അടങ്ങി— അടക്കി— ഉറങ്ങുനു— ഉറക്കാർ—
പിനേന വേഴിച്ചി— വേഴിത്തു— മത്തൽ കാണ്സക. 71

മൃ— ഞയമാവള്ളാതമ്മിൽ
ഞായംപോലെവരാമിഹ
ഞാനെനമിഴിക്കുന്നരിട്ടാൽ
ഞെരിക്കുംപുശ്മാകവെ 72

വ്യാ— മൻ പഠണത്തുള്ളടക്കതെ തദ്ദേശവേദശ്യത്തിൽ— ഞയ—
മവ— ഇ ശ— ഇവജ്ഞം പിലപ്പുാം തമ്മിൽ മാറ്റംവരും. ഉ—. ഞാൻ—
യാൻ— മിഴി— പിഴി— പഴം— ആന— ആന— ഏന്നാൻ
കളം കേളി മതലായ ചില ശബ്ദങ്ങളിൽ മാറ്റമില്ലതനെ 72

മൃ— തദ്ദേശവാചാരമീവണ്ണ
മത്തുതാകാരമോർക്കൈടോ
തത്സമാലാപമേസാധു
സത്സുകേരളഭാഷയിൽ 73

വ്യാ— ഈ കേരളത്തിൽ ആയ്പുാഹമന്നരെ അനന്തരാചിത്രം ആപായ്ക്കം പാലക്കാട് സുഖപ്രദകാണ്ട വിദ്യാരംഭം ചെയ്തി ക്കുപ്പോഡ ഒന്നാമതു സുവർണ്ണകൊണ്ട നാവിന്മേലും പിന്നെ കൈ പിടിച്ചു അരായിലും മണലിലും എഴുതിയും എഴുതിച്ചുംപിന്നെ നല്പച്ചും പറിപ്പിച്ചും വരുന്ന പാഠാവയ്ജാരിൽ അൻപത്തൊന്നു കുഞ്ഞും അരാഡിന്തിരിക്കാബാധ ആസ്ഥാപാശങ്ങളിൽ ശരിയായിള്ള സംസ്കൃത വാക്കെല്ലൂ ഇപ്രകാരം തന്ത്വമുറിയുക അഭ്യാസമാക്കുന്ന നടപ്പ് ഇംഗ്ലീഷ് സംസ്കൃത സന്ധകം-കൊണ്ട പരിപ്പുകുത്തമരായി രിക്കം നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ കഴിയുന്നതെന്നും ശീച്ചുകളും അക്കുകളും സജജന്നേളിൽ ശരിയായ വാക്കുകളും വേണ്ടതെന്നു താല്പര്യം 73

ഇതി പഞ്ചമകലാത്രപം ശബ്ദാലോകം
സമാപ്പം.

പദാലോകം.

മൃ— വ്യാകരിപ്പതിന്തക്കതാംപദം
സുപ്പതിഭവതമതിലുനമവ്യയം
പേരവിനാദിതമിഴാരതൈക്കിലും
സംസ്കൃതത്രാവിധമിന്നുസമ്മതം 74

വ്യാ— സംസ്കൃതത്തിൽ വിക്രൈ പറിവാൻ തക്കവസ്ഥയുള്ള തായ പദം രണ്ടുതരംതന്നെ. 1 സുഖതം അല്പക്കിൽ നാമം. 2. തിംബനം അല്പക്കിൽ ക്രിയ. ഏന്നാൽ ഇവ രണ്ടിൽനിന്നും ഉണ്ടത് വന്നപോയതായി അവ്യയമെന്നും തങ്കരം മുന്നാമതായി കൂടം തമിരം നന്നാൾപ്രകാരം പദം ആറുതരമാക്കുന്നു. 1. പേര് ചൊൻ 2. വടച്ചും. 3. തിശച്ചും. 4. വിനച്ചും. 5. ഇടച്ചും 6. ഉരിച്ചും. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ മുന്നം നാമവും പിന്നെങ്കെത്തു ക്രിയയും ഒട്ടവിലേതെങ്കും അല്ല. അവ്യയവുമായി ഏക ദേശം സമർപ്പിക്കാവുന്നതിനാൽ ഇവിടെ സംസ്കൃതപക്ഷം മുന്നുന്നതുനെന്നു യോഗ്യമായിരിക്കും.

ഇതി പഞ്ചകലാത്രപം പദാലോകം
സമാപ്പം.

മൃ— നാമന്താൻനാമപകരം
ക്രിതദശിതസമാസജം
ഭാവനാമംക്രിയാനാമം
സംഖ്യാസ്ത്രാർത്ഥ മഹ്യം 75

വ്യാ— ഈനി പദങ്ങളിൽ ഒന്നാമതായി പറഞ്ഞെന്ന നാമത്തിന്റെ അരങ്ങേണ്ട പറയ്ക്കുന്നു. 1. നാമഞ്ചക്കപകരം പ്രയോഗിച്ചുവരുന്ന

പ്രതിസംജ്ഞ 2. കുണ്ടം. 3. തദ്ദീതൻ. 4. സമാസജം. 5. ഭാവനാമം. 6. ക്രിയാനാമം. 7. സംവ്യാനാമം. 8. സർവ്വനാമം.. സംസ്കർത്ഥത്തിൽ കൃഷ്ണദിനങ്ങളിൽ ഇവ എല്ലാമടങ്ങുമെങ്കിലും അധികം വിവരിക്കേണ്ട ഇവിടേക്കു ഉച്ചിതമായിരിക്കുമെന്നതിനാൽ എഴുതുന്നതിൽ ഒരു തരമാക്കിയിട്ടാണ്. 75

മൃ— യത്തദേതദഃക്രിയ
യൗഖ്യദസ്മച്ചസംസ്കൃതം
അവനേവപനിവന്നീതോ
നിവതാർപ്പരിസംജ്ഞകരാ 76

വ്യാ— സംസ്കൃത പ്രതിസംജ്ഞയുടെ കാരണം (പ്രമമപ്പത്തശം) യൽ— തൽ— എത്തൽ— അഡി— ഇഡി— കീഡി— (മല്ലുമപ്പത്തശം) തപം— (ഉത്തമപ്പത്തശം). അഹം— മംഗളാളന്തിൽ (പ്രമമൻ) അവൻ— ഇവൻ— എവൻ— (മല്ലുമൻ) നീ— (ഉത്തമൻ) ഞാൻ— യാൻ— മല്ലുമനിൽ താനേന്നം ഇവയുടെ രൂപങ്ങേം രൂപമാലയിൽ കാണിക്കാം.

76

മൃ— കൂദന്പ്രത്യയംതവ്യാ
നീയയായക്രതിന്തവൽ
അനാനമാൻതൃത്യപ്രപാ
ദിവധാതുപരദഭളാം 77

കത്തവ്യമെല്ലാജനംജേനീയനാരോ
 കത്താവപുണ്ണനവിത്രംകുതവാസ്യപ
 ണവം || സ്ത്രേപേഹകാരകപദംകുതകാംഞ്ചി
 ഭാരഃ || കർമ്മാണനാകയിവസനിഗ്ര
 വൽസ്തിം ഭാരഃ 78

വ്യാ— സംസ്കൃതത്തിലെ കുണ്ടെ പ്രത്യയങ്ങൾ, തവ്യ—അനീയ—യ—അക—ത—തിൻ (ഈ) റവത്—അനു—അം—(ഇലഞ്ഞ്) നു—മാന—തു—തു—തപ—അൽ ഇവകളുംകൂന. ഇവയെല്ലാം ധാതുവിന്മേൽ തന്നെ വരും. എന്നാർ ചില ധാതു പ്രത്യയമല്ലുത്തിൽ ഇ—അ മിതൽ ചിലതു അഗമിച്ചും കാണാം. മേൽപ്പറഞ്ഞതവയിൽ തവ്യ— തു—ത—മാന—യ—അക—തവത്— ഇവ എഴും കുധാതുവിനു ചേർത്താൽ— കാന്തവ്യം— കാന്താ— കുതാ— കർമ്മാണനം— കാംഞ്ചി— കാരകനം— കുതവാൻ— എന്നവ ഉണ്ടാകാം. എന്നാൽ കാംഞ്ചി— കാരകനം— ഇവയിൽ ധാതുവിനെന്നു ആദ്യക്രമത്തിൽ പുലബി (ആ) വന— കാരം— എന്നായതിനു മേൽ യ— അക— ചേന്ന— എന്നം— കാണക്ക്. ജേ— ധാതുവിൽ— അന— അനീയ— ഇവ ചേന്നു ജേനം ജേനീയൻ എന്നം— പുരുഷ— ധാതുവിൽ— നു— ചേന്നു പുണ്ണം— എന്നം— അവ ധാതുവിൽ—

തു— ചേൻ അവിതു— എന്നും സുമു— ധാതുവിൽ തപ ചേർന്ന
സുമത്രാ എന്നും ട്രാതുവിൽ പുശിപരം ആ— ചേൻ ഭാരം— എന്നും
സു— ധാതുവിൽ തീ—ചേൻ സുതി— എന്നും വസു— ധാതുവിൽ അൻ
അല്പക്കിൽ അൽ— ചേൻ വസൻ എന്നും കണ്ണകൊഡക്. പിന്നെ
ഗതവ്യു— വക്തവ്യു— ഗരു— വക്കുരു— വചനീയം— കമനീയം—
നമനീയം— യോഗ്യം— ഗ്രാഹ്യം— ത്രാജ്യം— നിന്ദ്യൻ— വന്ദ്യൻ—
വഖ്യൻ— ശ്രദ്ധം— സമിതം— ഉക്തം— ജാതം— വിലതം— സിലം—
ബലം സുഷ്ഠം— പൂഷ്ഠം— മരിനം— വിനം— ലിനം— ശ്രേ— ഉക്ത
വാൻ— ഗതവാൻ— ട്രക്കുവാൻ— ജിതപാ— ഗത്രാ— പച്ചിത്രാ—
നിധായ— വിധായ— വിസുമത്രു— പ്രണിപത്രു— ആഗത്രു— ഭർത്താ—
വക്കുതാ— ഭാം— നിവാം— പംനം— ഗമനം— വചനംപാകഃ—
പാചകഃ— യജമാനഃ— വല്മാനഃ— നതി— ഗതി— ഘതി— പതി—
മറും കാൺക്. ഇവയിൽ ചില ഭാവക്രിയാനാമണ്ഡളം മറുചില
അവധിക്കണ്ണം അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. 78

മൃ— തലവിതന്നവിഷമംപാത്താൽ
മത്രബാറിയനേകമാം
ബുദ്ധിമാൻമുണ്ണവാനൈക്കീൽ
സിലുക്കിക്കുത്തഷാർത്ഥവും 79

കാണാമിണാണുഷ്ട്രജ്യചരാ
ക്കിൽപ്പാതാതസിലഭ്രിമു
ഉണ്ണയനിവതാസ്രാതി
പദികാലേന്നമോക്കെടാ 80

ദൈഷ്പന്തിംഭാദ്യവോജാമ
ദഗ്ധാദന്തുന്തദീയവും
വാഷ്ടികംവലുശീതതപം
സപതാമഹിമമാനതഃ 81

വ്യാ— ഇന്തി തലവിത പ്രത്യയങ്ങൾ— മത— വൽ— (ഇന്നു—
ഇ)— (അണു—അ)— ഷ്യന്തു— (യ)—യ— (ഫാ— ഇഷ്യ)— (ംക്ക—
ക)— തപാ—ത— (തസിൽ— തഃ)— (ഇമു—മ)— ഇവകളാകന്ന—
ഇവയെല്ലാം പ്രാതിപദികത്തിനാമേൽ വരു— ഉ—ം ബുദ്ധിമാൻ—
മുണ്ണവാൻ— ദൈഷ്പന്തി— ഭാദ്യവഃ— ജാമദഗ്ധാഃ— ഭന്തു— തദീയം—
വാഷ്ടികം— ശീതതപംസപതം— മഹിമ— മാനതഃ— ഇതിൽ 2—3—
4— 7— ഇവ ആദി പുശിയെയാട്ടുക്കെയെന്നും കാൺക്, ശീതപം—
സപതം— മഹിമ— ഇം മുന്നും ഭാവത്തിലായിരിക്കും. പിന്നെ
മുത്തപം— മുഡപം— ലാലവം— മെഴുയും— മുഡത— ആഹികം—
സപഞ്ചംണാനീകം— ഒഞ്ചംസീന്യും— തപ്പഞ്ചുഹിത്യും— ധാരഞ്ചംഞ്ചം—

പാപ്പതി— രാമതഃ— പദ്മതതഃ— മദീയം— നാരാധണിയം— മറ്റും
വിചാരിച്ചുകൊാക. 81

മു— ഓരോശബ്ദത്തിലോരോരോ
ലീംഗാദിക്കറിചേക്കണ്ണാൽ
കേരളേതല്ലിതന്നിചേരും
കാരശാല്പാദിയാലുമാം 82

വ്യാ— മലയാള തദ്വിതന ലീംഗാദി ചിഹ്നങ്ങൾതന്നെ
പ്രമാണം എന്നാൽ അവധാരുപ്പുള്ളതികളിലേം നാമങ്ങളിനേലോ
വരികയും ചെയ്യും. പിന്നെനകാര— ശാലി— എന്ന പ്രത്യയങ്ങളും
കൊള്ളും. ഉ— കഷിയൻ— വള്ളൻ— കനൻ— ഇവ ധാതുപരവും—
നന്നയൻ— പൊന്നൻ— നാമപരവും— പിന്നെ (സ്രീ) ലോപിച്ചു—
(തനി= ച്ചി= ടി) കളിത്തി— ആശാരിച്ചി— തസ്വരാട്ടി— പിന്നെ
സംസ്കൃതത്തിലെ (ഇ) വില്പാളി— മതലാളി— കനവാഴി— പിന്നെ
പണക്കാരൻ— മാനശാലി— ഇങ്ങനെ പല വിധവും കാണംക. ഇവ
യീൽ അൻ— അം— അം— (ഇ—തി) ഇവതന്നെ സാധാരണ പ്രത്യ
യങ്ങൾ. 82

മു— ജാത്യാദിനാല്പദിക്കാല
ദേശസംബന്ധമായ് വരും
നാമങ്ങളിവകണ്ണാലും
ത്രിഷ്ടതല്ലിതനിന്നിയും 83

വ്യാ— മുസൈ ശബ്ദാലോകത്തിൽ അത്മംകൊണ്ട ശബ്ദം നാലു
തരം പറഞ്ഞവയും ഭീക്ഷ— കാലം— ദേശം— ഇവയും സംബന്ധിച്ചു
അനേകം തദ്വിത നാമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം. അവധിൽ അൻ— സംഡാ
രണവും ഇ— മർദ്ദവും പുല്ലിംഗത്തെയും— അം— ഇ— തനി— അബ്ലൈ
കിൽ ച്ചി അബ്ലൈകിൽ ടി— ഇവ സ്രീലീംഗത്തെയും— അം— നപും
സകലിംഗത്തെയും കറിക്കം. ഉ— (ജാതി) അന്തണൻ— നസ്തിരി—
നന്ദ— (അന്തശ്ജനം) അസ്വലവാസി— വാരിയൻ— വാരിയത്തി—
മാരാൻ— മാരാത്തി— ഇംഗ്വൻ— ഇംഗ്വത്തി— കമ്മാളൻ— ക്രമം
ള്ളതി— പറയൻ— പറച്ചി അബ്ലൈകിൽ പറയി— പാണൻ— പാട്ടി—
മറ്റും (സംജ്ഞ) കേളൻ— ചേരൻ— ചകൻ— ചകി— കാളി— മറ്റും—
(മുണ്ണം) ഉകൻ— കുപ്പൻ— മടിയൻ— ഏഷ്ടണിക്കാരൻ—
പണക്കാരൻ— പൊന്നൻ— കതിരവൻ— ഇളയവൻ— മുത്തവൻ—
മുത്തി— മടിച്ചി— കഷലിയാം— മറ്റും— (ക്രീയ) വെപ്പകാരൻ—
വെപ്പംട്ടി— വില്പാളി— തൊഴിലൻ— ശാന്തികാരൻ— മറ്റും (ഭീക്ഷ)
തെകൻ— അകലഗത്തോൻ— അയൽകാരൻ— മറ്റും (കാലം) പണേ
വൻ— പിംഗവൻ— (ദേശം) നാടൻ വീടൻ— മലയൻ— കനൻ—
പാണിക്കാരൻ— മറ്റും പല വിധത്തിലും കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞ

കൊള്ളിഞ്ഞതല്ലോതെ എല്ലാം ഇതിൽ അടങ്കന്നതു പ്രധാനംതന്നെ. തദ്ദീതമുഖ്യം— വയ്യുകരണാഃ എന്നമണിഞ്ഞല്ലോ. തമിഴിൽ നമ്പുന്നേ— അല്ലെങ്കിൽ നക— ഇവയ്ക്ക് ഉത്തര പുതശ്ശ—സ്രീകല്ലെന്ന അത്മം. പരിശീൾ പുരാണ— പുജ്യനേന്നും കാണിക്കു. 83

മൃ— സമാസജ്ഞങ്ങളോന്നാനു
നാമാദികലപനാദിതം
അല്പിതതാരന്നവിലുല്ലോ
മല്ലദക്ഷചില്പിയല്പിം 84

വ്യു— സമാസജ്ഞമന്നതു പല പദങ്ങൾ തുട്ടി ഒരു പദമോ വാക്കോ ആക്കന്നതുന്നതനെ. ഉ— നാനു നാമാദികലപനാദിതം— (ക്ഷപദം) പല പദങ്ങളും നന്നാക്കി ചേത്തുള്ളിതെന്നർത്ഥം. ആ സംസ്കൃതസ്വത്തെതെ അനുസരിച്ചു് മലയാളത്തിൽ— അല്പിതതാരന്നവ വില്പി് മല്ലദക്ഷചില്പി— അർത്ഥം— റൂപഷ്ടം— എന്നാൽ വന്നവാസാഡി സംസ്കൃതത്തിലെ അല്ലോപ സമാസത്തപോലെ മലയാളത്തിലും അനേകം ഉള്ളവയെ തമിഴ് രീതിക്കു വെച്ചുറു ഏടത്തു വ്യാകരിക്കുന്നതു നിഷ്പത്രയോളും. ചിത്രതു അനുവദവിരോധവും. തന്നെ. അരുദം” ധാതുവിൽക്കിനിനു ഉള്ളവശല്ലും. വിശേഷണ വിശേഷ്യങ്ങളുടെ മല്ലസ്ത്രിയിനിനിനു സംബന്ധം. കാണിക്കുന്നതു തമിഴിൽ പേരു ചുമുകം അപൂർവ്വത്തിയയായി പറാമാത്രമെ ഉള്ള. അതിനിനിവിടെ ചുംബം കർത്തുകമ്മങ്ങളുംംറും. വിക്രതി പറയുന്നോരുതന്നെ പറയേണ്ണമെന്ന കല്പിച്ചതു അധികപ്രസംഗമനേ പറവാനള്ള. അതുകൊണ്ടു രണ്ടാമൻ— രണ്ടാമവൻ— മുതലായവ സംസ്കൃത അതിലെ പ്രതീയൻ— തുതീയൻ— എന്നപോലെയും, വീരനാം രാജാവു— വീരോരാജാ— എന്നപോലെ രണ്ടു പദമാക്കിയും, ഒരു എന്നതു— അതു അവസാനിക്കുന്ന— ഇരിപ്പോരു— എന്നതും എ അതു മായ— ഓരാണ്ടെന്ന— വെള്ളത്തിലെ— മുതലായവയും. വിശേഷണ പദമായെടുത്തു അവധ്യമാക്കിയും. വ്യാകരിക്കുന്നും. അമ്പവാ— വീരനാം എന്നതു— വീരൻ ആം. ഇങ്ങനെ രണ്ടാക്കി നന്നാമത്തെത്തു വിശേഷണമെന്നും, രണ്ടാമത്തേരു— സംബന്ധവാചകമവ്യയമെന്നും പറകയും ആം. ഇങ്ങനെ പറിഞ്ഞതാനിനു അനേകയുകുതിയും. പ്രമാണവും. അനുവദവും. ഉള്ളത്തിനെ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതു ആവശ്യകമുണ്ടാണു. ഗ്രസ്യവിസ്താരയുംകൊണ്ടു ചുതശനും. തെക്കൻകാറു എന്നതു സമസ്തമല്ല. കാറു തെക്കൻ— ആളു പണ്ണേതെന്ന അല്പ— എന്നുംമറും പറയാം. ശേഷം സമാസങ്ങളാക്കരതിൽ വിവരിക്കുന്ന ത്രമാക്കനുംകാണും. 84

മൃ— നാമക്രിയാസഹാസ്യങ്ങൾ
ഈമോദേന ധരിക്കുണ്ട്

വാനപാടികിളിക്കണ്ണാ
തീണ്ണികളിനിന്നെങ്ങുടോ 85

വ്യാ— നാമവും ക്രിയയും, ക്രിയയും നാമവും തൃടിയ ചില സമസ്യപദ്ധതിഞ്ചു. അവ താഴെ പറയുന്ന. ഉ— വാനപാടി (ക്കൈ പക്ഷിയുടെ പേര്) തീണ്ണികളി—പിനെന തുന നിൽകു— നടം തിരിഞ്ഞ— പിടിതൃടി— നാണംകെട്ട— പാടപാത്രം— ചെവിപാക്കം— അടിച്ചുത്തളി— വാടകൊരക— അടിപെട്ട— കടിപുകൻ— ഇവയും കണ്ണകൊരക. നാമവും ക്രിയയും തൃടിയവയിൽ തർസ്സുത്തപ്പൻ നേനെ. ഉ— അടിപെട്ട= അടിയിൽപ്പട്ട. 85

മു— ഭാപതതിനിനിമു് താക്കതപ
യാദിസംസ്കൃതസമയതം
തത്തതപംവരവുംവാവും
നനവുംകാട്ടമിഞ്ഞറി 86
മഹിമാമുദ്ധതാബുല്ലി
ഗൗരവംരാമണീയകം
ഭാത്രപംബൈജ്ഞമെന്നല്ലാ
മൊത്തതീവജ്ഞവിനായകൻ 87
ആണത്തംനനയുംനോട്ടം
പത്രക്കണ്ണവപലിപ്പുവും
മെച്ചുംകളവുമുഖത്ത
നക്കളക്കാട്ടമോക്കിഹ 88

വ്യാ— ഭാവനാമത്തിനു മുൻ കൂത്തല്ലിത്തണ്ണളിൽ പറഞ്ഞവയി ലുളി— ഇമു്—ത—അ— അക— തപ— യ— ഇവ സംസ്കൃതത്തിലും— ഇവ യിൽ മ— മാറാതേയും തപം— ത— ഇവ ഭഷിച്ചു തന ആയും. അതിനു സദ്ഗംപോലെ ശ്രദ്ധം. വരദാരാ ആദ്ദേശമായും. വരന്നതുടക്കാതെ— എ— നനം— വി അല്ലെങ്കിൽ ഇ— അ— കാട്ട— ഇവയും. മലയാള അതിലും പ്രത്യയങ്ങളാക്കാനു— (നനം പ്രാക്തതസസ്യാധാരം) ഉ—, (സം) മഹിമ— മുറ്റ— ഗൗരവം— രാമണീയകം— ഭാത്രപം— ബൈജ്ഞം— (മ) ആണത്തം— നന— നോട്ടം— പത്രക്കം— വലിപ്പും— മെച്ചു— കളവു— കേരവി— മുഖത്തനം— കളളക്കാട— പിനെ— അടിമ— കടിമ— വെളിച്ചു— ആട്ടം— പാർപ്പു— മറ്റും തരംപോലെ കണ്ണകൊരക. മാണിപ്പു= മഹിമ (കുഗാ) 88

മു— സംസ്കൃതത്തിൽക്കുളന്തപ്പേ
രാശ്മക്ഷുംതതവരത്തഃ

സംസ്കृതം ഭരതവാനിപൊന്ന
സംസ്കृതജ്ഞാനിനാം പ്രഭുഃ 89

വ്യാ— സംസ്കृതത്തിൽ— ക്രിയാനാമം അല്ലെങ്കിൽ സുഖം തന്ത്രിയ— എന്നതിനു പ്രധാനമായി ത— തവർ— ഇവയാകനു— ഉ— സംസ്കृതം— ഭരതവാൻ— ഗതഃ പിനേ തുംനത്തിൽ സുഖത ഒഴിായവ— എല്ലാം ഫേയംതാനു— ഇവ ക്രിയപോലെതന്നെ— കത്തുകമ്മ ഭാവഘട്ടിൽ ആയിരിക്കും. 89

മൃ— ക്ലൂസ്കാവാലുമിന്നേണ്ടാ
മല്ലോപാലാതുമേൽവിഡി
മല്ലാക്ഷിപോകനിനേപാകൽ
കിലുമാൻപോവപോവുക 90

വ്യാ— ഇണ്ടു തന്ത്രവത്തിൽ ക്രിയാനാമത്തിനു തമിഴ്മറിയ്യു— കൽ— അൽ— ഇണ്ടു റണ്ട് പ്രത്യയങ്ങളാകനു. ഉ— പോകൽ— വരൽ— എന്നാൽ— ഇവിടെ അൽ— ലോപിച്ച കേവലം വിധിത്രൂപ മായ ക— അ— ഇവതനെ മതി— ഉ— പോക— പോവ— കവികളിൽ തന്നെ തമിഴ്മറിയും നടക്കം— പിനേ സംസ്കृതത്തിലെ ത— തമി ശീൽ— തത— ആയി— അല്ലെന്നെന്നൊടു നടക്കം. ഉ— തിരുത്തൽ— അതിവിഡെ പാട്ടിലും നാട്ടിലും സാധാരണയായതിനു പുരാമേ പലവിധ ആദ്ദേശങ്ങളാം നടക്കം. ഉ— പാച്ചിൽ— പുട്ടൽ— എന്നാൽ തിരുത്തു എന്നും മറ്റും കാണാകയും ചെയ്യും പിനേ ധാത്രത്തിനാതു ഞിൽ ഭാവത്രൂപമെന്നും പറയാം ഉ— കാണത്തനെ അല്ലെങ്കിൽ കാണിക്കത്തനെ ഇതിൽ പഴയ— പുതിയ— എന്ന (മു) പറഞ്ഞതുറും ശരിതനെ 90

മൃ— ചുട്ടുത്തുവിച്ചിൽ
മിട്ടാലും കണ്ണുകൊള്ളേണം
കേട്ടെന്നോകേട്ടുകേശപ്പുത്തു
കേട്ടുകേശം കുത്തുവേഹാ 91

വ്യാ— തമിഴിൽ വിനയാലണ്ണയും പേരായവ ഗ്രീക്കാലത്തിലും ക്രിയയു പിനീം ചുണ്ണപേരുകൾ ചേരുവു തന്നെ ആകനു. ഉ— കേട്ടതു— (ശുനു) കേരശപ്പുത്തു— (ഗുഡ്യമാണു) കേരകനുതു— കേട്ട വൻ— കേട്ട ചരം— മതൽ കാണിക്ക 91

മൃ— സംഖ്യയെന്നതഹോലോക
വ്യവഹാരായകളും
സംഖ്യതംതന്നിലേക്കപ്പെ
ശതകോട്ടാപരാശ്രമാം 92

മു— മലയാളത്തിലൊപ്പാത്താ
ലായിരുമേലുസംസ്കൃതം
ഇതവത്താനാവെള്ളുംപോൻ
കരണ്ടപ്പട്ടരാമന 93

വ്യാ— തത്സമതത്തുവ സംബ്യാനാമണ്ഡഭ താഴെ കാണിക്ക.

തത്സമം—	തത്തവം—	ലക്ഷം—
എക്കി=	ക്കൈ=ക്കന്ന	1—
വൈ=വേ=	ഇത=രണ്ട്=	2—
ത്രീ=ത്രയി=	ഈ=മുന്ന്=	3—
ചത്രഃ=ചത്രാരഃ=	നാൽ=നാലു=	4—
പദ്മഃ=	ഹൈറ്റു=അംഖു=	5—
ഷഡ്യഃ=ഷഡഃ=	ആർ=അരുറ=	6—
സപ്തഃ=	എഴു=എഴു=	7—
അംപ്ലഃ=	എല്ലി=എട്ട്=	8—
നവഃ=	ഒമ്പതു=	9—
ഒഡഃ=	പത്ര=പത്ര=	10—
പിനേന വിംഗതി=	ഇത്തപത്ര=	20—
ത്രീംഗതി=	മിപ്പത്ര=	30—
മുതലായവയും ശതം=	നൂറ്=	100—
മുതലായതും സഹിസ്യം=	അയ്യിരം=	1000—
സം—		ലക്ഷം
ലക്ഷം=		100000—
കോടി=		10000000—

പിനേന ദശസ്ഥാനമായി മുട്ടിട്ട്— അർബ്ബും—. അംപ്ലും മതൽ
പരാഖംവരേയും കണ്ണടക്കാരാക.

മലയാളത്തിൽ അയ്യിരത്തിനാമേൽ സംസ്കൃതസംബ്യുക്ത
തന്നെ നടക്കങ്ങൾ ഏകിലും ജലധി എന്നതിന്നപകരം വെള്ളിമന്ന
മിഞ്ച്. ഒൻ+പത്ര=ഒമ്പതു— പത്രതാട്ടിയിരു. തൊട്ട്+നൂറ്=
തൊപ്പൂറു— നൂറൊട്ട് തൊട്ടതു. തൊട്ട്+അയ്യിരം=തൊള്ളംയിരം. 93

മു— എല്ലാമനന്നത്മകന്ന
തെല്ലാംസർവ്വപദംമതം
ചൊല്ലാകവെനീവുത്താന
മെല്ലാംനല്ലതാനെടോ 94

വ്യാ— സ്പ്രിഞ്ചം— അകെക— മുഴവൻ— മററും— മററും— എന്നാൻ
അന്നം= അയ്യിനം— എന്നം ചെത്തു ചില അസീമതാവംചീകരി

സർവ്വനാമമല്ല— ഉ— ആരാനം ഏഴേണ്ണം— നാനാത്രജോയ പല
വിലാഭിയിൽ ഉ— പേര്ത്താൽ സർവ്വനാമതന്നെ. 94

മു— ലീംഗംവിഭക്തിവചന
മിവതാൻനാമലക്ഷണം
സർവ്വത്രലീംഗംമുന്നഞ്ഞ
ക്രമാൽപ്പംസുരീനപ്പംസകം 95

വ്യാ— പം— സുരീ— നപ്പംസകമെന്നാൽ: പുണ്ണിംഗം സുരീലീംഗം—
നപ്പംസകലീംഗം— ഇങ്ങനെ മുന്ന് ലീംഗങ്ങൾതന്നെ തസ്മത്തങ്ങൾ
ഒളിഡും നടപ്പ്. 95

മു— സംസ്കൃതേലപിംഗനിയമം
പ്രായസ്ത്രബ്ദാനത്രുപമാം
ദഷ്ടാന്തംദേവശബ്ദത്തീ
ദ്രോവദൈവതദേവതാഃ 96

വ്യാ— സംസ്കൃതത്തിൽ അർത്ഥാന്ശാസനമായിട്ടും, ലീംഗ
നിയമം— മിക്കതും ശബ്ദഭാന്ശാസനമാണ്. ഉ— ദേവാഃ— ദേവതാ—
ദൈവതാ— ഇങ്ങനെ ഒരു പേരുതന്നെ മുന്നിലും നടക്കേണ. 96

മു— ലീംഗംമുന്നിലുമീരന
മജന്തഞ്ചവഹലപന്തവും
രാജഞ്ചനിയുക്തരാഞ്ചുയായർ
രാമസുരീതാചക്രാനനെ 97

വ്യാ— മുന്ന് ലീംഗത്തിലും അജന്തമെന്നം, ഫലനമെന്നം റണ്ട്
വിധം ശബ്ദം. ഉ— രാമഃ, സീതാ കാനനം രാജം—

മു— പ്രമാചദപിതീയാച
തുതീയാചചത്രുർത്ഥിയും
പഞ്ചമീഷപ്പുഡിയുംസപ്പ
മേദമേഴവിഭക്തികര 98

വ്യാ— സുഷ്ഠം— സംഖോധനം പ്രമതന്നെ. 98

മു— കർത്താവുകാമ്മകരണം
സാഹിത്യംസന്ധ്യാനവും
അപാദാനഞ്ചവസംബന്ധ
മാധ്യാരഞ്ചവാർത്ഥമാംക്രമാൽ 99

വ്യാ— സ്വഷ്ടം— എന്നാൽ കരണം സാഹിത്യം രണ്ട് തൃതീയക്ക
കാണിക. 99

മു— ഇവററിനിഹവൈദ്യുത
മുമ്മുനവചനമതം
റൂക്കപിബൈത്രുനേവ
മൊന്നരണ്യികാർത്തമാം 100

വ്യാ— ഈ ഓരോ വികേ"തിയിൽ സംസ"ക്രതത്തിൽ ഏകം=
കന— പീ=രണ്ട്— ബഹു=പല— വചനങ്ങൾ മുന്നന്നറിക. ഉ—
രാമഃ— രാമേ— രാമാഃ 100

മു— സെപ്പജസ്സുമെടട്ടശ്ശംസ"ടാല്പാംടി
രാദ്രേഡ്യാംഡ്രുശ്യയമാവല
ഒസിഡ്യാംഡ്രാജസാസ്സാഞ്ച
ഒന്നേയാസ്സപ്പിവസംസ"ക്രതെ 101

വ്യാ— സംസ"ക്രതത്തിലെ ഏഴ് വികേ"തികളുണ്ടായ ഇരിപ
തന്ത്രാം ഭാഗങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പ്രത്യയങ്ങളെ കണ്ട
യരിക്കു. 101

വിക്രീ—	എക—	പീ—	ബഹു—
പ്ര—	സു=അഃ	ഒ	ജസ"=അരഃ
ബീ—	അം	കാട	= ഒ ശസ"=അരുൻ
ത്ര—	ടാ=ആ—	ഡ്രം	ഓഃ
ച—	ഒേ=എ	ഡ്രം	ഡ്രഃ
പ—	ഒസി=ആൻ	ഡ്രാ	ഡ്രഃ
ഷ—	ഒസ"=സ്യ=അഃ	ഓഃ	ആം
സ—	ഒി=ഇ—	ഓഃ	സുപ"=സു— 101

മു— എവം മിവൈഴ്ചപിഹനത്താ
ലാദേശാദപിതീരമെ
സിദ്ധധ്രൂപരതിലുണ്ടാകം
ത്രപംനാമപദ്വാചിതം 102

വ്യാ— മേൽപ്പറഞ്ഞ ഇരിപതന്ത്രാം പ്രത്യയംതന്ന ഏകില്ലം
അവസ്ഥ പലവിധ അനുഭവം ലോപാദികളുകൊണ്ടുതന്ന അജന്ത
ഹലന്തങ്ങളായ— ശസ്ത്രങ്ങൾ ത്രപസിഭിയെല്ലാമടങ്ങുമെന്നറിക.
എന്നാൽ അവയെല്ലാം അതായു സ്ഥലത്തു നോക്കിപിച്ചാരിച്ചു
പേരുകളേം. മനസ്സിലാക്കാമെന്നാമാത്രമെ ഇതിൽ പറവന്നു
മിശ്ച. 102

**മു— ശ്രൂംഗണാഷയിലെപ്പാമേ
ലീംഗമത്മാനശാസനം
വഗവുക്ഷലതാപ്രായോ
ലീംഗമിൽക്കുന്നപുംസകം 103**

വ്യാ—സംസ്കൃതം ഒഴികെ ഭാരത ദേശഭാഷകളിലും മറ്റും ലീംഗനിയമം മിക്കതും അത്മത്തിനൊന്നാത്വവല്ലിന്തനെ— അതിനാൽ സംസ്കൃതത്തിൽ പുല്ലിംഗമായ—വ ഗഃ പുക്ഷഃ—സുഖിലീംഗമായ—ല താ— ഇവയും മറ്റും ഇവിടെ നപുംസകമായിരിക്കും—ഉ—ം വഗം— പുക്ഷഃ—പ്രഥ—എന്നാൽ പ്രായഃ എന്ന പദത്തിനാൽ—സംസ്കൃതത്തെ അനുസരിച്ചും കാണാമെന്നതും ഉ—ം—വാനരൻ—മത്തെന്ന് കാളി—മറ്റും കാണ്ക. 103

**മു— ഭാവിയങ്ങളിലെപ്പും താൻ
നെനവദ്വിവചനംസവൈ
ഇരുസംവ്യാപാപദംചേത്തി
ടിത്വക്കംബിസമ്മതം 104**

വ്യാ—സംസ്കൃതത്തിലെപ്പാതെ—രണ്ട് എന്നത്തായ പീവചന പ്രയോഗമീലു—എന്നാൽ ചിലപ്പോഴ അതിനുപകരം— ഇരു— ഇണ—ഇംവക പദങ്ങളെ ചേർത്തുപറയുംതാനം—ഉ—ം ഇരിവർ— കാലിണ—പിനെ പ്രയം—യഗളം—ഇവയും പറിഞ്ഞെന്നും കാണ്ക. 104

**മു— കടചുട്ട മെചുട്ടം
തുടരിനൊന്നാത്മകരി
പെട്ടമാണിപ്പിടയെന്നളളി
പിടയുംപനകളളർമാർ 105**

വ്യ—ഈ മലഖാളത്തിൽ നന്നാൽമുറയു്കു—ഉയിരന്തത്തിൽ (ചുട്ടം)—അം ഈ ഉ അം. ഇങ്ങനെ നാലും—മെയ്യന്തത്തിൽ (കടചുട്ടമെമ) = കു് ഔദ്യു് ചു് എന്തു് മുതലായവയുംതനെ (പ്രമാഘകവപന പ്രത്യയങ്ങളാകനു ക്രമേണ ഉ—ം— കാള—കഴി—കര— മരം— വിറക— ചുടു് അതു് നാരാ ആലാ— വാവു്— വാനു് വാളു്— എന്നാൽ വിറക— മുതലായവയിൽ (ഉ) ശാരിക ചേര്ണ്ണ— വിറക— ചുടു് അതു എന്നും ചീലുന്നങ്ങളായ— ആലു വാളു മുതലായവ— ആൽ— വാരം— എന്നും സാധു— പിനെ— പുംസുഖിലോഗത്തിൽ തലബിതനായി— അൻ— അം— ഇവയും കാണ്ക. ഉ—ം— മകൻ— മകൾ— പ്രമാഘയുവച നന്തതിനാ—കര— അർ— മാർ— ഇങ്ങനെ മുന്ന കരികളാകനു— ഇവയിൽ കരാ സമ്പ്രി സാധാരണാവു—— മറേവരണ്ടും മനഷ്യാഡി വിശേഷ ബുദ്ധികരണങ്ങൾക്കും അയയിരിക്കും ഉ—ം— കവികൾ— ശ്രൂംഹ

ഓർ- മകമാർ- ചിലപ്പോൾ- കര- അർ- അല്ലെങ്കിൽ മാർ-
രണ്ടുടിയും ബഹുമാനാഭീകാരി ചേർക്കാണും- ഉം- രാജാവ
വർകൾ- മകമാൻകൾ- (തു) പറഞ്ഞപോലെ- ശിഷ്യർകൾ എന്ന
തു ശരിയാകാമെങ്കിലും- ശിഷ്യർകൾ (ഭോ) എന്ന മതി. 105

മു- എയാലോച്ചടക്കകാണായി
കൂവമെക്കാളിൽനിന്നുമാം
ക്രിവിന്റെയടയാളകാണ്ക
കല്ലിലുംവിളിപിനെന്നയാം 106

വ്യാ- തമിഴിൽ വേറുമയെന്ന പൊതീയാഭീകളിൽ വചന
പ്രത്യയമല്ല- വിക്രമി പ്രത്യയം മാത്രമാകനു- എന്നെന്നും ഏക
വചനത്തിലും ബഹുവചനത്തിലും അവസാനിക്കുന്ന പ്രത്യയം ഒന്ന്
തന്നെയാകനു- എന്നറിക.

വിക്രമിപ്രത്യയങ്ങൾ

പൊതീയില്ല-	എ- എന്നമാത്രം- കമ്മാത്മം-
തൃതീയില്ല-	ആർ- ഓട്ട- ഉടടെ- കൊണ്ടു- ആയി- ഇവയിൽ- ആർ- കൊണ്ടു- രണ്ടിനും- കരണം അല്ലെങ്കിൽ കാരണം- ശേഷം മുന്നിനും=സാഹിത്യം.
പത്രമില്ല-	ക അല്ലെങ്കിൽ ഉ മാത്രം- ഉദ്ദേശം അല്ലെങ്കിൽ സന്ധ്യാനം.
പഞ്ചമില്ല-	എക്കാരം- ഇൽനിനും- താരതമ്യം- അവധി- ക അല്ലെങ്കിൽ ഉ- ഇൻറു- ഉടേ- ശക്തി അ ല്ലെങ്കിൽ സംഖ്യാം-
സംഗമില്ല-	കൽ- ഇൽ- ആധാരാത്മം-

സംസ്കൃതത്തിൽ സംഖ്യാധനം- നാമത്തിനു മുമ്പിൽ ഹൈ-
ചേര്ത്തും- ഇവിടെ- എമാത്രം നാമത്തിനു പിന്നിൽ ചേര്ത്തും-
നടപ്പ്- ഉം- ഹൈ രാമ=രാമനെ. 106

മു- അമഗ്നത്തെമയ്യില്ലത്തിനേ
ലാന്നത്തെയിന്നഷ്ട്ടിയിൽ
അനാദിക്കരിയുക്കംപോ
ലാദിയേക്കപ്പെട്ടുപരി 107

വ്യാ- മുമ്പിൽ പൊതീയാഭീ വിക്രമി പ്രത്യയങ്ങൾ അമന്ത
നാമങ്ങളിൽ പ്രത്തിമേൽ തു- സാധാരണമായി. ചിലപ്പോൾ
അതിനുമുൻ ഇൻ തുടിയും ശാരികയായി ചേർത്തിനുമേൽതന്നെ

വന്നകാണം.. ഉ-- (മരം എന്നതിൽ) മര + തത + എ = മരത്തെ-
അല്ലെങ്കിൽ മര + തത + ഇൻ + എ = മരത്തിനെ- അനന്തമായ
മാൻ - വാൻ - എതലായവയിൽ തരംപോലെ - ഇൻ ശാരിക
വരം.. ഉ-- മാൻ + എ = മാനെ- അല്ലെങ്കിൽ മാൻ + ഇൻ + എ =
മാനിനെ- എന്നാൽ ഇൻ ശാരികക്കമേർ - സീറി പ്രത്യയംവര
ബോധം ആ ശാരിക ലോപിക്കും, ഉ-- മരത്തിൻ + സീറി = മര
ത്തിനേൻ - രാമൻ + സീറി = രാമൻൻ - ദ്രിതീയാദിയിൽ എക
ബഹുവചനങ്ങളുണ്ടാകുന്നതു പ്രമാഖക ബഹുവചനങ്ങൾ
തന്നെയെന്നും കാണിക. ഉ-- രാമൻ + എ = രാമനെ- രാമൻ +
മാൻ + എ = രാമനാരെ- 107

മൃ- ഞാനീതാനിവമുന്നിനും
ദ്രിതീയാദിയിലോകവെ
എന്നിന്തനെന്നെന്നാരാദേശം
ഉവാചിയന്നനിലോക്കെടാ 108

വ്യു- ഞാൻ- നീ- താൻ- ഇവയ്ക്ക് പ്രമാഖയിലോഴിക്കു
ക്കുമേണ എൻ- നീൻ- തൻ= എന്ന ആദേശം.. ഉ-- എൻ + എ =
എനെ- നീൻ + ആൻ= നീനാൻ= തൻ + (ഇ) ക്കു = തനിക്കു-
ഇവിടെ ഇശാരിക്കുന്നു. 108

മൃ- ത്രതീയാദികളോരോന്നി
സതകംപലതാക്കറി
എതക്കിലുംതരംപോലെ
മതിയായ്‌വരമോത്രുകൊഡാ 109

വ്യു- ത്രതീയത്രൻ കാരാ വിക്രമിക്ക നീലധികം പ്രത്യ
യങ്ങളുള്ളവയിൽ, മിക്ക ശബ്ദങ്ങളിലും എതക്കിലുമൊന്നു ചേക്കം.
എന്നാൽ അത്മത്തെ അനന്തരാരിച്ചതനെ വേണമെന്നും കാണിക.
അതുകൊണ്ടു ഇനിമേൽ സംസ്കൃതത്രസ്തിനു വഴിയെ ഉവാചി
പ്രത്യയം ചേത്രു കാണന്നവയിൽ സാധാരണമായ ഒന്തനെ
കാണിക്കയുള്ള എന്നമരിക. 109

മൃ- പുംസ്യകാരാന്തസ്തപ്പനാ
മിയാദ്യനെതക്കച്ചിരിക്കെടു
രാമനെന്നപതിയുംപിനെ
ഇത്രവുംതന്നെക്കേവലും 110

വ്യു- അകാരാന്തപ്പല്ലിംഗത്തിൽ പ്രമാഖക ബഹുവചനങ്ങ
ളിലേ- അഃ ആഃ ഇവക്കരക്ക മലയാളത്തിൽ അൻ എന്നും അൻ-

മാർ— എന്നും ആയിരിക്കും.. ഉ— രാമഃ— രാമൻ— രാമാഃ— രാമനംർ—
അല്ലെങ്കിൽ രാമൻ— പിന്നെ ഈ— ഉ— അന്തണ്ണലീൽ ഏകവചന
പ്രത്യയം കെട്ടം.. ഉ— പതിഃ— പതി— ഗ്രാഃ— ഗ്രാ— ഇവയിൽ
ബഹുക്രമി— കയ അല്ലെങ്കിൽ മാർ— ഉ— പതികരാ അല്ലെങ്കിൽ
പതിമാർ.. 110

മു— സൈദ്ധിംഗ്രംകരകിപ്പോകാം
മായനായകിസുഭൂതാൻ
ജസ്സിനാകളൊർമാർകൊള്ളോ.
മായകരകബാണിമകമാർ 111

വ്യ— അത്മം— സ്വഷ്ടം— ഉ— മായാഃ മായ— നായകീ=
നായകി— സുഭൂ= സുഭൂ— മായാഃ= മായകര പിന്നെ തചികരം—
നാരികരം— മതഞ്ഞൾ— ഇവയെല്ലാ, കാൺക.. 111

മു— ദ്രണാസാന്തങ്ങരാവാന്തം ചേ
ത്രചുരിക്കേണമിന്നിഹ
പിതാവിന്നിഹരാജാവി 112
പ്രജാനാംദ്രാവിലിത്രനം.

വ്യ— ദ്ര— ന— ഒ— സ— ഈ അന്തമായ സംസ്കൃത ശബ്ദ
ങ്ങൾ ഇവിടെ അറിയപ്പെട്ടിൽ വകാരം ചേത്രം പറയേണം ഉ—
പിതാ— പിതാവു— രാജാ— രാജാവു— ദ്രോവു— ശ്രാവു— വേധാവു—
വേധസ്സു— മതൽ കാൺക.. 112

മു— ഹലന്തങ്ങളിലഖം—
പുണ്ണ്മായചുരിക്കേണം
ആപത്തികലൊത്രങ്ങിത്താൻ
സന്പത്തിക്കർകയക്കേണം. 113

വ്യ— കു് തു് പു് മുതലായ അവ്യക്താന്തങ്ങൾ ഇവിടെ
വ്യക്തമാക്കേണം.. ഉ— ആപൽ— ആപത്ത്— ദിഷ്ട— ദിഷ്ടക്ക—
വേധസ്സു— മതൽ കാൺക.. 113

പിന്നെ ചില രസികനംർ പരിഹാസമായിട്ടോ കമയില്ലാ
ണ്ടിട്ടോ സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളെ തന്റെ ദേഹ്യങ്ങളുടെ അറി
ത്തിൽ ചേത്രം, മുഖ സംസ്കൃത ത്രപത്തിങ്ങൾ ദ്രാവിഡ വിഭ
ക്രിത്രപ്പവുംകൂടി ചേത്രംകാണം ഉ— മകരിൽഡ്രൈ— മകരിൽന്നിന്ന—
ചൊല്ലുന്നീ ചൊല്ലുന്ന— ശിരസിയിൽ ദ്രവിയിൽ— ശിരസ്സിൽ
ഡ്രവിൽ— ഇവക്കെല്ലാം. വിഭാഗങ്ങൾ ദ്രഷ്ടിയിലാണെന്നും
അറിക.. കാണണം— ആനലോമ്പും സർവ്വത്ര സമക്രമവും— പ്രാതി
ലോമ്പും സർവ്വത്ര വിരോധവുമാകയാലെന്നമാത്രം ചുതകിപ്പുറ
വാനെ ഇതിലെടടിളിച്ചി.

ଭାର୍ତ୍ତିଳୀ
ଫଲବନ୍ଦିଲୀ
ପାତିଳୀ
ପାତିଲୀ
ପାତିଳୀ

ଶର୍ଷଳୀ
ଫଲବନ୍ଦିଲୀ
ପାତିଲୀ
ପାତିଲୀ
ପାତିଲୀ

• ପାତିଲୀ ପାତିଲୀ

ଫଲବନ୍ଦିଲୀ ପାତିଲୀ	(ମୁଖ) = ଫଲବନ୍ଦିଲୀ ପାତିଲୀ	ମୁଖର ପାତିଲୀ	ମୁଖର ପାତିଲୀ	ଫଲବନ୍ଦିଲୀ ପାତିଲୀ
ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	- (ଯ) = ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ
ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ
ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ
ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	- ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	- ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	- ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	- ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ
ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	--	--	--	--
ପାତିଲୀ ଫଲବନ୍ଦିଲୀ	--	--	--	--

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ	ପାଦମଣିକ	ଧୂମକେନ୍ଦ୍ରିୟ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ	ପାଦମଣିକ	ଧୂମକେନ୍ଦ୍ରିୟ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ	ପାଦମଣିକ	ଧୂମକେନ୍ଦ୍ରିୟ

ମୋହନେଶ୍ୱରରେ

ପାଦମଣିକ	ଧୂମକେନ୍ଦ୍ରିୟ	ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ମୋହନେଶ୍ୱରରେ

ପାଦମଣିକ	ଧୂମକେନ୍ଦ୍ରିୟ	ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

| കുമാരി |
|--------|--------|--------|--------|--------|--------|--------|--------|
| “വാഹനം |
| കുമാരി |
| കുമാരി |
| കുമാരി |
| കുമാരി |
| കുമാരി |
| കുമാരി |
| കുമാരി |

ഒപ്പുവരുത്തം

മുഖ്യമായും

ബഹുനികാരം

ബഹുനികാരം

ബഹുനികാരം

ദിവസവേദന

ബഹുനികാരം

ബഹുനികാരം

മൂന്നു കാര്യാന്തരം

၁။ ပုဂ္ဂန်များ	၁။ အမြတ်ဆင့်
၂။ ပုဂ္ဂန်များ	၂။ အမြတ်ဆင့်
၃။ ပုဂ္ဂန်များ	၃။ အမြတ်ဆင့်
၄။ ပုဂ္ဂန်များ	၄။ အမြတ်ဆင့်
၅။ ပုဂ္ဂန်များ	၅။ အမြတ်ဆင့်
၆။ ပုဂ္ဂန်များ	၆။ အမြတ်ဆင့်
၇။ ပုဂ္ဂန်များ	၇။ အမြတ်ဆင့်
၈။ ပုဂ္ဂန်များ	၈။ အမြတ်ဆင့်
၉။ ပုဂ္ဂန်များ	၉။ အမြတ်ဆင့်
၁၀။ ပုဂ္ဂန်များ	၁၀။ အမြတ်ဆင့်

ଲୋକଚି

ଶତ

ବ୍ୟାକି

ଶତ

ଶତ

ବ୍ୟାକିରଣକାରୀ

—ପ୍ରମାଣିତ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ ଗାଁରେ

ଶତକାଳୀ

କାହାରେ

ବ୍ୟାକି

ବ୍ୟାକି

ବ୍ୟାକି

ଶତକାଳୀ

କାହାରେ

ବ୍ୟାକି

ବ୍ୟାକି

ବ୍ୟାକି

ବ୍ୟାକିରଣକାରୀ

ଶତକାଳୀ

କାହାରେ

ବ୍ୟାକି

ବ୍ୟାକି

ବ୍ୟାକି

• ଶତକାଳୀର ବ୍ୟାକିରଣକାରୀ ମଧ୍ୟ ଗାଁରେ

ଛିଲାଙ୍ଗନା
ରାଜସନ୍ତଳ

ରାଜସନ୍ତଳ
ରାଜସନ୍ତଳ

ଯାଇଲୁ
ଯାଇଲୁ

ଦୂରଦୂର
ଦୂରଦୂର

ଠିକାଟିକାଟି କାହାରେ

ଧୂର୍ମିକାଟିକାଟି

ଯାଇଲୁ ଯାଇଲୁ

ଯାଇଲୁ

ଯାଇଲୁ ଯାଇଲୁ

ଯାଇଲୁ

କର୍ମକଣ୍ଠବୀ

କର୍ମକଣ୍ଠବୀ

କର୍ମକଣ୍ଠବୀ

କର୍ମକଣ୍ଠବୀ

५८

ପ୍ରକାଶନୀ

୪୩

IVY LEAGUE

三

۳۱

卷之三

• תְּלִימָדֵי כְּתָבָרְבָּנָן

Digitized by srujanika@gmail.com

卷之三

മുസ്ലിം

四庫全書

ପ୍ରତିକଳା

Figure 8

ପ୍ରକାଶକ ମେଳି

১৪

卷之三

卷之三

၂၅၁

ပြန်လည်

၂၀၁၂

卷之三

ଭୁବନେଶ୍ୱରାଳୁଙ୍କାଳେ
ରତ୍ନେଶ୍ୱରାଳୁଙ୍କାଳେ
ମୟାଯାରୀଲୋକୁଳାଳୁଙ୍କାଳେ
ଆଜ୍ୟାଲୁଙ୍କାଳେ
ବୁଦ୍ଧିଲୁଙ୍କାଳେ
ପ୍ରତ୍ୟେକଲୁଙ୍କାଳେ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

፩፻፭፭

ବୀର

ପ୍ରକାଶକ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ର
କବିତା ପାତ୍ର

ଫୁଲିଯାରା
ବ୍ୟାକେ ଲିଖିଗାରା
ଯାଏଯାହାଲି ଲିଖିଗାରା
ଯା ଲିଖିଗାରା
ଫୁଲିଯାରା
ପିଣ୍ଡଗାରା
ଲିଖିଗାରା
ପିଣ୍ଡଗାରା

ଓଡ଼ିଆ

לְמַעַן
בָּגְדָא
שְׁמַעַן
כְּתָבָה

ହିରିଦୀକାଳୀନରୁ	ଲୋଭିତାରୁ	ମହିଳାରୁ	ପିଠାରୁ
ଫର୍ଦିନାଥରୁ	ପଧିରେଶ୍ଵରରୁ	ଯାମନ୍ଦୁଲୁକରୁ	•ଚନ୍ଦ୍ରରୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ	•ଶ୍ରୀଜନ୍ମରୁ	ଯାମନ୍ଦୁଲୁକରୁ	ଶ୍ରୀରାମରୁ
ବିନ୍ଦୁରୁ	•ପିଠାରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	•ପିଠାରୁ
ବିନ୍ଦୁରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ
ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ
ବିନ୍ଦୁରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ
ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ
ବିନ୍ଦୁରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ
ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ
ବିନ୍ଦୁରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ
ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ
ବିନ୍ଦୁରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ
ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ
ବିନ୍ଦୁରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ
ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ
ବିନ୍ଦୁରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ	ପଦ୍ମବୀରୁ

ମନ୍ଦ୍ରମୀରେ ଏଣ୍ଟାରି

•മുവക്കുയ

o. കുമാർക്കുമ

ହୁଏଇପାରିବ
ଦଶ୍ୟଗରବଳ
ଷୟବ୍ୟଥିଲାଗରକ
ଦଶ୍ୟଫ୍ରିଡିଆଗରକ
ଫର୍ମବଳର
ଫ୍ରିଲେଗରବଳ
ଫର୍ମବଳକ
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର

ଫର୍ମବଳରକ
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର

ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର
ଫର୍ମବଳର

—ରୂ ନିରାକାର

କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

၁၅၈

1

മുൻസിപ്പാലിറ്റി	കൊച്ചി

—०८५

ഒക്ടോബർ

—ବ୍ୟାଗରାଜୁ ପିଲାରୀ ମୁଦ୍ରଣ—

ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦୀପ

ପ୍ରାଚୀରଦ୍ଵାରା
ପାଇଲା
କିମ୍ବା
ପାଇଲା

၁၀၆

ପ୍ରାଚୀରାଜ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକିଣି ପରିବାର ଓ ସହିତ

ପ୍ରାଚୀରାଜ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକିଣି ପରିବାର ଓ ସହିତ

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

କରିବାର

କରିବାର

କରିବାର

ନୀ କାଳ

କରିବାର କରିବାର କରିବାର

ଫୁଲ ପାଶରୀ

ଫୁଲ ପାଶରୀ

ଫୁଲ ପାଶରୀ

ଫୁଲ ପାଶରୀ

ବ୍ୟାପକ ପାଶରୀ

ବ୍ୟାପକ ପାଶରୀ

ବ୍ୟାପକ ପାଶରୀ

ବ୍ୟାପକ ପାଶରୀ

ଫୁଲ ପାଶରୀ

କୁଳି କୁଳି

କରିବାର କରିବାର କରିବାର

କରିବାର କରିବାର କରିବାର

କରିବାର କରିବାର କରିବାର

ଫୁଲ ପାଶରୀ

ಫಲಿತಾರ್ಥ
ದಾಖಲಾರ್ಥ
ಯಾವಾರ್ಥಿಕಾರ್ಥ
ಜ್ಞಾನಾರ್ಥ
ಧೂಳಾರ್ಥ
ಲಾಭಾರ್ಥ
ಭಾಷಾರ್ಥ

ರೂಪಾರ್ಥ
ಶಾಂಕಾರ್ಥ
ಯಾವಾರ್ಥಿಕಾರ್ಥ
ಜ್ಞಾನಾರ್ಥ
ಧೂಳಾರ್ಥ
ಲಾಭಾರ್ಥ
ಭಾಷಾರ್ಥ

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ

ಫಲಿತಾರ್ಥ
ದಾಖಲಾರ್ಥ
ಯಾವಾರ್ಥಿಕಾರ್ಥ
ಜ್ಞಾನಾರ್ಥ
ಧೂಳಾರ್ಥ
ಲಾಭಾರ್ಥ
ಭಾಷಾರ್ಥ

-೨೩೪

ಫಲಿತಾರ್ಥ
ದಾಖಲಾರ್ಥ
ಯಾವಾರ್ಥಿಕಾರ್ಥ
ಜ್ಞಾನಾರ್ಥ
ಧೂಳಾರ್ಥ
ಲಾಭಾರ್ಥ
ಭಾಷಾರ್ಥ

ರೂಪಾರ್ಥ
ಶಾಂಕಾರ್ಥ
ಯಾವಾರ್ಥಿಕಾರ್ಥ
ಜ್ಞಾನಾರ್ಥ
ಧೂಳಾರ್ಥ
ಲಾಭಾರ್ಥ
ಭಾಷಾರ್ಥ

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ
ಬೀಳಾರ್ಥ

ಫಲಿತಾರ್ಥ
ದಾಖಲಾರ್ಥ
ಯಾವಾರ್ಥಿಕಾರ್ಥ
ಜ್ಞಾನಾರ್ಥ
ಧೂಳಾರ್ಥ
ಲಾಭಾರ್ಥ
ಭಾಷಾರ್ಥ

କେନ୍ଦ୍ରିଯଳ	୧୦୫	ବୁଦ୍ଧିଯଳ	୫୩
ବୁଦ୍ଧିଯଳ	୫୩	କେନ୍ଦ୍ରିଯଳ	୧୦୫
ବୁଦ୍ଧିଯଳ	୫୩	ବୁଦ୍ଧିଯଳ	୫୩
ବୁଦ୍ଧିଯଳ	୫୩	ବୁଦ୍ଧିଯଳ	୫୩

ଦୁଷ୍ଟତାର୍ଥ	୫୩	ଦୁଷ୍ଟତାର୍ଥ	୫୩
ଦୁଷ୍ଟତାର୍ଥ	୫୩	ଦୁଷ୍ଟତାର୍ଥ	୫୩
ଦୁଷ୍ଟତାର୍ଥ	୫୩	ଦୁଷ୍ଟତାର୍ଥ	୫୩
ଦୁଷ୍ଟତାର୍ଥ	୫୩	ଦୁଷ୍ଟତାର୍ଥ	୫୩

କର୍ମକାଣ୍ଡି	୫୩
କର୍ମକାଣ୍ଡି	୫୩
କର୍ମକାଣ୍ଡି	୫୩

ପ୍ରାଚୀନାଳ	୫୩	ପ୍ରାଚୀନାଳ	୫୩
ପ୍ରାଚୀନାଳ	୫୩	ପ୍ରାଚୀନାଳ	୫୩
ପ୍ରାଚୀନାଳ	୫୩	ପ୍ରାଚୀନାଳ	୫୩
ପ୍ରାଚୀନାଳ	୫୩	ପ୍ରାଚୀନାଳ	୫୩
ପ୍ରାଚୀନାଳ	୫୩	ପ୍ରାଚୀନାଳ	୫୩

—୧୦ ପରିଚୟ

ଭୂରାଗୁର୍ଜୁ ପରିଚୟ

ଅକ୍ଷାତକାଳ ତଥା ପରିଚୟ

—୧୦୮

ଅକ୍ଷାତକାଳ

ପରିଚୟ

ଅକ୍ଷାତକାଳ

കേരളക്കാമ്പ്

മൂലാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
പദ്മാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
വിശ്വാസാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
അക്ഷാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
കിംഗാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
വാഹനാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
ഭാവാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ

മൂലാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
പദ്മാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
വിശ്വാസാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
അക്ഷാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
കിംഗാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
വാഹനാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
ഭാവാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ

—പുഷ്പഗംഗാ പ്രത്യേകിടി മന്ത്രം

—പുഷ്പഗംഗാ പ്രത്യേകിടി മന്ത്രം

തന്ത്ര

സ്വാര്ഥായ
സ്വാര്ഥായ

തന്ത്രം

—ഒന്നാം

മൂലാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
പദ്മാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
വിശ്വാസാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ
അക്ഷാർട്ട്	• മന്ത്രാലാ	• മന്ത്രാലാ

一
九

၁၃၈

一
三

രാജോപാദ്യസ്ഥിരം മുഹമ്മദയൈഗ്രാമ
ക്ഷേത്രസ്ഥിരം തളിക്ക്ഷേത്രം

କାଳୀ
ପଦ
ବିନ୍ଦୁ

१८८६

ପ୍ରକାଶକ

۱۰۶

200

സംഗ്രഹി

• 3

100

୧୯

三

۱۰۰

୧

କେଳା	କୁଳ୍ପାଂ	ବେଳାଃ	ଅନୁରାତିଳୀ = ଏକ୍ଷିଵାଗୀଣୀ ଏକ୍ଷିପରାଣୀ
କଲୁହିରେମ	କୁଳ୍ପାଂ	ଦେଖ୍ଯାଃ	ଅନୁକ୍ଳ- ଏକ୍ଷିଵାଗୀ ଏକ୍ଷିପରକ୍ଷ
କଲୁହିମାତା	କୁଳ୍ପାଂ	ଦେଖ୍ଯାଃ	ଅନୁରାତିଳୀଗୀ ଏକ୍ଷିଵାଗୀନୀଗୀ
କଲୁଃ	କୁଳ୍ପାଂ	ଦେଖ୍ଯାଃ	ଅନୁରାତର ଏକ୍ଷିପରାଣୀ ଏକ୍ଷିପରାଣୀ
କଲୁହି	କୁଳ୍ପାଂ	ଦେଖ୍ଯାଃ	ଅନୁରାତିଳୀ- ଏକ୍ଷିଵାଗୀଣୀ ଏକ୍ଷିପରାଣୀ

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ

ଓଡ଼ିଆ

കുഡിയാപദാലോകം

മൃ— സംസ്കൃതത്തിൽ തിഡന്തന്റെ
നാം കുഡിയാപദാലോകചണ്ടം
ലകാരകാലപുത്രപ്പൾ
തകംവചനവുംസബെ 114

മൃ— പരസ്യപദമെന്നംതു
നാതമനെപദമെന്നമാം
ലകാരം രണ്ടെതാരാന്നിൽ
പതിപ്പുത്രഗണങ്ങളും 115

വ്യാ— സംസ്കൃതത്തിൽ തിഡന്തമെന്ന പറയുന്ന കുഡിയാപദ
അതിനു—ലകാരം—കാലം—പുത്രപ്പൾ—വചനം—ഈ നാലു ലക്ഷണങ്ങൾ—
ഒന്നും—പിന്നെ ലകാരം തന്നെ രണ്ടുതരം—1— പരസ്യമെപദം—2—
ആതമനെപദം—ഈവയ്ക്കു നന്നാലിൽ പിറിവിന—തൻവിന— എന്ന
പറയും—എന്നാൽ സംസ്കൃതത്തിൽ പ്രയോഗംഡേം വളരെ സൂക്ഷ്മം
തമിഴിൽ താൻ ചെയ്യുന്ന—അന്നുൻ ചെയ്യുന്ന—എന്ന ദേശം സാധാരണ
മാക്കുന്ന—അവ ഓരോന്നിൽ പതിപ്പുത്രം ഗണങ്ങളുമണ്ണും 114

മൃ— ലട്ട് ലിട്ട് ലട്ട് ലട്ട്
ലോട്ട് ലങ്ങമലിങ്ങമാം
ആശീർവ്വാദം ലൈംഗം നേരുപുത്രന്താൻ
ലകാരം ദശയാമതം

വ്യാ—സ്വഹം—ദശയാ—പത്രവിധമെന്നമം.. 115

മൃ— വത്തമാനഞ്ചെലുത്തഞ്ചെ
ഭാവിയുംരൂപനകാലമാം
പുത്രപ്പരാതമെന്നവുണ്ട്
പ്രമാഠമല്ലുമോത്തമൻ 116

വ്യാ—ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നതിനു വത്തമാനം—കഴിഞ്ഞുപോയ
തിനു ഭ്രം—വരാനിള്ളതിനു—ഭാവി ഇങ്ങനെ മുന്നാവിയ കാലത്തെയും
കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്— പിന്നെ— പ്രമാഠൻ— മല്ലുമൻ— ഉത്തമൻ— എന്നാൽ
അവൻ—നീ—ഞാൻ—ഇങ്ങനെ അത്മഫലിഷ മുന്ന പുത്രപ്പരാതമുള്ളും 116

മൃ— വചനങ്ങളുമപ്പോലെ
യേക്കപ്പെട്ടുകേവലം

പ്രത്യുധിക്കുമോതീടാം
തിങ്ങാംപുംവചനക്രമാൽ 117

വ്യാ-എകവചനം-ഡിവചനം-ബഹുവചനം-ഇങ്ങനെ മുന്ന
വചനങ്ങളുടെ- ഈനി പുതം വചനക്രമത്തിൽ പ്രത്യുധിക്കുമെല്ലായും
പറയുന്ന-117

മു— തിനോന്തിചാപിസിസ്ഥസ്മ
മീവോമഗ്രഹപരഃപരം
തെയാതെനെന്തചെസയാമെ
ബലപചഹ്രചവവഹൈമഹൈ 118

വ്യാ— ലട്ടിൽ പരസ്യുപദം
 ഫ— ഫ— ഏ— തി— ഡി— തഃ ബ— സീ
 മ— ഫ— || സീ— || മഃ || പ
 ഉ— ഫ— || മി— || വഃ || മഃ
 ലട്ടിലാത്‌മനേപദം
 ഏ— തെ ഡി— അനുതെ—ബ— തെ
 || — സെ— || — അനുമെ— || — ബലപ
 || — ഏ— || — വഹൈ— || — മഹൈ

ഈ പതിനേട്ടകൊണ്ട് സംസ്കൃതത്തിൽ ക്രിയാപ്രത്യുധിക്കു
മടിയും-എന്നാൽ ലിട്ടുതലായവററിൽ ഇവററിന വരുന്ന ആദ്ദേ
ഞം 1620ം ഫുപ്പമാലയിൽ കണ്ണിയെന്നാം 118

മു— പാത്താലപ്രാതിപദികാ
സുഖാദികരയമാതമാ
ധാത്രഃമല്ലിവയ്യംചേസ്റ്റ
കാലാദ്യത്വവികാരിയാം 119

വ്യാ-മനൈ നാമാലോകത്തിൽ-രാമാ മുതലായ പ്രാതിപദി
കത്തിനമേൽ-സു-ഷ—ജ സു” മുതലായവ വരുമെന്ന പറഞ്ഞപോലെ
ഈവ എല്ലാം ധാത്രമേൽത്തനെ ചോർ നിന്നു കാല പുതംവചന
ഞഞ്ഞ സുചിപ്പിക്കുമെന്ന കണ്ണകൊല്ലിണം—ള—+—രമു് + തി=രമതി
അധികദ്ദേശവാനത്തും താഴെ രണ്ട് ദ്രോക്കങ്ങളാൽ പറയുന്ന 119

മു— സൊസ്യുംിതെംസ്യുസ്യുസന്തി
തപഞ്ചാസിയവാന്തുമഃ

യുദ്ധം മചാഹിമസ്യാവാം
സപ്ത്യം സ്വഃ പ്രയോഗമാം 120

വ്യാ-ലട്ടിൽ പരസ്യമെപ്പറ്റിലെ ഭ്രംബന്ദങ്ങളെ കർത്താവിനോട് ചേരുന്നും ഉദാഹരിക്കുന്നു.

പ്ര പ്- സഃ- അസീ- തൈ- സ്വഃ- തൈ- സന്തി-
മ പ്- തപം- അസീ യുവാം- മഃ യുധം- മ-
ഉ പ്- അഹം അസീ- ആവാം സപഃ വയം- സമഃ-

മു- എയതെസിസ്യരേയേതെ
എയന്തചത്പരമേയസു
എയെമെ പുനരേയഭേപ
എയെപ്പുയാവഹേമഹേ 121

വ്യാ-മേൻപ്രകാരം ലട്ടിൽ ആത്മമനപദ ഭ്രംബവും കാണ്ണകി.
പ്രപു സിസ്യഃ എയതെ-സിസ്യു എയേതെ- സിസ്യവഃ എയന്ത-
മ പ്-തപം എയസു-യുവാം എയെമെ-യുധം എയലുപ്പ-ഉ പ്-
അ ഹം എയെ-ആവാം എയാവഹേ-വയം എയാമഹേ-121

മു- ലപ്രകാനോവത്തമാനാത്മം
കരോതിക്കരത്തമവാ
പഞ്ചലു ഓലിയുംതമകരോ
കകാഷ്ഠിച്ചകാരവാ 122

ആത്മമനപദപ്രക്രിയത്താ
ക്രിതചക്രക്രകാണിഹ
വിലുപ്പാഗിസ്സാദിലിംഗംലോഡ്ദം
കരോത്തുക്രിയതാമഹി 123

കഞ്ചാൽക്കര്പ്പിതമറ്റജ്ഞ
തെല്ലാംഭാവികരം കേവലം
പുഡ്യുക്തതാരണിലുംലപ്രകാ
കരിഷ്യതികരിഷ്യതെ 124

ക്രിയാൽക്രിഷ്ണിഷ്വാഗിർലപ്പണ്ണാ
കരിഷ്യദ്രകരിഷ്യത
ഇംവല്ലംസംസംകൃതാചാര
മാംവല്ലമറിയേണമെ 125

വ്യാ— മെല്ലിന്ത ദ്രോക്കങ്ങളാൽ കാലനിയമന്ത്രാട ലകാര മാറിത്തിന്റെ പ്രധാന പുതിയ വചനത്തിന് ചുഡ്യാം ശേഷവും വിവരിക്കാം 125

ധാരാ—ധൂക്കുതൈ =

വർത്തമാനകാലം—

ലട്ട്—പരസ്—മെഹപദം—

	എ	ബീ	ബ
പ്ര-	കരോതീ	കരതഃ	കർവ്വനി
മ-	കരോഷി	കരമഃ	കരമ
ഉ-	കരോമി	കര്യഃ	കർമ്മഃ

മെല്ലിന്തവജ്ഞല്പാംകൂട്ടി ഇവിടെ ചെയ്യുന്ന

ത്രതകാലം—

ലണ്ട് — ലുണ്ട് — ലിട്ട്—

ലണ്ട് — പരസൈപദം—

പ്ര-	അകരോത്സ—	അകരതാം	അകര്യൻ
മ—	അകരോഃ	അകരതം	അകരത
ഉ—	അകരവം	അകര്യം	അകരമ്മ

ലണ്ട—ആന്തനന്നപദം—

,,	അകരത	അകർവ്വാതാം	അകർവ്വത
,,	അകരമാഃ	അകർവ്വാമാം	അകരജലപം
,,	അകർവ്വി	അകർവ്വഹി	അകർമ്മഹി

ലണ്ട്

പ്ര-	അകാർഷീൽ	അകാർഷ്യം	അകാർഷ്യഃ
മ—	അകാർഷീഃ	അകാർഷ്യം	അകാർഷ്യ
ഉ—	അകാർഷം	അകാർഷ്യപ	അകാർഷ്യമ
,,	അകൃത	അകൃഷ്യാതാം	അകൃഷ്യത
,,	അകൃമാഃ	അകൃഷ്യാമാം	അകൃഷ്യപം
,,	അകൃഷീ	അകൃഷ്യഹി	അകൃഷ്യു—മഹി

ലിട്ട്—

പ്ര-	പകരം	പക്തുരുഃ	പക്തുഃ
------	------	----------	--------

മ-	ചക്രത്മ	ചക്രമിഃ	ചക്ര
മ-	ചക്രാര	ചക്രവ	ചക്രമ
,	ചക്രു	ചക്രാരൈ	ചക്രിര
,	ചക്രപ്പ	ചക്രാമെ	ചക്രശ്യ
,	ചക്രു	ചക്രവഹൈ	ചക്രമഹൈ

ഇവയ്ക്ക് മലയാളത്തിൽ ചെയ്യുന്നതായാണ്.

ലോട്ട്

പ്ര-	കരിഡാരു	കരിതാൻ	കരിതാം	കരിപ്പാരു
മ-	കരി-	കരിതാൻ	കരിതം	കരിത
ഉ-	കരിവാണി		കരിവാവ	കരിവാമ
,	കരിതാം		കരിവാതാം	കരിപ്പിതാം
,	കരിപ്പ		കരിപ്പാമാം	കരില്ലപം
,	കരിവൈ		കരിവാവഹൈ	കരിവാമഹൈ

ലിണ്ട്

പരസ്‌മൈപദം

പ്ര-	കരുഡാൻ	കരുഡാതാം	കരുഡി
മ-	കരുഡാഃ	കരുഡാതം	കരുഡാത
ഉ-	കരുഡാം	കരുഡാവ	കരുഡാമ
,	കരുപ്പിത	കരുപ്പിയാതാം	കരുപ്പിരൻ
,	കരുപ്പാമാഃ	കരുപ്പിയാമാം	കരുപ്പില്ലപം
,	കരുപ്പിയ	കരുപ്പിവഹൈ	കരുപ്പിമഹൈ

മലയാളം, ചെയ്യാലും-ചെയ്യു-ചെയ്യണ്ണ-ചെയ്യുട്ടു-ചെയ്യാമെ-
മിതലായ അത്മം ശേഷം താഴെയുള്ള ഭാവികൾ.

ലും

പ്ര-	കർത്താ	കർത്താരൈ	കർത്താരാഃ
മ-	കർത്താസി	കർത്താസ്യഃ	കർത്താസ്യ
ഉ-	കർത്താസ്യമി	കർത്താസ്യപഃ	കർത്താസ്യമഃ
	കർത്താ	കർത്താരൈ	കർത്താരഃ
	കർത്താസ്യ	കർത്താസ്യാമെ	കർത്താല്ലപ
	കർത്താഹൈ	കർത്താസ്യഹൈ	കർത്താസ്യഹൈ

ലൃം

പ്ര-	കരിഷ്യതി	കരിഷ്യതഃ	കരിഷ്യതി
മ-	കരിഷ്യസി	കരിഷ്യമഃ	കരിഷ്യമ

ഉ-	കരിഷ്യാമി	കരിഷ്യാവഃ	കരിഷ്യാമഃ
,,	കരിഷ്യതെ	കരിഷ്യതെ	കരിഷ്യതെ
,,	കരിഷ്യസെ	കരിഷ്യമെ	കരിഷ്യലുപ
,,	കരിഷ്യ	കരിഷ്യാവഹൈ	കരിഷ്യാമഹൈ

ആശിഷിലിങ്ങ്

പ്ര-	അരിയാൻ	അരിയാന്നാം	അരിയാന്നഃ
മ-	അരിയാഃ	അരിയാന്നം	അരിയാന്ന
ഉ-	അരിയാസം	അരിയാസപ	അരിയാസമ
	എഷിഷ്യ	എഷിയാന്നാം	എഷിരൻ
	എഷിഷ്യാഃ	എഷിയാസമാം	എഷിലുപ
	എഷിയ	എഷിവഹീ	എഷിമഹീ

ലാംബ്

പ്ര-	അകരിഷ്യൻ	അകരിഷ്യതാം	അകരിഷ്യൻ
മ-	അകരിഷ്യഃ	അകരിഷ്യതം	അകരിഷ്യത
ഉ-	അകരിഷ്യം	അകരിഷ്യാവ	അകരിഷ്യാമ
	അകരിഷ്യത	അകരിഷ്യതാം	അകരിഷ്യത
	അകരിഷ്യമാഃ	അകരിഷ്യമാം	അകരിഷ്യലുപ
	അകരിഷ്യ	അകരിഷ്യാവഹീ	അകരിഷ്യാമഹീ

മലയാളം ചെയ്യും ചെയ്യാം.

ഈഞ്ഞെന സംസ്കൃതമയ്ത്വാദഭേദ അറിയുന്നുന്നതോളം മുണ്ടെന്നുണ്ടുമാണ്:

മൃ— ധാതുസ്പാദാവാൻകുഡിയയും
സകമ്മകമകമ്മകം
രണ്ടുജാതിവത്രംതന്ത്ര
തന്ത്രമെത്തഭവപിവാ 131

രാമോദ്ദൃഡാമനണഭായി
രാമോഹനതിന്നുരാവണം
ഗ്രീരാമൻ രാവണൻതന്നെ
ഹനിച്ചാനേവമാദിവൽ 132

വ്യു— ധാതുകാരിക അന്തരപമായി കുഡികളും അകമ്മകം
സകമ്മകം ഇഞ്ഞെന രണ്ടുതരം പുതിയ വ്യുകരണക്കാരാണ് ഉണ്ടാ
ണ്ട് പ്രഥമം പലംപലത്വം അന്നസ്വരണ നിശ്ചയത്വം ഇവ വ്യക്തമാ

മെന്നതനെന്നപറയാം, മേലുണ്ട് അകമ്മക സകമ്മക ത്രപമായ സംസ്കൃത നിയമംതനെന്നമതി— സർവ്വത യോഗ്യമായിരിക്കും. ഉ—. ഭൂധാരു— അ വേദി= വൈശാഖം. ഹനു— ധാരു— സ— ഹനി+ സുമ— കൊന്നാൻ— ഇവിടെ സുമ എന്നാചേരുതു ഭൂതംപറഞ്ഞതിൽ സീറ താല്പര്യം— യാവൽ—പുരാ—സുമ—ഇം ശബ്ദങ്ങൾ ചേരുന്നതായാൽ, പത്രമാനം ഭൂതാത്മതിൽപ്പെന്ന കാണിപ്പുനാക്കും. 132

മു— ണിച്ചുനാമയചേരുണ്ടാം
ഹേതുകർത്തുപ്രയോജകം
നാളേനസാഗരസേതു
കാരയാമാസരാഘവഃ 133

വ്യാ— ണിച്ച്=(അയ) എന്ന ഒരു വക ഹേതുക്രിയാപ്രത്യയം ഉണ്ട്. അതിൽ പ്രമുഖ ക്രിയാപ്രേരണത്വവും കരണത്തിനു കുറുത്വവും ഇരിക്കും. ഉ—. രാമൻ നൃത്യനെക്കാണ്ട സാഗരത്തിൽ സേതു വിനെ ചെയ്യിച്ചു. ഇങ്ങനെയെല്ലാം കാണിക്കും. 133

മു— കത്താവിലമകമ്മതി
ലമാവത്തിച്ചുംത്രിയാ
ക്രിയാതൽക്കേംഭാവങ്ങ
ഭാത്മമനപബീക്രവലം 134

വ്യാ— ക്രിയകളുടെ പ്രയോഗം മുന്ന വിധം കത്താവിൽക്ക്രിയ— കർമ്മത്തിൽക്ക്രിയ— ഭാവത്തിൽക്ക്രിയ— ഭട്ടവിലത്തെത്തു രണ്ട് ആത്മമന പദ്ധതിലെവരു. ഈ മുന്നിന്നീറ്റു പ്രയോഗങ്ങേം മേൽ വാചകംഡേംക്കത്തിൽ കാണാം.

മു— ലകാരംതത്തവംതനി
ലാകാവൈ നാസ്തിയായുവതം
കാലാദിനൈന്നുണ്ടെന്നു
ലേലാദിവചപനംസവൈ 136

വ്യാ— മലയാളത്തിൽ ക്രിയാപദ്ധതിനു ദ്രാവിഡവഴിക്കു ലകാരമെന്നാൽവിധിയില്ല. കാലം— പുത്രഷ്ഠൻ— വചനം ഇവ യെല്ലാം ഉണ്ട്. എന്നാൽ പൊതുപനം ഇല്ല. അതിനും നാമത്തിനെ നാമപാലെ പെറ്റുവചനംതന്നെ പ്രയോഗമെന്നും കണ്ണികകാളിക്കു.

മു— ഉന്നവും തടരിന്നുവുവാ
നേയാൽക്കില്ലിലിത്തരം.

ഇന്നനന്ത്രത്പ്രമാണത്താൽ
വന്നവേർമെയ്യിലേതിട്ടും 136

വ്യാ ഉന്ന— ഉ— ത— സ— റ— ഇ— ഇൻ— ഉ— ആൻ— ഫി—
ആൽ— കീൽ— ഇൽ— ഇന്നനന്ത്രപിലവയാകന, മലയാളത്തിലേക്കെ
നന്ത്രപ്രകാരം വന്ന കുറിയാപ്രത്യയങ്ങൾ— ഇവ സംസ്കൃതനിയമ
പ്രകാരം ധാരകളിൽനിന്ന് മാത്രമെന്നില്ല, പ്രക്രിയകളിലേലും
ചേർന്നിരിക്കും. (ഉന്ന=കർ.) ഉ— വര+കർ+ ആൻ=വരക
റാൻ=വരനാൻ. 136

മു— വേരിയേലടക്കക്കാവാ
പേരടിക്കിക്കയുംതടി
വാതാവര തരുകാണ്ഞക
ണ്ണവേദ്യോവാദിവിശേഷവും 137

വ്യാ— ധാരയിനമേൽ അ—അല്പകിൽ കു— അല്പകിൽ കു—
ഇവയിലോന്ന ചേർന്നാൽ അതുതനെ വര്ത്തമാന ഭാവിക്രൂതിയാപ്രകൃ
തികൾ ഉ— പര+അ= പരയു— പൊ+അ= അല്പകിൽ കു—
പോവു— അല്പകിൽ പോകു— = കൊട്ട+കു— = കൊട്ടകു— വാ
എന്നതിനാൽ കാവിനാദേശമായി മറിക്കണ്ണാളം. വരുമെന്നത്മം.
അരംത്തിൽ ഉ— (ശാരിക ചേത്താലും തമിച മുറ്റു കൊള്ളാം:
ഉ—. പരയു— പോവ അല്പകിൽ പോകു— കൊട്ടകു— = എന്നാൽ
താഴെ കാണിക്കേണ്ണവയ്ക്കു ദേഹാഭ്യന്താനം. വാ— (വരു) താ— (തരു)
ചിലതിനു പ്രത്യേകിലേ— പ്രത്യേകിലേ— കാണ്ഞ— (കണ്ഞ) എന്ന—
(നൊന്ന്) നാമജക്രൂതിയാപ്രക്രിയക നാമത്തിലേബാ പ്രാതിപദിക
ത്തിലേം ഇക്കു— അല്പകിൽ കൈ ചേത്താൽമതി. ഉ— മല+
ഇക്കു— = മലയു— കരി+കു— = കരികു— മറ്റു കാണ്ഞക. 137

മു— പോയതിനിയതാനാക
സ്പോളിച്ച ദ്യൂപധയയ്ക്കിഹ
വൈയത്മ്യ വാരണ്ണാത്മന്താ
നെയെന്നവിധികേവലും 138

വ്യാ— ദുതകാലത്തിന ഇ— ഉ— ഇവമാത്രം മതിയാമാമെന്ന
താഴെ പരയുന്ന പകു—ഷത്തിൽ അവയു—കൈ ആധാരമായിരിക്കുന്ന
അക്കഷരങ്ങൾക്കു നിഷ്പ—പ്രയോജനത്പു. വരാതിരിപ്പാൻ തനെ പ്ര
ക്രമി എന്ന പിയി— എന്നുനെന്നയെന്നാൽ— പരയുന്ന— പരഞ്ഞ—കൊട്ട
ക്കുന്ന കൊട്ടതു. കരിക്കുന്ന— കരിച്ച— ഇം വകയിൽ പര+ ഉന്ന+
പരയുന്ന— പര+ഞ്ഞ+ഉ= പരഞ്ഞ എന്ന പകു—ഷത്തിൽ ഞ്ഞ
വ്യത്മം പിഡാ പര+അ= പരയു—+ഉന്ന= പരയുന്ന ഇന്നനന്ത്ര
വരുന്ന— യ പ്രക്രിയക ദുതത്തിൽ സവണ്ണംനുസൃഷ്ടിക്കും ആദേശ

മാവുമെന്ന പറയുന്നതു യുക്തമായിരിക്കും.. തമിഴ്മരിയ്യു പറ+ (ഇൻ) + ത + (ഉ) = പറഞ്ഞ= പറഞ്ഞ് ഇതിൽ- ഇൻ-ഉ- ഇവ രണ്ടും ശാരികയാകുന്ന നവീനപദ്ധതിൽ ആഭ്യം കാണിച്ചതു അധികം നന്നായിരിക്കാം.. എന്നാൽ ഈ വ്യാകരണത്താൽ രണ്ടു പക്ഷവും ഉപയോഗിക്കാമെന്ന താല്പര്യം. 138

മൃ— കാണാമകമ്മ്‌വേരിയേ
ലണയുംവല്ലിനംസകം
പിണയുംവല്ലിയെത്തമിൽ
പീണയുന്നവന്തതമൻ 139

വ്യാ— അകർക്കയാതുവിൽ വരം (ഇരട്ടിച്ചും) ചേരത്താൽ അതു പ്രായേന്ന സകർക്കമകമാകും.. ഉ— പിണയും പിണയും— പിണെ കഴിയും—കഴിക്കും നിറയും നിറയും—മതലായവ കാണിക്കു. 139

മൃ— കാലംനടപ്പതിനേന്ത്രി
മൊന്താനന്നകേരളൈ
പുലതന്നസവേകാലം
മലതന്നസരോതഹം 149

വ്യം— നടക്കുന്ന കാലമായ വർത്തമാനത്തിനു കേവലം ഉന്ന എന്നോടു പ്രത്യയമെയ്തു. ഉ— പുലരും+ഉന്ന= പുലങ്ങന്ന— മലരും+ഉന്ന= മലങ്ങന്ന— ഇംവകകളുടെ സകമ്പ്രകൃതിക്കു ഇന്തു ആകുന്ന. ഉ— പുലത്തും— മലത്തും— പിണെ കലുങ്ഗുന്ന— കലുക്കുന്ന— കലുക്കിക്കുന്ന— കലുക്കിപ്പിക്കുന്ന മതലായവയും കാണിക്കു. 140

മൃ— ഭാവികമെന്നതാനംകേ
ളവുമയ്യാദയാദിയിൽ
ഭദ്രവംതുണ്ണകമെന്നാലേ
കയുംവത്രകാമിതംസവെ 141

വ്യം— മേൽവരാനുള്ള കാലമായ ഭാവിക്കും കേവലം ഉം— എന്നോടു പ്രത്യയമെ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ മയ്യാദ നിത്യതു— ഇംവക അത്മത്തേതാടെ— ഉ അല്ലെങ്കിൽ ഉ— പ്രത്യയങ്ങളും. എക്കേണം ഭാവികട്ടത്തിരിക്കും ഉ— റൂനയും— കൈവത്രു— ഒപ്പക്ഷം— ആം എന്നുള്ളടി ഭാവികു ചിലപ്പോൾ ചേരുന്നതു യുക്തമായിരിക്കും.. ഉ— ഞാൻ പോവാം— ചാം പോം— എങ്ങനെ ധാതുപരബ്ദം സാധം.

141

മൃ— ശ്രൂതത്തിനിയതാനെങ്കി
വത്തിലുണ്ടെപ്പാദവും

അരിനാത്തടവീനാലു
മിരിനാച്ചതനാവുമാം 142

വ്യാ— കഴിഞ്ഞകാലമായ ഭൂതത്തിൽ ഈ— ഉ—ഇവ രണ്ട് പ്രത്യുഖ്യങ്ങൾക്കുന്ന മതിയെന്ന വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം— ഉണ്ട് മുതലായവയിൽ അപവാദം വരും അതിനാൽ തമിഴ്മരിയ്യു ദിവറഞ്ഞ ഈ അല്ലെങ്കിൽ (ഈൻ) ത സ റ ഇവയും ഈ വ്യാകരണത്താൽ ച ഞ ന— ഉ—ഇവയുംകൂടി ആകെ ബന്ധതും വേണ്ടിവരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ പല ആദ്ദോഗമങ്ങളും മറ്റും കല്പിക്കേണ്ടിവരുന്നതു, നവീനപക്ഷമായിത്തീരുന്നതു, ചില ആക്ഷേപം വരുന്നതുമായിരിക്കും. എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യജനാക്ഷരങ്ങളും പ്രത്യയങ്ങളുടെ അറിയൽത്തിൽ ചേർക്കുന്ന ഉ കേവലം ശാരികയുമാകുന്നു. ലിംഗാദി ചിഹ്നം കൂടുതലും പ്രത്യേകം ഈ വരുമ്പെന്നും കാണുക. 142

മൃ— ആടാറിവേരണബുളകാദിമെയ്യും
ചുടിച്ചമീകച്ചയതിനെല്ലോച്ചും
ആടിച്ചപാസുംപലതീർത്ഥമാടി
തേതടികഴിക്കുന്നവനാടലുണ്ണാം 143

മേൻപ്പറഞ്ഞ ബന്ധതു പ്രത്യയങ്ങൾ സംമാന്യമായി ഇന്നിനു യാതുപ്രക്രികളിൽ വിഹിതമായിരിക്കുമെന്ന താഴെ ചില സുത്രങ്ങളെ നോക്കിയും വിശ്വഷവിധികളെ പരിചയംകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കുന്നതും അറിയുന്നതും ആണെന്നുള്ളേണ്ടതാണ്. ധാത്രാലോകത്തിൽ കാണാവുന്ന ധാതുപർത്തിയിൽ (ആട്) മുതലായ ധാതുപരവും (അഞ്ചു അഞ്ചക) മുതലായ തൃതീകളിലും ഈ അല്ലെങ്കിൽ ഈ ഇവയിലെല്ലാം തന്നെ കാണാം. ഉ—ം ആട് + ഈ = ആടി അല്ലെങ്കിൽ ആട് + ഈ + ആൻ = ആടിനാൻ— അഞ്ചു + ഈ = അഞ്ചി അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ചു + ഈ + അ = അഞ്ചിന—പിനെന അഞ്ചക, അഞ്ചകി മുതലായവ കാണുക. മേൽപ്പറഞ്ഞ ധാതു പ്രക്രികളിൽതന്നെ ഇക്കാലുക്കിൽ ചേരുതുള്ള സകർമ്മക— ഹേരുക്കിയകളിൽ ഭൂതത്തിൽ ഈച്ച ആയിരിക്കുമെന്നും അറിക. ഉ—ം ആട് + ഈക്കും = ആടിക്കും— ആടിച്ച— ആട് ധാതുവിനും അഡിഷേകം. ഇളിക്കും— ഇഞ്ചുനെ രണ്ടെമ്പും. തരംപോലെ കാണുക. 143

മൃ— കാണാതനിക്കരിനമേരിവരത്തി
ലാണിക്കമേലീൻശബ്ദാകമെല്ലും
പിണഞ്ഞുകണാമപരത്രപാത്രം
ലാണഞ്ഞമാറുള്ളവതാൻപ്രമാണം 144

വ്യാ— മേൽപ്പറഞ്ഞ ഈ ഇൻ എന്നവററിഞ്ഞു നിശ്ചയത്തു

പറയുന്ന. തക, പുക മതലായ— കരിറുത്തിന വഴിയെ വല്ലിന
അതിൽ വരുന്ന ധാരുകൾക്കു മേലും ദോ ശു സാവസാനി
ക്കുന്ന ധാരു പ്രകൃതിമേലും വരിപ്പ്— ശേഷം ദിക്കേളിൽ തരം
പോലെ കാണിക. 144

മു— ആക്കടക്കരുതാനുന്ന
ചൂഞ്ഞക്കമേൽസകഹേതുവും
അക്കാലമാത്രമാപ്പിച്ചു
മുക്കവശവക്രവർത്തിപോൻ 145

വ്യാ— ആർ, തീർ, കയർ, നേർ മതലായ ധാരുകളിൽ കു
പ്രകൃതിക്കു തു പ്രത്യുംതന്നെ. ഉ— ആക്കം— ആരുത തുക്കം— തുന്ത്.
കയർക്കു— കയത്രു മതലായവ— ഇവക ധാരുവിൽനിന്നും ആർപ്പി—
ആർപ്പി— മതലായ ഭാവനാമങ്ങളിൽ ഇക്കണ്ണു ഇച്ച ഉ— ആർപ്പിച്ചു—
ആർപ്പിച്ചു— ഇവ സകർക്കക ഹേതുകൾക്കുന്ന തുപ്പിപ്പിച്ചു എന്നം
കാണാം. എന്നാൽ അതിൽ ഒരു പ്ലി— സുതലംബിതനെ ദ്രശ്യത്തിൽ
കൊള്ളാം. 145

മു— എയ്യാദിമെയ്യിലുംതാവാ
മെയ്യപാർത്ഥനമന്പുകര
എക്കാദിക്കച്ചതാന്തച്ചാ
നേച്ചേച്ചപുരവൈരിയും 146

വ്യാ— എയു— നെയു— മതൽ ധാരുകളിടെ പ്രകൃതിയായ—
എയു— നെയു— മതലായവയിൽ ത പ്രത്യുംതന്നെ. ഉ— എയു
നെയു— കൊയു— മതലായവ എ— കയു— വെയു— മേയു— മത
ലംഡ ധാരുകളിൽ കു— പ്രകൃതിക്കു ചു. വരും, ഉ— എച്ചു— തച്ചു—
അല്പുകാിൽ തച്ചാൻ മതലായ— തൽ+ഇ=തല്ലി— ചൊൽ+ഇ=
ചൊല്ലി— ഇങ്ങനെ ഇകാരങ്ങവും— അടിക്ക— പരിക— എന്ന അർത്ഥ
അതിൽ വരുമെന്നം കാണിക. 146

മു— അടമുന്പടയുംതായ
മടയ്യാദിസകമ്പും
കടഞ്ഞുവന്നനാഗാങ,
നടച്ചുതുടലീമനം. 147

വ്യാ— അട— ഇവായ ധാരുകളിൽ യ പ്രകൃതിക്കു തു—
വരും. ഉ— കട+അു=കടയു+ഉന്ന=കടയുന. കട+ഞ്ഞ+
ഉ=കടഞ്ഞ. പിന്നെ അടഞ്ഞ— ഉടഞ്ഞ— മതലായവ— ഇവ പ്രാ
യേന അകമ്മകണ്ണം— ജു പ്രകൃതിക്കു— ചു— തന്നെ ഉ— ഉടജു
ഉച്ചു— കടയിച്ചു— അടച്ചു— മതലായവ ഇവ സകമ്മകണ്ണം. അലച്ചു
മതലായവ അകമ്മകമെന്നം കാണിക. 147

മൃ- ആഴാദിയിലുകാരന്താ
നാണവാണപുക്ക്ലീത
ഉങ്ങാദിടതേടിച്ചു
കരണ്ടുവെലികാതലും 148

വ്യാ- ആഴ- നൃ മതലായവയിൽ ഉ- പ്രത്യയം തന്നെ
വരും. ഉ-ം ആഴ+ഉ-ആണ- പിനെ താണ- പുക്ക്ലീ കേണ
മതലായവ ഇവിടെ ഫ=ം- എന്നതിനു സ്=ണ്- ആദേശമെന്നു
കാണിക. ഉങ്ങ- ചുങ്ങ- കരം- മതലായവയിൽ ട- പ്രത്യയം
തന്നെ കാണം. ഉ-ം കരം+ട+ഉ=കരണ്ടു (ണ്=ം) ഉങ്ങാ-
പിരണ്ടു- ചുങ്ങണ്ടു മതലായവ കാണിക. 148

മൃ- ഏലാദിക്കരിപററിച്ചു
മെറുതോറുധനജനയൻ
കടാദിക്കന്നവനീചു
കടന്നകപിലംകയിൽ 149

വ്യാ- ഏൽ- തോൻ- മതലായ ധാതുകളിനേൽ റ പ്രത്യയം
പററും ഉ-ം ഏൽ + റ + ഉ = ഏററു- തറ + റ + ഉ = തററു-
(എ=റ) 149

മൃ- ആപാപ്രതിലോപിച്ചു
മീന്തനേപായിതേവിച്ചു
വാവന്നതാതന്നചാച്ചു
ചത്തചുന്നിവകണ്ഠറി 150

വ്യാ- ആ- പാ- മതലായ ധാതുകളിൽ ആക- പാക- മത
ലായ പ്രതികൾ ലോപിച്ചു ധാതുവിൽതന്നെ ഇ അല്പക്കിൽ
ഇൻ നടപ്പ്- ഉ-ം ആയി- പായി മേവി- ചിലതിൽ പ്രതി ലോ
പിക്കാതെയും- ഉ-ം കുകി- ഞകി- വാ (ധാ) വരു + (പ്ര) ഉ =
വനു- നകാരത്തിൽ പേരിതു. സന്ധിമറ്റു കാണിക. ചാ (ധാതു)
ചതു (പ്ര) + തു + ഉ = ചത്തു. 150

മൃ- ഇച്ചാന്നതോത്തമരറല്ലു
മച്ചേലിൽക്കണ്ടുകൊഡകിലോ
പിച്ചയല്ലക്കിയാഭാഗം
പച്ചയായറിയാംദുഡം 151

വ്യാ- സ്റ്റെഷം-

മൃ- നണ്ണതാംമുൻസംസുക്തതംപിന്നി
ലല്ലില്ലാകേരളത്തിലും

മുത്തനാസ്സീഹനഞ്ചല്ല
പുല്ലാകായില്ലയെക്കിലും 152

വ്യാ— സംസ്കൃതത്തിൽ ക്രിയാത്മങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു നബ്രതന നകാരംതന്നെ ക്രിയാപദ്ധതിനു മുമ്പിൽ വരം : ഉ—ം ന അസ്സീ (ബോക്കനില) കേരളത്തിൽ ആ അസ്സു ഇല്ല ഇവയിലെന്നു പിന്നിൽ വരിക എന്നും. ഉ—ം അകു” + അ = അകാ— വരു” + ഇഡി = വരിലു. ചിലപ്പോൾ ഒല്ലാ = ഒലാ— അതരു”. വരം— ഉ—ം പോവു” + ലുഡി = പോവൊലു പോവതരു— എന്നാൽ ആ ശീകെ ക്രിയാനുമ തതിനു പിന്നിൽ പുണ്ണക്രിയയുമാകും. 152

മു— അകമ്മെയ്യിരട്ടിക്കിൽ
സകമ്മകവുമായുവരം
പോകംപുമാവിലായുറ്റും
പോകമജണാനിയായവൻ 153

വ്യാ— അകമ്മക പ്രക്രതികളിലെ കകാരവും മറ്റും ഇരട്ടി ചൂണ്ടി അവവതനെ മിക്കരും സകമ്മകമായിത്തീരും. ഉ—ം പോകം പോകം പിന്നെ— ഒഴുക— ഒഴുകെ— നിറയു— നിറയു— പറയു— പറയീക്കെ— മതലായവ നോക്കിക്കൊഞ്ചക. 153

മു— ഹേതുതുപ്പണ്ണളിത്തിപ്പി
സാമാന്യനുസകർമ്മമെ
വത്തതിനളന്നേമെമേ
രമിപ്പിച്ചസതീസദാ 154

വ്യാ— ഇവിടെ ഹേതുക്രിയകരക്ക പ്രായേണ സകമ്മകം തന്നെ മതിയായിരിക്കും എക്കിലും— ഇ— തനി— പ്പി— ഇംകവ പ്രത്യയങ്ങൾ ദന്നോ രണ്ടോ ചേന്നും നടക്കും ഉ—ം വരഞ്ഞി— വത്തതിച്ചു. വത്തതിപ്പിച്ചു— പിന്നെ കെംപ്പിച്ചു— കൊല്ലിപ്പിച്ചു— മതലായവയും കണ്ണുകെടുക്കുക. 154

മു— ആനാഭാരാധ്യയീരെന്നും
മന്ത്രല്ലിംഗാദിലക്ഷണം
വന്നീടുനവധ്യറിത്തി
പുനംകവിയിലാകവെ 155

വ്യാ— ഓരോതദേശത്തിലെ മരൊരു ഓഷധം വഹിക്കാത്ത ഒരു വിശേഷവിധി തമിഴിന്തു. അതു ക്രിയയിൽ ലിംഗചിഹ്നം തുടി ഉള്ളതുകുന്നു. അവ ഇവിടെ കവികളിൽ മാത്രം പ്രയുംഗിച്ചു

കാണം.. നന്നാൽപ്രകാരം ആ വക ലീംഗാഡി പ്രത്യയങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാകാണ.

പ്ര-	എക	ആൻ റോൾ	ബഹു	ആർ
മ-	എക	ആയ	ബഹു	ഇംഗ്രേസ്
ഉ-	എക	റൈൻ	ബഹു	ഓ

ഈവ ചേര്ത്ത ഉദാഹരണങ്ങൾ മേൽ പലേടത്തും കണ്ണിരിക്കാമെ കീലും ഇവിടെ കാണിക്കാം. അവൻ കണ്ണാൻ അവരു കണ്ണാൽ അനു കണ്ട നീ കണ്ണായു്—നീർ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കണ്ണീർ—ഞാൻ കണ്ണേൻ— തന്നെ കണ്ണാം ഇവയിൽ ഇംഗ്രേസ് ഓ ഇവ വളരെ ചുത്തകാമെ പ്രയോഗിച്ചു കാണണ്ടു. എൻ എന്നാളുള്ളത് അൻ—എന്ന മായിരിക്കുന്നു. ഉ—ം പോകവൻ= പോകവേൻ കണ്ണായോ (കോയം) 155

മൃ— കൃതന്തപായത്തുല്യംതാൻ
വിനയേച്ചമിയുകക്കൈ
വത്മാനന്താവുംതുവൽ
തരാതെവത്വാൻപണി 156

വ്യാ— കൃദിന്ദതിൽ ത്ര—യ പ്രത്യയങ്ങളാൽ വരുന്ന അവധ്യി ഭാവക്രമിക്കരക്കു ശരിയായി മലജാളത്തിലെ അപൂർണ്ണക്രിയക ഭായ പിനയച്ചുങ്ങരക്കു ഇ— ഉ— റൈ പ്രത്യയങ്ങളുള്ളവ ഇവിടെ ഷുർണ്ണ ക്രിയകരകതനെ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതിനുമുമ്പ് പല ദ്രുജ്വാത്രവും കണ്ണിരിക്കം— എന്നാൽ അവകാശക അപൂർണ്ണതാ ചീപം മീതതൽ അല്ല ചന്ദ്ര ഭാവയാലോ ഉ ശാരികയാലും—സുമഖ്യമാവും. പിനെ നീംഷയതിൽ ത്ര— ശാരികയോട്ടുടർന്നു— എ— പ്രത്യയം കാണം ഉ—ം തരു്+ആ+തു+എ= തരാതെ—കാണാതെ ചെയ്യാതെ മറ്റൊ കാണിക, പിനെ സംസ്കൃതത്തിലെ പത്രത്തുമത്തിലുള്ള— ത്രം പ്രത്യയത്തിനു പകരം ഇവിടെ ആൻ പ്രത്യയം നടക്കും ഉ—ം വരു് അല്ലെങ്കിൽ വരു+ആൻ= വരാൻ അല്ലെങ്കിൽ വരുവാൻ. 156

മൃ— പൊതുവാമുഖ്യരണ്ടിനു
മേഖിയിപ്രാർത്ഥനോട്ടുമേരീ
പോതുപോകട്ട താനിപ്പോ
ക്കൊതകാശ്രതരാംസവെ 157

വ്യാ— മന്ത്രപരിഞ്ഞ ഉ— ഇ— പ്രത്യയങ്ങൾ പ്രക്രതിക്കു പേൻ. മഞ്ഞാദ നടപ്പ് മുതലായവരയെ സുചിപ്പിക്കുന്നു. ഉ—ം അംഞ്ഞനു വരു— നടക്കു— നില്ലു— മുതൽ കാണിക. പിനെ ഒട്ട എന്നതിനു മുൻ എ— ഓചന്ന് ഒന്ന് വക വിധി പ്രാത്മനയെയും കാണിക്കു.

ഉ—+ആക + ട്രീ + എ = ആകട്ട്— പോകട്ട്— ഇരികട്ട്— മതൽ
കാൺക്. 157

മു— ഭൂതഭൂതമസംഭൂത
ഭൂതത്തിനേലുമന്തമാം
വേദവാപബന്ധതിനാനേ
കണ്ണേനമീനലോചനാം 158

വ്യാ— വളരെ മുസുകഴിഞ്ഞ കാലത്തിൽ ഉണ്ണാവാത്ത ഒരു
കാര്യത്തെ കറിക്കുന്നതും എ തന്റെ— ഉ—+ തിനാനേ— കണ്ണേന—
ഇവയ്ക്കു നിശ്ചയാത്മവും വരും. 158

മു— മുവിനാംവിനയേച്ചത്തി
ലാലിൽസംഭാവനാവ്യയം
വലഞ്ഞാലുപകാരത്തെ
ചെങ്ങിലായവന്തമൻ 159

വ്യാ— മൻപറഞ്ഞ ഈ— ഉ— ത— സ— റ— മതലായ ഭൂതഗ്രൂപത്തി
ലജ്ജ വിനയേച്ചത്തിനേൽ(ആൻ)സാധാരണ പ്രക്രതികളിൽ ഇൽ—
അബല്ലുകൾ കീൽ— ഇവകളാൽ സംഭാവനയുപമായ ക്രിയകളും
ശാഖകൾ അവയും അപൂർണ്ണങ്ങളും അവ്യയീഭാവങ്ങളും തന്നെ ഉ—+—
വലഞ്ഞ + +ആൻ + വലഞ്ഞാൻ— ചെങ്ങൾ + ഇൻ ചെങ്ങിൽ മറ്റൊം
കാൺക്—സംഭാവനയെന്നാൽ വെറിക്കാമെന്നുഹിക്കുന്നതെന്നെ. 159

മു— ആലിനേലുക്കരിക്കല്ലാ
മാശില്ലുംവിധിയുംമതം
കാലമാകിലുവരീവല്ലും
പോയാലുംമക്കന് വനേ 160

വ്യാ— മൻപറഞ്ഞ സംഭാവനയുടെ മേംബരങ്ങന് ഉ—+ പ്രത്യയം
വിധി. ആശില്ലപ്രാർത്ഥന മതലായവയെ കാണിക്കം. ഉ—+—
പോയാൻ + ഉം = പോയാലും— പ്രക്രതിക്കരമേൽ എല്ലായിപ്പോഴം
മൻ വിനയേച്ചത്തിനാമേൽ പിഡിപ്പോഴം ഉം— പ്രത്യയം. അനവാദ
ക്കത്തെ അല്ല നിർബന്ധം മാത്രം കംണിക്കം. 160

മു— എന്നല്ലിലതവേണാളും
ലെന്നപോലുന്നവേദകരം
തന്നിലെമുളക്കാക്കല്ലാ
മൊന്നിലുണ്ടാക്കുന്നതാ 161

വ്യാ— എൻ— അൻ— ഇൻ— അങ്ങ വേൺ— ഇയ— ഒൻ— പോൻ
ഈ ഉംനക്രിയാധാരകൾ ഇവററിൽനിന്നാത്തവീക്കന ക്രിയകൾക്ക്
കാലാദി ലക്ഷണങ്ങളിലെഡാനിൽ കാരബുണ്ടായി. മീക്കരു മവ്യു
സപാനവമായുമിരിക്കം. 161

മൃ— എന്നിനകാണാമെങ്കി
ലെന്നാലവ്യുമെന്നക
എന്നാൽവിനകളായീട്
മെന്നാനെന്നാനമെന്നവാൻ 162

വ്യാ— എൻ ധാതുവിൽനിന്ന (സ) (ഇതി— ഇതും എവം)
ഈ അർത്ഥത്തിൽ എന്ന (യാദി തന്നും ചേൻ) ഈ താല്പര്യത്തിൽ
എങ്കിൽ = എന്നാൻ ഭൂതം നിശ്ചയത്തിലും എന്നവാൻ = എന്നാൻ
ബാബിസംശയത്തിലും. വത്സ ക്രിയകളുമായിരിക്കം. എന്നക—
എന്നതു പുരാതന ക്രിയാനാമത്രപം (കുഗാ) കാണം. ഇവയിൽ—
എന്ന— എന്നതു— എന്ന ഫ്രെഞ്ചുകൾ കർത്തുപ്രയോഗവും. കർക്കണ്ണ ശാ
പ്രയോഗവും. മറ്റൊരു ഗാർഡവയറിനസായ് വവർക്കര കാണിച്ച ശേഷി
കൾ മലയാള വിഭാഗങ്ങൾക്ക് ഒരു നേരനോക്കായി തീർന്നിരിക്കു
ന്നതു അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞ വ്യസനിക്കാത്തതും. ആശ്വയ്യുംതന്നെ. 162

മൃ— അല്പിൽവിന്നല്ലയില്ലാരോ
നല്ലായ് കാദിസമസ്യവും
അല്പലപ്പെന്നാവിച്ചാ
ലില്ലയെന്നുവത്നെതോ 163

വ്യാ— അൻ— ഇൻ— ഇവരണ്ടും നിശ്ചയ ധാതുകൾ (സ) ന
ാലുകളിൽ നോ എന്നതിനു ശരീരയെക്കിലും. ഒരു പൂർണ്ണക്രിയ
യായി നടക്കുത്താനും, ഇവയിൽ അല്പ— ഇല്പ— ഇല്ലാ എന്ന നാണാ
ത്രപം മാത്രം കാലഭേദം കൂടാതെ നടക്കുന്ന അവ്യു ഉ—. പോവില്ല.
പോകനീല്പ— പോയില്പ— അല്പായ്ക്കു— അല്പാണ്ടു മുതൽ സമംസജ
ഞ്ചാ തന്നെ. 163

മൃ— അതവേരതിലുണ്ടാക്ക
മതതെന്നുന്നുഭാവിതാനി
ഒരുനേരവുമുഖക്കാബി
ലത്തായ് മനടിക്കൊല്ലാ 164

വ്യാ— അതയാതുവിൽനിന്ന അതരു എന്നൊരു നപ്പംകു
ക്രിയാത്രപംമാത്രം അവ്യുമായി നടക്കുന്ന— അതതരംഞ്ഞ— അത
നാഡ്യ— ദത്തി സമസ്യങ്ങൾ 164

മൃ- വേണിനുവേണംവേണാതാൻ
വേണാന്തുവേണ്ടുവേണക
വേണംനല്ലോതതനേരിട
മാണിനുംപെണ്ണിനംസവെ 165

വ്യ- വേണ് ധാതുവിൽനിനം വേണം— വേണ. (അകാലം)
വേണാന (പ) വേണ്ട അല്ലെങ്കിൽ വേണാ (ഒ) വേണക എന്ന
പഴയ നാമത്രപദവം ഉണ്ട— പിന്നെ വേണാതു— വേണായുമ— ഈവ
മുതൽ സമസ്യങ്ങൾതന്നെ. 165

മൃ- ഉള്ളതിനുണ്ടപിനുള്ളു
വുള്ളവേതളുവണ്ണുളൻ
മുള്ളുളുവള്ളുഡൈനോക്കി
ഡുള്ളുതെല്ലണ്ണുള്ളഗുലടം. 166

വ്യോ- ഉം ധാതുവിൽനിനം— ഉണ്ട— (വർഷം) ഉള്ളി— (ഒ)
പേരെച്ചു— പിന്നെനാമം. ഉള്ളവ— ഉള്ളൻ— ഈവതനെ ഉണ്ട എന്നത
സകർമ്മകമെന്ന (ഗാ) കാണിച്ചത ഒട്ടം ചേതനന്തമല്ല— അതെ
പ്രൊഫി. അകർമ്മകംതനെ. ഉണ്ണാകനാ മുതൽ സമാസങ്ങൾ 166

മൃ- ഒല്ലുംല്ലാവല്ലവേമേലാ
നല്ലമാറിനേങ്ങളാക്കിലോ
ഒല്ലാതകാരിയംചെങ്ങാ
ലെല്ലാംവല്ലായുമയായുവതം. 167

വ്യോ- ഒൻ ധാതുവിൽനിനം— (ഒൻ = കുട) ഒല്ലാ— ഒല്ലാ—വേലം
അല്ലെങ്കിൽ മേലാ ഇവയെല്ലാം ഓവിനിശ്ചയങ്ങൾ— ഒ— വ = മ—
ആയി വന്നതെന്നീക 167

മൃ- വോല്ലിനുപോലെ പോലുംപോ
ഡുപമാകേട്ടകേളിയി.
നാലാഡപോലെനടക്കണോ
നാലിലോനായുവതനുപോൽ 168

വ്യോ- പോൻ ധാതുവിൽനിനം—പോലെ അല്ലെങ്കിൽ പൊൻ—
പോലും അല്ലെങ്കിൽ പോൻ— ഈവ തമിഴിൽ പെഹ്രുല്ലും. ക്രിയം
ഓഗത്തെ വഹിക്കമെക്കിലും ഈവിട ക്രിയാലക്കുംശണം കേവലം
വിട്ട— ഉപമവാചകംകേട്ട കേളിസുചകം— (ഗാ) അവനെപോലെ
എന്നതിൽ പോലെ എന്നതു അവനെ എന്ന പ്രതീയയെ വഹി
ക്കുന്നതിനാൽ സകർമ്മക്രിയയായിപ്പറഞ്ഞതു രണ്ടുതന്നെ

അല്പാത്തപക്ഷം— പ്രതീ— അന്താ മുതലായ സംസ്കൃതവ്യായ ഞങ്ങൾ പ്രതീയയെ വഹിക്കേന്നതിനാൽ സകർമ്മങ്ങൾ തന്നെയാ കേണ്ടിവരും ഇതിൽ പോലുക പഴയത്രപം (കുഗാ) 168

മു— ആദ്ദീകലിപ്രായമായിണ്ട
കാണമേകാമമെന്നപോത്
ആക്കായിച്ചെല്ലുള്ളു നിയുായി
നാശമായി നട്ടകിഹ 169

വ്യു— സംസ്കൃതത്തിൽ കലി ധാതുപോലെ ഇവിടെ ആ= ആദ്ദീ ധാതുവിന്റെ ത്രപം ഭൂതത്തിൽ പ്രത്യേകവും ബഹുവിധ പ്രയോഗത്തെ വഹിക്കും ഉ—— ആക്ക് ആയി എന്നതിൽ ഉദ്ദേശ പൂർത്തിമാറ്റു— നീ ആയി— എന്നതിൽ കാരണാത്മം— നാശമായി എന്നതിൽ സംഖ്യാർത്ഥത്തിൽ പൂർണ്ണാക്രിയാപ്രയോഗം മറ്റും കാണിക്ക

ഇതി ക്രീയാലോകം സമാപ്തം.

മു— സപരാദിപാതവുംമറ്റും
ചേരമവ്യായജാതിയിൽ
പരമാംരണിലുംപറ്റി
തൊത്തജാതിയതാമിഹ 170

സംസ്കൃതത്തിൽപ്പന്നുശ്ശ
ഉത്തയാവദ്യാതാഡ
ചിരായബലവലപത്സുഷ്ഠു
ചിച്ചനാന്തങ്ങളുംലഘു 171

കിഞ്ചിത്തീഷ്മന്നാഗല്ലും
സദ്യസ്സുപദിത്തൻക്ഷണം
സാംപ്രതംസാംപ്രതിഹംാൽ
കിമുസപസ്സുതിനിർഭരം 172

കാചചിജജാതുചാജസ്സും
കേവലംസഹസാജഞ്ചസാ
ഇഭാനീമനപഹംനിത്യം
മൂലരിത്യാദിവ്യയം 173

വ്യാ— സ്വഃ (സ്വർം) മുതലായി ചില നിപാതകായവയും മറ്റും എന്ന പറഞ്ഞതിനാൽ നാമക്രീയാപദങ്ങളുടെ ലക്ഷണ ഞങ്ങളിൽനിന്ന് ലോപിച്ചവയെല്ലാമെന്നും കണ്ണേകാളുണ്ണം രണ്ടും

തൻ നാലുക്കിടി മുന്ന ഫ്രോക്കങ്ങളിൽ സംസ്കൃതവ്യായങ്ങളെ ചുരുക്കാത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന— ഉ—പുനി— ശശ്പൽ—ഹന്ത്—പിനെ മുലത്തിൽ പറയാനു അമാ— തമാ മുതലായവയും കണ്ണകൊഡക. 173

മു— ഓരോവിഭക്തിത്രപദ്ധതി
കോലുമിനിവയെക്കിലും
തർപ്പയോജനമില്ലെക്കി
ലവയവ്യാധമാംദ്രഡം. 174

വ്യു— ഒരു ശബ്ദാന്തത്തിൽ ചീല വിഭക്തിത്രപദ്ധതി ചേർന്ന കാണന്നതിനാൽ അവ അവധുമല്ലെന്ന വിചാരിച്ചുകൂടാ— എന്നാൽ എത്ര വിഭക്തിത്രപ. ചേർന്നിരിക്കുന്നവോ അതിനെന്നിരെയാ മററാ അനുവോ. ജനിക്കുന്നില്ലെക്കിൽ അവ അവധുമായിത്തന്നെന്നു രിക്കം.. ഉ—വേഗേന— വേഗാൻ— വേഗത്തിൽ— ഇഹത്തിൽ—ചിരോണ: ചിരായ— ചിരാൻ— ചിരിസ്യ— മേലുണ്ടവയിൽ ത്രപ ദേഹംഞ്ഞകിലും. അർത്ഥാനവേദത്തിനാ ഭേദമില്ലെന്നറിക— മെൻ പ്രകാരംതന്നെ ഇവിടെ— ഇവിടെക്കും— ഇവിടത്തിൽ ഇവിടത്തീ ലേക്കു മുതലായവ കണ്ണകൊഡക ചീലപ്പോരാ അവിടത്തിൽ—അവിടനു— മുതൽക്കു വിഭേദതിയും പറയാം. 174

മു— സ്ഥലകാലപ്രകാരാദി
പ്രമാണാത്മങ്ങാമിക്കതു.
അവധുയീഭാവമാന്നിടം.
ദിവ്യഭാഷാനസാരത്വഃ 175

വ്യു— സ്ഥലം— കാലം— ദിക്ക്— പ്രകാരം— അളവ്— ഇത്യാദി അർത്ഥത്തിലുള്ള പദ്ധതി മികവൊറും അവധു— ഉ—അവിടെ—അപ്പോരാ— അങ്ങനെ അത്ര— അത്ര— അങ്ങ്— താഴെ സാധാരണ യായി ചീല ദ്രുഷ്ടാന്തങ്ങളാള്ക്കി കാണിക്കുന്ന. 175

മു— വല്ലംപ്രകാരമുടനേനലമോട്ടചെമ്മു
തില്ലം.തെരിക്കുകുന്നിരക്കപ്പെരക്കൈയെ
നാം || ഏറക്കരെപ്പുലച്ചിലാപ്പടിയെയ്ക്കു
മുററും. തോറുംപെത്തത്തപുനരങ്ങനെ
ബെണ്ണുമെല്ലാം 176

വ്യു— റൂഷ്യം— ഇവ ത്രകാന്തയും ചിക്കനു— പെട്ടുനു— പരിചിൽ— പരിചെട്ടം— അക്കലെ— അട്ടക്കൈ— അനു— ഇനു— അത്ര— എന്നാൽ— അനാരാ— കിഴക്കു— വടക്കു— മുതലായവയും മുൻകാണ്ണിച്ച

സംസ്കृതാവ്യാഖ്യാനഭ്രം മറ്റും പ്രയോഗങ്ങളെ കണ്ണറിഞ്ഞ യമാ ക്രമം വക്തിരിച്ചുകൊള്ളണമെല്ലാതെ ഇവയിടെ പ്രയോഗങ്ങളെ കണ്ണിച്ച് അധികം പറയുന്നതനാവശ്യമായിരിക്കാം. 176

മൃ— സപരാന്തമെച്ചമുനംവാ
നരപോലോദവന്നവും
ചേരമവ്യാഖ്യാതിക്ക
ഗിരിലേരീതിയോക്കിലോ 177

വ്യാ— അ— ഏ— മുതലായ സ്വരങ്ങളുംവസംനിക്കുന്ന വന്ന വരാതെ പേരെച്ചമായ ആ— ആയ— ആകന വിനയച്ചമായ കൊണ്ടു— വന്നാൽ— ഉണ്ടുകളായ എക്കിൽ വെന്നും ഒരവന്ന മായ ഇരിപ്പോയ ഇവയെല്ലാം ശാസ്രരീതിക്കു അവ്യാഖ്യാളായി രിക്കം ഇം ഓഗത്തിൽ മുഖാർട്ടുസായുപിബെൻറി അഭിപ്രായത്തെ ദേശിച്ച് (ഗാ) പറഞ്ഞതെന്നൊളം ശാസ്രവിജയലുമാകുന്ന എന്നാൽ ചില പിംഗതിമേലുംമറ്റും വരുന്ന ഏ— പ്രത്യയം സമാസത്തിൽ ആഗമമുന്നു (ഗ്ര) പറഞ്ഞതു അനുവദത്തിനൊക്കുന്നില്ല ഉ— ഗിരിലേ— രീതി ഇതു വ്യസ്തമായി നല്കുന്നതു. 177

മൃ— സംസ്കृതനന്നിലേവാവാ
നാനാണ്ടംബഹ്ന്യാവരം
എന്താനംപോയിതാരാണ്ടു
മെരുവാനതിനിന്നുതെ 178

വ്യാ— (സം) വികല്പാർത്ഥത്തിൽ വരുന്നവാ— ഇവിടെ വാൻ എന്നാവും ഉ— എത്തുവാൻ— ആരവാൻ— പിബെന്ന ആരു ലോപിച്ചു— ആൻ എന്നായി— ഉ— എന്താൻ— ആരാൻ— പിബെന്ന— ആൻ— ആണു ആയി— ഉ— എന്താണു— എന്നാണു— എന്താണ്ടു— ഓൻ— എൻ ആക്കി— ആണോസമായി— എന്തെന്നു— എന്നും കാണം— ഇവയിൽ— ഉ— ചേരുതു പൂത്തിയമാക്കം— എന്താനം— (ഗ്ര) ഇതിനെ— ആനം— എന്നം— ആണ്ടു— എന്നംമറ്റുംപറഞ്ഞതെ സുഷ്ഠുതിഡിപ്പത്താഞ്ഞുതന്നു. അവ്യാഖ്യാലോകം സമാപ്പിം.

വിശ്വാസാലോകം

മൃ— ആമുലതുപുംചുട്ടുപേ
രാന്ത്യക്രീയകളുന്നതു

ആമേവിശേഷണംകാമം
കിന്തുഗീർപ്പാണരീതിയും 182

മൃ— വീരനാംവരനെക്കൊന്ന
രാമനായമഹാരമ്പൻ
പാരിക്കുംദൈവമാകന്ന
കാമിക്കന്നഹലപ്രദൻ 183

വ്യു— ഈ മലയാളത്തിൽ— സംസ്കൃതരീതിയിൽ തന്നെ വിശേഷണ പ്രയോഗം നടപ്പാണ്. ഉ— നന്ദജൻ സുന്ദരൻ കൂൺബന ഫന്നല്ലി— എക്കിലും ഭ്രാവിധരീതിയിൽ വിശേഷണം റണ്ടുര മാകന്ന. 1— അ എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുള്ള ത്രികാലത്രപ്പങ്ങളെ അറിയുന്നതിൽ വ്യസ്തമോ സമസ്തമോ അയാൾ വഹിക്കുന്ന നാമപദ ഏഴു— 2— അപ്രകാരംതന്നെ ത്രികാലത്രപ്പത്തിലും. അ— എന്ന ചുട്ടുചുരുതു സമസ്തമായിതന്നെ ചേര്ത്ത ത്രിയാഹപദങ്ങളും ആകന്ന— ഉ— വീരൻ + ആ = വീരനാം. വരവിശേഷണം— രാമൻ + ആയ = രാമനായ— മഹാരമവിശേഷണം— ദൈവം + ആകന്ന = ദൈവമാ കന്ന— പിന്നെ കൊന്ന + ആ = കൊന്ന— കാമിക്കന്ന + ആ = കാമി കന്ന— ഭാവിയിൽ സ്വസ്യത്രപം. പാരിക്കും— ഇവയെല്ലാം ഹലപ്പു = ഇംശ്രൂ— വിശേഷണം— മറ്റും കാണിക്ക. ഇങ്ങനെന്നെയെല്ലാം കണ്ണകൊള്ളുന്നതിനെന്നു പുറത്തു, ഇവയിലുള്ള കാലപ്പേരെന്തു— കവികളിൽ സുക്ഷിക്കമൊറിപ്പുന്നു. മെൻ ഉദാഹരണങ്ങളാൽ കാണുന്ന താകന്ന— ഭ്രതായുഗത്തിൽ കഴിഞ്ഞ വരവിശേഷണത്തിൽ, ആ = ശാശ്വതമായ ദൈവവിശേഷണം— പാരിക്കും— ഇവ = ഭാവിയായി രിക്കന്നതുനെ— ദ്രുഷ്ടാനം— വീരൻ വരൻ— രാമൻ മഹാരമ്പൻ— ഇങ്ങനെയുള്ള നാമമാത്ര വിശേഷണ പ്രയോഗമാകന്നു. മൻപറഞ്ഞ, ഒരു— എന്ന— ഇവയും അന്തര്ഭീതി കുമേണ സമസ്ത വ്യസ്തമായവയും കാണിക്ക.

സംസ്കൃത ഉപസ്ഥ്രങ്ങൾ.

മൃ— പ്രാദിയാമുപസ്ഥ്രങ്ങ
ഇംഗ്ലോഷയിലെന്നപോര്
ട്രെമിളുംതന്നിൽനല്ലാദി
യാമേനാമവിശേഷണം 184

വ്യു— സംസ്കൃതത്തിൽ— പ്ര— ആന— വി— മതലായി ഇങ്ങപ ത്തിരണ്ണ ഉപസ്ഥ്രങ്ങളുള്ളവയുകൾഡശം ശരീയംഞി തമിച്ചവഴിക്ക

മലയാളത്തിലും— തിങ— നൽ— ചെറു— മുതലായി ചിലതുണ്ട്. എന്നാൽ സംസ്കൃതത്തിലെവ നാമത്തിനും ക്രിയയ്ക്കും ചേരു— ഇവിടെ നാമങ്ങൾക്കുമുതൽ ചേരു. ഉം— അഡിപ്പേതി— അന്വേഷം— സുമഖൻ— നിഷ്ഠപക്ഷം— തിങനാമം— ചെറുക്കളിം. 184

മു പ്രാപാവപ്പരിഭർദ്ദുന്നി
പരാനിരഭിനിസ്സുപയി
പ്രത്യപാത്യപിസംവ്യാസ
ദപസ്ത്രങ്ങൾ സംസ്കൃതതെ 185

വ്യാ— ഫ്ര— അപ— അവ— പരി— ഭർ— ഭസ— നി— പരാ— നിർ— അഡി— നിസ— സു— അധി— പ്രതി— ഉപ— അതി— അപി— സം— വി— ആ— (ആദ്യ) അന— ഉൽ— ഇം ഇരിപത്തരണം. സംസ്കൃതത്തിലെ ഉപസ്ത്രങ്ങൾ— ഇവ ക്രിയകളോട് ചേരുന്നോടു മാത്രമേ ഉപസ്ത്രങ്ങൾ എന്ന പറയു. ഇവയെ എല്ലാം അടക്കിയ തായ താഴെ ശ്രദ്ധാക്കത്തിൽ നോക്കി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുകൊണ്ടു. 185

മു— അത്യന്തപരിവജ്ജയേദനദിനംഭസ്സം
ഗമാജയത സ്സുംസ്ത്രും സുജനേന്ത
പെത്യനിതരാമഭ്യന്തിം പ്രാത്മയേൽ
ദുർവ്വാപാരപരാപരവാദമപിയായാവാ
പ്രുനിജ്ഞാമതാംനിബല്ലവംപിമതേഷപ
പിപ്രതിഭിനംവേദാന്തമല്ലുഡേസൽ 186

വ്യാ— ഈ മേഖലേ ശ്രദ്ധാക്കത്തിലെ എല്ലാപദങ്ങളെല്ലായും. വേർപ്പിരിച്ചു നോക്കുന്നോടു മുൻപറഞ്ഞ ഉപസ്ത്രങ്ങളെ നാമങ്ങളോടും. ക്രിയകളോടും. സമാസമായി ചേര്ത്തിരിക്കുന്ന ദ്രുജ്ഞാനങ്ങളും കാണാം. ഇവക്കൂടാതെ (മാ) ചില അധികം പറഞ്ഞവും ഉപസ്ത്രങ്ങളും— പ്രകാശം. സിഖംനു കൈഞ്ഞിതന്നെ.

മു— കയനൽപെത്യവൽചോവൽ
പത്രകടപത്രഞ്ഞുറ
കുറുമുൻചെറുമററുകാണി
തിങത്തഭവസമ്മതം 187

വ്യാ— കയ— നൽ— പെത്ര— വൽ— ചൊ— വെൺ— പത്ര— കട— അത— തണ്ണ— ഉറ— കുറ— മുൻ— ചെറു— തിങ— ഇവയും. ധാതുവയ്ക്കും തിനിൽ മുണ്ടാവികാരികളായ മററപലതും. മലയാളത്തിൽ നാമപദങ്ങളുടെ ആദിയിൽ സമാസമായിചേര്ന്നകാണം— ഇവ തമിഴിൽ കയമെമെ— നബനെ— പത്രമെമെ— ഇംഗ്ലീഷിലും ഇവിടെ കയമെ— നയ— ചെപ്പമെ— ഇംഗ്ലീഷിലും ഓവനാമങ്ങളാക്കിയും കാണാം— എന്നാമത്രമല്ല

ഇവയും മറ്റു ധാതുക്കൾക്കുപൊലെതന്നെ ഓരോ പ്രത്യയചേപ്പയിൽ പലവിധി പദ്ദതികൾ നൽകും - ഉം - ചെറിയവൻ - ചെറുതു - മുത്തു - ഇതലായവ - ഇവയിൽ കുറു - കാർ - പെത്ത - പേർ - എന്ന ഭീമപിച്ചും മറ്റും കാണും - ഉം - കാരകിൽ - പേരാൽ - താഴെ മുന്ന് ദ്രോക്കങ്ങളിൽ കാണുന്ന ട്രഷൂന്തപദ്ദത്തെല്ലാം നോക്കി എല്ലാം കാണിക്കു. 167

മൃ- ചേന്താരിളന്തെഞ്ചുതുള്ളിച്ചിനും
തന്ത്രങ്ങന്നല്ലും നൽകുള്ളർവൈസ്സിലാവും
വൻതുമലക്കംബാവുകരിഖായിൽപ്പേണ്
ചിത്രം ചിലക്കുത്തിരുവോന്നമല്ലോ
കൊട്ടവെയിൽകൊണ്ടുചുട്ടതനുടക്കിയും
ചുട്ടമണ്ണല്ലടികൊണ്ടുചുട്ടതനുടക്കിയും
നന്ത്രവയൽനന്ത്രവേകാഷ്ടം
കിടക്കിടയാരാണ്ടുമണ്ടുനു 190

കുറമൊഴിനന്നുമലരോലും
പത്രമട്ടുമുത്തവണ്ടിന്നല്ലുത്തതോ
അരുകലക്കരതിരതാനേ
തുറമഴിയോട്ടുപറക്കുന്ന 191

വ്യാ- സ്വഷം. 191
വിശ്വഷണാലോകം സമാഖ്യം.

വാചകാലോകം.

മൃ- വാചകംനാക്കണസംസാരം
പലവനംഗദ്യപദ്യവും
നീചാദികവിപച്ചുന്ത
മൊക്കുന്നല്ലത്തരരോത്തരം 192

വ്യാ- മുന്ന പരിഭ്രാംഖാലോകത്തിൽ വിവരിച്ചവല്ലും
കർത്തുകമ്മക്രിയായോഗം അല്ലെങ്കിൽ കർത്തുക്രിയായോഗം - എന്ന
വാചകം നാലുതരമാക്കുന്ന. 1. സാധാരണജനസംസാരം. 2. പല
വിധി എഴുതുകയാ. 3. 2-ാംതരം ശബ്ദാർത്ഥ ചമല്ലാരവത്തായു-
ഗദ്യം. 4. മുത്താദിയും കൂടിചേന്ന പദ്യം അല്ലെങ്കിൽ ദ്രോക്കം -

ഇവയിൽ ഉത്തരോത്തരം ശ്രദ്ധപും വ്യാകരണപ്രയോജനവിഷയവും ആകന്നു. കർത്തൃക്രിയാമാത്ര വാചകത്തിൽ ക്രിയാക്കമ്പക്കം—(എന്നാൽ— ക്രിയാപദം കമ്മശക്തിയെത്തടി അടക്കമെന്നേപ്രായം) ഉ—ം അവൻപോയി— എന്നതിൽ—പോയി എന്നതിനു പോക ചെയ്യു എന്നും പക്ഷാന്തരം.. 192

മു— എച്ചൈറ്റേര പൂസ്സ്‌മാക്കേവോ
ഇച്ചുബന്നാൽപ്പവാക്കുമാം
എച്ചുമാഞ്ഞൻക്രിയാവ്യായ
മേച്ചണ്ണാം നീണ്ടവാചകം 193

വ്യാ— പേരെച്ചും വിനയെച്ചും ഇവയും ക്രിയാനാമത്തിൽ പൂർണ്ണഭാഗവും സംപൂർണ്ണമായി അവസാനിക്കുന്ന ചെറുവാചക ദേഹത്തെന്ന (ശാ) ഉപവാക്യങ്ങളുണ്ട് പറയുന്നതു— പിന്നെ മേലു നണ്ണ എച്ചൈറ്റേര— എൻ— യാതു ഫുപ്പൈഴ്ചം ഉ—ം എന്നതും ഒവ ആച്ചും അഛൈക്കാൻ ക്രിയാനാമവും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചേരുതു ചേരുതു ഒരു വാചകത്തെ എത്രയും നീട്ടാം.

ഉദാഹരണങ്ങൾ ഒട്ടവിലെത്തെ ആലോകത്തിൽ കണ്ണറിയാം.

മു— കർത്തുകർമ്മക്രിയാബന്ധ
ചുാത്തിനണ്ണാംവിശേഷണം
ഓത്താർപ്പാത്തതംഗീർഹ്യാണ
പൂർത്തിയില്ലിതരങ്ങളിൽ 194

വ്യാ— ഒരു വാചകത്തിലെ പ്രധാനാംശങ്ങളായ— കർത്തുപദം— കമ്പപദം— ക്രിയാപദം— ഇവറിനും— അവയെ തൊട്ടുതൊട്ട് നീല്ലു നാവറിനും— സഹജമോ താംകാലികമോ ആയ വിശേഷണങ്ങൾ ചേർന്നും വാചകം നീഴം എന്നാൽ സംസ്കൃതത്തിൽ വിശേഷണ വിശേഷ്യങ്ങളാക്കി തമ്മിൽ ലിംഗവിക്രമിവചനങ്ങളിലും മറ്റും സമത്പരവേണ്ണമെന്ന നീർബന്ധംമുണ്ടു്— ഇതരഭാഷകളിൽ അതു ചുതകംത്തെന്ന. മലയാളത്തിൽ തമിഴ്മരിയു് കൂടുതലും പ്രമാഥയിൽ പൊതുതം സാധാരണവും മറ്റു വികേഴ്ത്തികളിൽ ബഹുമാർഗ്ഗവും കാണാം. ഉ—ം അവൻ നല്ലവൻ— അവരു നല്ലവരു— അതു നല്ലതു— പിന്നെ— അവർക്ക് പലപ്പോൾ ശരാംളാലഞ്ചാൻ— അവരിൽ ചില റിൽ മതലായവ എന്നാൽ വികേഴ്ത്തിപ്പോരുത്തതെന്നതു ആദം ആപ സംബന്ധവാചികളുടെന്നു എന്നും കാണ്കു— ഉ—ം കേമനായ രാമൻറെ സംസ്കൃതത്താലും താഴെ ചുരോക്കത്തിൽ 194

മു— യോഗാദ്യാസപരായോഗി
പശ്ചാന്തസംസാരമന്മാരം

കൈവല്യംപരമാനന്ദ
മിച്ചത്യാത്മനികൈവല്ല 195

വ്യാ— മെൽപറഞ്ഞത്തിന്റെ അന്വയാർത്ഥം പരിയന്നതിനെ നോക്കി വിശ്വേഷണപ്രയോഗങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊംക്ക— യോഗാ ഭ്രാസപരാനായിരിക്കുന്ന യോഗിസംസാരംതെ അസ്ഥിരമെന്ന കണ്ണിട്ട് കൈവല്യനായിരിക്കുന്ന ആത്മാവികളും പരമാനന്ദമായ കൈവല്യത്തെ ഇച്ചിക്കുന്ന— ഇതിൽ വിശ്വേഷണങ്ങളായ— യോഗാ ഭ്രാസപരഃ— പദ്ധന— അസ്ഥിരം— കൈവല്ല പരമാനന്ദം ഇവ— യോഗിസംസാരം— ആത്മമനി— കൈവല്യം എന്ന വിശ്വേഷ്യങ്ങൾ ഒഴാട് ലിംഗവചന വികേട്ടികളിലും തത്തിരിക്കുന്ന— എന്നം പദ്ധന എന്നതു താൽക്കാലികമെന്നമറിക. 195

മു— കേരളേക്കവിയിൽക്കാണാ
മിതമുല്പാനലിംഗവും
കരണ്ണമാൻകളിക്കുന്നി
തോരോധൂക്ഷങ്ങളിൽസബെ 196

വ്യാ— ഈ മലയാളത്തിൽ സംസ്കൃതം— തമിഡ— ഈ രണ്ട് ഭാഷാസ്വരൂപങ്ങളേയും അന്വസരിച്ചാകുന്ന നാമപദ്ധതിലെ ലിംഗം എന്നാൽ ഓരോ വ്യാഖ്യാഭിപ്രയോഗങ്ങൾക്കു അതാതുസമയം അഭി പ്രായാർത്ഥത്തിനു തക്കതായും കവികളിൽ കാണം— ഉ— ഉത്തരാ ഘട്ടത്തിൽ കരണ്ണമാൻ— എന്നതു മുഖ്യത്തെ അന്വസരിച്ചും പുക്ഷങ്ങൾ എന്നതു തമിഡിനെ അന്വസരിച്ചും ആക്കന്പോലെ മറ്റും കണ്ണംക. 196

മു— പൊതുത്തംവചനവേണ
മൊത്തക്കൂത്തിലുാകിലുാം
പരരാംക്രമാട്ടന്ന
പൊതുതാർജനമാകവെ 197

വ്യാ— വചനത്തിലും സാധാരണ പൊതുത്തം വേണും എന്നാൽ സമൂഹാർത്ഥത്തിൽ വേണമെന്നില്ലതാണും— ഉ— പരർക്കിടം— ജനം— പൊതുതാർജനങ്ങൾ പൊതുതാരെന്നതനെ വേണ്ടതു. 197

മു— കർത്താവിലെക്കിൽപ്രമാം
കർത്താകർമ്മംപതീയയും
പുത്തിശ്ശുഭാഗംതേവ
വ്യത്തിക്രമിയെന്നൽക്കുമെ 198

വ്യാ— മൻപെ കുഡാലോകത്തിൽ പറഞ്ഞ മുന്നമാതിരി കുഡാകളിൽ ഒന്നാമതായ കർത്താവിലായാൽ കർത്താവു പ്രമമവിഒ ക്രതിയിലും കുമ്മം പരിതീയയിലും വരും. ഉം വൃത്തിഃ ശ്രദ്ധിം ദോതി ഏവ = വൃത്തി ശ്രദ്ധിയെ നൽകം തന്നെ. ഇയ്യഭാഹരണം പോലെ കണ്ണുകൊഡാക.

മു— തൃതീയകർത്താകർമ്മത്തിൽ
കർമ്മംപ്രമാധംമതം
സബ്രതരലോകിയവരാൽ
കാണപ്പെട്ടിത്വൻസവെ 199

വ്യാ— മേൻപ്രകാരം കുഡാക്രമത്തിലായാൽ കർത്താവു തൃതീയയിലും കുമ്മം പ്രമമയായിരിക്കും. ഉം തെരു സഃ അലോകി = അവരാൽ അവൻ കാണപ്പെട്ട്. എന്നാൽ അ, കാ, നീകുഡാനാമ ഞങ്ങളോട് പെടു = പട്ട എന്നതു ചേത്താക്കന്ന സൂഡാരണ മലയാള തത്തിൽ കർമ്മത്തിൽ കുഡാക്രമതന്നെ കാണിക്കു. കർത്തു കുമ്മണിക്രൂയകൾക്കു സൂക്ഷ്മായ ദേശം പറയാം— കർത്താവിൽ കുഡായ്ക്കു— കർത്താവിനു. കുഡാക്രമത്തിലായാൽ കുമ്മത്താടാക്കന്നവെന്നും കണ്ണുകൊഡാക.

മു— ഭാവത്തിൽ സംസ്കൃതാചാര
മേവകർമ്മവുമില്ലപോൽ
പികൈരക്തിജിപ്പുകാവിൽ
ശ്രീകയിൽക്കളാലും 200

വ്യാ— ഭാവത്തിൽ കുഡായ സംസ്കൃതത്തിൽ മാത്രം നടപ്പും ഇവിടെ മുന്നനാലു പദ്ധതേളക്കൊണ്ടും ആ സ്വഭാവം കാണിക്കുന്ന നടപ്പും പ്രാചീന പക്ഷമായിരിക്കുന്നു. ഉം പികൈരുക്കുന്നതിൽ ശ്രീകയിലും ശ്രീകൃഷ്ണവെന്നും ശ്രീകൃഷ്ണായി 200

മു— കപാപികർമ്മണാംരണ്ണണാ
മിണ്ണാമന്ത്യാർത്ഥമൊന്നതിൽ
ഗാഃ പയ്യെഡാശൈപ്പത്രവെ
പാൽക്കരപ്പതു കാണിക്കെടാ 201

വ്യാ— ഒരു കുഡാക്രമത്തിൽ നാടു കുമ്മണ്ണെല്ലെ അടക്കിയും കാണാം. (സം) പരികമ്മകം, ഗാഃ പയ്യെഡാശൈപ്പത്രവെ പാലെ കരക്കുന്നു—ഇതിൽ പ്രായേണ ഒന്നാമന്നേഃതിൽ ഷഷ്യത്മം. ജനിക്കം.

പീനെ മുണ്ട്^൦ സായു^൦വവർക്കു എനെ ചീത പറഞ്ഞ എന്നും മറ്റൊരു പീക്കർമ്മക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടിരുത്തു ശരിയായിട്ടില്ല. എന്നെന്നും ചീത എന്നതു ചീതയായി എന്ന ക്രിയാവിശേഷങ്ങളായി, പറഞ്ഞു എന്നതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുകയാകുന്നു. അമുഖം ചീത വാക്കു പറഞ്ഞു എന്നതെന്നയായിരുന്നാലും അപ്പോരു എന്നെന്ന പദത്തെ വഹിച്ചു ആനുമായായാണാഹ്വായാ കരിച്ചു എന്നോ മരിക്കുന്നോ ഒരു പദം ആവശ്യമായിരിക്കും. 201

മൃ— വിനയാലണ്ഡംപേരി
നമക്കംവിനയേച്ചുവും
മാനിനപുലിയെക്കണ്ണാ
ലന്താനത്തെന്തുമെ 202

വ്യാ— ഇനിക്കു പോവാനെത്തു — പോവാൻ—പോകുന്നതു^൦ — അന്നെൻ—അന്നെന്നുന്നതു^൦ — അന്നുകു—ഞാൻ — അവൻ നടക്കുന്ന കണ്ണു നടക്കുന്ന—നടക്കുന്നതു—രാമൻ വന്ന കണ്ണു ഞാൻ പോയി—വന്ന—വന്നതു—അവനെക്കണ്ണു എന്നും വിചാരിക്കാം. 202

മൃ— ഇരിവേരതിലേത്രുതം
പരമാംവിനയാകവെ
പുരാണഭ്രംകാണിക്കം
വൈരമുണ്ണായിരുന്നപോൽ 203

വ്യാ—സമസ്യക്രിയകളിൽ, ഇരുന്ന അല്ലെങ്കിൽ ആയിരുന്ന എന്ന പരമാക്രമപാരം. കഴിഞ്ഞതിനും അധികംമുറം കംണിക്കം ഉം— ഉണ്ണായിരുന്നു. 203

മൃ ഒരു വാക്കുമതിൽ ക്രിയാപദംതാൻപരി
മാറ്റംപലതെക്കിലുള്ളിലേച്ചുനരജു
● സഞ്ചത്യ പാരിലാഡാലറിവാനുള്ളിന
നിശായിത്തപം 204

വ്യാ—വാപകങ്ങളേ ദീർഘമാക്കുവാനുള്ള ആയുധങ്ങളായ മരി പറഞ്ഞ വിശേഷങ്ങളെളിൽ അപൂർണ്ണങ്ങളായ ക്രിയകൾ—അന്നെന്നു ഒരു വാചകത്തിൽ പലതും ചേർക്കുവാരും ഒരുിലേത്തന്ത്രം ശേഖരിക്കുവയ്ക്കും. അവയും വേത്തിലുള്ള പൂർവ്വകാല ക്രിയകൾ ആക്കം—ഉ—ം മേൽധ്യാകളുണ്ടാൻബന്ധത്തിൽ (സ.) സമേത്യ—(മ) ആയാൽ അറിവാൻ ഉള്ളിരുത്തു ഇവ അസ്ഥിഷ്ഠമായിരിക്കുന്ന—ആക്കം എന്ന ക്രിയയോട് സംബന്ധിച്ചു കാണിക്കു. 204

**മൃ— അനേകമാകിൽ പേരെച്ച്
മനനം വിനയെച്ചുമാം
ദീനനായുമാനിയായുംവാഴു
മാനവൻമാന്യന്മലയോ 205**

വ്യാ—പേരെച്ചുമായ വിശേഷണം നോിലധികം ഒരു വിശേഷണത്തോടുനേരു ചേരുന്നോരു ദിവിലത്രെത്തൊഴികെ വിനയെച്ചുമാകിയും പ്രയോഗം ഉ—൦— മേൽ ഉത്തരാർഖത്തിൽ ദീനനായി—മാനിയായി വാഴുന്ന— എന്നാൽ വാഴും എന്ന ഒരു ക്രിയയുടെ വിനയെച്ചുങ്ങൾ എന്നും വരാം— പിന്നെ മറുപ്പും ദീനനം മാനും മുഖം ആയി വാഴും എന്നിങ്ങനെ അപൂർവ്വത്തിയാക്കാക്കണ്ട സംബന്ധം ഉ—൦— എന്ന അവധിയത്താലും ആവാം.. 205

**മൃ— കൊണ്ടുവെച്ചാദിപിന്നാനോ
കൂണ്ടാമുംമുന്പരംകുചപിൽ
കണ്ടുകൊണ്ടതിരിച്ചാനോ
പൂണ്ടുവെച്ചവന്തുടതോ 206**

വ്യാ— ക്രിയാസമാസങ്ങളിൽ മലവ്യ ഉം ചേൻ നടക്കം—അതു പ്രത്യേകം— കൊണ്ടു— വെച്ചു മുതലായ ചില ക്രിയാപദ്ധതിയാർമ്മായിവരുന്നോരു— ഉ—൦— കണ്ടു + ഉം + കൊണ്ടു = കണ്ടു—കൊണ്ടു പൂണ്ടു + ഉം + വെച്ചു = പൂണ്ടുവെച്ചു— ഈ പ്രയോഗം സംസ്കൃതത്തിൽ ഇയങ്ങുന്ന എന്നതുമായ വർഷമാനത്തെ ജനീപ്പിക്കുമെന്നറിക. 206

**മൃ— കഴിതോന്നാദിപിലതി
ലഴിയുന്നചതുര്മൈതാൻ
കഴിയില്ലവനേന്നാലും
മൊഴിക്കാമെന്നതോന്നിപോൻ 207**

വ്യാ— കഴി— തോൻ— വേൺ— മുതൽ ചില ഉണ്ണായാത്രുപുഞ്ഞളിൽ— കത്തത്തമ്പത്തിൽ ചതുര്മൈതിരുന്നെ വരും— ഉ—൦— അവനകഴിയില്ല— മൊഴിക്കുക ആം— എന്നിക്കുതോന്നി— എന്നാൽ ഇവയിൽ—അതു കഴിയില്ല— അതാവാം എന്നും എന്നതോന്നി— ഇങ്ങനെ പ്രമകംകാരുന്നെ ക്രിയയെ രേഖക്കുന്നു. 207

**മൃ— ഇട്ടുന്നകൂട്ടിയുംഭൂത
മൊട്ടചെന്നിട്ടുപോന്നതെ
പൂട്ടിൽപ്പരത്യേകമോരോന്ന
കാട്ടുചിലവകണ്ണറി 208**

വ്യാ— ദേഹത്തിലെ ഇട്ട് ചേരുതു ഉറപ്പിക്കാം— ഉ—
ചെന്ന + ഇട്ട് = ചെന്നിട്ട് പിന്നെ ചില സമാസങ്ങിയ്ക്കു പ്രത്യേ
കംഠത്വം വരുന്നവയെ ഭാഷാപരിപയംകൊണ്ടുനേന്നു
യാക്കണ. ഉ— കൊണ്ട് + വാ = കൊണ്ടവാ = കൊണ്ടുപോ—
മുതലായവ. 208

മൃ— അരുദാരാതിശയത്തികൾ
പുനരൈക്കരിവരാംകപചിൽ
വാദംമതിമതിക്ഷീണം
മാനംമിനമിനക്കെടാ 209

വ്യാ— എല്ല കായ്യുത്തുകരിച്ചുകുലു. ഉള്ളിലുള്ള താല്പര്യം
അഡികമായിരിക്കുന്നോരു ഒരു വാക്കുതന്നെന്ന രണ്ടുനുംപട്ടം പറി
ഞ്ഞെങ്കാം. ഉ— മതിമതി മിനമിനക്ക— പിന്നെ പിറുപിറുക്ക
മുതലായവ കാണിക്ക.

മൃ— സംജ്ഞതാസംബുദ്ധിമാത്രാതെ
സംജ്ഞയാപ്രമാമതാ
വിജ്ഞതാനംപരമാനന്ദ
മജ്ഞതാനംനരകംസവേ 210

വ്യാ— സംസ്കൃതത്തിലെ പ്രാതിപദികം അല്ലെങ്കിൽ മല
ധാരാളത്തിലെ ഒരു ശബ്ദം അതിനാൽ ഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന
മാത്രമായ അത്മത്തിലോ, അതിനേൻ്നു സംബോധനമെം അല്ലെങ്കിൽ
വിളിത്രപമൊ ആയ ത്രപത്തിലോ ആക്കുന്നു ആ ശബ്ദത്രപ
ത്തിനു പ്രമു എന്ന പേര്— (നോമത്തെ വികേഴ്ത്തി) ഉ—
അജ്ഞതാനം— സബവ— മരം— എടു— മററു കാണിക്ക. എന്നാൽ
ഒരു ശബ്ദം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വസ്തുവിനേൻ്നു യാതൊരു വിശേഷജ്ഞയിലും
കാണിക്കാതെ അതെനമാത്രം വരുന്നോരു പ്രമുഖവിക്ഷേത്രത്തിലും
കനം എന്ന താല്പര്യം.

മൃ— അതിനുകർമ്മാദ്യാധികക്ക്
ദ്രവിതീയാദിപ്രവൃത്തിയാ.
ഹിതംകമ്പയകലപ്പുനി
ഹിതത്തെപ്പറയേണമെ 211

വ്യാ— മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രമുഖാത്മാപശശ്വത്താലുദ്ദേശിക്കുന്ന വസ്തു
വിൽ കമ്മകരണാബി വികാരങ്ങളെ ആവശ്യപ്പെടുന്നോരു ദ്രവിതീയ—
ത്രതീയ മുതലായ ത്രപത്രത്തിയിം വരും— ഉ— = (സം) ഹിതം
കമ്പയ = (മ) ഹിതത്തെപറക്ക— എന്നാൽ സംസ്കൃതത്തിൽ എല്ലാ
വിക്ഷേത്രി പ്രത്യയശഭ്ദം പ്രാതിപദികത്തിങ്കൾ ചരിക്കും ഭാവി

ഡാക്കളിൽ പ്രമാത്രപത്തിനാമർ ദൈത്യാദി പ്രത്യയങ്ങൾ വരികയും നടപ്പുന്ന മൻപിണ്ടിട്ടുള്ളതു ഓഫീഷ്യാളുകയും വേണും— ഈ വികേട്ടി എപ്പോഴും ഒരു കമ്മറ്റതു വഹിക്കുന്ന ക്രിയയോട് ചേർന്നിരിക്കും— (എ) ദൈത്യാധികാരിക്കുന്ന പരിപാടിയിൽ ശരിയല്ല— (ക്രിയാധാരമെല്ലാം സംബന്ധിക്കാണ്ടുതീ സൗത്ത്) എന്ന പ്രമാണത്തിനു അപേക്ഷ വാദമില്ലാതിരിപ്പാം. ഭാഷാരിതിയിലെ അനവേത്തിനു ഒക്കെ വാസം എന്നു ചേൻ എന്നതിൽ എന്നു എന്നതു തൃതീയക്കപകരം ദൈത്യയായതോ ചേൻ എന്നതു സകമ്മക്കന്തനെയായതോ ആയിരിക്കണം— എന്ന പ്രിയമില്ല— എന്നതിൽ— (നെറ്റിഹൃതി) എന്നപോലെ പ്രിയമില്ലായെന്ന ഒന്നായി വിചാരിക്കേണ്ടതും എന്നു ചീതു പറഞ്ഞു എന്നതിൽ ചീതയായി എന്ന ക്രിയാവിശ്വാസമായി വിചാരിക്കേണ്ടതുകന്ന. 211

മൃ— തൃതീയക്കിഹികമ്മത്തിൽ
കർത്തൃതാകരണത്തുപയും
ഹേതുസാഹിത്യമെന്നല്ലോ
മോത്തുകൊള്ളുകപാലരെ 212

ഭാഗ്യേന്നബളിശ്രദ്ധനെതെ
മീനാഹനസമാപ്തതാഃ
ഭാഗ്യനാൽബളിശംകൊണ്ടു
ഹരിക്കപ്പെട്ടുമീനക്കാ 213

മൃ— ഉത്സാഹേനപഠാഗ്രാന്ത
മുത്സാഹത്താട്ടപാഠവും
സത്സംഗേനചസ്തംഗം
ഹേതുവായിട്ടുമാമിഹ 214

വ്യാ— തൃതീയക്ക നാലുവിധിയം പ്രയോഗമണ്ണ. 1— കമ്മത്തിൽ ക്രിയക്ക കർത്താവാക. 2— ക്രിയക്ക സാധനമെന്ന കരണമാക— 3—കരണമെന്ന ഹേതുവാക— 4—സഹാത്മമെന്ന സാഹിത്യമാക, ഇവയ്ക്കു താഴെ കാണിക്കാണ സംസ്കൃത മലയാള ഉഭാഹരണങ്ങളെ ക്രമേണ കണ്ടുകൊംാക. കർത്താവു ഭാഗ്യേന—ഭാഗ്യനാൽ—കരണം—ബളിശേന— ബളിശംകൊണ്ടു— കാരണം— സത്സംഗേന— സത്സംഗം. ഹേതുവായിട്ട—സാഹിത്യം—ഉത്സാഹേന—ഉത്സാഹത്താട്ടട്ടട്ടി— ഇവയിൽ കാരണപ്രയോഗം, മലയാളത്തിൽ മുന്നു പദംട്ടട്ടിയേ കഴിയു—അവ മുന്നു തുടി ചെറിയെയായ വാചകമായിനിനു തൃതീയയെ വഹിക്കും. എന്നാൽ കരണപ്രയോഗത്തിൽ— കൊണ്ടു— എന്നം, സംശിത്യപ്രയോഗത്തിൽ ആൺ എന്നു കാണാനുള്ള മന്ത്ര നിർക്കുന്ന

പദ്ധതോട് സമാസകായിതന്നെ തുരിക്കുമെന്നു അനുവരത്സിക്കുവാൻ റിയും ഈ വിക്രൈക്കുക (ശ്രീ-ഗാ-ം) അധികികം പ്രയോഗങ്ങളെ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത് കേവലം ഇവററിലടങ്ങും.. ഉംടെ ഏന്നതും സാഹിത്യം തന്നെ. ഉ-ംകടലുടെ-മുതലായും. 214

**മൃ— ചതുര്മ്മീസസ്യഭാനത്തി
ലുദ്ദേശാത്മമനേകമാ
കവയെന്ദേഹികനകം
കവിക്കൈകാട്ടപൊന്നെടാ 215**

വ്യാ—ചതുര്മ്മിക്കു കേവലം സസ്യഭാനം ഏന്നൊരു പ്രയോഗമെ ഉള്ള സസ്യഭാനമെന്നാൽ ലുദ്ദേശാത്മം അതു പല (പ്രകാരങ്ങളും വരും തന്നും.. ഉ-ം (സം) കവയെ—കനകം—ഭേദമി—(മ) കവിക്കൈ—പൊന്ന—കൈഞ്ച—ഈ വിക്രൈക്കുക. (ശ്രീ) അധികികം പ്രയോഗം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ഇതിനേക്കരിച്ചു വഴിയെ പറയും. 215

**മൃ— പഞ്ചമിക്കൈനപാദാനം
തഞ്ചാമവധിയിയിൽസുഷ്ഠുടം
മഞ്ചാദുപത്രക്കണ്ണൻ
മഞ്ചത്തിനാല്പുതിച്ചുതെ 216**

വ്യാ— പഞ്ചമിക്കൈ. അപാദാനം. ഒരു പ്രയോഗം. തന്നെ ഏന്നാൽ അവധി എന്ന താല്പര്യം.. ഉ-ം സംസ്കൃതം മഞ്ചാൻ ഉടൻ പത്രം—മലയാളം. മഞ്ചത്തിൽനിന്നും—ഉല്പതിച്ചു—തന്റെത്തമ്യ പ്രയോഗം. വഴിയെ കാണാം. 216

**മൃ— ഷഷ്ഠികപോർത്താത്സംബന്ധം
ഗ്രേഹംശക്രൂത്യവുംമതം
കാലസ്വാവശഗംസർവ്വം
കാലത്തിൻവശമൊക്കെവെ 217**

വ്യാ— ഷഷ്ഠികൈ സംബന്ധമെ ശക്തിയെന്നെന്നു പ്രയോഗമായിരിക്കും—ഉ-ം—(സം) കാലസ്വാവശഗം—(മ) കാലത്തിൻവെ വശത്തിലായതു ഈ വിക്രൈക്കാരക്കുങ്കളിൽ ചേർന്നതെല്ലുണ്ട്. നാമത്താടാകന്ന സംബന്ധമെന്നും മുമ്പെ പറഞ്ഞതിട്ടുണ്ടെല്ലോ—പതിയ വ്യാകരണക്കാർ പല ഷഷ്ഠിയും ചതുര്മ്മിയായി അന്യാളിച്ചു പറഞ്ഞുവെന്നില്ല—എന്നെന്നാൽ—നിനക്കു പേര് എന്നാകന്ന ഏന്നതിൽ നിന്നു കൈനോളം ചതുര്മ്മിയല്ലാം ഷഷ്ഠിയെന്ന—മറ്റും. കണ്ണറിഞ്ഞ തുക്കംഡക.

മൃ- സപ്പമിക്കടനാധാര
മത്രാധികരണാർത്ഥമെ
ചുത്തേന്തുന്നുംസമന്നുംപോത്
ചുത്തുവെച്ചുസർവ്വവും 218

വ്യാ- സപ്പമധ്യികരണ എന്ന സൂത്രത്താൽ സപ്പമിക്ക
ആധാരാത്മകമായ അധികരണംതന്നെ പ്രമാണം-ഉം (സം) ചുത്തു-
ന്നുന്നും-(മ) ചുത്തുവെച്ച. 218

മൃ- നിമിത്തംവിഷയംതുടി
നിയമിക്കുന്നസംഘൃതതെ
ചർമ്മണിപോപിനംഹന്തീ
കർമ്മണിചൃതിമാഗതെ 219

വ്യാ- സംസ്കൃതത്താൽ നിമിത്തസപ്പമി-വിഷയസപ്പമി
എന്നവയുമണ്ട് - ഉം-ചർമ്മണി-ചർമ്മംനിമിത്തം - കർമ്മണിചൃതിം
ആഗതെ - കർമ്മംചൃതിയെ ആഗതമാധ്യിരീക്ഷം. വിഷയത്തിക്കൽ
(കർമ്മക്ഷയം വന്നപ്പോൾ) 219

മൃ- ലുപ്പഹഷിഷ്ഠുണ്ഡല്ലോ
ലുപ്പത്സപ്പതമിയുംതമാ
കന്നിൻപൊന്നകാമാറ്റതു
കന്നിമാലകാചാത്തിപോത് 220

വ്യാ- നൻറം-ഈൽ-പ്രത്യയങ്ങൾ ലോപിച്ചവരുവാം ലുപ്പ
ഹഷ്ഠിസപ്പമികളും പറയും-ഉം-കന്നിൻ-കന്നിൻറം-മാറ്റതു-
മാറ്റിൽ - കഴാസല്പുടെ - കെഴാസല്പുയുടെ എന്നതിൽ ലോപ
മിലു. 220

മൃ- ത്രപാത്മഞ്ജരാവിക്കേതിനാം
കേരളത്തിലവസ്ഥപോത്
വത്തമെങ്കിലുമോരാഞ്ഞതാൽ
ത്രപമില്ലെന്നവന്നപോം 221

വ്യാ- സംസ്കൃതമിശ്രമാധ്യ ദ്രാവിഡരീതി മലയാളത്താൽ
വിക്കേതികളുടെ ത്രപത്തിനാം അതംതിനാം പ്രത്യേകം ഒരു വ്യവ
സ്ഥയിലും-(ഈന്ന ത്രപത്തിനാം ഇന്ന അതംമെ വത്തമെന്ന സ്ഥിഷ്ടമിലു)
എക്കിലും ദംശരീതിക്കു തക്കതല്ലോതെ പ്രയോഗിച്ചാൽ കമയി
ല്ലെന്ന പറയുന്നതാം 221

മൃ- സപ്തസ്വപ്രമാധന
പ്രമാണാന്തരമിങ്ങിതം
സൃതകയുപാടിച്ചർഹ്യീ
നാമൻറമമിറങ്ങിനാൻ 222

വ്യാ- സംസ്കൃതത്തിലെ പ്രാവിനവയ്യാകരണ പക്ഷാന്തരം ത്തിൽ സപ്തസ്വപ്രമാഡ എന്ന പ്രമാണം ദ്രാവിഡരീതിയിൽ മിക്ക വിക്ഷേതികരക്കും അനുകൂലിക്കുന്ന ഉ-ം മേൽ ഉത്തരാല്പത്തിൽ കയ്യു- റമം- സൃതൻ ഇവയെല്ലാം രൂപത്തിൽ പ്രമാധം. അത്മത്തിൽ പ്രാതിയി- പഞ്ചമി- ഷഷ്ഠികളിൽ നോക്കിയിറിഞ്ഞുകൊണ്ട്.

മൃ- പ്രയോഗസ്വക്ഷുംചൊല്ലീം.
രണ്ടുനേന്നുശിനാന്ത്രയം
ഉദ്ദേശാവധിനാലഞ്ചി
നാറിന്സംബന്ധക്കുതിയും 223

വ്യാ- ആശ്രയാവധിത്തേശ്യസ്വംബന്ധക്കുതിരെവ വായമായമം. വിക്രൈപ്പത്തുമുഖം-കുമ്മതിഭാഷ്യതി- ഇം മെൻകാണിച്ച പ്രമാണാന്തരാൻ പ്രാതിയി- ത്രതിയി- സപ്തമി- ഇവയുകു ആശ്രയം തമ്പം- ചതുർത്ഥമിക്ക ഉദ്ദേശാൾത്തമും പഞ്ചമിക്കു അവലുവുന്നതമും- ഷഷ്ഠികു സംബന്ധമോ ശക്തിമാനുമോ- അർത്ഥമും. മാത്രമെ വളരെ സൃഷ്ടിച്ചുനോക്കിയാലുള്ള എക്കിലും ചാല ദേശങ്ങളെ ദ്രാവിഡങ്ങളിൽ സാധാരണമായി വരുന്നവയെ പ്രത്യേകം വിവരിപ്പാൻ സ്ഥലവും കാലവും പോരാളുന്നയാൽ ഇതിനടപ്പിയിൽ ചാല ചുറ്റാക്കങ്ങളിൽ പറയും അവയെ നോക്കി ശേഷവും ഉംഗിക്കു. 223

മൃ- മുന്നേഴുരണ്ടുംയോഗത്തി
ലൂനംനാലുചിത്തത്തിലും
എന്നോടെന്നിലുമെന്നേയും
ചേര്സമൊരിനമാണെയും 224

വ്യാ- ഒരു വസ്തു മരിറാനിനോട് ചേരുന്ന എന്നർത്ഥത്തിൽ വരുന്ന ക്രിയാവാചികളിടു മുപ്പിൽ നിൽക്കുന്നതു- സാധാരണ ത്രതിയി- സപ്തമി- പ്രാതിയി- ഇവ ക്രമോൽക്കപ്പമായി. യോഗ്യയോഗത്തിൽ- ചതുർത്ഥമിയും ആക്കന്നു- ഉ-ം- സ്വഷ്ടി എന്നാൽ കൂട്ടക- ക്രമമിക്ക- ചേരക- യോജിക്ക- പററുക- അണക- ഇടപെടക- അടക്ക- മടക്ക- തടക്ക- തൊടക്ക- ഇവ മുതലെല്ലാം. സംയോഗാർത്ഥമെല്ലാം കാണിക്കു. 224

മൃ- വിയോഗേരണണ്ടുമുന്നേയും
ഞായമേഴിൽപ്പരസ്യരം

തായെപ്പിരിഞ്ഞുതായോട്
തായമാറവപർത്തമിലും 225

വ്യാ— വിയോഗമെന്നാൽ വെച്ചുടക്കർത്താവിലുള്ള വംകുകളെ
നന്നതമാം. പിരിക— വേർപെട്ടുക— ഒഴിയുക— അകലുക— വംശുക—
ഈവ മന്ത്രിയകൾക്കെന്നു മിക്കതും. പിതീയ— തൃതീയ— പഞ്ചമി—
ഈവ സാധാരണവും— തമിലാവുപോരാ സപ്പമിയും. നിഞ്ചകം—
ഉം— സ്പൂഷം— ലക്ഷ്യിൽനിന്ന് വാങ്ങി മലർമ്മായും 225

മൃ— താരതമ്യത്തിലാഭേദം
പാരംഡേഡമതില്ലെടു
നെന്നേക്കാരാവല്ലതല്ലോനു.
തരംപോലെപണത്തിലും 226

വ്യാ— താരതമ്യാത്മത്തികൾ പഞ്ചമിയും സപ്പമിയും വളരെ
ഡേംകൂടാതെത്തന്നെ പ്രയോഗിച്ചവരും— നെന്നേക്കാരാ— പണത്തിൽ
വല്ലതു— പണത്തിൽവെച്ചു എന്ന അധികം മുൻ 226

മൃ— തരത്തിലോരോരവികെ"തിപിനെപെ
വതന്നവാക്കിൻപൊരുളാവികെ"തേ:
പ്രയോഗമാക്കിപ്പറിയുന്നതാകിൽ
പ്രയോഗമോർത്താലുനവസ്ഥമല്ലോ 227

വ്യാ— പുതിയ വര്യാകരണങ്ങളായ (മു— ശ) ഓരോ വിഒ
കു"തികരംകു വഴിയെ ചേരുന്ന വാക്കുള്ളട അതമാം. സംസ്കൃത
സംജ്ഞയിലംകാരി ആയു ആ വികെ"തിയുടെ പ്രയോഗമെന്ന പറ
ഞ്ഞതു കൊള്ളാവുന്നതെങ്കിലും. പ്രയോഗങ്ങളാക്ക അനവസ്ഥത വരു
മെന്ന മാത്രമല്ല— പാംകരാങ്കു ബുദ്ധിക്കു പരിശ്രൂതയും. സംശ
വികാരം— എന്നെന്നും പനിക്കെന്നു— ഇതിൽ ചതുരമിക യോഗ്യ
താപ്രയോഗം പറയുന്നപക്ഷം പനിക്കു ചീതിൽ— എന്നതിൽ അയ്യോ
ഗൃതാപ്രയോഗവും. പറയേണ്ടിവരുന്ന. എന്നാൽ ക്രിയായാമേവ
സംബന്ധം കാരാകാണാത്രതിസ്മൃതി— ഷപ്പാരി ഒഴികെയ്യുള്ള വിഒ
കു"തികരംകു ക്രിയാപദ്ധതേഭ്യുംതന്നെ സംബന്ധമെന്നിരിക്കുന്നതി
നാൽ ഓരോ ക്രിയാർത്ഥത്തെപ്പറിയിരിക്കേണ്ണു വികെ"തികളുടെ പ്രയോഗം
ആ—ക്രിയാർത്ഥത്തെപ്പറിയിരിക്കേണ്ണു വിചാരിച്ചുകാണ്ണുണ്ട്
താക്കുന്ന 227

മൃ— ഓരോവിഒകു"തിമെൽചേരു
മോരോരവ്യാധിഖിഹ
ശീർഘാണ്ടഭാവിധന്യായാ
ലവതാഴീപറഞ്ഞതിടാം 228

പ്രിതീയമേല്പുതെപ്രത്യ
ബ്രഹ്മഗംഗാന്തരാവിനാ
തൊട്ടചോല്പിക്കറിച്ചേവം
കൊണ്ടെന്നംവത്രമെസബെ 229

വ്യാ— പ്രിതീയയുടെ മേൽ ചേരുന്ന സംസ"ത്താവധ്യങ്ങൾ—
ജ്ഞതെ— പ്രതി— അംബി— അന്തരേണ— അന്തശാ— വിനാ— മലയാള
ഞ്ഞിൽ അതുപോലെ ആ വിഭക്തിയിൽ ചേരുന്ന അവധ്യങ്ങൾ
തൊട്ട് ചൊല്പി— കറിച്ചു— കൊണ്ട് ഉ—. തു—ജ്ഞതെ= അവനെ
ഒഴിഞ്ഞ (സം) (അഖ്യാതമരാമാധൻ) മറ്റൊ കാണിക. 229

മൃ— തൃതീയമേൽവിനാസാഖ്യം
സാകംസത്രാസമംസഹ
പ്രയോഃപുമഗപിനാനാനാ
ക്രിഡനിച്ചുമാമിഹ 230

വ്യശ— മേൽപ്രകാരം തു— മേൽവത്രന്ന (സം) വിനാ— സാഖം—
സാകം— സത്രാ— സമം— സഹ— എന്നാൽ— വിനാ ഭീ— തു— മേലു—
പുമക്ക്— തു— പ— മെലു— കാണം മലയാളത്തിൽ തൃതീയക്കമേൽ
ക്രി— ദനിച്ചു— ആയി— ആയിട്ടു— എന്നം മറ്റൊ കാണിക.

മൃ— ചതുർത്ഥമിക്കായിവേണ്ടീഹ
പഞ്ചമീമേലുനേകമാം
അനൈന്ത്യരഹപരാഭിന
പ്രാക്ഷൈവ്പ്രദതിർബ്ബഹി: 231

വ്യം— ചതുർത്ഥമിക്കമേൽ ആയി— വേണി— എന്ന മലയാള
ഞ്ഞിൽമാത്രം നടപ്പ്— ഉ— മനഷ്യക്കായി വേണി— പഞ്ചമിക്കമേൽ—
അനൈ ഇതര— പര— ഭിന്നപ്രാക്ക്— പുർവ— പ്രദതി— ബഹി: ഇവ
സംസ"ത്തംതന്ന തസ"മാൽ പുർവ്വം മുതലായവ കാണിക.

മൃ— ക്രതാർത്ഥമാപരിഷഷ്ഠംഓമേൽ
സപ്തമീമേലേവൈച്ചുമാം
ഇവയും താരതമ്യന്
കണ്ണകൊള്ളണമഞ്ജസാ 232

വ്യം— പ്രഷ്ടീമേൻ— ക്രതെ— അതെമ— ഇപരി ഇപരിഷ്വാൽ—
ഇവ വതം. ഉ— തസ്യക്രതെ— ഇപരി— ആർത്ഥമ പിന്നെ മലയാള
ഞ്ഞിൽ സപ്തമീക്കമേൽ ഏകദേശം പഞ്ചമിക്കരാക്കന്ന താരതമ്യം
വെച്ചു മാറ്റോ കാണിക— നിർബ്ലാരണത്തിനു— സംസാക്തതത്തിൽ

ഷഷ്ഠി സപ്തമികൾ ഇവിടെ സപ്തമീമാത്രമാകയാൽ താരതമ്യത്തിനു ദേശിച്ച പറഞ്ഞതാണ്. 232

മൃ— സംഖ്യാധനക്കൈയ്യിട
തസ്മൈന്നമമുമ്പിലാം
കേരളത്തിലതന്ത്തി
ലേതാനെന്നറിയേണമെ 233

വ്യ— സ്വപ്നം— ഉ— ഫേരാമ— റഹമൻ— 233

മൃ— വിഭക്ത്യർത്ഥങ്ങളീവണ്ണം
വിഭാഗിച്ച ധരിക്കേണാം
തിരുപ്പയോഗവിധാനം
കല്പിച്ചാലും യൈദമാച്ചിതം. 234

വ്യ— അർത്ഥം— സൗപദിഷ്ടം— 234

മൃ— കൃജ്ഞാരകഷത്രമാംകൃഷ്ണ
നെന്നെന്നരക്ഷിക്കവേണമെ
കൃഷ്ണംഭജേകൃഷ്ണനെ ഞാൻ
ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട് സർവ്വദാ 235

കൃജ്ഞനലോകസ്ഥിരവോയാം
തത്തെന്നവാഭാവിക്രഷ്ണനാൽ
ഇപ്പാരതല്ലാമവനെ
ക്കാണ്ടാനെളുവായിപോൻ 236

ക്രഷ്ണനേന്നയജ്ഞതീരാധാ
ക്രഷ്ണനേനാടൊത്തരാധായും
ക്രഷ്ണനാധാദത്തംഗുംക്രഷ്ണന്
നാധാക്കാണ്ഡക്കിമനനം. 237

ക്രഷ്ണനുണ്ണ നൽകിയെന്നുന്നാൻ
ചതുത്തിക്കർത്ഥമാമെടു
ക്രഷ്ണനാദഭീതം. ക്രഷ്ണക്കൽ
നിന്നണ്ഡായിതു സർവവും. 238

മൃ— ക്രഷ്ണനെന്നശഃക്രഷ്ണനെന്നക്കാ
ഈശനാൽജ്ഞപണ്ണമീ

കൂഷ്ഠംസ്യദാസഃകൂഷ്ഠംസാന്തർ
ഭാസംശാന്തിഹകേവലം 239

മു— കൂഷ്ഠംസാസദാഭക്തിരസ്സു
കൂഷ്ഠംസംക്രാന്തികൈതിയെപ്പുാധിം
ഉണ്ടാകവേണംഹൈക്ഷഷ്മം
നമന്നൈകേവലാത്മനെ 240

മു— അവ്യയാനാമനേകാർത്ഥം
ദിവ്യഭാഷയിലെമതം
ദിവ്യമാമത്തുസർവ്വത
ഭവ്യമവ്യാഹതംസബവെ 241

വ്യ— സംസ്കൃതത്തിൽ അവ്യയങ്ങൾക്ക് അനേകാത്മം സംശ
വിക്ഷം വാചകങ്ങളിൽ പലപ്രകാരമുള്ള അത്മപുഷ്ടിക്ഷം ശബ്ദം
ചുത്കണ്ഠത്തിനം ആത്ര ഏല്ലാടവും വ്യാപിച്ചും വിശേഷമായി
ഇരിക്കുന്ന എന്നാൽ നാമത്തിനം ക്രിയക്കും വേണ്ടുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു
കൂടാതെയും അവയുടെ പ്രയോഗങ്ങളെ ഒരുക്കുന്നതിനാലെന്ന
താല്പര്യം 241

മു— ഭവക്ഷ്മൈഷ്ട്രിയുഷ്മത്തിൽ
ഭാവത്തിൽ പ്രമാഖ്യമതം
ഭവാൻഭവതുമെലീമ
ഭവസാഗരതാരകഃ 242

വ്യ— നീയെന്ന അത്മത്തിൽ ഭവാൻ എന്ന സംസ്കൃതപദം
പ്രമാഖ്യമുള്ളുന്നാണ്— ഉ—ം ഭവാൻ— ഭവതു— തപം— ഭവ— നീ ഭവിക്കേ
ണമെ 242

മു— നീയെന്നതിനുപകരം
താനേന്നം പറയാമിഹ
നാമൻ താനിഹജ്ഞാനത്താനൊ
താനോപാകനംചോല്ലുടോ 243

വ്യ— നീ എന്നതിനുപകരം താൻ എന്ന പറയാം എന്നാൽ
എല്ലാവിധ നാമങ്ങൾക്കും അറിത്തിൽ ആത്ര ലഘവപാചിയായെയാ
നിരത്മകമായ ശാരികയാഥേം ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നതുമാണു— ഉ—ം
താൻ പോകനാഭവാ— നീ പോകനാഭവാ— നാമൻതംൻ ഞാനംൻ—
മറ്റും കിണികു. 243

മൃ- തന്നെപ്പാലെയിരിപ്പാരിൽ
താനന്നംതാക്കാതെപ്പുമേൽ
നിങ്ങളുടെനമന്നാരോ
നാഡിജാത്യാദിഗൗരവേ 244

വ്യാ- തനിക്കു സമക്കാരെ താൻ എന്നം അല്ലോ മേലെ ഉള്ളവരെ
തുകാരാ എന്നം വലിയ ആളുകൾ നിങ്ങൾ- അങ്ങുന്ന- എന്നം-
അണ പറയേണ്ടതു- പിന്നെ അവിടുന്ന- ഇവിടുന്ന- മറ്റും
കാണിക. 244

മൃ- ഗ്രന്ഥക്കുമാരിലുംമറ്റും
വചനംബഹുക്കാളുമെ
കേരളേവചനംപാത്താൻ
ഗ്രന്ഥപോലെതാൻമതം 245

വ്യാ- ഗ്രന്ഥപരിശീലനം മറ്റും ബഹുവചനം തന്നെ നടപ്പ്
ശേഷം സ്വീകൃതം. 245

മൃ- തന്നിൽതാണവരെച്ചാൽനീ
ഒട്ടയെന്നതിലുംലഭ്യ
സമാനക്കാരിൽനാനെന്നും
സ്ക്രിപ്തിക്കയയ്ക്കാക്കുമോ 246

രാജാക്കന്നാരിലുംമറ്റും
മടിയാനെന്നംചൊല്ലുണ്ടും
ആഡിജാത്യംതിക്കണ്ണതാൽ
കുദേവപ്രഭുവാദികര 247

മൃ- ഞാനെന്നതിനുപകരം
നാമിനെന്നനാദിചോല്ലുമെ
ശ്രൂവണ്ണമാംവകതിരി
കാംവണ്ണമറിയേണമെ 248

വ്യാ- സ്വീകൃതം 248

മൃ- മനയിലുംമംഡലാവി
ലപകംകൊട്ടാരമണ്ണിടം
ഭേദനംവീടുപുരയും
ചാളയുംവർത്തിരിക്കണും 249

വ്യാ— മലയാളത്തിൽ വേനും എന്നത്തമായ മേൽ ഭ്രാക്ക അതിലെ എല്ലാ വാക്കുകളുടെയും പ്രധാനം ജാതിദേശപോലെ എന്ന പ്രകാരം എല്ലാം കാണിക്കു. 249

മൃ— ചുട്ടോത്തകളുടെവിക്കേണംപരം
മട്ടിതൊന്നുപാധാവതല്ലടക്കാ
സമ്പ്രത്തിയുമ്പുർവമായുവത്തു
സർവലോകത്തമറിഞ്ഞിടേണമെ 250

വ്യാ— ചുട്ടോത്തകൾ = ആം ഇം— ഒരു നാമത്തിന്റെ മുമ്പിലായാൽ— സ്വന്പന്തുപത്തിലും— പിമ്പിലായാൽ ലീംഗാന ശ്രൂപം ഉത്തവിച്ചും വരിക ണായം ഉം— ആ—പുത്തഷൻ— സും— വസ്തു = പുത്തഷനവൻ— സുംയവജാ— വസ്തുവത്തു— അതുകാലം എന്നും സാധു— മട്ടിതൊന്നാം = ഇം ഒരു ഒരു ഒരു— ഒരു പുത്തഷൻ = പുത്തഷനൊരുവൻ— ഒരു പേണ് = പെബ്ലീയാതവജാ— ഒരുവസ്തു— വസ്തുവൊന്നു— പിനെ— സമ്പ്രാംഘാദിഈൽ— ഓഷാരിത്ത്‌ക്കു അറിഞ്ഞിൽ ഉം— ചേരെത്ത പുത്തിവത്തു— എന്നാൽ അതു അപൂർവ്വമൊന്നാകിൽ മാത്രമെ അങ്ങു നെവത്തു— ഉം— വസ്തുക്കുള്ളില്ലോ.. അമുഖം സമ്പ്രാംഘാദം വേറെ വിശേഷ്യത്തിന് മുമ്പിലായാണ് ആ വിശേഷ്യത്തിനേലാണ് ചേരുന്ന നടപ്പ്— ഉം— എല്ലാ വസ്തുകളും = വസ്തുക്കുള്ളില്ലോ— ഇം മേൽ പരിഞ്ഞവയെല്ലാം തന്ത്രവമഞ്ചാദയുംകു വെള്ളേരെ എടുത്തു വ്യാകരി ക്കേണം. 250

മൃ— ആരാനന്ദാർത്ഥമേതാന്താ
ബേദമേയതിന്നല്ലോ
ആരാന്ദിപ്പിനെക്കാളും
താന്താന്ദിനൈണ്ണനല്ലപോത്തു 251

വ്യാ— മരിഡാരാം എന്നാർത്ഥത്തിൽവരുന്ന— ആരാന്ദ എന്നതു എപ്പോഴും താന്താന്ദ എന്നതിനോട് സംബന്ധിക്കും— ഉം— സ്പഷ്ടം 251

മൃ— ആരമന്നാലരത്തെന്നതെന്തു
വേണമെന്നാഖാതിൽവേണ്ടാൻ
ഉണ്ണേക്കിലില്ലയാണെങ്കി
ലല്ലേവംവിപരീതഗീഃ 252

വ്യാ— മലയാളത്തിൽ— ഒന്നിന്നനേരെ വിപരീതമായി വരുന്ന വാക്കുകളും താഴെ പറയുന്ന— ആം = അവാം. അതു. വേണും— വേണ്ണോ— ഉണ്ണു— ഇല്ല— ആണു = ആകന്നു— അല്ല— ആണു എന്നതു സത്യവംചകവും— ഉം— നിന്നാണു— എന്നും ഗ്രഹിച്ച കിക്കിഡക.

മൃ- സ്വരത്തിലർത്ഥമാണേഡിക്ക
മൊത്രനുലതിനില്പുടാ
തരന്മോസരസാലാപ
മീരാണികത്തീടെനം 253

വ്യാ- സംസാരത്തിൽ (സ്വരം എന്നാൽ ഉച്ചാരണം) സ്വര
ഡേഡിക്കാണ്ട് അർത്ഥം വളരെ ദേശിച്ച വരും- അങ്ങനെ വരുന്ന
വയുക്ക ഒരു സുത്രം കല്പിപ്പാൻ പാടില്ല- അവയെ- സാരസമാർ
പരിയന്ന ഇതുകൂടം വാക്കിലുംമറ്റും കേട്ടിയേണ്ടോക്കാനും 253

മൃ- ഓകാരത്തിനിലപോദ്യാശ്വ
യുംവാദപോരാവേ.
ആകവൈകണ്ടിക്കാണാലു.
കായ്യംപോലിഹിബാലരെ 254

വ്യാ- ഓ- എന്ന അവധിയത്തിന്നീരു ഉച്ചാരണങ്ങൾക്കാണ്ട്-
ചോദ്യം- ആശയയ്യും- അനവാദം- പരാവേം- മറ്റും വികാരങ്ങൾ
ഡ്രാഗിക്കും- അവ തരംപോലെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതല്പാതെ- ദ്രോഷാന്തം
എഴുത്തിൽ കാണിപ്പാൻ പഠിഷ്ഠത്തുമല്ല-(ഗാ) വാക്യത്തല
പ്രയോഗം- ചോദ്യത്തിലടങ്കും- ഉം- എക്കിലോ- എന്നതിലെ
ഓ- കേരളപ്പാനാവശ്യപ്പെട്ടിന്നവോ എന്നത് സങ്കാചപിച്ച ഭാവിലേ
ഞ്ഞതുമാത്രം പറപ്പടിയിച്ചതാണ്. 254

മൃ- കല്പനാചോദ്യപോതപ്പ്
സംഗ്രഹോപേക്ഷയാദിയാ.
വികാരംകാട്ടമേകാര
മാദ്രപോക്കട്ടണ്ണാനെടക 255

വ്യാ- എ- അവധിയത്തിനം മേൽപ്പുകാരം- കല്പനചോദ്യം-
പാതപ്പ്- ഉരക്കരത്തൽ- ഉപേക്ഷ- പിന്നു- അപേക്ഷ- ഉറപ്പ്-
അഭാവം- ഹാസ്യം- മറ്റും വികാരങ്ങളും 255

മൃ- ഉമ്മിതുപാർശ്വിപ്പുണ്ട്ടപ്പോ
തമ്മിൽ സംബന്ധഭാവവും
സമ്മതംപുനരെല്പാച്ചി
നാമനാനാവികാരത്സ: 256

വ്യാ- റപ്പ്- എല്ലാ സ്വരങ്ങൾക്കും സ്വരഡേഡിക്കാണുണ്ടെന്ന
വികാരങ്ങളുംകുമെന്ന കാണിക, ഹാ- ഹി- ആ ഇന്ന അനുകരണാ
രൂപത്വംചീകരിക്കും മറ്റും കാണിക. 256

മൃ- അകാരദ്യമതാംചോദ്യ
മകാരാദ്യത്തിലുത്തരം
അവനൊനാമനാണ്ടെല്ല
യിവനൊയെന്നമുണ്ടിഹ 257

വ്യാ- അകാരം ആദിയായ ചോദ്യത്തിനന്നസരണമൊ
നിഷ്യമൊ ആയിവതന ഉത്തരം അകാരാദിയിൽ തന്നെയായി
രിക്ഷം ഉ-- അവനൊ. ആണ് അല്പക്കിൽ അല്പ്- ഇവനോയെന്ന
തിനം മേൽപ്പുകാരം തന്ന 257

മൃ- ഉകാരാദ്യമികാരാദി
കൊണ്ടം പരിഹരിക്കേണം
അകതാരത്തിലുണ്ടാമാ
ലുണ്ടില്ലെന്നവരാദ്യധി. 258

വ്യാ- ഉകാരാദിയായ ചോദ്യത്തിന അന്നസരണത്തിൽ-
ഉകാരാദികൊണ്ടം നിഷ്യത്തിൽ ഇകാരാദികൊണ്ടം ഉത്തരം-
ഉ-- ഉണ്ണോ- ഉണ്ണ അല്പക്കിൽ ഇല്പ. 258

മൃ- എകാരാദിയിലോചോല്പാ
മയിമുൻവാകിലുത്തരം
എവിടെപ്പോയിനീയെന്നാ
ലവിടേമറുമായ്‌വതം. 259

വ്യാ- എകാരത്താൽ വതന ചോദ്യത്തിന-- അ അല്പക്കിൽ
ഇ- മറുമെന്നതിനാൽ- എ തന്നയം ഉത്തരത്തിൽ ആദിയായി
രിക്ഷം- ഉ-- എവിടെപോയി എന്നതിന അവിടെ- ഇവിടെ-
എവിടെ എങ്കിലും ഇം വകയെല്ലാം പ്രത്യേകം സുക്ഷിച്ചിരിഞ്ഞ
കൊള്ളണം.. 259

ഇത്യേകാഡശകലാത്രപം
വാചകാലോകംസമാഖ്യം.

സമാസാലോകം

മൃ- ദപിഗ്രത്തിപ്പത്തിഷ്ഠകമ്മ
ധാരയൻപ്രദപനംതമാ
ബഹുപ്രീഹ്യവ്യയീഭാവ
നേവമാരാംസമാസവും 260

വ്യാ— സംസ്കൃതവഴിക്ക സമാസം ആറുവിയമെന്നും ചുരുക്കി നാലുവിയമെന്നും പറയാം. അവാറിൻ പേരുകൾ പ്രിയ— തൽ പുതപ്പൻ— കമ്മധാരയൻ— പ്രദപൻ ബഹുമുഖിയി— അവധിഭാവൻ— ഇങ്ങനെ ആറു തരത്തിൽ— കമ്മധാരയനും പ്രിയവും— തൽപുതപ്പൻ നിൽതനെ അടക്കാവുന്നതിനാൽ നാലെന്നും വരും.

മൃ— പ്രമമാദേശുന്നതുംതാ
നെന്തുതൽപുതപ്പൻമതം
ക്രമേണകാണാമത്യുന്ന
സുക്ഷ്മദൈഷ്ടികാനമാലയാ 261
ഉംല്ലപാംഗസംഗ്രഹിതൊപംതത
കാഞ്ചീഹോമചൃതാമണി
ഹന്തഗൗരീകരസമായി
നൃകരോദശിവംഗിവേ 262

വ്യാ— തൽപുതപ്പനെന്ന സമാസം ഏട്ടുതരമായിരിക്കും— പേരുകൾ. പ്രമമാതൽപുതപ്പൻ മതൽ സപ്തമി തൽപുതപ്പൻവരെ ഏഴും— നെന്തു— തൽപുതപ്പനും എന്നാകനും— ക്രമേണ— ഉം— (പ്ര—തൽ— ഉംല്ലപം+ആംഗസ്യ— ആംഗത്തിൻറെ ഉംല്ലപാംഗം— (മീരസ്സു) പ്രി—തൽ— ആംഗം+സംഗ്രഹിതാ= ആംഗത്തെ ആശ്രയിച്ചവരും— (ഇ—ഗംഗാ) തു— തൽ— സംഗ്രഹിതയാ+ഉപാതത— ആശ്രയിച്ചവളാൽ ആംഗികരിക്കപ്പെട്ടതു. ച— തൽ— കാരണപ്യ+ഹോമ— അരഞ്ഞതംണിനൊയിക്കാണ്ഡളി പൊന്ന— പതൽ— ദഹി: +ചൃതാ—ഹോമത്തിൽനിന്ന് വീണ്ടു— ഷ— തൽ— ഗൗഢ്യാഃ+കര— ഗൗരിയുടെ കയ്യിൽ സതൽ— കര+സ്ഥായിനി— കയ്യിരിവുന്നിതന്നു നൽ— തൽ— അ+ശിവം— മംഗലമല്ലാത്തതു". 262

മൃ— കമ്മധാരയനേശിഛ്വാ
മുസ്പിനിതവിശേഷണാൽ
മുസ്പിനപമയുംതന്നുസം
ഭാവനാചാവധാരണാ 263

മൃ— നീലാബംജംനരവീരനു .
ശീതോഷ്മംശംഗംവപ്പാണിയുവാ
നൃസിംഹകീത്തിയനവാൻ
ഗ്രണബുദ്ധിരയംപ്രഭ 264

വ്യാ— പിന്ന കമ്മധാരയൻ ഏനു പറഞ്ഞതും ഏഴുവിയ മണ്ണു. അവറിൻപേരും ലക്ഷണവും താഴെ പറയുന്ന— മനും പിന്നും ഇതപാടം വിശേഷണ സംബന്ധംകൊണ്ട് വിശേഷണ

പുർപ്പൻ— വിശേഷണംതന്ത്രപദൻ— വിശേഷണായൈപദൻ— ഇന്നങ്ങനെ മുന്നതരവും മുന്പും പിന്പും ഉപമാനപദബന്ധംകൊണ്ട്, ഉപമാനപൂർപ്പൻ— ഉപമാനാന്തന്ത്രപദൻ ഇന്നങ്ങനെ രണ്ട് തരവും— അവധാരണപൂർപ്പൻ— സംജ്ഞാവനാപൂർപ്പൻ എന്നിവയുംതുടർന്നു ഏഴുന്ന കണ്ടുകൊണ്ടു. മെൽപറണ്ടവയ്ക്കു കുമേണ— ഉം കാണിക്ക.

264

വി— പു— നീലം + അബു”ജം— നീലനിമിള്ള താമരപ്പ്.

വി— ഉ— നര + വീര = വീരനായ നരൻ—

വി— ഉം ശിതം + ഇജ്ജം = ശിതവും ഇജ്ജവമായിരിക്കേണ്ടതു—

ഉ— പു— ശംഖഃ + പാണ്യു = ശംഖം (ഇവ അല്ലെങ്കിൽ പോലെ) വെള്ളത്തതു.

ഉ= ഉ-തു + സീംഹം = (ഇവ അല്ലെങ്കിൽ പോലെ) യുള്ളനരൻ.

അ— പു— കീത്തി + ധനം = കീത്തി (എവ അല്ലെങ്കിൽ തന്ന) ധനമായിരിക്കേണ്ടവൻ—

സം— പു— ഗ്രണേ + ബുദ്ധി = ഗ്രണത്തിൻ— (എവ അല്ലെങ്കിൽ തന്ന) ബുദ്ധിയുള്ളവൻ.

ഇന്നങ്ങനെയല്ലാം കാണിക്ക. 264

മു— ബഹുപ്രീഹീയിയുമേശാംദ്രി

പദൻബഹുപദൻസഹ

സംബവ്യാത്തരാഭയൻ ചവ്യ

തീഹാരദിഗദന്തരേ

265

പ്രാശ്വല്യപരുസ്തപ ശാരൂഹതാ

രി:കിഞ്ചോപാഞ്ചപിത്രവാരംസഭാര്യഃ

കേശാക്ഷേഖിഡക്ഷിണാ വാച്ചികായാ

മാശായാമീവഞ്ചിരാജൻപിണ്ടി. 266

വ്യാ ബഹുപ്രീഹീയം എഴുതരംതന്നെ. പേതകര— ദ്രിപ ദൻ— ബഹുപദൻ— സഹപുർപ്പൻ— സംബവ്യാത്തരാഭയൻ— സംബവ്യാ യൈപദൻ— വ്യതിപ്രാരംഭം— ദിഗദന്തരാളലക്ഷണൻ— ഇവ യൈല്ലാം മരിഡാന്നിനോട് വിശേഷണമായി ചേരുമെന്നത്താംമായ അന്യപദാത്മപ്രധാനങ്ങളുണ്ട് കാണുകൊണ്ടു. കുമേണ ഉം ദ്രിപ ദൻ— പ്രാഞ്ചം + ദാരുപര്യഃ = പ്രാഞ്ചമായ എത്രപരുന്നോട് തുടരിയ വൻ. ബഹുപദൻ— സത്പ + ശാരൂ + ശ്രഹത + അരീ— സത്പം ശാരൂം ഇവകൊണ്ട് ആരുഹനിക്കാണ്പുട് ശത്രുക്കണ്ടോട്ടുടരിയവൻ— എന്നൊൽ സത്പശാരൂജാദരകൊണ്ട് ശത്രുക്കാളെ കൊന്നവൻ എന്ന താല്പര്യം.

സം— ഉ— ഉപ- + അഷ്ടം = എട്ടിനാട്ടത

സ— ഉം. പി + ത്രാഃ = പിത്രാഃ റണ്ടാ മുന്നോ സ— ഹ—
സ + ലാര്യ = സമര്യൈ+ കാര്യയോട്ടട്ടിയവൻ. വ്യ— ല— കേശ +
ആകേശി = കേശാകേശി— തലയോട്ടതലയിട്ടട്ടിച്ച ഘലം. ചെയ്യവ
വൻ, ഇതു ദ്രാവിഡത്തിൽ വരിപ്പു. ഭ—ല— കഷിണി + അവാചി =
കഷിണാവാചി— തെക്കപൊടിരണ്ടാറു് ഇണ്ണനെനയപ്പാം കണ്ണ
കൊഞ്ചക.

മൃ— പിഗ്രിവുംപിവിയംചൊല്ലാം
സമാഹാരേതരേതരേ
കുമാർത്തുലോകീതന്നിൽത്താൻ
ചതുദ്ധശവിഭാഗവും 267

വ്യ— പിഗ്രിവും റണ്ടരം പേരകൾ. സമാഹാരൻ— ഇതരേ
തരൻ— ഉ—. സമാ— ത്രി + ലോകി= മുന്നലോകങ്ങളിം.. ഇ= ത—
ചതു: + ലൈ= പതിനൊല്ലലോകവും— എന്നാൻ ആദ്യവും— ഇതപ്പു
റത്തും സംഖ്യയെന്ന എന്ന താല്പര്യം. 268

മൃ— പ്രസന്നംപിവിയംതന്നെ
തദേകവദനേകവൽ
പാണിപാദമിദംപാര്യതു
ബ്രഹ്മംകരകേശവഃ 268

വ്യ— പ്രസന്നന്തരം റണ്ടമാതിരി— പേരകൾ— ഏകവൽ
ഓവൻ— അനേകവൽഭവൻ— ക്രമേണ ഉ—.

ഏക— പാണി + പാദം= കയ്യംകാലും— (മ) കൈകരണി—
അനേക— ബ്രഹ്മ + ശംകര + കേശവഃ = ത്രിമുത്തികൾ. 268

മൃ— അവ്യയീഭാവനംറണ്ടാം
അവ്യയംനാമപൂർവ്വവും
പ്രത്യൂഹംപലമാത്രംതാ
നാഹാരമവനായിതെ 269

വ്യ— അവ്യയീഭാവനം റണ്ടരം.. ഉണ്ട— പേരകൾ— അവ്യ
യപൂർവ്വൻ നാമപൂർവ്വൻ— ഉ—. അ പ്രതി + അഹഃ= ദിവസംപ്രതി—
നാ ഫല + മാത്രം= ഫലംതന്നെ 269

മൃ— ലുക്കലുക്കുത്തലിതാവ്യന്നം
ഈണഭവററിയമോക്കണം
ധമ്മംപുജ്യിർവ്വനേവാസി
ഗ്രണീവസതിമംഗലം 270

வயா- பி.வெ. லுக்ஸமாஸ்- அலூக்ஸமாஸ்- தலைத் தமாஸ் ஹவய் களைகொண்டத் 270

மு- கேட்டிடாங்சிலமொசீ ஸ்.ஸ்^{கு}தறபுகாரங் முட்டபோலைப்புமலயாய்யில் ஸமாஸால் காட்டானபெய்வியடிகொள்ள வூலைமுட்டி குட்டதோடலைப்படலப்பைத்திட்டன.

271

வயா- ஹூ மலயாழ்த்தில் தந்தேவ- தேஶுப்பைலூய வாகை ஹேய். தந்.போலை மேல்புள்ள ஸ்.ஸ்^{கு}தமரூபையை அவபல். பெயிசு ஸமாஸி.கா. உ- காட்டு அநுந் செவி+ அடி+ கொள்ள= காட்டானபெய்வியடிகொள்ள (காட்டிலை அநுந்தெ செவி கலூலுக்கு அடிகொல்லைன்றம்) தமிழிலை ஸமாஸமிக்கலாண்ஸ மாளைனா ஒன்பெதனை பரிணதிரிக்கென்றினாலு. மலயாழ்த்தில் ஸ்.ஸ்^{கு}தறபுயோக்குமை அயிக்குத்தினாலு. ஹூ மேற்புள்ள ஸ்.ஸ்^{கு}தமஸுத்தாதனை ஹவிடெக் கோயிமாயிரிக்க. 271

மு- கேரளோக^{கு}தியிலுள்ளக். ஸமாஸனைக்குத்தேவு. பாத்துஸ்.ஸ்^{கு}தமரூபா. சேத்துகொலேஜனமெப்பு. 272

வயா- ஒன்புள்ளதறபுகாரங் ஹூ மலயாழ்த்தில் காளை ஸமாஸனைக்குத் தீவிரமாயிலேபு. ஸ்.ஸ்^{கு}தமஸுத்தாதனை சேத்துகொலேஜனமென தந்துப்பரபு- ஹூ மேற்கூரைத் தை அனாஸ ரீசு பில தேஶுப்பைலை கோக்கி அதாதின் செய்காவலி. மருங் களாரீன்றுகொலேஜனதொக்க. 272

தற்புத்தஷ்டி

பு- தன்- அரபுஷ- புஷ்யெட அர- காக்காஞ்- காஸின்ரி காலு- பி- தன்- உபகிழின்ற தேவேங்காங் புாபிசு- கஸ்ட- கஸ்டினை அடக்கனாத- ரு- தன்- மஸ்தாந- மஸ்தகாள்க்கு அநுந- பொன்காங்- மரபேட்டி- கடங்வசி- மருங்- ப- தன் தீக்கலப்- தீயுடிடாங்கு கலப்- கலீபுர- கலஶபூநி- மருங்- ப- தன்- தீயே- தீயுடிடாங்கு யே- வாநிழின்ற- வாநிழின்றை ஹூ. மருங்- ப- தன்- மாபுஷ- மாபுவென்றி பஷ- அநுந கெலாபு- அநுந்தெ கொபு- மருங்- ஸ- தன் காட்டமரங்- காட்டிலுக்கு மரங்- அபைலவஸி- மருங்- னன்- தன்- ஹவிடெ ஹீலுண்- செருங்கள் நிதலங்கு கம்பில்லி அஞ்சிக்கங்கூ செரிவை ஹீலுகு

എന്നലു. ചോറിഞ്ഞ ഉശണ എന ഷഷ്ഠി തിഥിപ്പത്തിനാകനം-
ഇങ്ങനെയെല്ലാം കണ്ണകൊഡാക്കാ.

കമ്മധാരയൻ

വി- പു- പദൻ കാർത്തകിൽ- കർത്തമേലം- പേരാൽ- രാമ
രാജാവു- മറ്റും- വി- ഉ- പദൻ- പെണ്ണിൽ- കൂരായപെൻ- (കുട്ടി
പ്പേൻ) മറ്റും- വി- ഉ ഒ പദൻ നീണ്ടാം- നീണ്ടാം- ഇതണ്ടാം
ഇരിക്കുന്നതു- പു- പദൻ- കന്നൽക്കണ്ണി- താമരപോലെ കണ്ണുള്ള
വര- കൊണ്ടേവേണി- കയ്യത്തോലവരിയൻ- (ങ്ങ വക പുലി
ഉ- ഇതരപദൻ- ആരംപുലി- പുലിയെപ്പുംലെയള്ളു ആരം-
ശേഷം രണ്ടാം ഭർമ്മം)

ബഹുപ്രീഹി

വി- പ- കന്നൽപോലെയള്ളു മിചിയള്ളവാം-
മറ്റും ബ- പ- അരുകലനാവൻ- അധികം കറിനമായ നാവുള്ളവൻ-
ഈ സമസം. അന്ധപദാത്മപ്രധാനമെന്നതിനാൽ പലതബിന്നാം
നീവും ഇവിടെചേരുതും- ഉം- മലനാടൻ- മലനാട്ടിലുള്ളവൻ- മറ്റും-
ബിഗന്തരാളുക്കണൻ- കീഴക്കെതക്കെ മതലായവ-

ദ്രാഗ

സമാഹാരൻ- മപ്പാർ- മനലോകവും- പപ്പാതി- പാതിപാതി
മറ്റും- ഇതരേതരൻ- ഇംഗ്രേസ്- ഏഴ് രണ്ടുട്ടം. (14) മറ്റും

ദ്രവ്യപദൻ

എക്കവൽ ദാവൻ- കൈകാൽ- കയ്യും കാല്യും കണ്ണുറാമൻ-
കണ്ണുവും രാമനം- അനേകവൽഭാവൻ- തെനച്ചാമവരികൾ-
തെനയും ചാമയും വരിയും.

അവ്യയീഭാവൻ

അവ്യയപുർണ്ണപദൻ- എന്പാടം = എല്ലാഭാഗവും.

നാമപുർണ്ണൻ

നാട്ടേരാറും- എല്ലാനാട്ടിലും- ഇങ്ങനെ ലുക്കിസമാസങ്ങൾ-
മലയാളത്തിൽ അലുക്കിസമാസമെന്നതു- പ്രമമ- ഷഷ്ഠി- ഭർമ്മം
സപ്തമി- ഇവയിലേവരു- എന്നാൽ പ്രമമാരുപമായ പരിത്യേ
യിലും കാണം. ഉം- അവൻകൈ- അവന്നിന്നുകൈ- മരംകൊണ്ടൈ-
മരത്തെക്കാരുന്നതു- (ങ്ങ പാശി) ആട്ടിന്പാൽ- ആട്ടിന്നെന്ന
പാൽ- ഇതു വിക്കിചിന്തയിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം പുർണ്ണപദഭേദം

വേറെയെട്ടതു ലുപ്തത്വപ്പി എന്നും പറയാം— കിണറിൽപ്പനി—
ഇത് അലോക സപ്പമീ തശ്ശുപ്രകാശനാമകിലും പല ദിക്കിലും
സമസ്തമല്ലാതെ വ്യസ്തമായിരത്തെന വ്യാകരിക്കേണ്ടിവരു—
ഇവിടെ കിണറിൽവീണ— പനി എന്നർത്ഥമാകക്കാണ്ടു മല്ലുമ—
പദലോപസമാസംതന്നെ. ‘വെള്ളത്തിൽ ചാടി— കിണറിൽ
വെള്ളം— ഇവക സമാസമല്ലോ— എ— തുടിയാലും വ്യസ്തതനെ—
എന്നാൽ മല്ലുമപദലോപഞ്ചിരു പകരമായ എ സമാസത്തിൽ
വികേട്ടിപരമായി വത്തെന (ഇ) പറഞ്ഞതു അനവേത്തിനു
കരു വിരോധമാണെങ്കിലും. യുക്തിക്ക ശരിയായിരിക്കേണ്ട
മിക്കൻ. 272

ഇതി— പാദഗ്രഹം സമാസാലോകം
സമാപ്തം—

സൃഷ്ടാലോകം

മൃ— സൃഷ്ടരന്നാകരന്നനി
ലെത്തിന്നാൻചിലമുത്തുകൾ
പൊത്തിപ്പുടിച്ചബാലാനാ
ഞിത്തിന്നത്തംസമാക്കവൻ 273

വ്യാ— അത്മം നുഗമം || റനാകരമെന്നാൽ— സംസ്കൃതഗ്രന്ഥ
പ്രേക്ഷം, സമുദ്രവും— പൊത്തിപ്പുടിച്ച എന്നതിനാലുഡിവിസ്താര
മായ സംസ്കൃതപ്രമാണത്തെ ആക്ഷ്യം ചുരക്കി ഒരു വിധ
അതിൽ കാണിക്കാമെന്നർത്ഥം. 273

മൃ— മാത്രാവസ്ഥ്രക്രമംചരം
സ്ഥിതിപത്താദേവദിക്കം
തത്രാച്യുനഷ്ടബാദ്യത്ര
സ്രഷ്ടരാവധിലേണകികം 274

മാത്രാക്രമം— വസ്ഥ്രക്രമം— ആമവാ മാത്രാവസ്ഥ്രക്രമം— ഇതെന്നു
മുന്നത്തെത്തിലും. നീയമിക്കപ്പെട്ടനായി ഇതുപത്താറു ചരംസ്ഥുകളിലും—
അവ മഴവരം വേദത്തിൽ നടപ്പ്— എന്നാൽ അനുഷ്ടുപ്പ് മത്തൻ
സ്രഷ്ടരക്കി പതിനാലു ചരംസ്ഥുകളിക്കീഴു അനേകം സൃഷ്ടജീവി
ഇവിടെ സാധാരണ കാവ്യാടകകാഡികളിൽ നടപ്പ്. എങ്കിലും
കാണ്ണിഭാസത്തമായ മജ്ജരീസ്ഥുഗ്രത്തിൽ ഇതുപത്തിരണ്ടു അക്ഷര
പഠിക്കാണും കാണുകയും ചെയ്യും. 274

മൃ— ദീർഘാഖുക്തമമൊയ്ക്കുത
പൂർവ്വ മൃദുപരംഖാല്യ

പാദാന്തഞ്ചില്ലുമൊക്കെനോ
ലിഹമാത്രാവിഭാഗവും 275

വ്യാ- ഇതിനാൽ അക്ഷരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിള്ളി മാത്രകളെ കണക്കാക്കേണ്ടും പ്രകാരത്തെ പറയുന്ന്- ആ- ഈ ദിതലായ ദീർഘ സ്വരങ്ങളും ഏ- ഓ- എ- ഓ- ഇംഗ്ലീഷ് നായക് തസ്വരങ്ങളും ഇവ യോടുചേരുന്ന ഹല്ലുകളും ത്രിക്ഷാരങ്ങളും മുപ്പിൽനിൽക്കുന്ന ഏതുക്ഷേരവും ഗ്രാന്തവാക്കുന്നു- ഗ്രാന്തവാക്കുന്ന രംഗമാത്രയുള്ളതെന്നാർത്ഥം- ശേഷ മുള്ളവയെല്ലാം ലാലു- ലാലുവെന്നാൽ ഒരു മാത്രയുള്ളതു- പാദാന്ത മായ അക്ഷരവും ചാലുകളായ- ഒ- ഒ- ദതലായവയും തരംപോ ലെയും (ഈതു അല്ലെങ്കിൽ ലാലു എന്നാർത്ഥം) ഇതിൽ ഗ്രാന്തവിനു മീതതൽ (-) ഇങ്ങനെന്നയും ലാലുവിനു (ം) ഇങ്ങനെന്നയും അടയാളിക്കാണും. 275

മൃ- മല്ലാക്ഷീ, സുമ്മഖീ, താമേരു

വീ, യുവാനും, ജല്ലാ നീ, നീ

നീ, ഭാമീനീ, മാദ്യുഷ്മഃ

രാഗിനീ, ചഗണാന്സികഃ 276

വ്യാ- സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാരാൽ സകല്പിക്കപ്പെട്ടിരും. ദിന മാത്രകളെക്കിലും മധ്യന എന്ന അക്ഷര കുംണി പൂഞ്ഞായി എട്ട് ഗണങ്ങളുള്ളവയെ താഴെ വിവരിക്കുന്നു- ഇപ്പോൾ മുഖ്യമായവയും കാണും.

മല്ലാക്ഷീ-	മഗണം-	സർവഗ്രാ-	6 — മാത്രകൾ
സുമ്മഖീ-	സഗണം-	അന്ത്യഗ്രാ-	4 — മാത്രകൾ
താമേരുവ-	തഗണം-	അന്ത്യലാലു-	5 — മാത്രകൾ
യുവാനു-	യഗണം-	ആദ്യലാലു-	5 — മാത്രകൾ
ജല്ലാനു-	ജഗണം-	മല്ലുഗ്രാ-	4 — മാത്രകൾ
നീനീ-	നഗണം-	സർവലാലു-	3 — മാത്രകൾ
ഭാമീനീ-	ഭഗണം-	ആദ്യഗ്രാ-	4 — മാത്രകൾ
രാഗിനീ-	രഗണം-	മല്ലുലാലു-	5 — മാത്രകൾ

ഇങ്ങനെ കാണിക്ക

ഇന്നിമേൽ ഇവക ഗണങ്ങളെക്കാണാളുള്ള പുത്രലക്ഷണം പറയുന്നും ഒരേ ഗണത്തിനെന്ന് ആദ്യക്ഷേരമായിരുന്നു. മുഖവിന്ന

ശ എന്നം ലഘുവിന ല എന്നം കണ്ണിയേണ്ണതുടങ്ങാതെ തീടക്കൾ ഞങ്ങളായി പ്രയോഗിച്ചാൽ അവയവാക്കപ്പറം വെദ്യോറി എന്നം ഗണാക്കൾ ഞങ്ങളിൽ ദീർഘ വള്ളി പള്ളികളം മറ്റും ചേൻകാണന്നതിനു പൊങ്ങളിലെന്നം തുടി കണ്ണകൊള്ളുന്നം.. 276

മൃ— എട്ടുത്തടിനാലാലെ
കെട്ടുഷ്ടുപ്പുപ്പുതമാം
ഈടുമെല്ലാട്ടനാക്കാക്കം
വട്ടപ്രസ്താരവുംതാം 277

വ്യാ മുൻപറഞ്ഞ തുരിപത്താറു ചെന്തുകളിൽ ഉക്ക്‌താഡി എഴുവരേയും പോകെ എട്ടുത്തടിന്തത്രും പ്രധാനവുമായ അനുഷ്ടുപ്പുപ്പുതമാം തുടിയെല്ലാ ലക്ഷണം പറയുന്ന എട്ടുക്കൾത്തിൽ ഒരു പാദവും ആ പാദം നാലും തുടിയയു മേലുടി വൃത്തവുമായിരിക്കും.. എന്നാൽ കാരോ പാദത്തിലെ മുത്തു ലഘുക്കളെ മാറിമാറി ചേക്കുന്നപക്ഷം ഇം വൃത്തം ഖത്തുററിപത്താറു തരത്തിൽ വത്തെമന്നം കാണിക്ക. 277

മൃ— മെസാഗവതനാക്കി
ലാമച്ചുപകമാലയും
സ്പാഗതാരനഭാഗംഗാ
രനരലുംഗരമോദ്യതാ 278

വ്യാ— ദശാക്കൾപറിഡം— ദ— മ— സ— ഗണങ്ങളം മുത്തുപും ചേപ്പാൽ ചപ്പകമാലം— ഉ— ദ— (ഭാമിനി മല്ലംക്കീ സുമ്മവീഗാ) എക്കാദശാക്കൾപറാഡം— റ— ന— ദ— ഗണങ്ങളം റണ്ടു മുത്തുപുംതുടി ചേപ്പാൽ സ്പാഗതാം— ഉ— (രാഗിണിനന്നന്നലാമിനിഗംഗാ) റ— ന— റ— ഗണങ്ങളം ലഘു മുത്തുകളും ചേപ്പാൽ റമേംബത്രം— ഉ— (രാഗിണി നന്നരാഗിണിലുഗാ) ഇങ്ങനെ ഗണങ്ങളെ ചേത്തുകാണിക്കുന്ന ദ്രോഢങ്ങളും ഇം മാതിരി എത്തക്കൾഞ്ഞു ചേത്തുകാണിക്കുന്ന ദ്രോഢങ്ങളും ഉണ്ടോക്കാൻ എഴുപ്പുത്തിൽ കഴിയുന്നതിനാൽ ഇപ്രകാരം ഉഭയരിച്ചേന്നം കാണിക്ക. 278

മൃ— ജതജല്ലാപേദ്രവജ്ഞാ
തതജല്ലാപേദ്രവജ്ഞയും
പൊതുവായവയെയാനിക്കി
ലത്തല്ലാമുപജാതിയും 279

വ്യാ— ജ— ത— ജ— ഗണങ്ങളം റണ്ടു മുത്തുപും കാണന്നതു ഉപേയ്യു വജ്ഞാ— ഉ— (ജലാനതാബേശം, വജ്ഞലാനഗംഗാ) അതു തന്നെ ആദ്യത്തെ തഗാനമാക്കിയാൽ ഇത്രവജ്ഞാ— ഉ— (താബേഗ്രവത്രാബേശം,

വജലാന ഗംഗാ) മെൽപ്പറഞ്ഞവ രണ്ട് കാരേ പാഭത്തിലായി കലർപ്പങ്ങവ ഉപജാതിപ്പുത്തം എന്നും കൊണ്ടുക. (,) ഈ അടയാളം യതി എന്നമറിക. 279

മൃ- വംഗസമംജിതജാരാപി
നഭേദുതവിളംബിതം.
കാശിപ്രയാതംഘാനാക
രനാകാലപിസുഗ്രാപിണി 280

വ്യൂ- പരബ്രഹ്മക്ഷരപാദം- ജ- ത- ജ- ര- ഗണങ്ങളിൽ വംഗസമപുത്തം- ഉ-ം (ജാലാനതാരാഎ, വജലാനരാഗിണി) ന-ം-ര- ഗണങ്ങളിൽ ദ്രുതവിളംബിതവുത്തം- ഉ-ം (നന്നാമീനിഡാമിനിരാഗിണി) യഗണം നാലിൽ- ദ്രജംഗപ്രയാതവുത്തം ഉ-ം (യവാനം യവാനം യവാനം യവാനം) റഗണം നാലിൽ സുഗ്രാപിണിപ്പുത്തം- ഉ-ം (രാഗിണി രാഗിണിം രാഗിണി) 281

മൃ- മനോജരാഗംകൊണ്ടല്ലോ
മാനംപ്രഹഷിണികിഹിഹ
മനോജതംമതയാസംഗേ
നൃനംമതതമയുറവും 281

വ്യൂ- ത്രയോദശക്ഷരപാദം- മ- ന- ജ- ര- ഗണങ്ങളിം മുഖവം പ്രഹഷിണിപ്പുത്തം-ഉ-ം (മല്ലാക്ഷീനനന ജാലാന റാഗിണിഗാ) മ- ത- യ- സ- ഗണങ്ങളിം മുഖവം മതതമയുറവുത്തം- ഉ-ം (മല്ലാക്ഷീതാരമെന്നവയവാനം സുമുഖിഗാ) 281

മൃ- തജജാജഗഗാഹ്മിസ്ത്രായ
വസന്തതിലകകംമതം.
ശോഭനാമാലപിനി എസ്ത്രാ
യുവനീച്ചംനന്നമായയാ 282

വ്യൂ- ചതുർബ്രഹ്മക്ഷരപാദം- ത- ദ- ജ- ജ- ഗണങ്ങളിം റണ്ട് മുഖവം വസന്തതിലകപുത്തം- എട്ടിലും അന്തരത്തിലും യതി- ഉ-ം (താരെമുഖ റാമിനി ജാലാനജാലാ, നഗംഗാ) ഇതിൽ വേരെ തരണങ്ങളിൽ സാധാരണ നടപ്പണ്ടെ ദ- ജ- സ- ന ഗണങ്ങളിം റണ്ട് മുഖവം ഇടുവനൊപ്പുത്തം ഉ-ം (റാമിനിജാലാ, നസുഫിനനന ഗംഗാ) ഇരിപ്പന്തിനാലു വൃത്തത്തിൽ ആദ്യത്തെത്തു നോക്കെ പണ്ണും ശാക്ഷപാദം- ന- ന- മ- യ- യ- ഗണങ്ങളിൽ മാലപിനിപ്പുത്തം- എട്ടിൽ യതി- ഉ-ം (നന്ന നന്നമല്ലോ, ക്ഷീയവാനം യവാനം) രജരജഗണാനതാഖണ്ഡവുത്തം. 282

മൃ- ലപതാനേണ്ടുരണ്ടാകി
ലച്ചലംയതിമെഴലിയാം
ലാലുവെട്ടിടവിട്ടുനാ
ലഞ്ചിതംപണ്വചാമരം 283

വ്യോ- ഷേംഡാക്കഷരപാദം- പതിനാറു ലഘുതനെ എക്കിൽ
വൈതാളീയ സന്ധ്യായത്തിൽ രണ്ട് പാദം അചലയതി പൂത്തം-
ലഘുമുരു ഈ ക്രമത്തിൽ പതിനാറുക്കഷരപാദം നാലിൽ
പണ്വചാമരപുത്തം- ഉ-ം (ശ്രൂഹസ്തി; ക്രജ്മതി പ്രസർപ്പതിക്ര
സർപ്പരാം) 283

മൃ- ചേങ്ങംശിവരിണീപുത്തം
യമനാസലോഗ്രവിൽ
ഹരിണീനന്ദ്രരാസലുംഗാ
ജസജസ്യലുംഗപുത്രപിയും 284

വ്യോ- യ- മ- ന- സ- ഭ- ഗണങ്ങളം ലഘു ഗ്രതവും ശിവ
രിണീപുത്തം- ഉ-ം (യവാനം മല്ലാക്ഷീനനന സുമ്ഭവീ, ശാമിനീ
ലഗാ) ന- സ- മ- റ- സ ഗണങ്ങളം ലഘു ഗ്രതകളം ഹരിണീ
പുത്തം- ഉ-ം- (നന്നൻസുമ്ഭവീ, മല്ലാ, കഷിരാ, ശിണീ, സുമ്ഭവീല
ഗാ) ഇ- സ- ഇ- സ- യ- ഗണങ്ങളം ലഘു ഗ്രതകളം പൂത്തമീ
വ്യുത്തം- ഉ-ം (ഇലാനസുമ്ഭവീജാല?, നസുമ്ഭവീ, യവാ, നാലഗാ)

മൃ- മനാക്രാന്തയുമണ്ഡാക്കം
മനേനത്തപ്പുചേരകിൽ
മിരളീന്നുജനാഭാസം
രസജ്ജരമല്ലികാ 285

വ്യോ- മ- ഭ- ന- ത- ത- ഗണങ്ങളം രണ്ട് ഗ്രതവും മനം
ക്രാന്താ ഏന്ന വ്യുത്തം ഉ-ം- (മല്ലാക്ഷീഭാമിനിനനനതാ, ബെന്നവതാ
ബെന്നവഗംഗാ) പതിനേന്ത്കഷരപാദം- സ- ന- ജ- ന- ഭ- സ- ഗണ
ങ്ങരാ മിരളീപുത്തം- ഉ-ം സുമ്ഭവീനന, നജ്ഞലാനന, നനഭാമിനി,
സുമ്ഭവീ) റ- സ- ഇ- ഇ- ഭ- റ- റ- ഗണങ്ങരാ മല്ലികാവ്യുത്തം- ഉ-ം-
(രാഗിണീനുമു, വീജാലാനജ റലാനഭാമിനി, രാഗിണീ) 285

മൃ- ശാദ്ധ്യലവിക്രീയിതമാം
മസജാസതതാഗ്ര
മേരഭാനയയായാപി
നൃശ്വരാമുനിവണ്ണിതാ 286

വ്യോ— പത്രംനാപതകഷരപാദം— മ = സ— ജ— സ— ത— ത— ഗണങ്ങളും ഗ്രാമവും— ശാർഥപ്രസ്താവിക്രീഡിതപ്പുത്തം— ഉ—ം (മല്ലാക്കൾ സുഖവീജലാനസുമിവി, താരെത്രവതാമെത്രവശാ) ഇരിപ്പത്രം നന്ദിപത്രം— മ— റ— ട— ന— യ— യ— യ— ഗണങ്ങൾ സ്വഭവരാ പുത്തം ഏഴേഴിന്നയതി. ഉ—ം മല്ലാക്കൾഹാഗിണി ഭാ, മിനിനനന ഘവാ നായവാനം ഘവാനം) ഇതിലധികമക്ക്രമായാൽ ബന്ധകം— ഇം മേൽപ്പറഞ്ഞവയെല്ലാം നാലുപാദവും ഒരപോലെ ഇരിക്കുന്ന സമപ്പുത്തണ്ണളാക്കാം— ഇതിനന്താഴെ എനം— മുനം— രണ്ട്— നാലു— സമപാദങ്ങളായ അംഗസമപ്പരത്തണ്ണളെ പറയുന്ന. 286

**മൃ— നന്നരാലപഗ്രമുന്നിന
ജജരാപരക്രമമാം
നന്നരായചന്താജാംഗാ
പുജ്ഞിതാഗ്രാപികോമളാ 287**

വ്യോ— മുന്നടിയിൽ— ന— ന— റ— ഗണങ്ങളും ലാലു ഗ്രാമകളും പരിനടിയിൽ ന— ജ— ജ— റ— ഗണങ്ങളും കൂടിയാൽ അപരവക്രമം എന പുത്തം— ഉ—ം (നന്നരാനന്നരാഗിണിലുംഗാ) നന്നരാജാലാന ജാലാന്നരാഗിണി) പരിനെ മേൽപ്പുകാരം— മുന്നിൽ— ന— ന— റ—യ പരിനിൽ ന— ജ— ജ— റ— ഗ്രാമവും കൂടിയാൽ പുജ്ഞിതാഗ്രാ എന പുത്തം— ഉ—ം (നന്നരാനന്നരാഗിണിയവാനം നന്നരാജാലാനജാലാന രാഗിണിഗാ) 287

ഇന്നി മാത്രജാതിയൈ പറയുന്ന.

**മൃ— ഓജത്തിൽ പ്രിയമേരണണിൽ
ബൈന്യുംമാന്യുവമന്തിമേ
യോജിച്ചുകാണ്മതാരൂപാസാ
ബഹുധാഗാനരീതിയാം 288**

വ്യോ— ഓജം— കരു— എന്നാൻ എനം മുനം പാദങ്ങൾ എന്നമും— പ്രിയ= പത്രിരണ്ട്— (പരപ്പേര്) മാത്രകളും— രണ്ടാം പാദത്തിൽ ബൈന്യം= പത്രിനെന്നുമാത്രകളും ദശക്കെത്ത പാദത്തിൽ— മാന്യ= പത്രിനഞ്ചുമാത്രകളും അയിക്കാണന്നതു്. ആരുപാ എന ജാതിയാക്കാം, ഇങ്ങനെ മാത്രാപ്പത്താങ്ങലക്കും ജാതിയെന്നാക്കാം പേരു. ഉ—ം (മാകാവതിലേബാൽ ദലപ്പുക്കാവണിയും വിശ്വേഷ കൈശ്വരാര്യം, മാധവിയാമണികാണേ, മധുവോലും വാണികേ ഇംഗ്രേ= 57— മറ്റൊ ഉ—ം കണറീക. നടക്കാലേകളിൽ നടിയുടെ പക്കായി അനേകവിധം ഗാനരീതിക്കു നകത്തായി മാത്രാദേ തന്താദേശം ഇം പുത്തംവത്തെമനു കാണ്ക. മലയാളത്തിലുള്ള മണിപ്രവാള കാവ്യം— വ്യവഹാരമാല— കാണാജന്മരും— അബേ

തവിംഗതി— മഴിക്കാട്— ക്രിയാസംഗ്രഹം— കാലപീപികാ—
ബൈജ്ഞാനികാ— കമ്പ്യൂട്ടറം— പലവിധിസ്ഥാനങ്ങൾ— ആട്ടക്കമക
ളിലെ ദ്രോക്കങ്ങൾ— മറുമനേകം സുഖാപിത്തങ്ങൾ— ഇവയെല്ലാം
മെൻകാനിച്ച സംസ്കൃത സൗത്രപ്രകാരംതന്നെയുള്ള ദ്രോക്കങ്ങളാക
കൊണ്ട് ഈ സംസ്കൃതപ്രമാണങ്ങൾ പ്രത്യേകം അറിയേണ്ടതാവ
ശ്രദ്ധാക്കാൻ ഇവിടെ ചുത്തുമൊയിട്ടുള്ളിലും പറഞ്ഞതിനെ നല്ക
ചല്ലിം ഗ്രാമിച്ചുകൊരാക. സ്വാപ്നത്രംനാലുപുതം. റണ്ടുമാതിരിയും
പതിനൊന്നാലുപുതം. ഹാനിനാമകീത്തനം ഇവയിൽ ചില ദ്രോക്കങ്ങൾ
സംസ്കൃതപ്രത്യേകതയിൽ തന്നെയും ഹാനിനാമകീത്തനം മുഴുവൻ.
മരറവയിൽ ചിലതും തമിഴിനേയും ആങ്കുയിച്ച കാണം.. 288

ഇതി സംസ്കൃതവ്യാതപ്രമാണം

സമാപ്തം.

തമിഴുറക്കിൽ

മു— വെന്നാകലപിപ്പാശരിയ
പ്പാവഞ്ചിപ്പകാശന്തരം
തന്നാട്ടിലപ്പത്തംപുതതം
തേവേഡാഴിക്കന്പത്തു. 289

വ്യാ— മനസ്തു ഇഷിപ്പത്താറു ചെന്ത്തുകയരക്കുംഗോം ശരി
യിടാവുന്നതായി, തമിഴിൽ കവിയിലപ്പണ്ടുപ്രകാരം. നാലുതുറ
അക്കന്ന ഉ—. വെന്നം— കലപിപ്പാ— ആശരിയിപ്പം— വഞ്ചിപ്പം—
ഇവയ്ക്കീഴായി അനേകമനേകം വ്യത്യസ്ഥിംഞ്ചു. 289

മു— എഴുത്തശച്ചീർത്തളയ
മടിയുംതൊടയാറിവ
എഴുന്നതല്ലോതമിഴിൽ
ചുഴിംകവിയിലക്കണം. 290

വ്യാ— തമിഴിൽ വ്യത്തലപക്ഷണം. ആറാക്കന്ന. എഴുത്തു—
അംഗം. ചീരി— തളി— അടി— തൊട— 290

മു— എഴുതേതാവബ്ല്ലീമഗായോ
മാത്രചീരത്താൻഗണം.
തളയോയതിപാദന്താ
നടിയോതൊടമേലടി 291

വ്യാ- എഴുത്തു- വസ്ത്രം- അശ- മാത്ര- ചീർ- ഗണം- തല-
യതി- അടി- പാം- തൊട- ഇംഗ്ലീഷ്ടൽ മേബലപ്പാം.. 291

മൃ- അശതാനോതനിരയു
മേശാംലാലുഗ്രതകളിൽ
അശവായ്‌പാടതെട്ടോള
മംഗികം‌ചീരതൊനിലേ 292

വ്യാ- അശ റണ്ടുതരം- നേരശ= ലാലു- നിരയശ= മുത-രൈ
ചീരിം ഇം വായ്‌വാട എട്ടോളം നിങ്കും.. എന്നാൻ മാത്രംജാ
തികു ചതുഷ്‌കലെ എന- നാലുമാത്രയിലുള്ള അങ്ങു ഗണങ്ങളുള്ളതു
പോലെ ഇവയ്ക്കു- അക്ഷരകു് എ പുമിലു- ഉ-ം കണ്ണേൻ- കണ്ണതു-
പറവതു- ഇങ്ങനെ കാണ്ക. 292

മൃ- കുറളും‌ചീരുമളവു
നെട്ടിൽക്കഴിനെട്ടിലുടി
പേറുവാളഞ്ചുതരവും
തമിഴിനടപാടുപോൽ 293

വ്യാ- തമിഴിലെ വ്യത്യസ്തങ്ങൾ അടി റണ്ടുതൽ എത്ര
വരെയാംവാം.. എന്നാൽ അവയെ അഞ്ചുതരമാക്കിയിരിക്കും- കറി
ളടി- ഇംഗ്ലീ- ചിന്തി- മധ്യടി- അളവടി- നാലടി-നെട്ടിലുടി-
അയ്യടി-കഴിനെട്ടിലുടി-അഞ്ചിനുമേബലപ്പാം ഇവയ്ക്കുലും-ഇവിടെ
ഉഭാവരണങ്ങളെ എടുത്തുകാണിക്കുന്നതു വളരെ പ്രയോജനമി
ല്ലായ്‌കയാൻ കാണിക്കാത്തതാകനു- മേൽപ്പറഞ്ഞ നാലു തുറ
യിൽ-വെന്നുയിലമന്ന് കുറളി പ്രായത്തിലേക്കും ആഗരിയതുണ്ണിം
എക്കദേശം ക്കുന്നതാകനു- തുഞ്ചൻറീ കിളിപ്പുംടക്കളുള്ളാം.. കലി
പ്പാത്തുയിലെ നാലടിക്കു എക്കദേശം ശരിയായിട്ടും- ഇരിപത്രു
നാലു പുത്തത്തിൽ ചില പുത്തങ്ങളുമുണ്ടു് മേൽപ്പുകാരം പതിനൊലു
പുത്തത്തിലും.. തുഞ്ചനെ അശസരിച്ചു ചിലതു കാണം- മേൽ
പറഞ്ഞ ഇംഗ്ലീ നാലടികളിൽ ചിലതു ഇവിടെ എടുത്തു് കാണി
ക്കുന്നതുകാണു കറഞ്ഞപക്ഷം.. തുഞ്ചനും മറ്റൊരു രീതിയിൽ
തന്നെ മനസ്സുിൽത്തി കിളിപ്പുംടക്കളിം മറ്റൊരു തീയതു് എന്ന ബേദ്യം
വരവാൻ നന്നായിരിക്കും- തമിഴപ്പുംടക്കരാ നാലടി

തിരക്കാളത്തിപ്പാടൽ

പത്രംസുകരു പിറ്റു വള്ളു പട്ടാടച്ചറി, മഹതും പവിഴവും
പുണ്ണാടിയാടി മടിന്തപിവു, പത്രകിടക്കും. പിണ്ണത്തരികെയിനി
ചുംപിണ്ണങ്ങം കരുതും കണ്ണക്കുന്ന കാണ്ണേകലാപുരികംളിത്തിയെ

പൊന്നമാതര

പൊന്നമാതര പൂരിയെ നാടിങ്കൽ
എന നാടിയവെന്നയിൽ നാതനെ—
ഉന്ന നാടവന്നന്ത്രവെളി
തനനാടവന്നന്നന്നവിയന്ന

ഈത ഇരിപ്പത്തുനാലിൽ സുരേദ്വംഗേ എന്നതിനോട്
കത്തിരിക്കും— ശീലമാറ്റനാം.

ഇംരട്ടിയിൽ പെക്കിളിക്കണ്ണി

അകമേവ മണ്ണലക്കുന്നല്ലെല്ലും ചൊല്ലി
ചുകമാനനീപോയ് ചുകകൊട്ടവായ് പെക്കിളിയെ

പരാപരക്കണ്ണി

ചീരാറുതെവതിയവകളും പൂമിഴതൽ
പരാതിയാണുപതിഃയ പരാപരമെ

വേരെ ഇംരട്ടി

ചുടരാളിമാടനോറും ചുങ്കിരമാർവ്വയു
മടമലർകളുംമാലേയമിവപൊഴിനാർ

ഈ മേൽക്കാണിച്ചതിൽ ഇംപലിഷൽ ദേശത്താട
പുത്രസ്വാവവും വളരെ ദേശത്താട ശീലും ആയിരിക്കുന്ന
കേരള ഭാഷാഗാന വിശേഷങ്ങളായ പാട്ടകളിന്നറിക.

മലയാളപുത്രന്നദി

മു— ഭാഷാഗാനവിശേഷങ്ങൾ
ഇപ്പലില്ലക്കരക്കുമം
സേപാഷ്കിക്കംമാത്രകാക്കില്ലേ
വിശേഷംതാളരീതിപോൻ 294

വു— ഈ മലയാളത്തിൽ തുഞ്ചത്തുമ്മരക്കര രാമാധണം
ഡേതം ഡേവതം ശിവപുരാണം, ഭേദമാഹാത്മ്യം മതലായവയെ
കേരളഭാഷാഗാനവിശേഷമന്ന സംഘടനയാട സംസ്കൃത
ത്തിൽനിന്ന പരിഡാഷപ്പെട്ടതിയ കിളിപ്പാട്ടകളിലെ പുത്രന്നദി
വള്ളുക്കുമത്തിലാകന്ന— അവരെ ഓരോവിധം താളവട്ടത്തിലെ
സംനിക്കന്ന വിയത്തിൽ രാശാദികളെ ചെത്തുചുരിക്കുന്ന മാത്ര
കുക്കു വ്യവസ്ഥയില്ലന്നതന്നായല്ല അക്കശരസംബന്ധമായി മാ
ത്രക്കുക്കു മന്ത്രപേ പറഞ്ഞ നിയമവും ഇതിലില്ല. പിന്നെ പല
കവികളും സുകാദം— ശേമം— കൂളിഗംഡ— കംബരമീമംഗിംഗ്യും

കേരാരലുതും— വില്പച്ചരാണം— വൈരാഗ്യപദ്ധ്രോദയം— ചിന്താ
രണം— ഏകാദശീമാഹാത്മ്യം— വാല്പീകിരാമാധാരണം— വേതാളചരി
ത്രം— പഞ്ചത്രം— ചാണകക്യസ്ത്രം— നഷ്ടചരിത്രം— ഉത്തരരാമാ
ധാരണം— സീതാവിജയം— മതസ്പർശരാണം— സന്താനഗോപാലം—
മറ്റും അനേകവിധം പാട്ടകളെ തുണ്ടുനെ അനുസരിച്ചും മറ്റും
തീയ്തിക്കളും വികരും അക്ഷരനിശ്ചയംതന്നെ ആകന്ന ഏന്നം
നാലു പാഥാധിക്രമം തമിഴിനെ അനുസരിച്ചും ഇന്ത്യൻ ദാരാ
ശീലുകളാണെന്നും. ഈ മലയാളത്തിൽ സംസ്കൃതജ്ഞാനവും
കരു തമിഴിന്റെ അറിവും ഉള്ളാം. മേൽപ്പറഞ്ഞ മലയാള
പുസ്തകങ്ങളെ ഭാഷാരീതിപോലെ വായിച്ചും പരിചയിച്ചുള്ളുവെന്നു
ആയ മലയാളിമാത്രം അറിയുന്നതാകന്ന. 294

മു— പെപകിളിക്ക്ലീയേനോക്കീ
തക്കിളിപ്പാട്ടത്തും
തകലാണോത്തശിലപിത്തം
നകമീരടിപാടിനാൻ 295

വ്യാ— ഈ മലയാളത്തിലേക്കു ആദ്യകവിയായ തുണ്ടുതു മുത
നാമൻ പെപകിളിക്ക്ലീ— പരാപരക്ക്ലീ ഇവയായ തമിഴ്
ക്കവിയെ നോക്കിത്തന്നെ തന്നെ കിളിപ്പാട്ടകളെ തീരും. ഏ
നാൽ ആ ശീലുകളുടെ ഗാനരീതി ആ മഹാത്മാവിന്റെ ഉള്ളിൽ
നിന്നും പുറപ്പെട്ടപോലെ അല്പാതെ കേവലം തമിഴ് രീതിക്കു ചേന്നീ
രീക്കയ്ക്കില്ല. 295

മു— ഗണമെട്ടയുശച്ചീരോ
പിണ്ണയുന്നടിരണ്ടിലേ
കാണണ്ണുത്തവുനാക്കുന്ന
ലിണ്ണങ്ങംശീലുകാകളി 296

വ്യാ— മുൻപറഞ്ഞ സംസ്കൃതഗണമേതക്കിലുമോ— മുക്കുന്നെന്ന
ശുത്തായ ആയുശച്ചീരോ എട്ടുകൂടി രണ്ടിയായി കാണുന്ന ശീലപിന്ന
കംകളീ എന്ന പേര്—

ഉ— ശാരികപ്പെട്ടതലേ ചാതശീലേവരി
കാരോമലേകമാശേഷവും ചൊല്ലനീ

എത്ര ഗണമെട്ടിലും എന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ ഈ പുത്തം
പാട്ടിന്റെ പാട്ടപോലെ മുതലാലുകൾ മാറിവന്നു പലവിധമായി
രീക്കമെന്ന താത്പര്യം. എക്കിലും ഈ പുത്തത്തിന്റെ ഒരു സംഘടന്യു
വിധിക്കു താഴെ കാണിക്കുന്ന അടയാളങ്ങളുകു ശരിയായി മുക്കു
വാലുക്കുള്ള മേൽത്താൻ എന്നിൽ എത്രയും ഉണ്ടാക്കാം.

—, —, —, —, = 20— മാത്രകൾ—
 —, —, —, —, = 20— മാത്രകൾ—

മു— ഉംഗത്തിലോരോഗണവും
 മധ്യഗംഡിതചീരതും
 എഴുത്തിത്തെങ്ങളനാക്കന്നാ
 പദ്ധക്കൈള്ളാതകേക്കയാം 297

വ്യാ— ഒരു ഗണം. പിന്നെ മുമ്പുന്നഗംഡിരബന്ധത്തു മുണ്ടെന്ന നാലുശത്തിൽ മുരിപ്പത്തെടുക്കാതെന്നിൽ റണ്ടും ആയ ശീലിന കേക്കാ എന്ന പേര്— ഉ—ം മാകൾ മകരസവിന്മു പാനവുണ്ടെന്നു.

തുകന പികകലപപഞ്ചമം കേട്ടുകേട്ടും

ഈതും മേൽപ്പുകാരം അക്ഷരങ്ങളുടെയൊ ഉച്ചാരണത്തിന്റെയോ മുകളിലുമാറിംകൊണ്ട് പലവിധത്തിലുംവരും— എക്കിലും മുൻകാണിച്ചപ്പുകാരം ഒരു സാമാന്യവിധിക്കു താഴെ ചേക്കുന്ന അടയാളവും കാണിക്കു.

—ം—ം—, —ം—ം— = 22— മാത്രകൾ—
 —ം—ം—, —ം—ം— = 22— മാത്രകൾ—

മു— മധ്യഗക്കീരോഗത്താക്കം
 ചൊരുപ്പാടീരാറുചീരിലെ
 കൈവരത്തുകളുംപദ്ധത്തിൽ
 കാണുന്നനടയെന്നാണീൽ 298

മുമ്പുന്നഗംഡി ലഭ്യ മുത്തുമത്തിലീരംഭക്കരമായ ചീതകളും റിലേ അടിനാട്ടുടി ഇഷ്ടപത്തിനാലുക്കപ്പരത്തിൽ കള്ളുപദ്ധത്തിൽ കാണുന്ന ശീലിന അന്നനട എന്ന പേര്.

ഉ—ം— പുരുഷരവിതനയക്കാരോടി
 നേനാവരുംഡു നേർജ്ജക്കുട്ടത്തിൽ—

ഈതും ശബ്ദമാറിംകൊണ്ട് പലതരത്തിലും വരുമെങ്കിലും സംമാന്യവിധിക്കു താഴെ അടയാളം കാണിക്കു

—ം—ം—ം—ം— = 18 മാത്രകൾ—
 —ം—ം—ം—ം— = 18 മാത്രകൾ—

ഈതു നല്ലോരു ശീലാണ— 298

മു— കാകളീമുന്നടിക്കല്ലോം
 മുട്ടക്കീരാനുപതക്കപ്പരം

ആക്വേമാത്രയാസ്ത്വിച്ച്
പാട്ടമേ കളകാഞ്ചിയും 299

വ്യം— മന്ദിരത്തെ കംകളീരൈലിൻറെ പുംബാലും തമിഴിൽ മടക എന്ന പറയുന്നതിനോട് ഏകദേശം ശരിയിട്ടും. മാത്ര ഇരിപ്പ തിരിതന്നെ— അക്ഷരം പതിനെട്ടാക്കി ഒരു ശീലണ്ട് അതിനു കള കാഞ്ചിയെന്നപേര്.

ഉ— ശ്രൂക്കത്തെണിജനമണിയുമണിമകടമാലീകേ—
ചൊബല്ലുടോചൊബല്ലുട്ടജ്ജലീലാമുതം.

ഈ മേൽപ്പറഞ്ഞ നാലു ശീലതന്നെ തുണ്ണൻ പാട്ടിലെല്ലാം പ്രധാനമായതും തുണ്ണുനെ പിറ്റുന്ന് മറ്റു ഭാഷാഗാനകവികൾ പഠിയതും ആകന്നു. തുണ്ണുനെ ഭാരതത്തിൽ ചില പർവ്വതിൻറെ അട്ടും നാലുഞ്ചീലു കാകളിയെ മാത്രയാസ്ത്വിച്ച് അക്ഷരങ്ങേം ചെയ്തു സാധാരണ നടപ്പിലുംതന്ത്രിനാൽ അതിനീപ്പോലും പേരും ലക്ഷണവും കൊടുക്കുന്നീല്ല. 299

മൃ— കൂളിഗാമ്പയതിൽകാണും
കാകളീപിന്നടിക്കിഹിഹ
നിസ്ത്രയംപത്രാഴത്തനും—
ലേക്കംമാകടമഞ്ജരീ 300

വ്യം— കൂളിഗാമ്പയിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കാകളീയുടെ പിന്നടിക്ക രണ്ടുക്ക്ഷരം കുചുക്കാണുന്ന ശീലപിന്നു മഞ്ജരീ എന്ന പേര്.

ഉ— ഇന്തിരാതന്നട പുഞ്ചിരിയായെംബ
ചന്തികാമെയുംപിരകയെംലെ,

ഇന്തിൻറെ ഗാനരിതിക്കു എല്ലാ അക്ഷരങ്ങളും മുഖവായിതന്നെ ഉച്ചരിക്കേണമെന്നമറിക. 300

മൃ— മുനംതമിഴവുതത്തതി
ചുംനതാംപോന്നമാതരിൽ
ചേന്നുസന്താനംഗാപാലം
ജണാനപ്പാനയുമോക്കേടാ 301

വ്യം— സന്താനഗാപാലം, ജണാനപ്പാന ഇവകളിൽ കാണുന്നതു മണ്ഡു തമിഴിലേപ്പായ പോന്നമാതരിനു ശരിയായ (ഇരിപ്പ തന്നാലു വ്യത്യസ്തം)— സുര്യവംശേ പിറന്ന ഭൂപാലനാം എന്നതിനു ശരിയായ നാലടിതന്നെ—

ഉ—० ശ്രീമഹാഗണനാമദനംവാണിയും ശ്രീമണാളം വാഴ
ഗരിശനം ശ്രീനിലക്കളാനെന്നള്ളത്തനാമദൻറെ ശ്രീപാദങ്ങളും വാഴ
വിശേഷിച്ചും.

മൃ— ഉററിക്കാർമ്മപനാംകണ്ണപ
നാറിലായളളളളളലും
പററിച്ചുകൂടുകാക്കല്ലും
കൊററിനംവകയാക്കിനാൻ 302

വ്യാ— കഞ്ചൻനപിയംരെന പ്രസിഡന്യായിതന കവി
വിശേഷമായ ഒരു റിതിയിൽ തുള്ളലെനനാങ്ങവക പാട്ടണംകാവി
അതുള്ളം പലക്കം കഴിച്ചിലിനം വഴിയണംകാവി 302

മൃ— ഓട്ടൻശീതകപറയ
മട്ടിലേകെട്ടിയാനതു.
കൊട്ടിപ്പുട്ടിയരണതു
കെട്ടിയാടനതില്ലേയോ 303

വ്യാ— തുള്ളൽ പലതരത്തിലുണ്ടെങ്കീലും, മുന്നതരംതന്നെ
പ്രധാനമായിരിക്കും. അവ— ഓട്ടൻതുള്ളൽ, ശീതകൻതുള്ളൽ, പറ
യതുള്ളൽ ത്വദയാക്കു— ത്വദയെല്ലാം പലങ്ങം അരണ്ണതു കൊട്ടം
പാട്ടം മെളിച്ച കെട്ടി ആട്ടന്നതു ദ്രോജ്വാനമാണെല്ലാ 303

മൃ— മാത്രാശേഖാധശമാപ്പിച്ചു
ചേരേന്താരടികയരണഡിലേ
ചീത്രമാമകഷരതേതാടം
പാത്രകൊരാകോട്ടനോട്ടനെ 304

വ്യാ— ഓട്ടൻറെ സ്വഭാവം, ഒടക്കിക്കു പത്തിനാറുമാത്ര—
അണ്ണനെന രണ്ടി ഒരു ശീല്പതന്നെ— അടിക്കൊണ്ടു നുക്കാനമന്നാലു.

ഉ—० ഹരന്നുംചെപ്പു, തമ്മിടെ ജടയിൽ 16 മാത്ര—
പെതകീനവെള്ളുംവേർവിടകീലു 16 മാത്ര—
ഈതു യമാർത്ഥമായി ഓട്ടാനെന. (ദുരിതാ) 304

മൃ— ശീതകകാകളീതനെ
ശീല്പതാന്താറുമാരെടു
ശിമിലാനപ്പുട്ടബല്ലന്താൻ
ശീലംപറയന്നാപരം 305

വ്യാ— ശീതകൻ, മുന്പുത്തുഞ്ചൻപാട്ടിൽ കാകളീ എന്ന പറഞ്ഞ തുന്നെന്ന— എന്നാൽ ചൊല്ലുന്ന ഗാനരീതിമാത്രം മാറിവരും.

ഉ— മരിതുംവണ്ണിച്ചു മരിതുംവണ്ണിച്ചു
മരിതുംമരിതുംമരിതുംവണ്ണിച്ചു.

ഈ കല്പ്പാണസൗഗധ്യികത്തിൽ പ്രധാനം— പിന്നെ അന്ന ജൂപ്പിൻറെ ഒരു പ്രസ്വാരഭേദത്തിലഘടിപ്പിന്നുന്നതായി ഗാനരീതിയിൽ അടിക്കെട്ടക്ഷരവും പ്രായേണ പതിനാലുമാത്രയുമായിരിക്കും.

ഉ— ഉഡിക്കം സൃഷ്ടിക്കാശം
ജപലിക്കുന്ന, ശിവലിംഗം.

മു— കേക്കാപാതിയുമൊന്നാണോ
മാക്കവേക്കളുകാണ്ണുവിയും
പാകത്തിൽചിലചിത്രംകാ
ണകമേക്കാതുകംവരും 306

വ്യാ— മൻപെ തുഞ്ചൻപാട്ടിൽ കേക്കം എന്ന പറഞ്ഞത്തിൽ— അടിക്കൊണ്ടു— റണ്ടിയാക്കി— ഒരു തരവുമണ്ണം.

ഉ— ദേവംഡിരാജനിനെ, സേവിച്ചുപോങ്ങം എന്നം
ദേവകിസുതന്നുകയും ചാവാനായ്ക്കുന്നുനും.

ഈ ഒരു സമയം നാല്പടിയാക്കിയും വെന്നുബാജാതിയിൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതിനാലാക്കുന്ന ഉഭാഹരണത്തിൽ നാല്പടി കാണിച്ചതു— പിന്നെ മൻപെ കളിക്കാണ്ണി എന്ന പറഞ്ഞതുറും തുള്ളലിൽ ഗാനഭേദത്താട്ട നടക്കം.

ഉ— കീഴികളിടുന്ന കീഴിവപനമിളിയുമെന്തവംണിയും
കുമ്പാടമോമനച്ചില്ലവില്ലപ്പറ്റവും—

ഈ അടിക്കളെ വിപരിതമാക്കിയും ഓരോ അക്ഷരം നീക്കിയും കല്പ്പാണസൗഗധ്യികത്തിൽ കാണുന്നതുറും ഒരവിധം മുട്ടക് തന്നെ.

ഉ— കൽഹാരപുഷ്പംനീരന്നാഞ്ചക്കണ്ണ
കമലമണിനീരുമുടക്ക കമലമത്രക്കണ്ണ

മു— ആട്ടക്കമെകളിഞ്ഞാകടാഡി
കൊട്ടാരക്കരകോട്ടയം
കുട്ടജ്ഞന്നായിയുംമററും
കുട്ടാമഷ്ടപദികവെ 307

വ്യാ— പിന്നെ പലവിധം ആട്ടക്കമെകളിഞ്ഞാകടാഡിയവ— അപ്പു, പദിപോലെ ശദ്ധപദ്ധത്യ പ്രഖ്യാപനമാക്കുന്ന. 307

മു— നാളായണീതക്കമ്പേസാമവാര
പ്ലാട്ടുന്നവേണ്ണാതിരവാതിരക്കും.

മട്ടോലമാലാപിനിമാർക്കളിക്കും
പാട്ടംഗേകംപലിപ്പുത്തമോടും 308
കൂട്ടിടവാനിനവയെങ്കണ്ണേയോത്താ
ലേട്ടിൽപ്പരയാസംപന്നീപ്പിടംകേൾ
നാട്ടിൽപരനോരിവത്രപക്കംപാഠി
വട്ടത്തിൽവാക്കുങ്ങൾ ചമയുക്കില്ലണാം

309

ശീലാവത്തീപാടും സോമാവാസപ്പാടും പത്രവൃത്തം മുതലായ
തിരവാതിരപ്പാടുകൾ - ഓൺപ്പാടുകൾ - അബ്യടികൾ - വഴിപ്പാടു
കൾ - കോലടിപ്പാടുകൾ - ഇവകളിലെ വച്ചതങ്ങൾ പലവിധമായി
കൂടിയും എന്നാൽ ഏക - ചപബ - ത്രപകം - അടന്ത - മുതലായ താഴെ
വട്ടത്തിനു ഒരു മാത്രക്കളാട അക്ഷരങ്ങൾ ചേരുന്നണാക്കിയെന്നും
അവയെല്ലാം പേരും ലക്ഷണവും ഈ ചെറിയപുസ്തകത്തിൽ പറ
വാൻ പ്രധാനമിഴിയ്ക്കുമാക്കാം.

പിന്നെയും ചില ചിറ്റ എന്ന മറികളും - അവയെല്ലാം താഴെ
വട്ടത്തിലെപ്പറ്റിച്ച് ഇടക്കിട്ടു കാണാം. അവയും വെള്ളേരു പേരും
ലക്ഷണവും കല്പിപ്പാനുള്ളതെങ്കിലും ഒരു പുസ്തകത്തിലും സ്ഥായി
യായിരിക്കുന്നില്ലായും കുക്കാണ്ടു ഇവിടെ ചുതക്കാം.

ഉഭാഹരണാന്തരം

തലമട്ടിയംവന്നതിക്കണ്ണു മുലയിണയും മാറുവിണ്ണു മുതൽ
കാണിക്ക

വച്ചതാലോകം സമാപ്പം

മുട്ടു - കാലേകമടിക്കവഞ്ചാലേ
യലക്കാരസപാലാവവും
ബാലാനാംമനമുല്ലാസം
കോലുമാലാപംഗിയും 310

വ്യാ - അർത്ഥം സുഗമം - സ്വരാവമെന്ന പരിഞ്ഞത്തിനാൽ
സംസ്കൃതത്തിലെ ബഹുവിന്ധ്യാരമായിരിക്കുന്ന അലക്കാരശം
സ്രൂത്തെ ഏകദേശംപോലും ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ വിവരി
പ്പാനിടവും കാലവും പോരായുംകയാൽ വളരെ സാരമായും സാധാ
രണമായും ഉള്ള ചില അലക്കാരങ്ങളെ മാത്രം ഏടുന്നു ശാസ്ത്രസ്വ
ഭാവം മാത്രം ബാലയാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാമെന്നത്മം 310

മുട്ടു - സാഹിത്യാംഗവിഭാഗത്തി
ദ്രോഹംകൂക്കശ്ശതക്കംമാം

അംഗാവലീവ്യാകരണം
വംഗാദികളംകൃതി: 311

വ്യാ— സാഹിത്യമെന്നാൽ അറപ്പള്ളുന്നാലു കലാവിഭ്യകളിൽ
വെച്ച് പ്രധാനത്തെയായ ആക്ഷരവിഭ്യയാകണ— അതിനെ ഒരു അവ
അവിയാക്കുന്ന പക്ഷം തക്കശാസ്ത്രം അതിനെന്ന് ഉള്ളൂ— വ്യാകരണം
അതിനെൻ്റെ കരവരണമേന്തുവിയും— അലങ്കാരം അതിനെൻ്റെ വല്ലൂ
ഡ്യാഡരണവും. ആയിരിക്കും— ഒരു ശരീരം എത്ര ബലവും സൗഖ്യം
എത്രവും. ഉള്ളതായിരുന്നാലും വന്നുണ്ടി പുഷ്ടിയില്ലാണതാൽ ശോഭിക്കു
ന്നില്ലാത്തതുപോലെ തക്കവ്യാകരണാദിജ്ഞാനം എത്രമാത്രം ഉണ്ടാ
യാലും. അലങ്കാരശാസ്ത്രം കൂടാതെ സാഹിത്യവിഭ്യ പ്രകാശി
ക്കാത്തതിനാൽ— അലങ്കാരഗ്രഹണം. മുഖ്യമെന്ന താത്പര്യം 311

മൃ— ആഞ്ചോപദേശമാംശംപും
വേദവുകമകാവ്യവും
കുംണിപ്രലോസ്യഹ്രിക്കാന്താ
സമ്മിതംസദ്ധാത്മമാം 312

വ്യാ— ശംപുമെന്നതു കേവലം കാകാദികളുടെതല്ല— യമാദം
മായി പറയുന്നവയുടെ വാക്കുമാത്രമാകണ— അതു മുന്ന തരമാക്കി
യിരിക്കുന്നു—1, വേദവാക്കുങ്ങൾ— (പ്രഭ്രാംഗിതം) 2, പുരാണാദി
കരം— (സൂപ്രത്യുമ്മിതം) 3, കാവ്യാംകാദികരം— (കാന്താസമ്മി
താ) ദേശപൂശാണകാവ്യാദിശംപുംജാലൈ ക്രമേണ പ്രഭ്രാംഗിക്കാന്താ
സാദൃശ്യപ്രീതിയതിനാൽ അവ യമാക്രമം, ബഹു
മാനാദര, വിനോദ വിഷയങ്ങളുണ്ടാക്കിക. 312

മൃ— കാന്താസമ്മിതവുംമുന്നാ
മുത്തമംധപനിസംജ്ഞതിതം.
കിരുദ്രേശാത്മിതംമല്ലു
മധമംവ്യംഗവജ്ജിതം 313

വ്യാ—മുന്നവിനെ മുന്നാന്തരവും മുന്ന തരമാകുന്ന— 1—ഉത്തമം=
ധരനിസംജ്ഞയളിക്കു— 2—മല്ലമം= ദ്രോഷ സഹായിച്ചുള്ള ധരനി—
3—അധമം=വ്യംഗം അല്ലെങ്കിൽ ധരനിയില്ലാത്തതു തന്നെ 313

മൃ— കീത്തിപ്പത്രപമേയംതാൻ
നേത്തവുസ്ത്രപമാനവും
ചാത്തംസാധാരണംധമം
ചേത്തപോലീവവംചകം 314

വ്യാ—അലങ്കാരലക്ഷ്യങ്ങളുടെന്തിനു പ്രധാനാവയവങ്ങളിലെ
ഉപംഥങ്ങളിലുണ്ടായതെന്നു പറയുന്നു. ഉപമയങ്ങളാൽ— വല്ലി

കന്ന വസ്തു-ഉ-ംമിവം.. ഉപമാനമെന്നാൽ ശരിയിട്ടുവസ്തു ഉ-ം പര്യന്ത്- സാധാരണ ധർമ്മം എന്നാൽ ധർമ്മം ശരി യായിനിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം-ഉ-ം ദാന്തി-വാചകം എന്നാൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒരു ധർമ്മംകൊണ്ട് ഉപമയേപ്പമാനങ്ങളെ സംബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പദം-ഉ-ം ഇവപോൽ-ഇവയ്ക്കു അനേകപാഞ്ചായ ശമ്പുണ്ടഭൂതവയെ അതായും സമയം കണ്ണറിക. 314

ഉപമ ലുക്കാറം

മൃ— രണ്ടുവസ്തുക്കരംസാദ്ധ്യം
കൊണ്ടാടിലുപമാമതാ
കൊണ്ടൽപോർലുനപുഷ്ടപ്പങ്ങ
ഇണ്ടത്രക്കന്നകാർക്കാഴൽ 315

വ്യാ— എല്ലാ അലങ്കാരത്തിലുംവെച്ച പ്രധാനവും, സമ്പ്രവ്യം പീഡിക്കായ ഉപമാലക്കാരത്തെ പാരി. ഇതുപാതമുണ്ടായിൽ സമാനഗ്രന്ഥം, ശരിയായിരിക്കുന്നവാം ഉപമാലക്കാരമാകുന്ന. ഉ-ം കാർക്കാഴൽ— കൊണ്ടൽ, പോലെ ലുനപുഷ്ടപ്പങ്ങളെ തുകന്നണ്ടു— ഇതിൽ ഉപമയാഡി നാലും കൂടുന്നതും, വ്യംഗമില്ലാതിരിക്കുന്നതും. തന്നെ ലക്ഷ്യം— ഇവിടെ കാർക്കാഴൽ ഉപമയേവും കൊണ്ടൽ ഉപമാനവും. പോലെ വാചകവും, ലുനപുഷ്ടപ്പങ്ങളെ തുകന്നതു സാധാരണ ധർമ്മവുമാകുന്ന— ലുനപുഷ്ടപ്പം എന്നതിനും ലുനങ്ങളായ പുഷ്ടപ്പങ്ങളുണ്ടും, ജലക്കണമെന്നും. അതാം.. മോഹം. വെള്ളത്തുള്ളി പോലെ തലമട്ടി പുനിരയെ ചൊരിയുന്ന— എന്ന അന്വയാനതം— ഇതു പുഞ്ചിനാപമാം—ഇതിൽ സാധാരണയമ്പാദം ദ്രീഖ്യമാക്കിയതു കവലയാനുംതെത്തു അന്നസരിച്ചാകുന്ന— പര്യാലോകപക്ഷം. അതു വേണമെന്നില്ലതും— ഇം ഉപമയിലടങ്കിയെ പലവിധത്തിലും മിഛ അലങ്കാരമെന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇതുനേന്ന പ്രധാനാലക്കാരമെന്നറിക. 315

ലുക്കുവപമക്കാർ

മൃ— എല്ലാത്തിച്ചിലലോപിച്ചും
വണ്ണമെട്ടിന്തുനെർമ്മവീ
കണ്ണിനുതമമക്കന്നൽ
കണ്ണികാരാളിക്കുതലുാം 316

വ്യാ— മുന്നറിഞ്ഞ— പുഞ്ചിനാപമാവയവങ്ങളായിൽ നന്ന— രണ്ടു— മുന്നുംവും ലോപിച്ചുവരുന്ന— ലുക്കുവപമക്കാർ എടുണ്ടു— ഓവയിൽ

ഉപമാനലോപം വരാത്ത നാലും ദത്വിയം ദ്രാവിഡവാക്കൈകളിലും നടപ്പാകയാൽ അവശ്യമായ ഉദാഹരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു ഭർഖമോകയാൽ ഇതിൽ പറയുന്നില്ല. ഇന്ത്യനേർമ്മാവി എന്നതിൽ സാധാരണ ധർമ്മലോപം— കണ്ണീസ്⁹ ആത്മം എന്നതിൽ ഉപമയും ധർമ്മം വാചകം— ഈവ ദ്രാവിനും ലോപം— കന്നൻകണ്ണി എന്നതിൽ ധർമ്മം— വാചകം— ഈ ചില്ലു¹⁰ ലോപം— കാരാളി തുല്യാജ എന്നതിൽ വാചകലോപം—പിനും ഉപമാനലോപത്തോടു വരുന്നവ നാലിനംകൂടി കാകതാലീയം— എന്ന ഒരു പദത്തിനാൽ സംസ¹¹ തുതത്തിൽ സാധിച്ചതുപോലെ ദ്രാവിഡത്തിൽ വജ്വാനിടയില്ലോ ജീയാലാകന്ന— അവയക്കരിച്ചിവിടെ പറയാതിരുന്നതു എന്നും കണ്ണേകാംക 316

അനന്ത പ്രയം പ്രതീപം 2

മൃ— എതിരില്ലൈക്കിലോചാല്പാ
മതിമാനമനനപയം
പ്രതീപമതിലെബാക്കണ്ണോൽ
പ്രിയാദ്രക്കിനപകജം 317

വ്യാ— ദത്വന്നു ശരിയായ മറ്റൊരു പദാർത്ഥത്താട്ടപമിക്കാ നില്പാതിരിക്കുന്ന മഹത്പരത്താടിരിക്കണ്ണോരു അനന്തരാല കാരം—ഉ—— മാനം എന്ന പദംതന്നു ആകാശംമുതലായ ചീല വസ്തുക്കൾക്കു ഉപമാനമില്ലെന്ന കാൺക്-2— പിനും മനൈ പറഞ്ഞ ഉപമയോപമാനങ്ങളെ വിവരിതമാക്കിപ്പുറംയും പയാ—പ്രതീപമെന്ന—അലപകാരം— ഉ—— പ്രിയാദ്രക്കിനു— പകജം— ഒക്കും—പോത്രം— ഇവിടെ പോൻ അപരമാർത്ഥത്തിൽ കാൺക്— ഇതിൽ സാധാരണ കണ്ണു താമരയോടൊക്കെമുന്നു പറയേണ്ണിയിരിക്കു— താമരക്കണ്ണിനോട് നേരാകനു എന്ന പറഞ്ഞതുതന്നു വിവരിത മെന്നീക. 317

പരിണാമം

മൃ— കേളോനിൻവ്യത്തിമരിഡാനിൽ
കിളരിൽപരിണാമമാം
തെളിവാന്നോരുക്കണ്ണതാർക്കോ
ണഭാളിനോക്കുന്നകാമിനീ 318

വ്യാ— ഒരു വസ്തുവിനു സഹജമായ വ്യാപരം മറ്റൊരു വസ്തു വിനോദംവാദം— പരിണാമമെന്ന— അലപകാരം— ഉ—— കണ്ണീ

കണ്ഠതാർക്കാണ്ട് നോക്കന്ന എന്നതിൽ സംശയാണെന്ന നോക്കന്ന കല്പിഞ്ചിൻറെ പ്രധ്യാത്മി താമരയ്യാകവിയിരിക്കുന്ന എന്ന കാണ്ക. എന്നാൽ ഈ വ്യത്യിപക്കപ്പജ്ജ ചേതനാചേതന വ്യത്യാസം കവി കരാൻഗാകരിച്ചിട്ടുമില്ല. 318

മൃ— പരാദ്ദേക്കത്രപത്പരം
രോപമാംത്രപക്കദൈയാ
പുലിതാനിവനോർത്തീടിൽ
പരപ്പംഗവമാരനേ 319

അദ്ദേഹായോ സ്വത്രപമായോ ഒരു വസ്തുവിനെ മരിഡാനാക്കുന്നോരു ത്രപകമെന്ന അലക്കാരം. ഉ—ം പരപ്പംഗവമാരണത്തികൾ ഇവൻ പുലിതനെ— പുലിതനെ— എന്നതിനാൽ അദ്ദേഹകല്പിച്ച— പരംബരാകന പുംഗവ = (കാളി) എന്നതിനാൽ ശത്രുക്കളെ കാളയാക്കി കല്പിച്ച— പരപ്പംഗവൻ— ശത്രുഗ്രുപ്പനെന്നും മുള നൃനായിക്കുന്ന ആറുത്രരമ്ഭങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിക്കു.

സൗത്തി— ഭ്രാന്തി— സന്ദേഹം— ദി

മൃ— സൗത്തിയുംഭ്രാന്തിസന്ദേഹം
മതിയായൊന്നാമില്ലടോ
എതിർക്കാണ്ടുന്നോരും
ചേതോവിക്രിഡേമാം 320

വ്യാ— സൗത്തി— ഭ്രാന്തി— സന്ദേഹം— ഈ മുന്നലക്കാരവും യമാത്മം തന്നെയായിരിക്കം— അവ സമാനപാരാത്മഭേദ കാണ്ടുന്നോരു ഉണ്ണാക്കുന്ന മനസ്സിൻറെ വികാരങ്ങേതനെ— മുലത്തിൽ ദ്രോഗാനും കാണിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇവിടെ കാണിക്കാം— താമരപ്പുക്കൾപ്പോരു കാന്താമുഖവെത്തു ഓത്തു— ഈ സൗത്തി— വണ്ടുകര കാമിനീ മുഖവെത്തു താമരപ്പുവെച്ചുനു അന്യാളിച്ച— ഈ ഭ്രാന്തി— കാമിനീമുഖവെത്തക്കണ്ണു ചാറുമണിയലമോ താമരപ്പുവോ എന്ന സംശയവനു— ഈ സന്ദേഹം— മുന്നലക്കാരത്തിലും ചീല വ്യത്യാസമോ തന്നേദേഹം കാണാം. 320

മൃ— മറയുക്കിൽക്കളുവോ നേരോ
പരിയന്നിതപചുതി
മരിമാനകനല്ലുവോ
നാറുവെന്നുകന്നല്ലാണയ. 321

വ്യാ— എന്നെങ്കിലും നോന്നെന്ന മറച്ചപരിയന്നുപാളിപ്പണ്ണുതി എന്ന അലക്കാരം ഉ—ം ചാറുനേനാക്കി ഈ ചാറുന്ന്— ആകാശ

ഗംഗയിലുള്ള വെള്ളത്താമരയെന്നപറയുന്ന— ഇതിൽ ചാറുനെ മറച്ച്
താമരയാക്കി ഇതിൽ ഭ്രാന്തിചേരകു, മറ്റൊ കാൺക് 321

ഉർജ്ജപ്രക്ഷാലക്ഷാരം

- മൃ— ഓക്കേഡോസുക്ഷുമല്ലപ്രക്ഷാ
തക്കിതോല്ലകടകോടികാ
അക്കോകിമാത്രാപ്പുകവാ
നിക്കാണമിതള്ളനിയിൽ 322
- തനിലാറുതരംവസ്തു
പിന്നേഹതുപദ്ധതിലാം
വന്നിൽസ്ഥമയുപുത്രനോ
ചീനനോവാനമഞ്ജനം 323
- നിലപ്പത്രനിത്തനേതളീ
രടിത്രട്ടതായിതയിന്തേ
മിവഗ്രീമോഹിപ്പംബുജ
മൊട്ടവെറുക്കുന്നവിധുവും
നിലപ്പാനോക്കാക്കത്തട
മൊട്ടിനട്ടക്കെട്ടുവലിയാൽ
സുവംകാലെപക്കുത്തിനും
കതപമാണോനാളിനവും 324

വ്യാ— ഉർജ്ജപ്രക്ഷയെന്ന അലക്ഷാരം പെഹ്മ സുക്ഷുമരക്കന്ന—
അതു ഒരു വസ്തുവെ സകല്പിതമായ മരറാതെ വസ്തുവായിട്ട് വേബി
ക്കനേടത്രുണ്ടാക്കാം— ഇതും മുമ്പിന്തെ ഉപമയം പല ലക്ഷണങ്ങൾ
ഇല്ലോ. ദണ്ഡിരിക്കുമെങ്കിലും തമിൽ പ്രധാനമായ ഒരു ദേഹഭൂതി
തെന്തെന്നാൽ ഉപമയും ഉപമാനം യഥാർത്ഥമായും. ഉർജ്ജപ്ര
ക്ഷയും ഉപമാനം യുക്തിപൂർവ്വം സകല്പിതമാനുമായും. ഇരിക്കു
മെന്നറിക്കു— ഉർജ്ജപ്രക്ഷയും ഉം— അന്തിക്കു കാണുന്ന ഇതുടെ കോക
പ്ലിക്കളിടെ വിരഹാശിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട പുകയേറു എന്ന
ഉഷ്മാച്ച. തിയുജേഷടന്തു പുകകാണാമെന്നാതു യുക്തിയുംയാൽ അതു കേവലം സകലം
തന്നു— മാൻ+തൈ+പുക=മാത്രയും എന്നു കാണ്കു. സസ്യാ
സമയത്തു സകല കോകപ്രക്ഷിക്കാം. ഇണപിരിഞ്ഞെ കേഴു
മെന്ന ശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധി. ഇതു വസ്തുതയുംപ്രക്ഷാല ഹേതുത്തപ്രക്ഷാല
ഹലോൺപ്രക്ഷാല ഇങ്ങനെ മുന്നാ തന്ത്രിയും ഇംഗ്ലണ്ടയിട്ട് ആറ്റര

മിച്ചതു താഴെ കുമേഖ ഉദാഹരിക്കുന്നു— വസ്തുതപ്രക്ഷയിൽ 1 ഉക്തവിഷയാ— ഉ—0— ഇരുവന്മാർ മെയ്യ പൂത്രനവോ— ഇതിൽ പ്രത്യേകമായ— ഇരുവപദം ഉണ്ടാക്കാൻ ഉക്തവിഷയതന്നെ 2—വാൻ— അഞ്ജനം— ചീനനവോ— ഇതിൽ ഇരുവപദം ഇല്ലായും കയാൽ അനുകരവിഷയാ— ഹൈക്കുപ്രക്ഷയിൽ 1— സിഡാസ്പോ— എന്നാൽ സിഡിക്കാവുന്നതെങ്കിലും സിഡിച്ചിട്ടിലുണ്ട് ഹൈവൈപ്പററി അയി— എന്നോ സുന്ദരി— തേ = നിന്റെ തളിരടിനിലയ്ക്കു ഉണ്ടാക്കുന്നതു തന്നെ തുട്ടതായി നിശ്ചയം— ഇതിൽ നിലപുർണ്ണത്തിനാലും കാൽ തുടക്കമെങ്കിലും ഇവിടെ സ്വന്തേ തുടങ്ങും ചെന്നെത്തിച്ചാറിട്ടും ഇരിക്കുന്നതെന്നു കാണ്ക— 2 അസിഡാസ്പോ. എന്നാൽ ഹൈവല്ലാ തത്തിനെ ഹൈവാക്കുക— ഉ—0— നിന്റെ ഫബ്രേഡിയേ മോഹിച്ചു ചുറുൻ താമരപ്പറ്റാട് വെറുകുന്നു. ചുറുനബിക്കുന്നുവാരു താമര തുന്പ നന്തിനാലും മറ്റൊരുവും തമ്മിൽ സ്വല്പയെന്ന ശാസ്ത്രസിഡാം— ഇരിക്കുന്നതിൽ കാംക്ഷിച്ചതുനേരു ചുറുൻ താമരയോട് വെറുകുന്നു എന്ന പറഞ്ഞതിൽ ഇതു ഹൈ ഹൈ— ഒരു ഹൈവിലൈനും അതിനാൽ അസിഡാസ്പോ— പിന്നെ ഫലോൽ പ്രക്ഷയിൽ 1— സിഡാസ്പോ— ഫലമായി വരാമെങ്കിലും ഇവിടെ ഫലിച്ചിട്ടിലൈന്നതും— വലിയാൽ ഓന്റക്കെട്ട് കൊക്കുന്നടം നിലയുംപാനോ— ഇതിൽ സ്വന്തേ അടിവയററിയേൻ ഉള്ള ദേവകരം മെൻ ഘ്രനമായള്ള കച്ചങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതു പോകായുംവാൻ കെട്ടിയിരിക്കുന്നവോ എന്നതിൽ ത്രിവലിക്കു കച്ചഭാരശക്തി ഫലമാവശ്യതിരിക്കുന്നുവാരു ആക്കി സംകലിച്ചു എന്നും അതിനാൽ സിഡാസ്പോ എന്നും കാണ്ക— 2— അസിഡാസ്പോ— നിന്റെ പാടം സായുജ്യത്തിനേന്നു താമരകരു എപ്പോഴും സ്വഭൂതത്തിൽ തപഡ്സു ചെയ്യുന്നു— കാമീനിപാരേക്കുമായ ഫലമല്ലാത്ത ജലവാസം. തൽ ഫലമാക്കിയെന്നും അസിഡാസ്പോ എന്നും കാണ്ക— ഇതു ഉൾപ്പെടെ ജീവചക്രം മനോ— ധൂവാ— ശങ്കേ— നൃനം— ഓ— തനു— മറ്റൊരു കാണ്ക— അവയിലൈന്നതെ ശമ്പുമായിം കാണാം— ഇതു വളരെ സാരമാകയാൽ നല്ലവണ്ണം, ധരിക്കേണ്ണും 324

അതിരയോക്തികൾ അപഹാതിഗയോക്തി

മു— ത്രപസാങ്കതികംവ്യംഗം
ത്രപകാതിഗയോക്തിയാ.
കദളീയുഗളത്തിനേൻ
കാജനാടോകരിമസ്യകം 325

വ്യാ— ഇതു ആദ്യം നാലും ഫ്രോക്കറ്റിൽ പറഞ്ഞ ഉത്തമകരം പ്രയതിഖപ്പുട്ട് ധനി അലക്കാരമാക്കണ— ധനി, എന്തെന്നാൽ ഒരു വാക്പത്രിൽ പ്രക്രതാർത്ഥത്തെക്കാം അതിശയമായ മററാ രത്നം പുറപ്പെടുന്നതെന്ന ഉ—. കബളീയശാസ്ത്രത്തിനേൽക്കും കരിമസ്തുകം കാണിക്കും. എന്നതിൽ പ്രക്രതവാക്യാത്മത്തിനു പുറമെ സംസ്കൃത കവിസങ്കേതമാത്രമായി— തുടക്കളിടുന്നുണ്ടെല്ലാം. കാണിക്കു എന്നത്തടി വരുന്നണം. സങ്കേതം ഇന്നതുപറഞ്ഞാൽ ഇന്നതേനാം നിശയയിക്കുന്നതെന്ന— ഇതിനും ഭാംഗം സഹായിച്ചും മറിച്ചും കാണം. 325

മൃ— മാനമില്ലാതെവബ്ല്ലിക്ക
മനേകാതിശയോക്തിയും
മാനിനികൈക ചുവന്നല്ലോ
സുനവാത്തയിലേസവേ 326

വ്യാ— കണക്കല്ലാതെ വർണ്ണിക്കുന്നത് മിക്കതും. അതിനു ഡാക്കതിയാകയാലുതന്നുകവിയുണ്ടാകും. അവവയെ വിവരിച്ചുപറി വാൻ പ്രധാസമാകയാൽ ഓനിൻ്റെ ഉഭാഹരണം തട്ടി കാണിക്കാം— പുവെന വത്തമാനം. സവികളിൽനിന്നു കേടപ്പോരുതെന്നു— അതു ധാരാപിച്ചുടേണിവയുമെന്നും. അപ്പോരും അതിൻ്റെ സ്വർഗം ദ്രോഹമെന്നവിച്ചാരിച്ചു സുന്ദരിയുടെ ഉള്ളിംകൈക ചുവന്നപോയി എന്നും കാണിക്കു. ഇതിൽ പുഷ്പസ്വർമ്മായ കാരണത്തിൻ്റെ കമയിൽ തന്നെ ദ്രോഹപ്പൂർണ്ണത്തിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ചുവപ്പായ കാര്യം സംഭവിച്ചു എന്നതിനില്ലെങ്കിൽ ചപലാതിശയോക്തി എന്ന അലക്കാരമാക്കണ ഇതെന്നമറിക്കു. പിന്നെ യോഗത്തിലെയോഗം. ഒരു ജാതി— ഉ—. ഇം കുനിൻ്റെ കൊച്ചടികര ചുത്രുന്നു ചുട്ടും— കുനിനു ചുത്രുന്നു തെരുവാൻ രീക്കലും. സംഗതിവരാത്തതിനെ വരുത്തിയതു കാണിക്കു. ഇനി ഇതിനെപ്പറ്റി ഉപരിഗ്രന്ഥം. അറിയിക്കും. 326

സമാഖ്യാക്കത്തി

മൃ— പാർത്താതസമാഖ്യാക്കത്തിമതം
പാർത്താലുംധനിയൈക്കിലോ
മത്തദ്ദുംഗത്തയുംകാത്ത
പുത്രനിൽക്കുന്നമല്ലികാ 327

വ്യാ— ഇതു മുമ്പാണ മല്ലുമകാവ്യത്തിലുംപ്രക്രതാക്കന്നു— വിശ്വേഷണസാമ്യവലമെന്ന ചാര്യത്തു സഹായിച്ചു പ്രക്രതാന്തരം പുറപ്പെടുന്നുതു ഇം സമാഖ്യാക്കത്തി എന്ന അലക്കാരം— ഉ—.

ഉത്തരാർധം സ്പൃഷ്ടം. തിരഞ്ഞ പ്രായരത്തിലുള്ള ഒരത്തി കമയി സ്ഥാനത ഒരത്തെന കാത്തിരിക്കുന്ന എന്ന ധനി— ഈ ധനിക്കാ ഭംഗശസ്ത്രത്തിലെ പല്ലിംഗം— മല്ലികാ ശസ്ത്രത്തിലെ ഗ്രീഖിംഗം തും സഹായിച്ചതിനു പുരുഷവാപദങ്ങളായ മരം—പുത്രം— തും ചു. ദ്രോഷയായി സഹായിച്ചു— മരം, എന്നതിനു മധ്യപാനം കൊണ്ടു തന്നീടും വിട്ട് ഭംഗസാദ്ധ്യം കമയില്ലാത്ത കാനനം പൂര്ണ എന്നതിനാൽ സാധാരണ പുത്രിട്ടവള്ളി സാദ്ധ്യം തിരഞ്ഞെരിക്കുന്ന കാര്യമുണ്ടായാൽ ദ്രോഷാത്മിതരമെന്നു, കാണ്ക. 327

ദ്രോഷ

മൃ— പലാത്മശസ്ത്രസംയോഗം
ബുളവാം ദ്രോഷയൈന്നതു.
കൈലാസസദ്ധംകാവി
നാളകാലം കൃതം മിവം 328

വ്യാ— അനോകാത്മമുള്ള ശസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചോ സമാസ സന്ധിബലംകൊണ്ടു ദിനാത്മശസ്ത്രം കല്പന്നാ പല ഭാഗത്തേക്കും ചേര്ന്നതം. വരുന്നോടു ദ്രോഷ എന്ന അലക്കാരം— ഇ—. ഉത്തരാർധം സുപ്പഷ്ടി— എന്നാൽ കൈലാസം. ആളുകകൊണ്ടും, മിവം അളുക ഞങ്ങളുകൊണ്ടും സാദ്ധ്യപ്പെട്ടതെന്ന ദ്രോഷ— ഈ സമാസശക്തി മുലമാണു— സർപ്പദോഷാധിവാഃ എന്നതിൽ സർപ്പഃ മാധവഃ— സർപ്പഭം— ഉമാധിവാഃ— എന്നം. സന്ധിയാൽ വിപ്പിശ്ശവിവപരണങ്ങളാകും— ഈ ഡെന്നെന്ന ദയല്ലാം കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുക. 328

പരികരാലപങ്കാരം

മൃ— വിശേഷണപദം സാത്രി
തന്നേവർപ്പരികാരം മതം.
ക്രിശാംഗിയാളാമബലാ
കച്ചലാരേണ്ടാത്രം 329

വ്യാ— പ്രക്രതാത്മത്തിലേക്കു വിശേഷണപദം ഉപകരിക്കു റോഡാ പരികരം എന്ന അലക്കാരം— ഉത്തരാർധം. സുപ്പഷ്ടി— ഈ തിൽ കൃഷാംഗിയെന്ന വിശേഷണം ആചാരംകൊണ്ടു തുന്ന എന്ന പ്രക്രതാത്മത്തിലേക്കു യോജിച്ചു കാണ്ക. ഈ അണിപ്രായ ഗ്രംപത്വം വിശേഷ്യത്തിനാതെന്നെവന്നാൽ പരികരം മാത്രം വരുന്ന

തിനം മുലത്തിൽ ഉഭാവരണം കാണിക. അപ്പോൾ അബലം-
എന്നതെന്ന കച്ചരാ സഫർമതയ്‌ക്കു സഹായിക്കേണ 329

വ്യതിരേകം

മൃ— ഒന്നപോലൊന്നിൽനാലും
ഭിന്നംവ്യതികരംമതം
കൂനപോലുന്നതർന്നല്ലോ
ഞനാലോ മുഴുശീലനാം 330

വ്യാ— ഒരു വസ്തു മററാനിനോടും സമാനയമ്മത്തെ പ്രാപ്തിയെന്നാലും ചീല ധന്തതിൽ ഒക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ വ്യതികരം-
എന്ന അലങ്കാരം— ഉ—ം ഉത്തരാർഥം സുപ്പഷ്ടി— ഇവിടെ സജ്ജനം
ഈന്നത്പുംകൊണ്ടു പര്യതന്നൊടു ഒരു ഏകാഡിമി, ശീലംകൊണ്ടു
സത്തുമുഖം— പര്യതം കാംഗവുമാകയാൽ ദേശിച്ചപോയി— സത്തിക
ലെണ്ണന്ത്യം ബുദ്ധിക്കു 330

ദ്രോഷ്ടാന്താദികാരം 4

മൃ— ദ്രോഷ്ടാന്താത്മാനരന്ധ്യാസ
കാവ്യലിംഗനിദർശനാ
ദ്രോഷ്ടാന്തംകൊണ്ടൊനിഷ്ടം
സുവ്യക്തീകരണംപരം 331

കേളിയുള്ളാറിൽ വണ്ണീസ്രൂ
നൊളിപ്പുണ്ണാരിലിപ്പുവും
കേളാഴിച്ചാടിഹനമാ
നാളേതിനം മഹത്തുകൾ 332

മാര നീ തോറുപോമല്ലോ
ഹരനണ്ണഭനകത്തടോ
ചായപ്രസന്നൻ ഭാതാവി
നിരക്കുഴുതികളിം 333

വ്യാ— ദ്രോഷ്ടാന്തം— അതമാനരന്ധ്യാസം— കാവ്യലിംഗം നീഡ
ശാനാ— ഈ നാലും, ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞാലതിനെ വേറോരു സാദ
ശ്രദ്ധകൊടുത്തു സമർപ്പിക്കുന്നതെന്ന— ഏകദേശം ഇവയ്ക്കു സമത്പ
രിണാക്കിലും സുക്ഷേത്രത്തിൽ ദേശിച്ചതനെയിരിക്കംതാനം— രണ്ടം

രുന്നം ഫോകത്തിനെറി ഇംഗ്ലീഷ് പാദങ്ങളുണ്ട് കാണിച്ചു ഉഭാഹരണം അഭി നോക്കി ക്രമേണ ദ്രോഡാന്താദിനാലപകാരസ്വാവണ്ണ ഒഴും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു. താരതമ്യതയെക്കുറിച്ചു ഇതിൽ വിവരിപ്പാനിടക്കില്ലായ്ക്കാൻ ചുതക്കി വ്യാഖ്യാനിച്ചതു മാക്കും. 333

വിഭാവനാ

മൃ— കാരണോല്പത്തികാര്യത്തി
നോന്നജാതിപിഭാവനാ
കരികവലയത്തിനു
പരിനിതോദ്ധോധ്യക്കയും 334

വ്യാ—പലവിഭാവനാഽളിട്ട്— അതിൽ ഒന്ന് ഇവിടെ പറയുന്ന. സാധാരണ കാരണത്തിൽനിന്നും കാര്യം ഉണ്ടാവും— അതു വിപരീത മായിപറയുന്ന ദിക്കിൽ ഇം അലക്കാരം— ഉ—— ഉത്തരാർദ്ദം സുപ്പഷ്ഠം ഇവിടെ കരിംകുവള്ളത്തിൽനിന്നും ഒരു പൊയ്ക്കയുണ്ടായി എന്നതു കാര്യകാരണ വിപരീതം കരിംകുവള്ളമെന്നാൽ കല്ലി— 334

വിഷമം

മൃ— തക്കലൊക്കെത്തതോക്കുന്നോ
ളക്കിതംവിഷമംസവേ
പെൺകൊട്ടിത്തയ്യലാളുണ്ട്
വകാമത്തുയിരെങ്ങഹോ 335

വ്യാ— ചേച്ചയില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ തമ്മിൽ ചേക്കുന്നോ വിഷമാലപകാരമാക്കുന്ന— ഉ—— ഉത്തരാർദ്ദം സുപ്പഷ്ഠം— ഇവിടെ അതു മുഖവായ ശരീരമുള്ളവളിൽ ഇതു വലിയതായ മാരമാലിനെ ചേത്തതു കംണ്ടക്ക. 335

ദീപകം

മൃ— മുറബംകുയാഫലേ ധന്മ
മെറുകുട്ടീപ്പകംമതം
മദംകൊണ്ടാഗശാഭിക്കം
മനനോജസ്സുകൊണ്ടപി 336

വ്യാ— ഭീമങ്ങളായ— ഇതപാർത്തമയന്നുള്ളിം ഒരു ക്രിയാഫലത്തിൽ ശരിപ്പെട്ടിരുന്നാൽ ദീപകമെന്ന അലക്കാരം— ഉ—ം ഉത്തരാല്ലംസ്‌പഷ്ടം— ഇവിടെ ശോഭയാകന്ന ക്രിയാഫലത്തിൽ ആനക്കു മറവും രാജാവിന്ന ബാജുസ്സും ശരിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്ന കണ്ണ കൊംക്ക. രണ്ടു ധമ്മങ്ങളിം ഫലത്തിൽ ചേരും ശോഭിച്ചതിനാൽ ദീപകം. 336

ഉല്പാസം

മൃ— പുണ്ണമയുല്പാസമാമോകൾ
നമതിനപരസ്യരം
വൈണ്ണമാടംവൈണ്ണനിലാവുംചേ
ന്നണ്ണമയോട്ടവിള്ളേതേ 337

നീ പോ ചന്ദനമേ കാട്ട
തിയ്യിട്ടുംവംഗമുണ്ടിഹ
കടത്തിൽക്കൊഡാവത്രേകൊഡാവു
കടല്ലിത്തനേന്മകിലും 338

വ്യാ— അനേധിന്യസംസ്ഥാനകാണ്ട ഗ്രാമോ ദോഷമോ.
രണ്ടുമീല്പായുകയോ രണ്ടുമീല്പാകയോ ചെയ്യപോരം— ഉല്പാസം—
എന്ന അലക്കാരം— ഉ—ം ഉത്തരാല്ലം മുതൽ കനാരദ്വോക്തതിൽ ഇന്ന
രണ്ടു പദം 1-ാമത്തെത്തിൽ അനേധിന്യഗേഹം— 2-ാമത്തെത്തിൽ ദുഷ്ടം
വംഗസംസ്ഥാനം— ചന്ദനത്തിന്ന ദോഷം— 3-ാമത്തെത്തിൽ— മഹത്സം
സ്ഥാനകാണ്ടം ഒരു ഫലമീല്പായുക— മറ്റും കണ്ണകൊഡാക.

മൃ— ചെട്ടം ഗൃഹിയാക്കുതി മരറാനീ
ലീംചുനീട്ടമാന്തരാൽ
മാടെ നെല്ലീനപോയാലു
മുടമസ്ഥൻവരുന്നതേ 339

വ്യാ— ഒരുപ്പേശമോ— അന്നരാമോ കയതി ഏന്തെക്കിലും നന്ന
പറഞ്ഞു അതിനെ സുചിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നുപോരം ഗൃഹിയാക്കുതി
എന്ന അലക്കാരം— ഉ—ം ഉത്തരാല്ലം സ്‌പഷ്ടം— ഇവിടെ— ധമാ
ലേംകുവൻ പറയുന്ന. എടോ മാടെ നീ നെല്ലീൽനീന്ന പോ
ജീവാംക— നെല്ലീൻറെ ഉടക്കമഡന്തവരുന്ന— എന്നതിൽ പരക്കളിൽ
തുരത്ത അനവേറിക്കുന്ന ജാരനോട് ഭേദം വരുന്നണണ്ണന്ന ഗ്രാഡ്
മംഗലി അറിയിക്കുന്ന— അതിനാൽ ഗ്രാഡോക്കുതിയെന്നകാണ്ക്ക 338

സ്വഭാവോക്തവി

മു— സ്വഭാവോക്തവി വത്സജാതി
 സ്വഭാവാക്താരവർണ്ണനേ
 കംഗിതൃപികരംകൊണ്ട്
 ജ്യോതിച്ചാഡ്യുകൊണ്ട് തെ 340

വ്യാ— ജാത്യാഭിസ്വഭാവത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നോരു സ്വഭാവോക്തവി
 എന്ന അലങ്കാരംതന്നെ—മററാനമില്ലെങ്കിലും ഈ ഉണ്ണാവും— ഉ—
 ഇത്തരാഖ്യം സീപഷ്ടം ഇന്നേനേ— ഇരിപതിൽ ചിലപാനം അല
 കാരഭത്തെ മാത്രം കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഏകിലും ഇതിൽ സാരമായവ
 മിക്കതും അടങ്കിപ്പോയതും— ഇവക്കുള്ളൂ മനസ്സിൽത്തിനോക്കി
 ശ്രഹിച്ചാൽ ശേഷംഈളിവു ലാഘവായി വത്തനത്രമാകുന്ന— ഈതീ
 ലധികം പറവാൻ പ്രയാസവും—റൂമുഖിസ്താരവും ഉണ്ണായുംവത്തന
 ത്രകൊണ്ടിരുമാത്രം പറഞ്ഞു ഈ ആലോകം അവസാനിപ്പിക്കുന്ന—
 ചതുർബ്ദശകലാത്രപാം അലങ്കാരാലോകം സമാപ്പം.. 340

ധാത്രാലോകം

മു— ദൈവാദിർബിവ്യാതകം
 ത്രവ്യക്തംതാത്താഥമിക്കതും
 പോവാദിതമിംധാതകം
 ത്രാകവേവിധിത്രപമാം 341

വ്യാ— ആദിധ്യായം ദേവസംബന്ധമായം ഇരിക്കുന്ന ഗീർബാണ
 ശ്രീമദ്ഭാഗവത ധാത്രക്കരം ഏകഭേദം രണ്ടായിരുമുന്ന കൈശ്ചേത്യന്നനായ
 ദീമസേനന്ന വ്യവസ്ഥപ്പെട്ടത്തിയവയിൽ മിക്കതും അവധിക്കാനു
 ഷൈലക്കുന്ന— എന്നാൽ സംഘതാന്ത്രജ്ഞാനർത്ഥമം— അവശ്യപ്പോം
 ഇതിൽ കാണിപ്പാനിടയിബ്ലേക്കിലും ഇതിനു താഴെ പറയുന്ന
 ഫ്രോക്കങ്ങളിൽ വളരെ സാധാരണമായ ചിലതു മാത്രം കാണിക്ക
 ന്നതുകൊണ്ട് ചുതകം ധാത്രസ്വഭാവം അറിവാനിടവത്തം— തമിം
 വാക്കകളുടെ ധാത്രക്കളെല്ലാം ആജുംനൊത്തുപഞ്ചായിരിക്കും— ഉ—
 പോ— വം— നിൽ— കൊട— മുതലായവ— ഈ വക ധാത്രക്കളെ
 മലയാളത്തിലേള്ളു ആവശ്യമായേട്ടേണ്ടം ചില ഫ്രോക്കങ്ങളാൽ
 കാണിക്കാം 341

മു— ദൈവമാസംഗീദംചൃതിക്കമ്മന്മ
 വാദ്യസ്തിണ്ണദംക്രമി

ഇടീട്ടണബിത്തുസാട് ചടികഞ്ചുലാലിസുപ്പടിർ	342
ഗ്രഹിയുമുള്ളിൽ കൂർജവാഞ്ചരു ദഹിക്കിയു പടാട് മധ്യിതർജാച ജപ്പുപ്പുരവാദിച	343
എയുപ്പുല്ലതമാഗാമ്പ ബാധ്യനാമ്പുദയുംവദി ദേശുപദിന്ദിരുംഗ്രാഡി യതികന്മുചലോക്തച	344
ശകിഗ്രാഹപത്മാഭ്രാജ്യ വേഷ്ടചേഷ്ടസുപ്പടാചസി ഭവേവപ്പചത്രപ്പുഷ്പിപ്പു ബുകപിലബിഘ്യപ്പാണാപണം	345
ഇത്യാദിസംസ്കൃത കു കാം ധാതുരണഭായിരംമതം അത്യുന്നമിഷ്ടമുണ്ണെങ്കിൽ ധാതുപാരാദിനോക്കക	346

വ്യ- ഭ- സമ- അസു- ശീഓ- ചുതി- മഹമു- വാദു- ക്ഷണി-
ണം- ക്രി- ഇഡി ടണി- ഗ്രാനു- അനു- പദി- കഞ്ചു ലാലി-
സുപ്പടിർ ഗ്രഹി- കുിയപ്പ- മഹ മഹി-ച- കൂർജു- വാഞ്ചരു- മധി-
ക്കിയു- പട- അശു- മധി- തൻജ- അർച്ച- ജപ- യുപ- റവ-
എയു- സുല്ല- ഗാമ്പ- ബാധ്യ- നാമ്പ- ദയ- വദി- ദേശു സ്വദി- മദ-
ഗ്രാഡി- യതി- കന്മ- ലോക- ശകി- ഗ്രാഹപ- ഭ്രാജ്യ- വേഷ്ട- ചേഷ്ട-
സുപ്പട- സിടി- വേവപ്പ- ഗ്രഹിഷ- ഗ്രൂപ്പ- കപ്പി- ലബ്ദി- എല്ലുണ്ണ-
പണം-

ഇവയിൽ മന്ത്രകാണ്ഠിപ്പ ഗ്രാഹപ്പബ്ലിക്കര പേരും ചേരാതെയു
അതാതുരരും പ്രത്യയണ്ണരു ചേരണാലോരാതുരരു നാമക്രിയാവ്യയ
ണ്ണരു ഉണ്ണാവുമെന്നു കാണ്ക. സ്വരാന്തരണദിളം മറ്റും ചിലതു
എന്ന നീണ്ടേയു കഴിച്ച ശീഷ്ടമേ ഗ്രഹമായിരിപ്പു. ഇവ ഓരോ
നീംനീനീനീ പലവിധ പദ്ധതികൾക്കുമെന്നമാത്രം ചുത്തകിപറയുന്നു.

346

മു- ഉപസർഖ്യദാചേരനേപാരാ
ധാതോരത്താന്തരംവരും

ആഹാരമപിനീഹാരം
പ്രഹാരണ്യവിഹാരവും 347

വ്യാ- മിസൈ പറഞ്ഞിട്ടിള്ളി ഉപസ്ഥിതിയാശ ചേരുന്നോശ ധാതു ശഭ്ദിടെ അത്മത്തിനു ദേംവരം ഉ- സ്റ്റാതുവിൽനിന്നുള്ള ഹാര ശ്രീമദ്ദത്തിൽ ക്രമണ ആ- നീ- പ്ര- വി- ഇ- ഇ ഉപസ്ഥിതിയാശ ചേര്ന്നാൽ ക്ഷേണം- വിസജ്ജനം- താഡനം- കളി- ഇംഗേനെ അത്മ ദേം കാണിക. ഇ സന്ധ്യായം ദ്രാവിഡത്തിലില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം 347

തമിഴ് വഴിക്കുള്ള മലയാളധാരക്കിൾ

അടച്ചാടക്കുടക്കോടച്ചവാടചുട്ടേട്ടുവും
തേടനേടപാടചുട്ടേപാടമാടവാടവും
വീടുള്ളതകോരച്ചാരവാരകാളിചുള്ളവും
മുളിമതവുപുചുടകവുപോട്ടാതുവേരിവ 348

അംഗകച്ചാമ്പവീഴികച്ചീസുഴകളുംസുതുസുവും
കുഴക്കാരകപ്പുഴക്കപ്പുഴക്കമുഴക്കപ്പുരുഷുവും
കുടകപെരുകളുടകപൊറുകളുള്ളനീരുകാച്ചുവും
കോച്ചുഞ്ചലസുവിലസുള്ളനുവിരകളുകളുച്ചുവും
പുച്ചപംച്ചപീച്ചപിശകമതച്ചലരടത്തുനുവും
ചിന്നതിതചുള്ളതകാരകരാരകളുണ്ണുന്നുവും
കുരുമുള്ളനുതോനുത്തുചപ്പുകപ്പുകപ്പുവും
പൊതതുകയ്ക്കപ്പുചെത്തുവാഴത്തുനോക്കവും
അംഗിട്ടുതുംകാറുകിറോക്കും
കിരുകതറുചുറുംചീറുചെറുറുത്തും
വിനറുവിള്ളുതേറുംപാറുമപ്പുറുമരും
പത്രുകീളുവാറുംനാറുനീറുംനമും 349

കലണ്ണുകുപ്പുലപുട്ടു, നീരതപിചെരരുതുവും
ചെപലതുള്ളുപുതിപ്പനു, ചിലപുംനാട്ടമോക്കേടു
ഇണ്ണണരങ്ങേണ്ണുകണ്ണുകണ്ണു
പിണ്ണണ്ണുണ്ണണുങ്ങുവിളുണ്ണുവാണു
ണ്ണണ്ണുവുംതാഞ്ഞുചുഞ്ഞുചുഞ്ഞു
വണ്ണണ്ണുവുംതണ്ണുപത്തുണ്ണുപൊണ്ണു 350

ഉത്തേവുംവിത്തേതരഞ്ഞതെന്നു
ങ്ങതേവുംമണ്ണുതുടങ്ങുതേന്നു
കല്പണ്ണുവുംമണ്ണുചുള്ളുണ്ണു
മഞ്ഞുവുംതുഞ്ഞുക്കണ്ണുനീഞ്ഞും 351

മടങ്ങുവുമറഞ്ഞുവു, മറഞ്ഞുവുമിറഞ്ഞുവും	
അടങ്ങുവും, നൃഞ്ഞുവും	
തിരിച്ചറി, മരട്ടാമെ	352
ഉരഞ്ഞലയക്കാൽക്കലയപാൽപ്പുലയപേരും	
മുന്തമലയയുവളയപടതത്രടതവായവും	
സേതകിളയപിളയതകതനകയവിടയപായവും	
ഉത്തിയചോൽകളിൽപ്പകതവിവരകതിയകാണക	
അടഭട്ടടക്കടക്കടക്കടപിടമട	
അടിഇട്ടിടപിടിപൊടിനന്നനകനി	353
കനിമനിഞ്ഞരഹ്യരഹ്യരകരതിരന്ന	
വരവിരാഞ്ഞരില്ലരിചെരിചെരാരിഞ്ഞരി	354
തിരിതെരിപിരിപൊരി വരിഞ്ഞരകരാൻ	
നാപാമിഞ്ഞരി എറിചൊരിഞ്ഞരിപറി	355
മറിമറിഇഷകശത്രുശനശിഇഷി	
ഉഴിഇഴികഴികഴി ചുഴിപൊഴിമൊഴിവഴി	356
പകതികവകാഡി കവിഞ്ഞമജമകമ	
പമചപതപതപതി പൊതിഞ്ഞലാലുലതോല	357
പലഞ്ഞലിജലികലി തൊലിവലിഞ്ഞാളണ	
കിണചുണാഞ്ഞാഡിതണി പണികളത്രുളപ്പള	358
പളമുളവിളഞ്ഞളി ഓളിചളിചുളിഞ്ഞളി	
തളിതെളിപൊളിമെലിയിവയറികെടോ	359
ആയയുക്കായു ചായുവിയു തെയു പിരുയു വിയപി	
	360
തീന്മല്ലാബികളംകാണ്ക വിണ്മാദിയമോക്സിം,	
കരമരകിടവുംകടാളവും നടപരവുംപറവുംചുരുത്തുറി	
ഉവിരപിരിറവുംതുരൈരവും വിരയിരിയുംനിരവും	
നീരനകാണ്ക.	361
ആർത്തർപ്പിരകയർ പാർവിരെന്നേർവിയൻ	
തീമർത്തളിശ്വപർപ്പരതിരകോൾക്കതിരപേരിമരും	
കതിരകാണകവേണാമെ.	362
ഉരയകരരച്ചുത്തരം തിരയപിരാമുരയവരരം	
ആഴുകോഴു ചുഴുതാഴുവഴുവാഴുമുഴു പുകയകവിം	363
തകമികപകപുകയിടകൊട്ടപുട്ടണ്ട	
തൊട്ടനടപടവിട പുനരടളപ്പട്ട	364
ടടകടകിടകട കൊട്ടപട്ടപേടപൊട	
തടത്തുടചൊട്ടമിട മടവുമൊട്ടവെട	365
അറുളുറുറപ്പുറ റുകുകുറകുറ	
പിറുചുറചെറുണ്ടു തുറുന്നനീറ	366

നറപറപിരപെരു പൊറുമറുറവുരു
വെറുവിവച്ചരടകളുടനതിലറിക്കെടാ 367
വെയ്‌തയ്‌കയ്‌ ഏയുംചെയുകൊയ്യാദിയും
റമലരിലറിഞ്ഞാലായതിൽക്കുട്ടി
പലവിധചദമാലാംചേന്തുകൊണ്ണാകിലുണ്ണാ.
പരിചെഹാച്ചപരിഭാവെവെവുംകേരളീയം 368
ആപാപുപോക്കുത്രതേമേപ്രാരംഭാതാനൊപേചാ
കാ കാൽപ്പുൽകോൽഞ്ഞാൽപ്പാലിയലകൽ വെൻ മ
ററുപോസ്തുപരിചിന്നാടറിക. 369
പുതേനാനുലിവയുംമറുമരിയുംവേരിലാകവെ
ഓരോബരാകറിമുന്നചൊന്ന തേരിയാൽപേരുവ്'നാദിയാ.
അഞ്ചുകൈഞ്ചപിവാകകാഞ്ചുത്രഞ്ചുത്രമാളുവു.
ഞ്ചവേണ്ടപിതിഞ്ചുപിന്നഞ്ചുകണ്ണറിതെയ്യിവ 370

മു— ധാതുക്കളിൽപ്രത്യയമാദ'ചേപ്പാ
ലതായിരിക്കും പ്രക്തിസ്പാദാവം
രമ്പ്‌സ്പയംപുലിയിൽരാമ'പിന്ന
സുപ്പിളുചേപ്പാലതുനാമരാമഃ
ഭൂധാതുമേൽമുണ്ണാൽഡോതാ
നതിപ്രത്യയസംഗമേ
സന്ധിയാലവയുംവന്ന
വേതീതിക്രിയാപദം 371

വ്യാ— മെൽപറിന്ത രബ്ദവക ധാതുക്കളിലും അകാരാഭിക
ഭായ ഓരോ അക്ഷരം പുലിമുണ്ണാതുപേണക്കുട്ടി പ്രാതിപദികമോ
പ്രക്തിയേം ആയിരിയിൽ. അതിനാമേൽ സുപ്പും തിണ്ണോ ആയ
പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുവോരു നാമമോ ക്രിയയോ ആവും. ഉ—
രമധാതുവിൽ രകാരത്തിനേൽ പുലി എന ദീർഘവാന. രാമ'
എന പ്രാതിപദികവും അതിനാമേൽ അഃ എന സുപ്പംചേപ്പാൽ
രാമഃ എന പ്രമമെകവചനവും മറുമണ്ണാവും. അപ്രകാരംതന്നെ
ഭൂധാതുവിൽ മുണ്ണമെന്ന ഒ വന്ന പ്രക്തിയും അതിനാമേൽ
അതിപ്രത്യയം വന്ന വേതി എന ക്രിയയും മറുമണ്ണാ
കന. ഇവക പ്രക്തി പ്രത്യയവിശ്വാസം അറിഞ്ഞാൽമാത്രം ശബ്ദം
മുലി വരുന്നതും അതു വളരെ പ്രയാസവുമാകന. 371

മു— തമാതിനാദിമേൽപ്പുല്ലു
രീനാദിപ്പേരുമിഞ്ചുളാം
തിന്നന്നവെന്നക്രിയയും
മറുമണ്ണാകമോക്കരെടാ 372

വ്യാ- അപ്രകാരംതന്നെ മലയാളത്തിൽ തിന്നിയാത്രവിൽ ദീർഘം വന്ന തീൻ എന്ന നാമപദ്ധതി തിന്നുന്ന എന്ന ക്രിയാപദ പും ഉണ്ടാവും. സംസ്കൃതത്തിലെപോലെ മുഖി മണാഡികൾ കൂടുമായി ഭ്രാവിധിങ്ങളിൽ ഇല്ലായ്ക്കയാൽ ഭ്രാവിധിവംകുകളുടെ പ്രത്യേക പ്രത്യയ വിഭാഗത്തിന് അന്തരം പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതുമാലു. എന്നാൽ ഇവക്ക് സുതുങ്ങളേ അറിയാത്തവർക്ക് പാടില്ലതാണ്. 372

മൃ- ഭ്രാവിധി ചീല ധാതുക്കൾ

താനാം നാമക്രിയാപദം

കഴിക്കന്നായ്വരാനെന്തു

വഴികേടോക്ക്മൊന്നേസേ 373

വ്യാ- ഭ്രാവിധിത്തിൽ ചീല ധാതുക്കൾതന്നെ നാമമായിട്ടും ക്രിയയായിട്ടുംവരും. ഉം കഴി ധാതുപിന്ന കഴിഞ്ഞ എന്നവിധി ക്രിയയും കന്ന എന്നും നാമപും അന്തർമാവും. പിന്നെ അട എന്ന തിന്ന ഒരവക പലഹാരമെന്ന നാമപും അടയുന്ന എന്ന ക്രിയയും വരും. ഇങ്ങനെ പലതും കണ്ണക്കാരകൾ. 373

ഇതി പഞ്ചാക്ലാതുപം ധാത്രാലോകം

സമാപ്തം

അദ്യാസാലോകം

മൃ- പദ്യാദി വായിച്ചു പദം മറിച്ചും

തദ്യാകരിച്ചിട്ടുവ ചേർച്ചപോലെ

ഉദ്യാഗമാന്നപിനോടന്നയിച്ചും

ഗദ്യാദി സാരസ്യമറിഞ്ഞിട്ടേണം 1

വ്യാ- ഇതിനാമിനു പതിനെണ്ണാലോകാന്തരേക്കാണ്ട വ്യുക്തം രണ്ടുപ്രമാണം. കാണിച്ചു. ഇതിനാൽ പാംക്രമത്തെത്തച്ചക്കമായി സ്ഥിരയുന്നു.

കനാമതു ദ്രോക്കങ്ങളോ കിളിപ്പും ശീലുകളോ മറ്റൊപ്പു ഗദ്യസ്ഫുരപ്പവാചകങ്ങളോ. നല്ലവള്ളും വായിക്കുന്നും രണ്ടാമതു പദവിഭാഗം ചെയ്യുണ്ടും. മറ്റായതു ആ പദങ്ങളേ വ്യുക്തിക്കുണ്ടും. നാലമതു പദസംബന്ധം അന്വയിക്കുണ്ടും. അന്വാമതു പിശേഷാർത്ഥമോ. മറ്റൊരു ഉണ്ണങ്ങിൽ പറയുന്നും.

ഇങ്ങനെ പഠിക്കയും പഠിപ്പീക്കയും ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമേ കവികളിലേയും മറ്റും റസത്തെ അറിഞ്ഞ സന്തോഷിക്കും എന്ന താരത്പര്യം

മൃ- പദംമറിക്കുന്നതുമുന്നിലോന്നായും

വദിക്കുവാന്തകവിധിയംവരുണ്ടും

തദ്ദുക്ക് തച്ചിപ്പനം പറക്കുന്നതല്ലോ
പദാവലിവ്യാകൃതിചൊൽവതെല്ലോ.

വ്യാ— പദം മറിക്കുന്നതു നാമം അല്ലെങ്കിൽ ക്രീയ അല്ലെങ്കിൽ അവധിയം അല്ലെങ്കിൽ ഇവയുടെ തരംഗം ഇവയിലേതെങ്കിലുമൊന്നായി വരുന്നവിധിയം തന്നെ വേണം. വ്യാകരിക്കുന്നതു, മന്ത്രം പറക്കുന്നതു, ലക്ഷണം വിവരിച്ചു പറക്കുന്നെന്ന ദേശാന്തരങ്ങൾ വഴി ചെയ്യാണോ.

മൃ— ദുരത്തിരിക്കുന്ന പദങ്ങളെല്ലോ.
ചേരം പ്രകാരാലോ തമിക്കുതെനെ
പേരേക്കുമാറു പയമെന്നതിനീ
ചൂത്രുവാളുത്തിലെളള്പുമന്ത്രം

വ്യാ— അന്വയമെന്നതു കവികളിലും മറ്റും അവിടവിടെ കൊടുക്കുന്ന പദങ്ങളെ സംബന്ധം പോലെ പേരുതു പറയുന്നതെന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്റെ പ്രകാരം സാംസ്കൃതത്തിൽ സാധാരണമാണ്. മലയാളത്തിൽ ചുരുക്കവുമാകുന്നു.

മൃ— വാക്കേക്കാപവാക്യങ്ങൾ തിരിക്കുകയെന്നു
ലൈക്കുത്തിലെച്ചങ്ങൾ തിരിക്കുച്ചുമറ്റും
ആവ്യാദിബന്ധങ്ങൾ തയ്യരച്ചുമോഭാ
ലാവ്യാനമേകീടുകുതെന്നയല്ലോ

വ്യാ— വാക്കുപരിചേദമെന്നതു മനു വാചകാലോകത്തിൽ കാണിച്ചുപ്രകാരം ഒരു ദീർഘാവാക്യത്തിലെങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഉപവാക്യങ്ങളെ എച്ചുങ്ങളും മറ്റും പൂർണ്ണമാക്കി നിന്ത്തി സംബന്ധം പോലെ കർത്തൃക്രിയാഭിക്കുള്ള പരിക്രമക്കുന്നു.

ഇതിനു (ഗ) കാണിച്ച മറ്റൊരു കഴപ്പും തന്നെയായി എപ്പോയി.

മൃ— ഓരോത്തശ്ശൈം വയവും തിരിപ്പാൻ
നാരായവേരിനെ ലൈഫുന്നതെല്ലോ.
നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലുരച്ചുകൊണ്ടാ
ലാതം പഴിഞ്ചില്ലിവയ്ക്കാർത്തുകൊണ്ടാക

വ്യാ— പ്രക്തിപ്രത്യയവിഭാഗം അല്ലെങ്കിൽ ശശ്വവുല്ലത്തി എന്നതു ഒരു ധാരാവിനേൻ ചായനു അതാരുതരം പ്രത്യയങ്ങളും സൗത്രപ്രകാരം വേർത്തിരിക്കുതെന്നു ഇരു വിധങ്ങളെയെല്ലാം താഴെ പറിയ ദേശാന്തരങ്ങളും നോക്കി ധനിച്ചുകൊണ്ടാക.

ഉദ്ദോഗരണം തുടർന്ന്

ദ്രോക്കം

എന്നാരുച്ചത്രസ്വന്തതിനുപോയാൽ
പിന്നെപ്പുറീവാസമെന്തിനുവേണ്ടി
നിന്മാട്ടുട്ടിട്ടുപോയനു ഞാൻ—
മെന്നാൽ മനോജ്ഞനാംഗി ശ്രീരാമരാമ

പദചേരുവും വ്യാകരിപ്പും

എൻ— ലൗഷ്ണ്യം— എവ— (എന്നാൽ ഇതു പരപരമേതാട്ട
സമാസിച്ചമാവാം)—

ആരുച്ചത്രസ്വന്തൻ—	നാ— എ= പ്രതി— എവ—
വന്തതിന—	നാ നപു— ചതു— എവ—
പോയാൽ—	വിന്നയെച്ചു— സംഭാവനാ—
പിന്നു—	അവധി—
പുരീവാസം—	നാ—നപു—പ്രതി— എവ— (കു ആകന)
എന്തിന—	പ്രതി— നപു— ചതു— എവ—
വേണ്ടി	അവധി—
നിന്മാട്ട—	പ്രതി—പു— രുതി— എവ—
കുട്ടി	വിന്നയെച്ചു—
പോയന—	കു— വത്ത— ഉത്തമപു— എവ—
ഞാൻ—	പ്രതി— പ്രതി— എവ—
ഉം—	അവധി—
എന്നാരു—	ഉഞ്ഞി— ഭ്രേ— സ്രീ— പ്രമവ— എവ—
മനോജ്ഞനാംഗി—നാ—	സ്രീ— പ്രമ— എവ—
ശ്രീരാമരാമ—	സംബുദ്ധി—

ഈ വ്യാകരിപ്പു രീതിയും (ഗാ) കഴച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഓരോ പരീക്ഷകളിൽ ചോദിക്കേണ്ടതായ ശബ്ദവ്യുസ്തതിയെല്ലാം വിക്രമി പറയുമ്പോൾ തന്നെ പാംക്രഹാൻ പറയുണ്ടെന്നും ചില ഭിന്നപദങ്ങളെ സമാസിച്ചും ചില സമസ്യങ്ങളെ ഭിന്നങ്ങളോ കുറയും പദവിശാം ചെയ്യുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു. പേരച്ചവിന്നയെച്ചും ദിക്കളം അവധിയെങ്ങുകൂടാം. വിക്രമി പറയുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു. ഒരു വിയത്തിലും ബാലന്മാർക്ക് പാംചു യരിപ്പാൺതക്ക വിയത്തിലല്ലോ തെയ്യാക്കി പലയരയും തൊല്പിച്ചതുനെ.

അന്നപ്രയം

എൻറെ ആരുച്ചത്രസ്വന്ത വന്തതിനുപോയാൽ പിന്നു (ഈനി ക്ക) പുരീവാസം എന്തിനുവേണ്ടി (യാകന). ഞാനം നിന്മാട്ട കുട്ടി ഹോയനു. മനോജ്ഞനാംഗി എന്നാരു. (എന്ന പറഞ്ഞാം—)

വാക്യപരിചേരണം

എൻ ആരുപ്പത്രൻ വന്തിനപോയി— (എന്ന)ാൽ പിന്ന
(ശ്രീകാക്കം) പൂരിവാസം എന്തിനപേണി (ആകന്ന) ഞാനം നി
നോട്ടുടീട്ട് പോതന്ന—മനോജ്ഞാംഗി എന്നാണ—

വാക്കക്കളെ ഭാഗിക്കു

എന്നാൽ പ്രതിപ്രത്യയവിഭാഗം

വന + ത ത + ഇൻ + ഉ = വനത്തിന—	(107)
പൊ + ഇ + ആൽ = പോയാൽ (യ ആഗമം)	(159)
പിൻ + എ = പിന്ന—	(177)
എണ്ണ + ഇൻ + ഉ = എന്തിന—	(107)
വേണം + ട + ഇ = വേണി—	(231)
നിൻ + ഓട്ട = നിനോട്ട	(214)
കുട്ടി + ഇ + ഇട്ട + ട + ഉ = കുട്ടിട്ട—	(208)
പോരു + ഉന്ന = പോതന്ന—	(140)
എൻ + ഉ + ആരം = എന്നാരം—	(168)

ഈ ശേഷിപ്പിക്കി സംസ്കൃതവാക്കക്കളെ മേൽപ്പുകാരം വേർ
തിരിപ്പും തക്ക സൗതും മുവരനം ഇം പുന്നുകത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടി
പൂത്തതും കാണിച്ചിട്ടിൽ കുടി വളരെ പ്രധാനമിഴിക്കും ആകയാൽ
സ്വപ്നങ്ങൾ സമാസങ്ങളേതെന്തെല്ലാം അവസാന പ്രത്യയത്തെല്ലാം മാറ്റും
വർത്തിരിച്ചാൽ മതി. ഉം:

ആരുപ്പ + ഏതു + അൻ = ആരുപ്പത്രൻ— മനോജ്ഞാംഗം + അംഗ +
ഉ = മനോജ്ഞാംഗി ഇന്നുണ്ടെന്ന കണ്ണുകാടക.

ഒരമനജനിരവ പകലജനടയവെവേബും

പാരിലോംതാലവൻ പുണ്യവാനന്തരയും

എ— അവധിയം—

മനജൻ— നാ—പു— പ്രമ— എവ—

മരവുപകൾ—അവധിയം—

അരജനദയ = അരജനട—നാ. പു— എ— എവ (67)

മവേദവം— നാ— നപ്പ— പെതി— എവ—

ാരിൽ— നാ— നപ്പ— സപ്പ— എവ—

സ്ത്രാംഗം— വിന്നെയച്ച— സംഭാവനാ—

ാൻ— പ്രതി— പു— പ്രമ— എവ—

ബാം— നാ— പു— പ്രമ— എവ— (പിശേഷണം)

അവധിയം— സംസ്കൃതരീതി)

ഉ— അവധിയം—

ഇതുകുടികാണിച്ചതു—

ഒരു = ഉടയ— ഇവയ്ക്കു സൗതും വ്യക്തമാക്കി ഉണ്ടാക്കിച്ചിട്ടില്ലാത്ത

കാരക്കാമകന്ന. (ഗ) ഒരു പരപരമത്താട സമാസമായി റവ്വുത്തമത്തിൽ കെട്ട് ശ്രദ്ധിപ്പി. ഒരു കുറത പഴു എന്നതി പത്രവിനെ വിശ്വാസിപ്പിക്കുന്നതു, എല്ലാംതടി ഒരു പദം വൈഡിയില്ലാത്തതു. തന്നെയുണ്ടാകും.

മൃ— ഭൂവിൽ താലിന്നാൽ സമന്തലവപ്രണാ കാവിൽക്കലാല്പച്ചവേനെജനവാൻമേ കേരവിൽക്കിടാവുകൃതിയാമിത്രബാലക കാവിൽകളിക്കെടലിൽത്തിരമാലപോൾ

വ്യാ— ഈ കേരളത്തിലെ സാമന്തജാതിയിൽ തോട്ടകാട്, തതിൽ മേലേതിൽ ഏന്ന പേരായ വൈനത്തിൽ ഇനിച്ചിരിക്കു കോവല്ലിനെട്ടാദിയാൽ പാംശാലകളുടെ ഉപയോഗത്തിന്, ഉണ്ണാക്കപ്പെട്ട ഈ വ്യാകരണം ഈ മലയാളസന്തതികളുടെ ദ യേൽ സമ്മുദ്ധത്തിൽ തിരമാലയെന്നപോലെ രൂതം ചെയ്യേണ്ട താത്പര്യം.

മൃ— വല്ലംപേര്പൊതംസന്ധിശഖപദവം
നാമംകുഞ്ഞാചാവ്യയം
വല്ലംവാകുസമാസസ്ത്രവ
മലകാരം തമാധാത്രവം
നില്ലംതിശ്വകലാക്രമാദപച്ചി താ
ലോകേരിയംപ്രഷ്ടിഃ
പുല്ലംകേരളകൗമുഖിഹരക്കത്താം
കല്പ്പാണസൗഖ്യവ്യാദയം 375

വ്യാ— വല്ലം (അക്ഷരം) പേര് (സംഘരം) പൊതം അഥവാ (സംഘരം) സന്ധി, ശഖാം, പദം, നാമം, ക്രിയ, അവധ്യം, വ (വിശ്വാസം) വാക്കും, സമാസം, പുത്രം, അലകാരം, യ അഡ്യാസം, ഇങ്ങനെ ശുക്രപ്രമാണത്തിൽ ഓരോ കല്പാന്തരപം തു വല്ലിച്ചു പതിനാറാലോകങ്ങളിൽ ഈ കേരളകൗമുഖി തു പുല്ലംമായി. ഇരു ഇവിടെ കല്പ്പാണസൗഖ്യവ്യാദം ആവാ ഞം ചെയ്യേണ്ണമെ ഏന്ന താത്പര്യം. കല്പ്പാണസൗഖ്യവ്യാ എന്നതിനു പരപ്പരിനാൽ 1817511-ഈ കല്പിസംവ്യാ ടി തതിനാ—കൊല്പം 1050.മാണു മീനമാസം 16—ംനുയിൽ ഇരുണ്ണ തതിനു ഏന്നം കണ്ണകൊംക്ക 383

ഈതി ശ്രീ കേരളകൗമുഖ്യം
നിത്യാംശംഗിക ഷാധിശകലാത്രപമദ്യാംസാലോകം
സമാപ്പംമുമെന്നു.
ശ്രീമതജ്യോ നമഃ

കേരളക്കാമുടി

കൊവുള്ളിനെടുങ്ങാടി

“എത്ര വ്യാകരണം ആൽ പുത്തനായി പ്രസിദ്ധി കരിച്ചാലും ബാലഹാർശരിക്കു മലയാളം അല്ലെന്നീ കണ്ണമെക്കിൽ കേരളക്കാമുടി ശരിക്കു നിഷ്പർഷിച്ച പഠിക്കുക്കുന്ന വേണം.” ‘എന്നാണ്’ ഈ ഗമ്പത്തെ കരിച്ചു” മഹാകവി ഉള്ളഥർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന്. തമിഴിലും സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും എല്ല പാണ്ഡിത്യമുള്ള ഒവയാകരണനായും ഒന്നനായും കൊവുള്ളിനെടുങ്ങാടി.

‘കേരളപാണിനീയ’ തതിൽനിന്നോ ‘വ്യാകരണം മിത്ര’ തതിൽനിന്നോ ‘മലയാളഭൂട വ്യാകരണം’ തതിൽനിന്നോ കിട്ടാത്ത പല വ്യാകരണകാര്യങ്ങളും ഈ ഗമ്പത്തിൽ കിട്ടും. ഭാഷാബിംബവിദ്യാത്മികരം സനിഷ്ടപ്പമായും പാഠ്പിരിക്കേണ്ട നോൺ ഈ വ്യാകരണകൂടി.

‘പുരണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്’
കോഴിക്കോട്